

ปัจจัยที่มีผลต่อความสำเร็จในการบริหารจัดการสมาคมกีฬาแห่งประเทศไทย

นางสาวเพ็ญนิภา พูลสวัสดิ์

จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

CHULALONGKORN UNIVERSITY

บทคัดย่อและแฟ้มข้อมูลฉบับเต็มของวิทยานิพนธ์ตั้งแต่ปีการศึกษา 2554 ที่ให้บริการในคลังปัญญาจุฬาฯ (CUIR)

เป็นแฟ้มข้อมูลของนิสิตเจ้าของวิทยานิพนธ์ ที่ส่งผ่านทางบัณฑิตวิทยาลัย

The abstract and full text of theses from the academic year 2011 in Chulalongkorn University Intellectual Repository (CUIR) are the thesis authors' files submitted through the University Graduate School.

วิทยานิพนธ์นี้เป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตรปริญญาวิทยาศาสตรดุษฎีบัณฑิต

สาขาวิชาวิทยาศาสตร์การกีฬา

คณะวิทยาศาสตร์การกีฬา จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ปีการศึกษา 2558

ลิขสิทธิ์ของจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

FACTOR INFLUENCING MANAGEMENT SUCCESS OF THAILAND NATIONAL
SPORT ASSOCIATION

Miss Phennipha Phunsawat

A Dissertation Submitted in Partial Fulfillment of the Requirements
for the Degree of Doctor of Philosophy Program in Sports Science

Faculty of Sports Science

Chulalongkorn University

Academic Year 2015

Copyright of Chulalongkorn University

หัวข้อวิทยานิพนธ์	ปัจจัยที่มีผลต่อความสำเร็จในการบริหารจัดการสมาคม
	กีฬาแห่งประเทศไทย
โดย	นางสาวเพ็ญนิภา พูลสวัสดิ์
สาขาวิชา	วิทยาศาสตร์การกีฬา
อาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์หลัก	ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.สุชาติ ทวีพรปฐมกุล
อาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ร่วม	ศาสตราจารย์ ดร.สมบัติ กาญจนกิจ

คณะวิทยาศาสตร์การกีฬา จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย อนุมัติให้บัณฑิตวิทยาลัยเป็น
ส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตรปริญญาตรีบัณฑิต

..... คณบดีคณะวิทยาศาสตร์การกีฬา
(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร. ชรินทร์ชัย อินทிரามภรณ์)

คณะกรรมการสอบวิทยานิพนธ์

..... ประธานกรรมการ
(รองศาสตราจารย์ เทพประสิทธิ์ กุลธวัชวิชัย)

..... อาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์หลัก
(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.สุชาติ ทวีพรปฐมกุล)

..... อาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ร่วม
(ศาสตราจารย์ ดร.สมบัติ กาญจนกิจ)

..... กรรมการ
(รองศาสตราจารย์ ดร.วิจิต คณิงสุขเกษม)

..... กรรมการ
(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร. วันชัย บุญรอด)

..... กรรมการภายนอกมหาวิทยาลัย
(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร. ธีระพล พบลาก)

เพ็ญนิภา พูลสวัสดิ์ : ปัจจัยที่มีผลต่อความสำเร็จในการบริหารจัดการสมาคมกีฬาแห่งประเทศไทย (FACTOR INFLUENCING MANAGEMENT SUCCESS OF THAILAND NATIONAL SPORT ASSOCIATION) อ.ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์หลัก: ผศ. ดร.สุชาติ ทวีพรปฐมกุล, อ.ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ร่วม: ศ. ดร.สมบัติ กาญจนกิจ, 190 หน้า.

การวิจัยนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาปัจจัยที่มีผลต่อความสำเร็จในการบริหารจัดการสมาคมกีฬาแห่งประเทศไทย โดยการศึกษความสัมพันธ์เชิงสาเหตุของปัจจัยด้านต่าง ๆ ที่มีผลต่อความสำเร็จในการบริหารจัดการสมาคมกีฬา กลุ่มตัวอย่างเป็นผู้บริหาร ผู้จัดการทีม รองผู้จัดการทีม ผู้ฝึกสอน ผู้ช่วยผู้ฝึกสอน และนักกีฬา จำนวน 400 คน จากสมาคมกีฬาแห่งประเทศไทยที่คณะกรรมการโอลิมปิกแห่งประเทศไทยในพระบรมราชูปถัมภ์รับรอง จำนวน 33 สมาคมกีฬา โดยแบ่งกลุ่มตัวอย่างออกเป็น 5 กลุ่ม คือกลุ่มสมาคมกีฬาที่มีการบริหารจัดการอยู่ในระดับดีเลิศ ระดับดีมาก ระดับดี ระดับปานกลางและระดับพอใช้ตามระดับความสำเร็จของสมาคมกีฬา และเก็บข้อมูลกลุ่มสมาคมกีฬาละ 80 คนเท่าๆกันทุกกลุ่ม เครื่องมือในการวิจัยในครั้งนี้ ได้แก่ แบบสอบถามเกี่ยวกับปัจจัยที่มีผลต่อการบริหารจัดการสมาคมกีฬาแห่งประเทศไทย ที่ผู้วิจัยสร้างขึ้น ซึ่งครอบคลุมปัจจัยในการบริหารจัดการสมาคมกีฬาทั้ง 10 ด้าน และวิเคราะห์ความสัมพันธ์เชิงสาเหตุของปัจจัย 10 ด้าน ที่ส่งผลต่อความสำเร็จในการบริหารจัดการสมาคมกีฬา โดยการวิเคราะห์เส้นทาง (Path analysis)

ผลการวิจัยพบว่า ปัจจัยที่มีผลต่อการบริหารจัดการสมาคมกีฬาแห่งประเทศไทย ทั้งหมด 10 ด้าน ได้แก่ ด้านบุคลากรในสมาคมกีฬา ด้านการบริหารจัดการ ด้านงบประมาณในสมาคมกีฬา ด้านระบบโครงสร้างองค์กรกีฬา ด้านการสนับสนุนสมาคมกีฬา ด้านวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี การกีฬา ด้านระบบการจัดการแข่งขันกีฬา ด้านกฎหมาย ระเบียบข้อบังคับ ด้านสถานที่ วัสดุ อุปกรณ์ และสิ่งอำนวยความสะดวก และด้านการพัฒนานักกีฬาในสมาคมกีฬา ซึ่งตัวแปรปัจจัยที่มีความสัมพันธ์กันสูงที่สุด คือ ปัจจัยด้านการพัฒนานักกีฬา กับระดับความสำเร็จของสมาคมกีฬา พบว่าสมาคมกีฬาได้มีการส่งเสริมให้นักกีฬาเข้ารับการอบรมเพื่อพัฒนาความรู้ความสามารถและประสบการณ์การบริหารองค์กรกีฬาหรือเพิ่มพูนความรู้ที่เกี่ยวกับกีฬา นอกจากนี้สมาคมกีฬาได้ส่งนักกีฬาเข้าร่วมการแข่งขันในรายการต่างๆ เพื่อพัฒนาทักษะ ความสามารถ และประสบการณ์การแข่งขันตลอดจนมีแผนพัฒนากีฬาอย่างต่อเนื่องเป็นระบบ ตามที่สมาคมกีฬากำหนด และการกีฬาแห่งประเทศไทยได้รับประสบการณ์โดยตรงจากนักกีฬาและการจัดการแข่งขันโดยมีค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ (r) เท่ากับ 0.908

สาขาวิชา วิทยาศาสตร์การกีฬา

ลายมือชื่อนิสิต

ปีการศึกษา 2558

ลายมือชื่อ อ.ที่ปรึกษาหลัก

ลายมือชื่อ อ.ที่ปรึกษาร่วม

5378957239 : MAJOR SPORTS SCIENCE

KEYWORDS: FACTORS INFLUENCING SUCCESS / MANAGEMENT / THAILAND NATIONAL SPORTS ASSOCIATION

PHENNIPHA PHUNSAWAT: FACTOR INFLUENCING MANAGEMENT SUCCESS OF THAILAND NATIONAL SPORT ASSOCIATION. ADVISOR: ASST. PROF. SUCHART TAWEEPORNPATHOMGUL, Ph.D., CO-ADVISOR: PROF. SOMBAT KARNJANAKIT, Ph.D., 190 pp.

The objective of this research was to study the factors influencing management success of Thailand National Sports Association. This study was conducted by exploring the causal relationship of various factors influencing management success of the sports association. The sample was 400 managers, team managers/ vice team managers, trainers/ vice trainers and athletes from 33 sports associations under the National Olympic Committee of Thailand under the Royal Patronage of His Majesty the King. The samples were divided into 5 groups of 80 people, according to the levels of success of sports associations, including excellent, very good, good, moderate and fair management levels of sports associations. The research instrument was questionnaire about the factors influencing management success of National Sports Association developed by the researcher. The 10 factors in the management of sports associations were studied to determine their causal relationship of various factors influencing management success of sports associations by path analysis.

The results of this study showed that the management success of sports associations was influenced by 10 factors: Personal, Management, Budget, Structural Organizations, Support, Sports Science and Technology, Competition Management, Law and Regulation, Facility, and Athletes Development. Moreover, the relationship between Athletes Development and the success of sports associations was at highest level. The sports associations have encouraged athletes to be trained for developing their knowledge, ability, skills and experience of organizational management and enhancing sports knowledge. Besides, the sports associations have submitted athletes to participate in competition to develop their skills, ability, and competitive experience. Sports development plans have been systematically formulated according to sports associations' requirement. Direct experiences from athletes and the competition have been gained. Athletes Development and the success of sports associations had the correlation coefficient (r) of 0.908.

Field of Study: Sports Science

Academic Year: 2015

Student's Signature

Advisor's Signature

Co-Advisor's Signature

กิตติกรรมประกาศ

วิทยานิพนธ์ฉบับนี้สำเร็จลุล่วงไปได้ด้วยดี เนื่องจากผู้วิจัยได้รับความกรุณาอย่างยิ่งจาก ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร. สุชาติ ทวีพรปฐมกุล อาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์และ ศาสตราจารย์ ดร. สมบัติ กาญจนกิจ อาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ร่วม ที่ได้ให้คำปรึกษา แนะนำ สร้างแรงกระตุ้น และแก้ไขข้อบกพร่องต่างๆของการวิจัยมาโดยตลอด ขอกราบขอบพระคุณท่านอาจารย์ไว้ ณ ที่นี้

ผู้วิจัยขอกราบขอบพระคุณทุกท่านที่ปรากฏในเอกสารรายการอ้างอิงและขอกราบขอบพระคุณอาจารย์คณะวิทยาศาสตร์การกีฬา จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย ทุกท่าน ที่ประสิทธิ์ประสาทความรู้ ความเอ็นดู ให้คำปรึกษา แนะนำ ตลอดจน คอยช่วยเหลือด้านข้อมูลงานวิจัยในทุกๆด้าน และ ทางผู้วิจัยขอกราบขอบพระคุณ รองศาสตราจารย์ เทพประสิทธิ์ กุศลวัชวิชัย รองศาสตราจารย์ ดร. วิชิต คณิงสุขเกษม ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร. วันชัย บุญรอด และผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.ธีระพล พบลาภ ที่ให้ความกรุณาอย่างยิ่งในการให้เกียรติเป็นกรรมการสอบวิทยานิพนธ์ ตลอดจนเจ้าหน้าที่คณะวิทยาศาสตร์การกีฬาที่ให้คำปรึกษาและข้อแนะนำต่างๆและผู้วิจัยขอขอบคุณพี่ๆ น้องๆ เจ้าหน้าที่และเพื่อนนิสิตปริญญาเอก ทุกท่านที่คอยให้ความช่วยเหลือขอขอบคุณคณะวิทยาศาสตร์การกีฬามหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ที่ให้ความอนุเคราะห์การศึกษาต่อ

ท้ายที่สุดขอขอบพระคุณ คุณพ่อสมชัย พูลสวัสดิ์ คุณแม่บังอร พูลสวัสดิ์ ที่เป็นกำลังใจให้ลูกเสมอและยังให้ทุนทรัพย์ในการศึกษาครั้งนี้ ขอขอบพระคุณครอบครัว พูลสวัสดิ์ ครอบครัว ทิศสาร ครอบครัวมะกาเจ และญาติพี่น้องทุกท่าน ที่ให้ความช่วยเหลือในทุกๆด้าน ที่เป็นกำลังสนับสนุนและเป็นกำลังใจให้กับผู้วิจัยตลอดเวลา ผู้วิจัยขอขอบคุณ อาจารย์ ดร.นิรอมลี มะกาเจ น.ส.สุกัญญา สายประเสริฐและน้องๆบ้านอรณาชัย ที่ช่วยเหลือในทุกด้านและให้กำลังใจอย่างดีเสมอมา

สารบัญ

หน้า

บทคัดย่อภาษาไทย.....	ง
บทคัดย่อภาษาอังกฤษ.....	จ
กิตติกรรมประกาศ.....	ฉ
สารบัญ.....	ช
สารบัญตาราง.....	ฅ
บทที่ 1 บทนำ	1
ความเป็นมาและความสำคัญของปัญหา	1
วัตถุประสงค์ของการวิจัย.....	3
คำสำคัญ.....	3
ขอบเขตของการวิจัย	4
คำจำกัดความที่ใช้ในการวิจัย.....	4
ประโยชน์ที่ได้รับจากการวิจัย	5
กรอบแนวคิดในการวิจัย	6
บทที่ 2 เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง	7
ความหมายแนวคิดและทฤษฎีการบริการและการจัดการ	8
ความหมายของการบริหารและการจัดการ	8
สมาคมกีฬาที่โอลิมปิกในพระบรมราชูปถัมภ์รับรองจำนวน 33 สมาคมกีฬา.....	27
ปัจจัยการบริหารจัดการสมาคมกีฬาแห่งประเทศไทย.....	68
แผนพัฒนากีฬาแห่งชาติฉบับที่ 5 (พ.ศ.2555 - 2559) (กระทรวงการท่องเที่ยวและกีฬา, 2555).....	79
การประยุกต์ความรู้ทางวิทยาศาสตร์การกีฬาในการพัฒนาสมาคมกีฬา.....	88
งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง	89
บทที่ 3 วิธีการดำเนินการวิจัย	98

วิธีการดำเนินการวิจัย	98
เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย	99
การตรวจสอบคุณภาพเครื่องมือ	100
การเก็บรวบรวมข้อมูล	102
ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง	104
บทที่ 4 ผลการวิเคราะห์ข้อมูล	112
บทที่ 5 สรุปผลการวิจัย อภิปรายผล และข้อเสนอแนะ	147
สรุปผลการวิจัย	149
อภิปรายผลการวิจัย	152
ข้อเสนอแนะ	164
ข้อเสนอแนะเชิงนโยบาย	165
รายการอ้างอิง	166
ภาคผนวก	171
ภาคผนวก ก เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย	172
ประวัติผู้เขียนวิทยานิพนธ์	190

สารบัญตาราง

ตารางที่ 1	จำนวนและร้อยละข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถามจำแนกตามเพศ.....	112
ตารางที่ 2	จำนวนและร้อยละข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถามจำแนกตามอายุ	113
ตารางที่ 3	จำนวนและร้อยละข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถามจำแนกตามระดับการศึกษา	113
ตารางที่ 4	จำนวนและร้อยละข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถามจำแนกตามตำแหน่งของการทำงานในสมาคมกีฬาแห่งประเทศไทย.....	114
ตารางที่ 5	จำนวนและร้อยละข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถามจำแนกตามระยะเวลาการทำงาน	114
ตารางที่ 6	ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานและระดับความคิดเห็นต่อปัจจัยที่มีผลต่อความสำเร็จในการบริหารจัดการสมาคมกีฬาแห่งประเทศไทยในภาพรวม 10 ด้าน.....	115
ตารางที่ 7	ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานและระดับความคิดเห็นต่อปัจจัยที่มีผลต่อความสำเร็จในการบริหารจัดการสมาคมกีฬาแห่งประเทศไทยด้านบุคลากร	116
ตารางที่ 8	ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานและระดับความคิดเห็นต่อปัจจัยที่มีผลต่อความสำเร็จในการบริหารจัดการสมาคมกีฬาแห่งประเทศไทยด้านการบริหารจัดการ.....	117
ตารางที่ 9	ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานและระดับความคิดเห็นต่อปัจจัยที่มีผลต่อความสำเร็จในการบริหารจัดการสมาคมกีฬาแห่งประเทศไทยด้านงบประมาณ	118
ตารางที่ 10	ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานและระดับความคิดเห็นต่อปัจจัยที่มีผลต่อความสำเร็จในการบริหารจัดการสมาคมกีฬาแห่งประเทศไทยด้านระบบโครงสร้างองค์กรกีฬา.....	119
ตารางที่ 11	ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานและระดับความคิดเห็นต่อปัจจัยที่มีผลต่อความสำเร็จในการบริหารจัดการสมาคมกีฬาแห่งประเทศไทยด้านการสนับสนุน.....	120

ตารางที่ 12	ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานและระดับความคิดเห็นต่อปัจจัยที่มีผลต่อความสำเร็จในการบริหารจัดการสมาคมกีฬาแห่งประเทศไทย ด้านวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี.....	121
ตารางที่ 13	ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานและระดับความคิดเห็นต่อปัจจัยที่มีผลต่อความสำเร็จในการบริหารจัดการสมาคมกีฬาแห่งประเทศไทย ด้านระบบการแข่งขัน.....	122
ตารางที่ 14	ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานและระดับความคิดเห็นต่อปัจจัยที่มีผลต่อความสำเร็จในการบริหารจัดการสมาคมกีฬาแห่งประเทศไทย ด้านกฎหมาย ระเบียบ ข้อบังคับ	123
ตารางที่ 15	ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานและระดับความคิดเห็นต่อปัจจัยที่มีผลต่อความสำเร็จในการบริหารจัดการสมาคมกีฬาแห่งประเทศไทย ด้านสถานที่ วัสดุ อุปกรณ์ สิ่งอำนวยความสะดวก.....	124
ตารางที่ 16	ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานและระดับความคิดเห็นต่อปัจจัยที่มีผลต่อความสำเร็จในการบริหารจัดการสมาคมกีฬาแห่งประเทศไทย ด้านการพัฒนานักกีฬา	125
ตารางที่ 17	ค่าเฉลี่ย และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของปัจจัย จำแนกตามระดับความสำเร็จของกลุ่มสมาคมกีฬา	126
ตารางที่ 18	ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ระหว่างตัวแปรในแบบจำลอง	131
ตารางที่ 19	ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์เส้นทางปัจจัยที่มีผลต่อความสำเร็จ ในการบริหารจัดการสมาคมกีฬาตามแบบจำลองเชิงสมมุติฐาน	132
ตารางที่ 20	ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ อิทธิพลทางตรง อิทธิพลทางอ้อม และอิทธิพลรวมของ ตัวแปรปัจจัยที่มีผลต่อความสำเร็จ ในการบริหารจัดการสมาคมกีฬา	137
ตารางที่ 21.	การเปรียบเทียบสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ที่คำนวณจากสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ เส้นทางสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์เพียร์สัน.....	140
ตารางที่ 22	อันดับความสำคัญของปัจจัยที่มีผลต่อความสำเร็จในการบริหารจัดการ สมาคมกีฬาจากการสอบถามผู้บริหารสมาคมกีฬา แบ่งตามระดับความสำเร็จ.....	141

บทที่ 1

บทนำ

ความเป็นมาและความสำคัญของปัญหา

ในปัจจุบันนานาชาติประเทศต่างให้ความสำคัญกับการพัฒนากีฬาในประเทศเป็นพื้นฐาน ไม่ว่าจะประเทศที่กำลังจะมีการพัฒนา หรือประเทศที่พัฒนาแล้ว ซึ่งกีฬาได้ถูกนำมาใช้เป็นเครื่องมือ เพื่อสร้างความสามัคคีและความเข้มแข็งของครอบครัว และชุมชน โดยความสำเร็จของผลการแข่งขัน กีฬา ถือว่าเป็นวิธีหนึ่งในการส่งเสริมความสามัคคีปรองดองซึ่งกันและกัน และยังเป็นการแข่งขัน ระหว่างประเทศถือได้ว่าเป็นการเผยแพร่ชื่อเสียงของประเทศ ทั้งทางด้านการศึกษาและการท่องเที่ยว อีกด้วย ทำให้ในแต่ละประเทศจึงอาศัยกระบวนการของกีฬาเป็นส่วนสำคัญในการพัฒนาประเทศ ใน ประเทศไทยก็เช่นเดียวกัน ดังที่พระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัวภูมิพลอดุลยเดชมหาราช พระมหากษัตริย์ของไทย ทรงให้ความสำคัญกับการกีฬาเป็นอย่างยิ่ง พระองค์ทรงมีพระปรีชาสามารถ ในการเล่นกีฬาหลายประเภท โดยเฉพาะอย่างยิ่งการแข่งขันกีฬาเรือใบ พระองค์ทรงให้ความสำคัญ และเล็งเห็นคุณค่าของการกีฬา ทำให้องค์กรทั้งภาครัฐและเอกชนที่มีส่วนในการพัฒนากีฬาเห็นสำคัญ อย่างยิ่งในการดำเนินงานให้องค์กรกีฬาของประเทศมีความก้าวหน้าทัดเทียมกับองค์กรกีฬานานา ประเทศได้ ทำให้องค์กรกีฬาในปัจจุบันจึงกลายเป็นส่วนที่สำคัญมากขึ้น อาทิ การดำเนินงานของ สมาคมกีฬาแห่งประเทศไทยที่มีบทบาทสำคัญในการสร้างนักกีฬาไทยไปสู่ความเป็นเลิศเพื่อสร้าง ชื่อเสียงให้กับประเทศของเรา และมีการดำเนินงานให้สอดคล้องกับนโยบายและวัตถุประสงค์ของ รัฐบาล ซึ่งอยู่ภายใต้การกำกับดูแลควบคุมของการกีฬาแห่งประเทศไทย อย่างไรก็ตามที่ผ่านมา มีนักวิจัยได้ทำการศึกษาการดำเนินงานของสมาคมกีฬาแห่งประเทศไทย ซึ่งพบปัญหาและอุปสรรคใน การดำเนินงานว่าสมาคมกีฬาส่วนใหญ่ขาดความร่วมมือ ร่วมใจในการทำงาน เอกสารต่างๆ อยู่อย่าง กระจุกกระจายไม่เป็นระบบ ขาดผู้รับผิดชอบในการดูแลรักษา บุคลากรในสมาคมกีฬาไม่เคยได้ ทำงานกันอย่างใกล้ชิด มีการเปลี่ยนแปลงผู้บริหารอยู่เสมอจึงขาดความต่อเนื่องในการดำเนินงาน สอดคล้องกับการศึกษาปัญหาและอุปสรรคในการปฏิบัติงานของสมาคมกีฬาแห่งประเทศไทย (การ กีฬาแห่งประเทศไทย, 2536) พบว่า คณะกรรมการสมาคมกีฬาส่วนใหญ่เห็นว่าด้านการบริหารทั่วไป ของสมาคมกีฬาอยู่ในเกณฑ์พอใช้ซึ่งไม่อยู่ในขั้นดีมาก และในด้านการจัดกิจกรรมของสมาคมกีฬา พบว่า ได้มีการส่งเสริมด้านการจัดอบรมสัมมนาผู้ตัดสินกีฬามากมาย แต่ไม่มีการติดตามผลงานและ ปรับแผนงานให้เหมาะสมกับสถานการณ์ปัจจุบันรวมทั้งมีการดำเนินการทางด้านวิชาการ คือ มีการ

วิจัยในด้านกีฬาที่น้อยมาก และตรงกับประเด็นปัญหาหลักในการพัฒนากีฬาของประเทศไทยที่ต้องมีความเร่งรีบในการแก้ไข

ในช่วงแผนพัฒนากีฬาแห่งชาติ ฉบับที่ 1 (พ.ศ. 2535-2539) ในเรื่องของการพัฒนากีฬา ผลการวิจัย พบว่า ขาดการติดตามและประเมินผลอย่างมีส่วนร่วมอย่างเป็นระบบและต่อเนื่อง ไม่มีระบบข้อมูลที่ทันสมัยเพียงพอต่อการวางแผนหรือการตัดสินใจดำเนินงานเพื่อพัฒนากีฬาต่อไป หรือเพื่อการแก้ไขปัญหาได้ทัน่วงที (การกีฬาแห่งประเทศไทย, 2540) รวมทั้งสอดคล้องกับผลการดำเนินงานตามแผนพัฒนากีฬาแห่งชาติ ฉบับที่ 2 (พ.ศ. 2540-2544) และฉบับที่ 3 (พ.ศ. 2545-2549) จากผลการวิจัยพบว่ายังมีผลการดำเนินงานหลายส่วนที่ยังไม่บรรลุตามเป้าหมายที่วางไว้ คือ ยุทธศาสตร์การพัฒนากีฬาและเทคโนโลยีการกีฬา ของสมาคมกีฬาด้านการเผยแพร่ความรู้ ด้านวิทยาศาสตร์การกีฬาและเทคโนโลยีทางการกีฬายังมีอยู่ในระดับที่ต่ำ ไม่มีศูนย์สารสนเทศทางด้านวิทยาศาสตร์การกีฬาและเทคโนโลยีทางการกีฬา รวมทั้งยังไม่มีศูนย์สารสนเทศทางการกีฬา เพื่อใช้บริหารงานและไม่มีการติดตามประเมินผลการดำเนินงานด้านการกีฬา กฎระเบียบข้อบังคับ กฎหมายที่เกี่ยวข้องกับการกีฬายังไม่ได้รับการปรับปรุงให้ทันสมัย การบริหารงานด้านการกีฬาขององค์กรต่างๆ ยังขาดหลักธรรมาภิบาล และในการบริหารงานด้านการกีฬายังขาดการติดตาม ประเมินผล และแผนพัฒนากีฬาแห่งชาติฉบับที่ 4 (พ.ศ. 2550-2555) อีกทั้งยังพบว่า ผู้บริหาร เจ้าหน้าที่ ยังไม่เคยทราบว่ามีแผนพัฒนากีฬาแห่งชาติ ฉบับที่ 4 เพราะยังมีความคิดว่า ขณะนั้น สมาคมกีฬาต่างๆยังมีความคิดว่า ขณะนี้เรายังใช้แผนพัฒนากีฬาแห่งชาติ ฉบับที่ 3 จึงน่าจะเป็น ปัญหาที่เราไม่ควรมองข้ามไป (กระทรวงการท่องเที่ยวและกีฬา, 2553)

จากการดำเนินการที่ผ่านมาผู้วิจัยจึงได้สำรวจด้วยการสัมภาษณ์เจ้าหน้าที่ในบางสมาคมกีฬา พบว่า “ทางสมาคมกีฬามีการส่งบุคลากรไปพัฒนาอยู่เสมอแต่ไม่มีการเก็บข้อมูลในการส่งบุคลากรไป พัฒนาตนเองและภายหลังที่บุคลากรไปอบรมหรือสัมมนา ไม่ได้นำความรู้จากการอบรมมาขยายผลใน การแลกเปลี่ยนเรียนรู้ให้กับบุคคลในสมาคมกีฬา แต่จะเก็บความรู้ที่ไปพัฒนาไว้กับตนเองเท่านั้น” รวมถึงกล่าวอีกว่า “ในการจัดเก็บข้อมูล และการเรียกใช้ข้อมูลบางส่วนตามที่กีฬาแห่งประเทศไทยร้องขอนั้น สมาคมกีฬาไม่มีการจัดทำข้อมูลแต่มีความล่าช้าในการค้นหาเอกสาร/งานวิจัย เนื่องจากการจัดเก็บข้อมูลของสมาคมกีฬายังไม่เป็นหมวดหมู่เท่าที่ควร และในการดำเนินงานนั้นเมื่อ บุคลากรในสมาคมกีฬามีความต้องการเอกสาร รายงาน หรือข้อมูลที่ประกอบในการทำงาน ต้อง ค้นหาด้วยตนเอง ไม่มีเทคโนโลยีใดที่จะช่วยจัดเพื่อใช้ประกอบในการทำงานอีกด้วย” นอกจากนี้จาก การศึกษางานวิจัย ผู้วิจัยได้พบว่าผู้บริหารสมาคมกีฬา และคณะกรรมการ สมาคมกีฬาส่วนใหญ่ของ สมาคมกีฬามีประสบการณ์ในการทำงานกับสมาคมกีฬามานานและมีประสบการณ์มาก แต่ไม่ได้มีการ จัดเวทีในการแลกเปลี่ยนและรวบรวมจัดเก็บลงในรูปเอกสาร หรือไม่ได้มีการถ่ายทอดความรู้และ

ประสบการณ์ในการทำงานนั้นให้กับบุคลากรหรือเจ้าหน้าที่รุ่นใหม่อีกด้วย บุคลากรที่มีความต้องการเข้ามาช่วยงานสมาคมกีฬาจึงต้องเริ่มตั้งต้นการทำงานใหม่ด้วยตนเอง ซึ่งอุปสรรคที่เกิดขึ้นเหล่านี้ส่งผลให้การดำเนินงานของสมาคมกีฬาในบางส่วนเกิดความล่าช้า การทำงานไม่ราบรื่น การส่งต่องานเป็นไปด้วยความลำบาก เกิดความไม่เป็นระเบียบในการทำงาน สมาคมกีฬาจึงมีความต้องการให้การดำเนินงานเป็นระบบระเบียบมากขึ้น งานที่ทำจึงจะไม่เกิดความล่าช้า มีการถ่ายทอดความรู้ซึ่งกันและกัน ในสมาคมกีฬา นอกจากนั้น ผู้วิจัยได้ศึกษายุทธศาสตร์สมาคมกีฬาบางสมาคมกีฬาพบว่า มีบางสมาคมกีฬานำการจัดการความรู้มาใช้ให้เป็นระบบด้วย ทั้งนี้เพื่อให้เกิดคุณภาพในการขับเคลื่อนกระบวนการดำเนินงานของสมาคมกีฬาแห่งชาติไปในทิศทางเดียวกัน (การกีฬาแห่งประเทศไทย, 2553)

การกีฬาแห่งประเทศไทย (2553) ได้กำหนดกรอบแนวคิดในการบริหารจัดการสมาคมกีฬาต่าง ๆ เพื่อการพัฒนาการดำเนินงานสู่องค์กรที่เป็นเลิศ ด้วยการมุ่งเน้นสร้างภาพลักษณ์ใหม่ให้การกีฬาไทยเป็นองค์กรที่เป็น SMART Organization เพื่อได้แสดงความพร้อม และวิถีทางที่จะพัฒนากีฬาไปสู่การเป็นอาชีพได้ โดยปัจจัยทั้ง 10 ด้านที่ทางการกีฬากีฬาแห่งประเทศไทยได้กำหนดเป็นกรอบขึ้นมาประกอบด้วย ปัจจัยด้านบุคลากรในสมาคมกีฬา ปัจจัยด้านการบริหารจัดการในสมาคมกีฬา ปัจจัยด้านระบบงบประมาณในสมาคมกีฬา ปัจจัยด้านระบบโครงสร้างองค์กรกีฬาในสมาคมกีฬา ปัจจัยด้านการสนับสนุนในสมาคมกีฬา ปัจจัยด้านวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยีการกีฬาในสมาคมกีฬา ปัจจัยด้านระบบการจัดการแข่งขันในสมาคมกีฬา ปัจจัยด้านกฎหมาย ระเบียบข้อบังคับในสมาคมกีฬา ปัจจัยด้านสถานที่ วัสดุ อุปกรณ์ และสิ่งอำนวยความสะดวกในสมาคมกีฬา และปัจจัยด้านการพัฒนานักกีฬาในสมาคมกีฬา โดยปัจจัยทั้ง 10 ด้านนี้ การกีฬาแห่งประเทศไทยได้ใช้เป็นดัชนีบ่งชี้ระดับความสำเร็จของสมาคมกีฬาต่าง ๆ ด้วย ดังนั้น เพื่อให้แต่ละสมาคมกีฬาได้มีการบริหารจัดการที่เหมาะสมในปัจจัยด้านต่าง ๆ ข้างต้น ผู้วิจัยจึงมีความสนใจที่จะศึกษาปัจจัยในแต่ละด้านว่าจะส่งผลต่อระดับความสำเร็จในการบริหารจัดการสมาคมกีฬาได้อย่างไร เพื่อนำผลที่ได้มากำหนดเป็นรูปแบบและแนวทางที่เหมาะสมในการนำไปใช้ ในการบริหารจัดการสมาคมกีฬาให้เกิดประสิทธิภาพผลมากที่สุด อันจะเป็นแนวทางหนึ่งในการยกระดับมาตรฐานการบริหารจัดการสมาคมกีฬาของประเทศไทยต่อไปได้

วัตถุประสงค์ของการวิจัย

เพื่อศึกษาปัจจัยที่มีผลต่อความสำเร็จในการบริหารจัดการสมาคมกีฬาแห่งประเทศไทย

คำสำคัญ

ปัจจัยที่มีผลต่อความสำเร็จ / การบริหารจัดการ / สมาคมกีฬาแห่งประเทศไทย

ขอบเขตของการวิจัย

ขอบเขตของการวิจัยครั้งนี้ เป็นการศึกษา ปัจจัยที่มีผลต่อความสำเร็จในการบริหารจัดการสมาคมกีฬาแห่งประเทศไทย ทั้ง 10 ด้าน ได้แก่

1. ปัจจัยด้านบุคลากรในสมาคมกีฬา
2. ปัจจัยด้านการบริหารจัดการในสมาคมกีฬา
3. ปัจจัยด้านระบบงบประมาณในสมาคมกีฬา
4. ปัจจัยด้านระบบโครงสร้างองค์กรกีฬาในสมาคมกีฬา
5. ปัจจัยด้านการสนับสนุนในสมาคมกีฬา
6. ปัจจัยด้านวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยีการกีฬาในสมาคมกีฬา
7. ปัจจัยด้านระบบการจัดการการแข่งขันในสมาคมกีฬา
8. ปัจจัยด้านกฎหมาย ระเบียบข้อบังคับในสมาคมกีฬา
9. ปัจจัยด้านสถานที่ วัสดุ อุปกรณ์ และสิ่งอำนวยความสะดวกในสมาคมกีฬา
10. ปัจจัยด้านการพัฒนานักกีฬาในสมาคมกีฬา

คำจำกัดความที่ใช้ในการวิจัย

ปัจจัยที่มีผลต่อความสำเร็จ (Factors affecting success) หมายถึง องค์ประกอบที่ส่งผลต่อความสำเร็จในการบริหารจัดการสมาคมกีฬาในการปฏิบัติงานด้านต่างๆ ดังนี้ ปัจจัยด้านบุคลากรในสมาคมกีฬา ปัจจัยด้านการบริหารจัดการในสมาคมกีฬา ปัจจัยด้านระบบงบประมาณในสมาคมกีฬา ปัจจัยด้านระบบโครงสร้างองค์กรกีฬาในสมาคมกีฬา ปัจจัยด้านการสนับสนุนในสมาคมกีฬา ปัจจัยด้านวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยีการกีฬาในสมาคมกีฬา ปัจจัยด้านระบบการจัดการแข่งขันในสมาคมกีฬา ปัจจัยด้านกฎหมาย ระเบียบข้อบังคับในสมาคมกีฬา ปัจจัยด้านสถานที่ วัสดุ อุปกรณ์ และสิ่งอำนวยความสะดวกในสมาคมกีฬา และปัจจัยด้านการพัฒนานักกีฬาในสมาคมกีฬา

การบริหารจัดการ (Management) หมายถึง การดำเนินงานของสมาคมกีฬาตามกระบวนการบริหารจัดการ โดยใช้ทฤษฎี POSDCoRB และ SMART Organization ด้านระบบโครงสร้างองค์กรกีฬาในสมาคมกีฬา ด้านการบริหารจัดการในสมาคมกีฬา ด้านบุคลากรในสมาคมกีฬา ด้านระบบงบประมาณในสมาคมกีฬา ด้านสถานที่ วัสดุ อุปกรณ์ และสิ่งอำนวยความสะดวกในสมาคมกีฬา ด้านการพัฒนานักกีฬาในสมาคมกีฬาในสมาคมกีฬา ด้านวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยีการกีฬาในสมาคมกีฬา ด้านระบบการจัดการ การแข่งขันในสมาคมกีฬา ด้านกฎหมาย ระเบียบข้อบังคับในสมาคมกีฬา ด้านการสนับสนุนในสมาคมกีฬา

สมาคมกีฬาแห่งประเทศไทย (Sport Association of Thailand) หมายถึง สมาคมกีฬาที่จัดตั้งขึ้นตามพระราชบัญญัติการกีฬาแห่งประเทศไทย พ.ศ. 2528 มาตรา 53 มีสถานภาพเป็นนิติ

บุคคล มีการรับรองจากคณะกรรมการโอลิมปิกแห่งประเทศไทย ในพระบรมราชูปถัมภ์ จำนวน 33 สมาคมกีฬา

ผู้บริหารสมาคมกีฬาแห่งประเทศไทย (Manager Sport Association of Thailand)

หมายถึงกลุ่มบุคคลที่มีอำนาจในการตัดสินใจภายในสมาคมกีฬาที่ตนเองสังกัด

ผู้จัดการทีมและรองผู้จัดการทีม (Team Manager and Deputy Team Manager)

หมายถึง บุคคลที่ได้รับการแต่งตั้งจากสมาคมกีฬาที่ตนเองสังกัด

ผู้ฝึกสอนและผู้ช่วยผู้ฝึกสอน (Coaches and Assistant Coaches) หมายถึงบุคคลที่

ได้รับการแต่งตั้งจากสมาคมกีฬาที่ตนเองสังกัด

นักกีฬา (Athlete) หมายถึงผู้ที่มีความสามารถด้านกีฬาที่มีความเป็นเลิศในระดับชาติและ

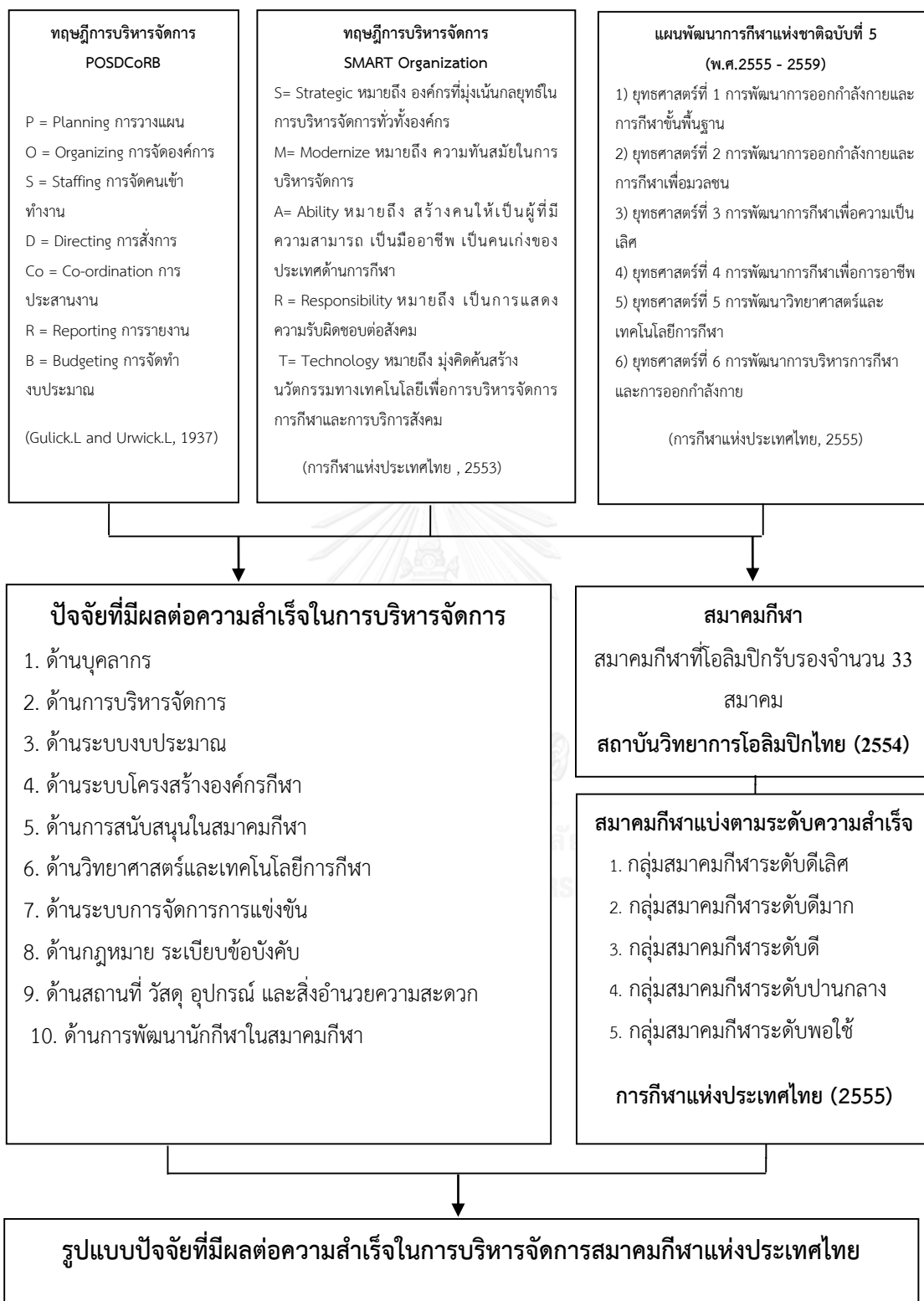
นานาชาติ

ประโยชน์ที่ได้รับจากการวิจัย

1. ทำให้ได้ปัจจัยที่เหมาะสมในการพัฒนาสมาคมกีฬาแห่งประเทศไทย
2. เพื่อเป็นประโยชน์ด้านวิชาการในการนำแนวคิดจากปัจจัยที่มีผลต่อความสำเร็จในการบริหารจัดการสมาคมกีฬาแห่งประเทศไทย มากำหนดเป็นแนวทางการพัฒนาสมาคมกีฬาแห่งประเทศไทย
3. เพื่อเป็นประโยชน์ในการประยุกต์การบริหารจัดการที่มีความเหมาะสมและเป็นไปได้สำหรับการนำไปใช้กับสมาคมกีฬาต่างๆ

กรอบแนวคิดในการวิจัย

บทที่ 2

เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

การวิจัยครั้งนี้ ผู้วิจัยได้ศึกษาค้นคว้าความรู้ทางด้านทฤษฎี แนวคิด เอกสารและผลงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับปัจจัยที่มีผลต่อความสำเร็จในการบริหารจัดการสมาคมกีฬาแห่งประเทศไทยโดยมีสาระสำคัญดังนี้

1. ความหมายแนวคิดและทฤษฎีการบริการและการจัดการ
2. สมาคมกีฬาที่โอลิมปิกรับรองจำนวน 33 สมาคมกีฬา
3. ปัจจัยในการบริหารจัดการสมาคมกีฬาแห่งประเทศไทย
 - 3.1 ปัจจัยด้านบุคลากร
 - 3.2 ปัจจัยด้านการบริหารจัดการ
 - 3.3 ปัจจัยด้านระบบงบประมาณ
 - 3.4 ปัจจัยด้านระบบโครงสร้างองค์กรกีฬา
 - 3.5 ปัจจัยด้านการสนับสนุนในสมาคมกีฬา
 - 3.6 ปัจจัยด้านวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยีการกีฬา
 - 3.7 ปัจจัยด้านระบบการจัดการการแข่งขัน
 - 3.8 ปัจจัยด้านกฎหมาย ระเบียบข้อบังคับ
 - 3.9 ปัจจัยด้านสถานที่ วัสดุ อุปกรณ์ และสิ่งอำนวยความสะดวก
 - 3.10 ปัจจัยด้านการพัฒนานักกีฬาในสมาคมกีฬา
4. แผนพัฒนากีฬาแห่งชาติฉบับที่ 5 (พ.ศ.2555-2559)
5. การประยุกต์ความรู้ทางวิทยาศาสตร์การกีฬาในการพัฒนาสมาคมกีฬา
6. งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

ความหมายแนวคิดและทฤษฎีการบริการและการจัดการ

ความหมายของการบริหารและการจัดการ

สมพงษ์ เกษมสิน (2523) กล่าวว่า การบริหาร คือ ศิลปะในการทำงานให้บรรลุเป้าหมายร่วมกับผู้อื่น การทำงานต่าง ๆ ให้ลุล่วงไปโดยอาศัยคนอื่นเป็นผู้ทำภายในสภาพองค์การที่กล่าวนั้น ทรัพยากรด้านบุคคลจะเป็นทรัพยากรหลักขององค์การที่เข้ามาร่วมกันทำงานในองค์การ ซึ่งคนเหล่านี้จะเป็นผู้ใช้ทรัพยากรด้านวัตถุดิบ ๆ เครื่องจักร อุปกรณ์ วัตถุดิบ เงินทุน รวมทั้งข้อมูลสารสนเทศต่าง ๆ เพื่อผลิตสินค้าหรือบริการออกจำหน่ายและตอบสนองความพอใจให้กับสังคม

เสริมศักดิ์ วิศาลาภรณ์ (2534) ได้ให้ความหมาย การบริหารว่าเป็นกระบวนการทางสังคมอันเกิดจากบุคคลหรือกลุ่มบุคคล หรือกลุ่มคนร่วมมือกันกระทำกิจกรรมอย่างใดอย่างหนึ่ง เพื่อให้บรรลุถึงวัตถุประสงค์ที่บุคคลหรือกลุ่มบุคคลนั้นกำหนดไว้ โดยการใช้ทรัพยากรต่างๆ

พิชัย เสี่ยมจิตต์ (2542) ได้ให้ความหมายของการบริหารว่า เป็นการใช้ศาสตร์และศิลป์ที่จะนำเอาทรัพยากรในการบริหารมาประกอบการตามกระบวนการบริหารให้บรรลุวัตถุประสงค์อย่างมีประสิทธิภาพ

สมาน รังสิโยภุชฎี (2543) ได้กล่าวว่า การบริหาร (Administration) หมายถึง ความพยายามในการที่จะร่วมมือดำเนินงานของหน่วยงานใดหน่วยงานหนึ่งให้บรรลุเป้าหมายที่วางไว้

รุจิร ภู่อาระและจันทราณี สงวนนาม (2545) กล่าวถึงการบริหารว่า เป็นเรื่องของการทำกิจกรรมโดยผู้บริหารและสมาชิกในองค์กรเพื่อให้บรรลุวัตถุประสงค์อย่างมีประสิทธิภาพ ด้วยการใช้ทรัพยากร และเทคโนโลยีให้เกิดประโยชน์สูงสุด

ศิริวรรณ เสรีรัตน์ และคณะ (2545) ได้รวบรวม ความหมายของคำว่า “การบริหารจัดการ” ได้ดังนี้ การบริหาร (Administration) จะใช้ในการบริหารระดับสูงโดยเน้นที่การกำหนดนโยบายที่สำคัญและการกำหนดแผนของผู้บริหารระดับสูงเป็นค่านิยมใช้ในการบริหารรัฐกิจ (Public Administration) หรือใช้ในหน่วยงานราชการและคำว่า “ผู้บริหาร” (Administrator) จะหมายถึงผู้บริหารที่ทำงานอยู่ในองค์กรของรัฐหรือองค์กรที่ไม่มุ่งหวังกำไร การบริหาร คือ กลุ่มของกิจกรรมประกอบด้วย การวางแผน (Planning) การจัดองค์กร (Organizing) การสั่งการ (Leading/ Directing) หรืออำนวยการ และการควบคุม (Controlling) ซึ่งจะมีความสัมพันธ์โดยตรงกับทรัพยากรขององค์กร (6M’s) เพื่อนำไปใช้ให้เกิดประโยชน์และด้วยจุดมุ่งหมายสำคัญนำการบรรลุความสำเร็จตามเป้าหมายขององค์กรอย่างมีประสิทธิภาพและเกิดประสิทธิผลครบถ้วน

วิรัช วิรัชนิภาวรรณ (2548) กล่าวไว้ว่า การบริหารจัดการ (Management Administration) การบริหารการพัฒนา (Development Administration) แม้กระทั่งการบริหารการบริการ (Service Administration) แต่ละคำมีความหมายคล้ายคลึงหรือใกล้เคียงกันที่เห็นได้อย่างชัดเจนมีอย่างน้อย 3 ส่วน คือ

1. เป็นแนวทางหรือวิธีการบริหารงานภาครัฐที่หน่วยงานของรัฐ และ/หรือเจ้าหน้าที่ของรัฐ นำมาใช้ในการปฏิบัติราชการเพื่อช่วยเพิ่มประสิทธิภาพในการบริหารราชการ
2. มีกระบวนการบริหารงานที่ประกอบด้วย 3 ขั้นตอน คือ การคิด (Thinking) หรือ การวางแผน (Planning) การดำเนินงาน (Acting) และการประเมินผล (Evaluating)
3. มีจุดหมายปลายทาง คือ การพัฒนาประเทศไปในทิศทางที่ทำให้ประชาชนมีคุณภาพชีวิตที่ดีขึ้น รวมทั้งประเทศชาติมีความเจริญก้าวหน้าและมั่นคงเพิ่มขึ้น สำหรับส่วนที่แตกต่างกัน คือ แต่ละคำมีจุดเน้นต่างกัน กล่าวคือ การบริหารจัดการเน้นเรื่องการบริหารจัดการของภาคเอกชนเข้ามามีใช้ในการบริหารราชการ เช่น การมุ่งหวังผลกำไร การแข่งขัน ความรวดเร็ว การตลาด การประชาสัมพันธ์ การจูงใจด้วยค่าตอบแทน การลดขั้นตอน และการลดพิธีการ เป็นต้น ในขณะที่การบริหารการพัฒนาให้ความสำคัญเรื่องการบริหารรวมทั้งการพัฒนานโยบาย แผน แผนงาน โครงการ (Policy, Plan, Program, Project) หรือกิจกรรมของหน่วยงานของรัฐ ส่วนการบริหารการบริการเน้นเรื่องการบริหารอำนวยความสะดวกและการให้บริการแก่ประชาชน

วัฒนา วงศ์เกียรติรัตน์และคณะ (2548) กล่าวว่า กระบวนการบริหารจัดการเชิงกลยุทธ์มี 5 ขั้นตอน ประกอบด้วย

1. การวิเคราะห์สภาพแวดล้อม (Environmental Analysis) โดยพิจารณา “จุดแข็ง-จุดอ่อน” ภายในองค์กร และ “โอกาส-ภัยอุปสรรค” จากภายนอกองค์กร ซึ่งเป็นปัจจัยเงื่อนไขที่มีอิทธิพลต่อการบรรลุความสำเร็จตามวัตถุประสงค์ขององค์กร
2. การจัดวางทิศทางขององค์กร (Establishing Organization Direction)
 - 2.1. ในองค์กรภาครัฐ จะพิจารณาจากภารกิจขององค์กร (Organization Mission) ซึ่งเน้นเหตุผลในการมีองค์กร และเป้าประสงค์ขององค์กร (Organizational Objectives) ซึ่งเน้นประโยชน์ที่ได้รับจากการมีองค์กรว่าองค์กรของภาครัฐควรไปในทิศทางใด
 - 2.2. ส่วนในองค์กรภาคเอกชน จะพิจารณากำหนดวิสัยทัศน์ขององค์กร (Vision) ซึ่งเป็นจุดหมายปลายทางที่องค์กรต้องการไปถึงภารกิจขององค์กร (Mission) และเป็นไปตามวัตถุประสงค์ขององค์กร (Objectives)

3.การกำหนดกลยุทธ์ (Strategy Formulation) โดยพิจารณาออกแบบและเลือกกลยุทธ์ที่เหมาะสม และสามารถนำไปปฏิบัติได้จริงจากการวิเคราะห์ทางเลือกด้วยเทคนิคต่างๆ

4.การปฏิบัติงานตามกลยุทธ์ (Strategy Implementation) โดยดำเนินงานตามแผนปฏิบัติงานตามกลยุทธ์ที่กำหนดไว้ให้เป็นไปอย่างราบรื่น โดยคำนึงถึงโครงสร้างขององค์กร (Organization Structure) และวัฒนธรรมขององค์กร (Organizational Culture)

5.การควบคุมเชิงกลยุทธ์ (Strategic Control) โดยวิธีการติดตามผลการปฏิบัติงาน และวิธีการประเมินผลกระบวนการและการประเมินผลสำเร็จขององค์กร

การบริหารสู่ความเป็นเลิศ จากการศึกษา พบว่าหลักการบริหารที่มีความสำคัญมี 3 ส่วน ดังนี้

1. การบริหารตนเอง คือ จะต้องพัฒนาตนเองให้มีความรู้ความสามารถ รู้จักจัดระบบตนเองให้พัฒนาอยู่เสมอ

2. การบริหารงาน คือ การใช้เทคนิคทางการบริหารต่างๆ รวมทั้งหลักการ แนวคิด ทฤษฎี ที่มีอยู่จำนวนมากมาใช้ตามสถานการณ์ที่เหมาะสม

3. การบริหารคน เป็นสิ่งที่ยากที่สุดหากทำได้ดีถือว่าประสบความสำเร็จในการบริหาร ทีมหรือไปสู่ความเป็นเลิศ โดยแบ่งคนออกเป็น 4 จำพวก ได้แก่

3.1 ผู้จัดการทีมและผู้สนับสนุนทีม หรือนายกสโมสร หรือนายกสมาคมกีฬา

3.2 สตาฟโค้ช หรือทีมงาน

3.3 นักกีฬาและหัวหน้าทีม

3.4 ประชาชน หรือผู้ติดตามทีม

การบริหารงาน คือ งานของหัวหน้าหรือผู้นำที่กระทำเพื่อให้กลุ่มคนที่มาอยู่ร่วมกัน ทำงานให้สำเร็จบรรลุวัตถุประสงค์ที่กำหนดไว้อย่างมีประสิทธิภาพ หรือการบริหารงาน คือ การทำให้งานขององค์กรสำเร็จได้โดยอาศัยคนอื่นช่วยกันทำ

คูลีย์ และโอดอนเนล (Koontz and O'Donnell, 1972).ได้ให้ความหมายว่า การบริหาร หมายถึง การทำงานให้สำเร็จโดยอาศัยผู้อื่น

บาร์นาร์ด (Barnard, 1972) กล่าวว่า การบริหาร หมายถึง การทำงานของคณะบุคคลตั้งแต่ 2 คนขึ้นไป ที่ร่วมกันปฏิบัติการให้บรรลุเป้าหมายร่วมกัน

เทอร์รี่ (Terry, 1968) ให้ความหมายว่า การบริหารเป็นกระบวนการต่างๆ ซึ่งประกอบด้วย การวางแผน การจัดหน่วยงาน การอำนวยความสะดวก การควบคุม ที่ถูกพิจารณาจัดกระทำขึ้นเพื่อให้บรรลุวัตถุประสงค์ โดยใช้กำลังคน และทรัพยากรที่มีอยู่

สรุป

การบริหารและการบริหารจัดการมีแนวคิดมาจากธรรมชาติของมนุษย์ที่เป็นสัตว์สังคมซึ่งจะต้องอยู่รวมกันเป็นกลุ่ม โดยจะต้องมีผู้นำกลุ่มและมีแนวทางหรือวิธีการควบคุมดูแลกันภายในกลุ่ม เพื่อให้เกิดความสุขและความสงบเรียบร้อย ซึ่งอาจเรียกว่าผู้บริหารและการบริหาร ตามลำดับ ดังนั้นที่ใดมีกลุ่มที่นั่นย่อมมีการบริหาร คำว่า การบริหารและการบริหารจัดการ รวมทั้งคำอื่น ๆ อีกเป็นต้นว่า การปกครอง (Government) การบริหารการพัฒนา การจัดการ และการพัฒนา (Development) หรือแม้กระทั่งคำว่า การบริหารการบริการ (Service Administration) การบริหารจิตสำนึกหรือการบริหารความรู้ผิดรู้ชอบ (Consciousness Administration) การบริหารคุณธรรม (Morality Administration) และการบริหารการเมือง (Politics Administration) ที่เป็นคำในอนาคตที่อาจถูกนำมาใช้ได้ คำเหล่านี้ล้วนมีความหมายใกล้เคียงกัน ขึ้นอยู่กับผู้มีอำนาจในแต่ละยุคสมัยจะนำคำใดมาใช้โดยอาจมีจุดเน้นแตกต่างกันไปบ้าง อย่างไรก็ตาม ทุกคำที่กล่าวมานี้เฉพาะในภาครัฐ ล้วนหมายถึง

1. การดำเนินงาน การปฏิบัติงาน แนวทาง (Guideline) วิธีการ (Method) หรือ มรรควิธี (Means) ใด ๆ
2. ที่หน่วยงานของรัฐ และ/หรือ เจ้าหน้าที่ของรัฐนำมาใช้ในการบริหารราชการหรือปฏิบัติงาน
3. ตามวัตถุประสงค์ที่กำหนดไว้
4. เพื่อนำไปสู่จุดหมายปลายทาง (End หรือ Goal) หรือการเปลี่ยนแปลงในทิศทางที่ดีขึ้นกว่าเดิม เช่น มีวัตถุประสงค์เพื่อนำไปสู่จุดหมายปลายทางเบื้องต้น (Primary Goal) คือ ช่วยเพิ่มประสิทธิภาพในการบริหารราชการ หรือช่วยเปลี่ยนแปลงการปฏิบัติราชการให้เป็นไปในทิศทางที่ดีกว่าเดิม หรือมีวัตถุประสงค์เพื่อนำไปสู่จุดหมายปลายทางสูงสุด (Ultimate Goal) คือ การพัฒนาประเทศที่ประเทศชาติและประชาชนอยู่เย็นเป็นสุขอย่างยั่งยืน เป็นต้น และทุกคำดังกล่าวนี้ อาจมองในลักษณะที่เป็นกระบวนการ (Process) ที่มีระบบและมีหลายขั้นตอนในการดำเนินงานก็ได้

ความหมายของการจัดการ

พยอม วงศ์สารศรี (2538) ได้ให้คำจำกัดความว่า “การจัดการเป็นศิลปะของการใช้บุคคลอื่นทำงานให้แก่องค์กร โดยการตอบสนองความต้องการ ความคาดหวัง และจัดโอกาสให้เขาเหล่านั้นมีความเจริญก้าวหน้าในการทำงาน

ธงชัย สันติวงษ์ (2541) ได้ให้ความหมายว่า การจัดการ คือ “ภารกิจของบุคคลใดบุคคลหนึ่งหรือหลายคน (ที่เรียกว่าผู้บริหาร) ที่เข้ามาทำหน้าที่ประสานให้การทำงานของบุคคลที่ต่างฝ่ายต่างทำ และไม่อาจประสบผลสำเร็จจากการแยกกันทำให้สามารถบรรลุผลสำเร็จได้ด้วยดี”

ในการบริหารจัดการ ต้องแบ่งออกเป็น 3 ส่วน คือ การบริหารตนเอง 40% การบริหารคน 15% บริหารงาน 39% และงานอื่นๆ 6%

ผู้บริหารที่ดีจะต้องมีทักษะที่สำคัญ 4 ด้าน คือ คิดกว้าง มองไกล ใฝ่สูง มุ่งความสำเร็จและในการบริหารสู่ความเป็นเลิศ หรือการบริหารที่ดียิ่ง ประกอบด้วย

1. ความมั่นคงของสถาบัน ความน่าเชื่อถือ โดยเฉพาะงบประมาณ
2. การบริหารทีมของโค้ชต้องมีความเป็นมืออาชีพ โดยโค้ชจะต้องเป็นนักวิชาชีพโดยตรง
3. การบริหารทีมในกรอบข้อบังคับ ยึดถือตามระเบียบขององค์กร
4. มีสวัสดิการให้กับทีม โดยให้ขวัญกำลังใจในการทำงานแก่โค้ช ผู้เล่นและเจ้าหน้าที่ทีมงานตามอัตราภาพ ทำให้นักกีฬาและโค้ชพัฒนาทีมได้เร็วขึ้น อันเป็นผลดีต่อส่วนรวมของสมาคมกีฬาด้วย
5. ความก้าวหน้าในการนำเทคโนโลยีมาใช้ในการฝึกเพื่อให้เกิดการพัฒนาอย่างรวดเร็วและตอบสนองด้านการบริหารทีมอย่างพึงพอใจ
6. การบริการแก่สังคมเพื่อเป็นการตอบแทนผลประโยชน์ให้กับสังคม รวมถึงเป็นการสร้างภาพพจน์และภาพลักษณ์ที่ดีให้กับสถาบัน โดยการนำทีมเล่นเพื่อกระชับมิตร เล่นเป็นการกุศลต่างๆ เป็นต้น
7. การให้ความเสมอภาคซึ่งกันและกันแก่ผู้เล่นในทีมถือเป็นเป้าหมายหลักของการบริหารทีมข้อสำคัญจะต้องเน้น คือ ความเสมอภาคที่จะนำไปสู่ความสำเร็จในการพัฒนาสู่ความเป็นเลิศของทีมได้

ทฤษฎีด้านการบริหารจัดการมีดังนี้

1.1 ทฤษฎีด้านการบริหารจัดการ POSDCoRB (ลูเธอร์ กุลิคและ ลินดัลเออร์วิค ค.ศ. 1937)

นักวิชาการด้านรัฐประศาสนศาสตร์มีความเห็นร่วมกันว่าทฤษฎีแนวความคิดหลักการบริหารได้เจริญถึงจุดสูงสุดในปี ค.ศ. 1937 อันเป็นปีที่ Gulick เป็นบรรณาธิการหนังสือชื่อ Papers on the Science of Administration เอกสารดังกล่าวถือได้ว่าเป็นเอกสารประวัติศาสตร์ เพราะรวบรวมเอาความคิดของนักรัฐประศาสนศาสตร์ซึ่งสนับสนุนและเชื่อในหลักการบริหาร ความคิดและข้อเสนอแนะเกี่ยวกับหลักการบริหารของลูเธอร์ กุลิคและ ลินดัลเออร์วิค ซึ่งผู้วิจัยได้สรุป ดังนี้

1.1 องค์กรที่เกิดขึ้นมา ต้องมีมนุษย์มาอยู่ร่วมกัน มีส่วนในการแบ่งงานกันทำตามความชำนาญพิเศษของแต่ละคนเพื่อเป็นการประหยัดเวลาและแรงงานในการทำงานอย่างยิ่งมากกว่าการทำงานคนเดียว และเมื่อสังคมขยายตัวขึ้นลักษณะการแบ่งงานกันทำจะสลับซับซ้อนมากยิ่งขึ้นจนในที่สุดจำเป็นต้องสร้างกลไกหรือโครงสร้างบางประการเพื่อประสานหน่วยงานในแต่ละหน่วยรวมเข้าด้วยกันดังนั้นทฤษฎีเกี่ยวกับองค์กรจึงเป็นเรื่องของความพยายามจัดโครงสร้างการประสานงานระหว่างหน่วยงานย่อยเหล่านั้น

1.2 หลักในการประสานงานหน่วยงานย่อยมีอยู่สองวิธีที่ต้องใช้ควบคู่กันไปคือวิธีแรกคือการประสานงานโดยการสร้างกลไกในความควบคุมภายในองค์กรหมายถึงการจัดตั้งโครงสร้างอำนาจ ประกอบด้วยสายการบังคับบัญชาระหว่างหัวหน้าและลูกน้องเป็นลำดับชั้นเชื่อมโยงจากยอดถึงฐานของโครงสร้างอำนาจโดยให้คนในแต่ละชั้นของโครงสร้างดังกล่าวแบ่งงานกันทำเป็นหน่วยงาน และวิธีที่สองเรียกว่าการประสานงานโดยการผูกมัดทางใจทำให้คนที่มาร่วมกันทำงานมีพลังจิตตั้งใจประกอบกรงานเต็มความสามารถและทำด้วยความกระตือรือร้นบรรยากาศในการทำงานดังกล่าวจะสร้างขึ้นได้ต้องอาศัยความสามารถของผู้นำ ดังวิธีต่อไปนี้

1.2.1. การประสานงานโดยสร้างกลไกการควบคุมภายในองค์กร

1.2.2. หลักการจัดโครงสร้างอำนาจภายในองค์กร

1.2.2.1 หลักขอบข่ายการควบคุม จำนวนลูกน้องที่หัวหน้าสามารถควบคุมดูแลได้ทั่วถึงมีอยู่จำนวนจำกัดเพราะโดยธรรมชาติหัวหน้ามีความสามารถควบคุมดูแลลูกน้องได้เพียงจำนวนหนึ่งเท่านั้นเอง ถ้าจำนวนลูกน้องมากเกินไปหัวหน้าจะไม่สามารถควบคุมดูแลได้ทั่วถึงอาจจะ 5 ถึง 12 คนก็ได้เพราะขึ้นอยู่กับปัจจัยต่างๆคือความสามารถเฉพาะตัวของหัวหน้า ลักษณะเฉพาะของงานที่ทำและเสถียรภาพขององค์กรเป็นต้น

1.2.2.2 หลักเอกภาพการควบคุม (Unity Of Command) องค์กรที่ดีต้องมีความสามารถสร้างโครงสร้างอำนาจภายในองค์กรในลักษณะที่มีหัวหน้าฝ่ายบริหารควบคุม

และประสานงานต่างๆแต่เพียงผู้เดียวการจัดองค์กรแบบใช้คณะกรรมการไม่ใช่เป็นวิธีที่ดี นอกจากนี้ องค์กรจะมีประสิทธิภาพสูงสุดต่อเมื่อลูกน้องในองค์กรต้องขึ้นต่อหัวหน้าเพียงคนเดียวซึ่งทำให้เกิดเอกภาพในการควบคุมสั่งงาน

1.2.3 หลักการจัดหมวดหมู่ภายในองค์กรต้องคำนึงถึงหลักความกลมกลืน (Principle of 2 Homogeneity) คือจัดคนและงานใกล้เคียงกันเข้าด้วยกันเพื่อจะได้คนที่มีความสามารถ ความเชี่ยวชาญด้านใดด้านหนึ่งมาร่วมกันทำงานให้เกิดประสิทธิภาพสูงสุด (Technical Efficiency) อย่างไรก็ตามหลักนี้อาจเป็นอันตรายในแง่ที่ผู้เชี่ยวชาญที่มาร่วมกันอาจสำคัญตนว่าสามารถทำได้ทุกอย่าง ด้วยเหตุนี้เององค์กรจึงต้องมีกลไกควบคุมคนประเภทนี้ด้วย

1.3 หลักเกี่ยวกับหน้าที่ของหัวหน้าฝ่ายบริหาร (Chief Executive) หัวหน้าฝ่ายบริหารมีหน้าที่และบทบาททางการบริหารอยู่ 7 ประการคือการวางแผนการจัดองค์กรการบรรจุคำสั่งการประสานงานการรายงานและการงบประมาณหรือที่นิยมเขียนสั้นๆว่า POSDCORB มีรายละเอียดดังนี้

1.3.1 การวางแผน (Planning) หมายถึงการกำหนดเป้าหมายขององค์กรว่าควรทำงานเพื่อบรรลุวัตถุประสงค์และดำเนินการอย่างไร

1.3.2 การจัดองค์กร (Organizing) หมายถึงการจัดตั้งโครงสร้างอำนาจอย่างเป็นทางการภายในองค์กรเพื่อประสานงานหน่วยงานย่อยต่างๆให้สามารถบรรลุเป้าหมายขององค์กรได้

1.3.3 การสั่งการ (Directing) หมายถึงการที่หัวหน้าฝ่ายบริหารมีหน้าที่ที่ต้องตัดสินใจอยู่ตลอดเวลาโดยพยายามนำเอาการตัดสินใจมาเปลี่ยนเป็นคำสั่งและคำแนะนำนอกจากนี้ยังหมายถึงการที่หัวหน้าฝ่ายบริหารต้องทำหน้าที่เป็นผู้นำขององค์กร

1.3.4 การบรรจุ (Staffing) หมายถึงการคัดเลือกบุคลากรเข้าทำงานในองค์กรนั้นๆ เพื่อเข้ามาเป็นพนักงาน อาจจะมีการกำหนดสัญญา 1-5 ปี หรือจนกว่าจะอายุครบ 60 ปี

1.3.5 การประสานงาน (Co-ordination) หมายถึงหน้าที่สำคัญต่างๆในการประสานส่วนต่างๆของงานให้เข้าด้วยกัน

1.3.6 การรายงาน (Reporting) หมายถึงการรายงานความเคลื่อนไหวต่างๆในองค์กรให้ทุกฝ่ายทราบทั้งนี้อาจใช้วิธีการต่างๆเช่นการวิจัย การตรวจสอบ การประเมิน เป็นต้น

1.3.7 งบประมาณ (Budgeting) หมายถึง หน้าที่ในส่วนที่เกี่ยวข้องกับงบประมาณในรูปของการวางแผนและการควบคุมด้านการเงินการบัญชี เช่น ก.พ. ทำหน้าที่การบรรจุข้าราชการพลเรือนสภาพพัฒนาการเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติทำหน้าที่ด้านวางแผนประเทศหรือสำนักงบประมาณทำหน้าที่ด้านการจัดทำงบประมาณ เป็นต้น

1.4 หลักการประสานงานหน่วยงานย่อยการแบ่งงานกันทำภายในองค์กรทำให้เกิดหน่วยงานย่อย (Work Units) จำนวนมาก ลูเธอร์ กูลิค ได้เสนอหลักการจัดองค์กรเพื่อจัดระบบประสานงานระหว่างหน่วยงานย่อยๆเหล่านี้ 4 หลักด้วยกัน

1.4.1 หลักการจัดองค์กรตามวัตถุประสงค์ (Purpose) หมายถึงองค์กรที่ประกอบด้วยสมาชิกที่ทำงานส่วนต่างๆ ในลักษณะงานที่คล้ายๆกัน มารวมกลุ่มทำงานร่วมกันแต่การรวมกันอาจก่อให้เกิดผลเสียคือ

1.4.1.1 ทำให้เกิดความสามัคคีภายในองค์กรมากเกินไปจนอาจเกิดความขัดแย้งกับองค์กรอื่นๆ

1.4.1.2 ทำให้องค์กรไม่สามารถใช้ความสามารถของผู้เชี่ยวชาญและความก้าวหน้าทางเทคโนโลยีได้เต็มที่เพราะลักษณะงานไม่เอื้ออำนวยให้เน้นเรื่องหนึ่งเรื่องใดโดยเฉพาะ

1.4.1.3 นอกจากนี้ยังทำให้องค์กรอาจมุ่งแต่เน้นเรื่องวัตถุประสงค์หลักขององค์กรโดยละเลยวัตถุประสงค์รองๆเช่นกรมอนามัยเน้นเรื่องการบริการสาธารณสุขมากแต่ไม่ให้ความสำคัญต่อการทำบัญชีให้ถูกต้องเป็นต้น

1.4.1.4 ทำให้องค์กรมีแนวโน้มที่จะรวมอำนาจมากซึ่งอาจทำให้องค์กรล่อแหลมต่อการละเลยหน้าที่การให้บริการต่อประชาชน

1.4.1.5 ทำให้องค์กรเกิดทัศนคติว่าเป็นหน่วยงานที่มีอิสระมากไม่อยู่ภายใต้การควบคุมของใครภายใต้สถาบันการเมืองในระบอบประชาธิปไตยเช่นรัฐสภาก็ตาม

1.5 หลักการจัดองค์กรตามกระบวนการ (Process) หมายถึงการรวมเอาคนที่มีอาชีพเดียวกันและมีความเชี่ยวชาญพิเศษเหมือนกันเข้ามาอยู่ในองค์กรเดียวกัน การจัดองค์กรตามกระบวนการนี้เรียกอีกชื่อหนึ่งว่าเป็นการจัดองค์กรตามแนวนอน (Horizontal)

1.6 หลักการจัดองค์กรตามลูกค้า (Clientele) และสิ่งของ (Materiel) องค์กรตามลูกค้า หมายถึงองค์กรที่จัดตั้งขึ้นโดยรวบรวมเอาเจ้าหน้าที่หลายฝ่ายซึ่งทำหน้าที่ติดต่อหรือให้บริการต่อกลุ่มลูกค้าเฉพาะบางกลุ่มเช่นองค์กรทหารผ่านศึกในด้านต่างๆเช่นรักษาพยาบาลสวัสดิการการศึกษาฯลฯ องค์กรตามลูกค้ามีลักษณะที่คล้ายกับองค์กรตามวัตถุประสงค์ส่วนองค์กรตามสิ่งของหมายถึงองค์กรที่จัดตั้งขึ้นโดยรวมเอาเจ้าหน้าที่หลายฝ่ายซึ่งทำหน้าที่เกี่ยวกับสิ่งของใดสิ่งของหนึ่งร่วมกันเช่นกรมป่าไม้รวมเอาเจ้าหน้าที่ทั้งหลายที่ทำหน้าที่เกี่ยวกับต้นไม้เป็นต้น

สร้อยตระกูล อรรถมานะ (2545) ได้กล่าวว่า กระบวนการจัดการ หมายถึงกระบวนการดำเนินงานจะต้องเป็นไปตามขั้นตอนตามลำดับ เป็นการตัดสินใจล่วงหน้าว่าจะทำอะไร ที่ไหน เมื่อใด โดยใคร นอกจากจะเป็นการลดความไม่แน่นอนแล้ว ยังทำให้สมาชิกในองค์กรมีความมั่นใจในการ

ทำงานทำให้การทำงานมีประสิทธิภาพ การจัดลำดับการทำงานที่ดีไม่ควรมีลักษณะตายตัวต้องยืดหยุ่นได้ตามสถานการณ์อาจมีการปรับปรุงแก้ไข หรือปรับเปลี่ยนลำดับการทำงานได้เสมอ ส่งผลให้การปฏิบัติงานเกิดประสิทธิผลมากขึ้นด้วย

สมยศ นาวิการ (2545) กล่าวว่า วัฏจักรของการจัดการว่าเป็นกิจกรรมของการบริหารที่สำคัญ 4 อย่าง คือ การวางแผน การจัดองค์การ การสั่งการ และการควบคุม รูปแบบของการบริหารดังกล่าวนี้ ได้รับการพัฒนาขึ้นเมื่อประมาณปลายศตวรรษที่สิบเก้า

อองรี ฟาโยล์ (Fayol, 1949) ได้กล่าวว่า การจัดการว่าเป็นกระบวนการที่ประกอบด้วยขั้นตอนที่สำคัญ 5 ขั้นตอน คือ การวางแผน การจัดองค์การ การบังคับบัญชา การประสานงาน และการควบคุม

ริบบิ้นและดีเคนโซ (Robbins and Decenzo, 2004; Certo, 2003) ได้กล่าวว่า การจัดการ (Management) หมายถึง ขบวนการที่ทำให้งานกิจกรรมต่าง ๆ สำเร็จลงได้อย่างมีประสิทธิภาพและมีประสิทธิผลด้วยคนและทรัพยากรขององค์การ

เอกชัย เอกขุนฤทธิ์ (2557) ได้กล่าวว่า บทบาทและความสำคัญของการจัดการองค์การ (Organizing)

บทบาทและความสำคัญของการจัดการองค์การ

เมื่อผู้บริหารได้รับมอบหมายหน้าที่และความรับผิดชอบในการบริหารจัดการองค์การ และผู้บริหารได้กำหนดพันธกิจ ตั้งเป้าหมาย และจัดทำแผนงานหรือวิธีการที่จะดำเนินงานให้บรรลุตามเป้าหมายแล้ว ผู้บริหารต้องดำเนินกิจกรรมหลักประการต่อไปคือ การจัดการองค์การ สิ่งที่ผู้บริหารจะต้องพิจารณาต่อไปจากกระบวนการวางแผนคือ ผู้บริหารจะกำหนดภาระหน้าที่และความรับผิดชอบสำหรับสมาชิกขององค์การในแต่ละตำแหน่งงานอย่างไร จะจัดกลุ่มงานหรือจัดโครงสร้างองค์การให้มีลักษณะอย่างไรจึงจะเหมาะสมกับความต้องการขององค์การ จะมอบหมายอำนาจหน้าที่ความรับผิดชอบให้บุคลากรในแต่ละระดับขององค์การอย่างไร ผู้จัดการแต่ละควรมีผู้ใต้บังคับบัญชามากน้อยเพียงใด ควรมีการรวมอำนาจหรือกระจายอำนาจในการตัดสินใจมากน้อยเพียงใด และจะมีวิธีการอย่างไรเพื่อให้บุคคลหรือหน่วยงานต่างๆ ภายในองค์การสามารถทำงานประสานสอดคล้องร่วมกันเพื่อให้บรรลุเป้าหมายขององค์การได้มากที่สุด ผู้บริหารที่ไม่ทำหน้าที่ด้านการจัดการองค์การให้ดีหรือทำไม่ครบถ้วน จะประสบปัญหาทางการบริหารจัดการมากมาย อาทิ พนักงานไม่ทราบขอบเขตภาระหน้าที่และความรับผิดชอบของตนอย่างชัดเจนจึงอาจทำงานซ้ำซ้อนกันจนเกิดความขัดแย้งในองค์การ งานบางประเภทอาจไม่มีผู้จัดทำให้เรียบร้อย เนื่องจากพนักงานเข้าใจว่าไม่ใช่

หน้าที่ความรับผิดชอบของตนและอาจเกี่ยงงานกัน องค์กรที่ไม่กระจายอำนาจหน้าที่ให้ ผู้ใต้บังคับบัญชาอย่างเหมาะสมอาจเกิดความล่าช้าในการตัดสินใจแก้ไขปัญหา เกิดภาวะคอขวดจาก การตัดสินใจของผู้บริหารบางคน ซึ่งย่อมทำให้ไม่สามารถแก้ไขปัญหาได้ทันท่วงทีจนเกิดความสูญเสีย ในด้านต่างๆ เช่น เสียลูกค้า และเสียโอกาสทางธุรกิจ เป็นต้น ในทางตรงกันข้ามหากองค์กรได้มีการ จัดองค์กรที่ดี ก็จะส่งผลให้เกิดประโยชน์และความสำเร็จกับองค์กรอย่างน้อย 4 ประการ คือ

1. การพัฒนาความรู้ความสามารถของสมาชิกในองค์กร

การจัดองค์กรที่ดีจะเอื้อให้พนักงานทำงานที่ตนรับผิดชอบได้อย่างเต็มที่ เกิดการพัฒนาทักษะในการทำงาน เกิดความเชี่ยวชาญในสิ่งที่ตนเองรับผิดชอบ และเมื่อทำงานสำเร็จ ก็ย่อมนำไปสู่ความมั่นใจในการทำงาน ตลอดจนความภูมิใจที่สมาชิกในองค์กรเป็นส่วนหนึ่งของ ความสำเร็จ

2. ความก้าวหน้าทางหน้าที่การงานของสมาชิกในองค์กร

เมื่อสมาชิกทำงานได้ดีมีผลงาน องค์กรมีประสิทธิภาพและประสิทธิผลตาม ประสงค์ผลลัพธ์ดีไปซึ่งย่อมเกิดแก่สมาชิกองค์กรคือ มีโอกาสก้าวหน้าได้เลื่อนขั้นเลื่อนตำแหน่งใน หน้าที่การงานของตน

3. ความสัมพันธ์ระหว่างสมาชิกในองค์กร

การจัดองค์กรที่ดีย่อมจะส่งเสริมให้สมาชิกมีปฏิสัมพันธ์ระหว่างกันในเชิง สร้างสรรค์ การสื่อสาร การสั่งการ การรายงานผลการดำเนินงาน ตลอดจนการนำเสนอปัญหาเพื่อ การพิจารณาตัดสินใจระหว่างผู้บังคับบัญชากับผู้ใต้บังคับบัญชาเป็นไปอย่างชัดเจนราบรื่นไม่ติดขัด การประสานงาน การขอความร่วมมือระหว่างหน่วยงานต่างๆ ภายในองค์กรเป็นไปโดยสะดวกรวดเร็ว สิ่งต่างๆ เหล่านี้ย่อมส่งเสริมและเพิ่มความสัมพันธ์ระหว่างสมาชิกในองค์กรให้ดียิ่งขึ้น

4. ความสำเร็จขององค์กร

การที่พนักงานแต่ละคนสามารถทำหน้าที่ได้อย่างเต็มที่ภายใต้ สภาพแวดล้อมทางการบริหารที่เหมาะสมย่อมนำไปสู่ความสำเร็จทั้งในด้านประสิทธิภาพทางการ บริหารจัดการที่เพิ่มขึ้นนั่นคือ องค์กรใช้ทรัพยากรคุ้มค่ากับผลสำเร็จ และด้านประสิทธิผลคือองค์กร สามารถบรรลุเป้าหมายที่ได้กำหนดไว้ นอกจากนี้ การจัดองค์กรและการมีโครงสร้างองค์กรที่ เหมาะสมยังช่วยสนับสนุนให้การดำเนินงานตามกลยุทธ์ต่างๆ ขององค์กรประสบผลสำเร็จได้อย่าง ยั่งยืน

กระบวนการจัดการองค์กร (Organizing Process) การศึกษาแห่งประเทศไทย (2555)

การจัดองค์กร หมายถึง การออกแบบงาน การจัดแผนงาน การจัดแบ่งอำนาจหน้าที่ และการประสานงานระหว่างบุคคลและหน่วยงานต่างๆ ในองค์กร เพื่อให้องค์กรสามารถดำเนินงานได้บรรลุเป้าหมายที่กำหนดไว้ การจัดองค์กรจึงเป็นกระบวนการที่ประกอบด้วยขั้นตอนหลัก 4 ประการได้แก่ (1) การออกแบบ (Job Design) (2) การออกแบบโครงสร้างองค์กร (Organizational Structure Design) (3) การจัดแบ่งอำนาจหน้าที่ (Authority Allocation) และ (4) การประสานงาน (Co-ordination)

การออกแบบงาน (Job Design)

การออกแบบงาน หมายถึง การกำหนดภาระหน้าที่และความรับผิดชอบสำหรับสมาชิกขององค์กรในแต่ละตำแหน่งงาน การที่ผู้บริหารจะสามารถกำหนดภาระหน้าที่และความรับผิดชอบสำหรับสมาชิกขององค์กรในแต่ละตำแหน่งงานได้ ผู้บริหารจำเป็นต้องนำรายละเอียดต่างๆที่กำหนดไว้จากการวางแผนมาเป็นกรอบในการกำหนดภาระหน้าที่และความรับผิดชอบของแต่ละตำแหน่งงาน

เมื่อผู้บริหารทราบเป้าหมายและวิธีการปฏิบัติตามแผนงานแล้ว ผู้บริหารจำเป็นต้องนำแผนดังกล่าวมาจำแนกแยกแยะว่า การที่จะดำเนินการตามแผนนั้นๆ มีเนื้องาน (Task) ที่จะต้องมีคนรับผิดชอบอะไรบ้าง จากนั้นจึงพิจารณาประเภทและความหลากหลายของเนื้องานว่ามีจำนวนมากน้อยหรือซับซ้อนมากเพียงใด เนื้องานเหล่านี้ต้องใช้บุคลากรผู้เข้ามารับผิดชอบที่มีทักษะความรู้ความสามารถอย่างไร เมื่อได้ข้อมูลเนื้องานและประเมินทักษะของบุคลากรที่ต้องการตามเนื้องานแล้วผู้บริหารจึงกำหนดได้ว่าจะต้องมีตำแหน่งงาน (Job) ใดบ้าง แต่ละตำแหน่งต้องรับผิดชอบเนื้องานอย่างไร โดยทั่วไปวิธีการที่นิยมใช้ในการกำหนดขอบเขตของเนื้องานในแต่ละตำแหน่งงานคือการกำหนดเนื้องานตามความชำนาญเฉพาะด้าน

การกำหนดเนื้องานตามความชำนาญเฉพาะด้าน (Job Specialization)

การกำหนดเนื้องานตามความชำนาญเฉพาะด้าน หมายถึง การกำหนดให้ผู้ปฏิบัติงานแต่ละตำแหน่งมีความรับผิดชอบในเนื้องานอย่างจำกัดเพียงไม่กี่ประเภท เพื่อให้ผู้ปฏิบัติงานเกิดความชำนาญเฉพาะด้าน วิธีนี้สอดคล้องกับหลักคิดของอดัมสมิธ (Adam Smith) นักเศรษฐศาสตร์ชื่อดังของโลกในอดีต ซึ่งพบว่าประสิทธิภาพในการทำงานจะเพิ่มขึ้นโดยการแบ่งงานกันทำ และสอดคล้องกับแนวคิดของ เฟรดเดอริกวินสโลว์เทย์เลอร์ (Frederick Winslow Taylor) หลักการจัดการแบบวิทยาศาสตร์ ของ เฟรดเดอริกเทย์เลอร์ได้เสนอความคิดเห็นในบทความชื่อ "The

Principle Of Scientific Management" ว่าการบริหารงานตามหลักวิทยาศาสตร์การจัดการเป็นวิธีที่ดีกว่าการอาศัยหลักการความเคยชินโดยเทย์เลอร์เชื่อว่าผู้บริหารมีหน้าที่ดังนี้

1. สร้างหลักการทำงานที่เป็นวิทยาศาสตร์สำหรับการทำงานในขั้นตอนต่างๆของงาน
2. คัดเลือกคนงานตามหลักกฎเกณฑ์วิทยาศาสตร์
3. พัฒนาคอนงานให้เรียนรู้หลักการทำงานแบบวิทยาศาสตร์
4. สร้างบรรยากาศการร่วมมือระหว่างผู้บริหารกับคนงาน

ในการทำงานในสังคมหรือองค์กรต่างๆบนโลกจะต้องมีหลักการในการทำงานทั้งลูกน้องและเจ้านายการตั้งหรือมีกฎเกณฑ์ในการทำงานเพื่อให้งานนั้นๆสำเร็จลุล่วงไปได้ด้วยดีและจะต้องมีการเลือกสรรบุคคลกับงานในหน้าที่ต่างๆให้เหมาะสมกับกายภาพของบุคคลนั้นๆและสถานที่ทำงานก็ควรมีบรรยากาศที่น่าอยู่สามารถทำงานได้อย่างสบายใจและเมื่อผู้ปฏิบัติงานในแต่ละตำแหน่งเกิดความชำนาญเฉพาะด้านตามที่รับผิดชอบย่อมจะสามารถทำงานได้รวดเร็วขึ้น ทำให้ความผิดพลาดลดลง องค์กรจึงเกิดประสิทธิภาพในการทำงานสูงขึ้น ต้นทุนและการสูญเสียลดต่ำลง ในกรณีที่จำเป็นต้องมีการย้ายงาน หรือผู้ที่ทำหน้าที่เดิมลาออก องค์กรก็สามารถหาบุคคลอื่นมาทดแทนได้อย่างสะดวกและรวดเร็ว เนื่องจากตำแหน่งหน้าที่ดังกล่าวใช้ความชำนาญเพียงเฉพาะด้าน จึงสามารถรับบุคลากรใหม่มาฝึกฝนได้ไม่ยากและรวดเร็ว

จากการศึกษาข้อมูลเบื้องต้นผู้วิจัยสรุปได้ดังนี้

องค์กรต่างๆ นิยมกำหนดเนื้องานสำหรับตำแหน่งและหน้าที่ต่างๆ ตามความชำนาญเฉพาะด้าน โดยเฉพาะอย่างยิ่ง องค์กรธุรกิจที่มีสายการผลิตสินค้าและจำเป็นต้องใช้พนักงานจำนวนมากในการทำงาน มักจะแบ่งเนื้องานแต่ละตำแหน่งงานให้แคบที่สุด เช่น โรงงานผลิตกึ่งแข็งแข็งเพื่อการส่งออก ผู้ปฏิบัติงานแต่ละตำแหน่งจะรับผิดชอบเนื้องานเพียงอย่างเดียว ตั้งแต่การทำความสะดวก การคัดแยกขนาด การแกะเปลือก การตรวจสอบคุณภาพ ฯลฯ ความชำนาญในการทำงานเฉพาะด้านนี้ไม่เพียงแต่เป็นประโยชน์ต่อองค์กรเท่านั้น ผู้ปฏิบัติงานเองก็ได้รับประโยชน์ด้วย เช่น การที่ผู้ปฏิบัติงานชำนาญมากขึ้นย่อมนำไปสู่การได้รับค่าตอบแทนจากการทำงานที่สูงขึ้น หรือผู้ไม่มีประสบการณ์ทำงานในด้านดังกล่าวมาก่อนก็มีโอกาสได้งานและได้ฝึกฝนให้มีความชำนาญเฉพาะด้าน และจากการกำหนดเนื้องานตามความชำนาญเฉพาะด้านก็มีข้อเสียบางประการ เช่น การกำหนดเนื้องานเช่นนี้มักจะเหมาะกับตำแหน่งงานระดับปฏิบัติการหรือระดับล่างขององค์กร เนื่องจากงานดังกล่าวมีขอบเขตภาระหน้าที่ความรับผิดชอบที่ชัดเจน ไม่จำเป็นต้องใช้วิจารณญาณในการตัดสินใจที่ยุ่งยากซับซ้อน แตกต่างจากผู้บริหารในระดับสูงๆ ขึ้นไป ที่เนื้องานมักเกี่ยวข้องกับ การใช้วิจารณญาณในการตัดสินใจที่ยุ่งยากซับซ้อนมากยิ่งขึ้น ผู้ที่มีความรู้ความสามารถในการปฏิบัติงานใน

ระดับที่สูงขึ้นไปมักไม่ชอบทำงานที่มีขอบเขตความรับผิดชอบจำกัดหรืองานที่ต้องทำซ้ำอยู่เป็นประจำ เนื่องจากมีความท้าทายน้อยและจำกัดโอกาสในการพัฒนาทักษะด้านความคิด และทักษะด้านบุคคล นอกจากนี้ผู้ปฏิบัติงานมักเกิดความเครียดและเบื่อหน่ายในการทำงานที่ซ้ำซ้อน

การออกแบบโครงสร้างองค์กร (Organization Structure Design) ศิริวรรณ เสรีรัตน์ และคณะ (2543)กล่าวว่า

การออกแบบโครงสร้างองค์กร หมายถึง การจัดกลุ่มตำแหน่งต่างๆ เข้าด้วยกันเป็นหมวดหมู่เพื่อให้การปฏิบัติหน้าที่ของสมาชิกภายในองค์กรเป็นไปอย่างมีประสิทธิภาพ สะดวก รวดเร็ว และได้รับผลตามเป้าหมายขององค์กร การออกแบบโครงสร้างองค์กรเป็นขั้นตอนที่ 2 ของกระบวนการจัดองค์กรต่อจากการออกแบบงาน กล่าวคือเมื่อผู้บริหารได้ดำเนินการออกแบบงาน โดยการกำหนดภาระหน้าที่และความรับผิดชอบสำหรับสมาชิกขององค์กรในแต่ละตำแหน่งงานเสร็จเรียบร้อยแล้ว ผู้บริหารจำเป็นต้องพิจารณาว่าตำแหน่งงานต่างๆ ภายในองค์กรที่กำหนดไว้นั้น จะสามารถนำมาจัดกลุ่มเข้าด้วยกันเป็นหมวดหมู่อย่างไรจึงจะทำให้องค์กรสามารถดำเนินได้อย่างมีประสิทธิภาพ เกิดความสะดวก รวดเร็ว และได้รับผลตามเป้าหมายองค์กร

ปัจจัยในประกอบการพิจารณาในการออกแบบโครงสร้างองค์กร

ประสิทธิภาพขององค์กร

- ความสะดวกรวดเร็วในการประสานงานระหว่างหน่วยงาน (สะดวก รวดเร็ว ประหยัด) ต่างๆขององค์กร
- ความสะดวกรวดเร็วในการตัดสินใจแก้ปัญหาในการดำเนินงาน
- ค่าใช้จ่ายในการดำเนินงาน
- การใช้ทรัพยากรที่มีอยู่อย่างคุ้มค่า (คน เงิน อุปกรณ์ ฯลฯ)

ประสิทธิผล

- เอื้อต่อการบรรลุเป้าหมายโดยรวมขององค์กร
- ความสามารถในการรับรองกลยุทธ์ขององค์กร
- โอกาสในการเติบโตขององค์กร

ประโยชน์ทางการตลาด

- จำนวนและประเภทของสินค้า/บริการ
- การตอบสนองต่อความต้องการของลูกค้าในด้านต่างๆ อาทิ การจัดส่งสินค้าให้แก่ลูกค้าที่มีถิ่นฐานในที่ต่างๆ

- การให้บริการ หลังการขาย การรับซื้อออร์เรียน ฯลฯ

ปัจจัยต่างๆที่เกี่ยวกับพนักงาน

- จำนวนพนักงานภายในองค์กร (ขนาดขององค์กร)
- ความสับสนที่เกิดจากการรับคำสั่งจากผู้บังคับบัญชาหลายคน
- ความชำนาญในการทำงานและโอกาสในการฝึกฝนและพัฒนา
- การแลกเปลี่ยนประสบการณ์ความรู้ระหว่างบุคลากรและหน่วยงาน
- ความเที่ยงตรงในการวัดผลการปฏิบัติงาน
- โอกาสที่จะเกิดความขัดแย้งระหว่างบุคลากรและหน่วยงาน

การออกแบบโครงสร้างองค์กรสามารถทำได้หลายรูปแบบขึ้นอยู่กับประเภทขององค์กรนั้นๆ เช่น องค์กรทางราชการก็จะมีรูปแบบในการจัดแผนกงานโดยเฉพาะตามระเบียบที่เกี่ยวข้อง ขณะที่กองทัพ รัฐวิสาหกิจ โรงพยาบาลของรัฐ ฯลฯ ต่างก็มีรูปแบบในการจัดองค์กรของตนเอง เพื่อให้สอดคล้องและสนับสนุนการปฏิบัติภารกิจตามเป้าหมายที่วางไว้

อย่างไรก็ตาม เพื่อประโยชน์ในการศึกษา จะพิจารณาการออกแบบโครงสร้างทางธุรกิจ ซึ่งองค์กรนำมาใช้กันโดยทั่วไป 4 ประเภท ได้แก่ (1) โครงสร้างตามหน้าที่ธุรกิจ (2) โครงสร้างตามการตลาด (3) โครงสร้างแบบผสม และ (4) โครงสร้างเชิงซ้อน

โครงสร้างตามหน้าที่ธุรกิจ (Business Functional Structure)

การจัดโครงสร้างตามหน้าที่ธุรกิจ เป็นการจัดแบ่งความรับผิดชอบตามหน้าที่ทางธุรกิจ ซึ่งมีหลายประการเช่น การตลาด การผลิต การบัญชี การเงิน และการบริหารทรัพยากรบุคคล เป็นต้น การจัดโครงสร้างองค์กรแบบนี้สามารถแสดงได้ตามผังองค์กร ซึ่งปรากฏตามรูปที่ 6.5 ผู้ที่รับผิดชอบงานในแต่ละฝ่ายจะดำรงตำแหน่งตามที่องค์กรกำหนด ซึ่งอาจเรียกแตกต่างกันออกในแต่ละองค์กร เช่น ผู้อำนวยการฝ่าย ผู้จัดการฝ่าย เป็นต้น

โครงสร้างตามการตลาด (Marketing Structure)

การจัดโครงสร้างตามการตลาดสามารถแบ่งย่อยได้ 3 ลักษณะคือ (1) การจัดโครงสร้างตามกลุ่มลูกค้า (2) การจัดโครงสร้างตามกลุ่มสินค้า (Product Structure) และ (3) การจัดโครงสร้างตามภูมิศาสตร์ (Geographic Structure) การจัดโครงสร้างองค์กรทั้ง 3 แบบนี้เป็นการจัดโครงสร้างองค์กรที่คำนึงถึงประโยชน์สูงสุดทางการตลาด องค์กรสามารถเลือกจัดเพื่อให้สอดคล้องกับจำนวนและประเภทของสินค้า/บริการขององค์กร ตลอดจนสามารถสนองต่อความต้องการของลูกค้าในด้านต่างๆ ได้เป็นอย่างดี ตัวอย่างการจัดโครงสร้างปรากฏตามรูปต่างๆดังนี้

โครงสร้างแบบผสม (Hybrid Structure)

การจัดโครงสร้างแบบผสมเป็นการจัดโครงสร้างซึ่งนำโครงสร้างตามหน้าที่ธุรกิจ และโครงสร้างตามการตลาดมาผสมกันในระดับการบริหารเดียวกัน

โครงสร้างเชิงซ้อน (Matrix Structure)

การจัดโครงสร้างเชิงซ้อนเหมาะสำหรับองค์กรที่มีงานโครงการเกิดขึ้นเป็นการเฉพาะ โดยทีมงานผู้รับผิดชอบในแต่ละโครงการจะประกอบด้วยหัวหน้าโครงการและสมาชิกซึ่งได้รับการจัดสรรมาจากฝ่ายต่างๆ ขององค์กร เพื่อมารวมตัวกันเป็นการเฉพาะกิจเฉพาะสำหรับโครงการนั้นๆ และเมื่อการดำเนินการโครงการนั้นๆ เสร็จสิ้น สมาชิกของทีมงานในโครงการก็จะกลับไปสู่ฝ่ายต้นสังกัดเดิมของตน

การจัดแบ่งอำนาจหน้าที่ (Authority Allocation)

อำนาจหน้าที่ (Authority) หมายถึง สิทธิอันชอบธรรมของผู้บริหารในการสั่งการ ผู้ใต้บังคับบัญชาให้ปฏิบัติงาน เพื่อบรรลุวัตถุประสงค์ขององค์กร ผู้บริหารแต่ละคนสามารถใช้อำนาจหน้าที่ของตนกับใครในองค์กรได้บ้างนั้นย่อมขึ้นอยู่กับสายการบังคับบัญชา (Chain of Command) ซึ่งจะระบุว่าผู้บริหารคนหนึ่งจะมีผู้ใต้บังคับบัญชาจำนวนเท่าใดและใครบ้างที่ขึ้นตรงกับตนเอง โดยจะเรียงลำดับตั้งแต่ผู้บริหารสูงสุดขององค์กรลงไปจนถึงพนักงานระดับล่างสุดขององค์กร

โดยปกติแล้วผู้บริหารแต่ละคนจะมีผู้ใต้บังคับบัญชาหลายคน แต่จะมีมาน้อยเพียงใดและใช้อำนาจหน้าที่ได้กว้างขวางเพียงใดนั้น ขึ้นอยู่กับความเหมาะสมของขอบเขตการบริหาร (Span of Management) ในตำแหน่งหน้าที่นั้นๆ

การมอบหมายงานที่ถูกต้องนี้ ผู้บริหารจำเป็นต้องมอบทั้งภาระหน้าที่ความรับผิดชอบ (Responsibility) และอำนาจหน้าที่ (Authority) ให้แก่ผู้ใต้บังคับบัญชาด้วย แต่จะกระจายอำนาจหน้าที่ (Decentralization)

สายการบังคับบัญชา (Chain of Command)

สายการบังคับบัญชา หมายถึง สายการสั่งการและรายงานผลการปฏิบัติงานตามลำดับชั้นภายในองค์กรตั้งแต่บนสุดจนถึงระดับล่างสุด ซึ่งจะระบุว่าบุคคลใดขึ้นตรงกับบุคคลใดและบุคคลใดมีหน้าที่รายงานผลการปฏิบัติงานต่อบุคคลใด องค์กรที่ระบุสายการบังคับบัญชาชัดเจนจะลดความสับสนอันอาจเกิดขึ้นจากการสั่งการที่ซ้ำซ้อน และทำให้การรายงานผลการปฏิบัติงานเป็นไปตามลำดับชั้นอย่างชัดเจน อันจะส่งผลให้การตัดสินใจและการแก้ไขปัญหาต่างๆ เป็นไปด้วยความรวดเร็วและมีประสิทธิภาพ ในกรณีที่ผู้บริหารในระดับหนึ่งๆ ไม่สามารถตัดสินใจแก้ไขปัญหาได้ ผู้บริหารท่านนั้นก็จะต้องเสนอปัญหาดังกล่าวขึ้นไปต่อใครเป็นลำดับชั้นเพื่อแก้ไขปัญหา

ขอบเขตการบริหาร (Scope of Management)

ขอบเขตการบริหาร หมายถึง จำนวนผู้ใต้บังคับบัญชาที่ขึ้นตรงต่อผู้บริหาร โดยจำนวนที่เหมาะสมจะเป็นเท่าใดนั้นขึ้นกับปัจจัยและสภาพแวดล้อมต่างๆ ขององค์กร โดยปกติแล้วผู้บริหารจะมีขอบเขตการบริหารได้กว้างหรือมีจำนวนผู้ใต้บังคับบัญชาได้มากเมื่อ

- ผู้ใต้บังคับบัญชามีความรู้ความสามารถสูงและสามารถแก้ไขปัญหาได้เอง

- ลักษณะงานไม่จำเป็นต้องทำให้ผู้บริหารใช้เวลากับ

ผู้ใต้บังคับบัญชามาก หรืองานของผู้ใต้บังคับบัญชามีลักษณะเหมือนกัน จึงทำให้ผู้บริหารสามารถสั่งการได้พร้อมกัน

- จำนวนและระดับความรุนแรงของปัญหาที่เกิดขึ้นต่ำ หากปัญหาที่เกิดขึ้นมีจำนวนและระดับความรุนแรงต่ำ ผู้บริหารสามารถมีขอบเขตการบริหารได้สูง เนื่องจากไม่จำเป็นต้องใช้เวลาในการดูแลแก้ไขปัญหาที่เกิดขึ้นมากเท่ากับกรณีที่มีปัญหาจำนวนมากหรือปัญหาที่เกิดขึ้นมีระดับความรุนแรงสูง

การมอบหมายงาน (Delegation)

การมอบหมายงาน หมายถึง การมอบหมายอำนาจหน้าที่ (Authority) และความรับผิดชอบจะส่งผลดีต่อองค์กรหลายประการ อาทิ การทำงานเป็นไปด้วยความรวดเร็วไม่กระจุกตัวอยู่ที่ผู้บริหาร เนื่องจากมีผู้ใต้บังคับบัญชาช่วยปฏิบัติงานจนสำเร็จ นอกจากนี้การมอบหมายงานยัง

เป็นการฝึกให้ผู้ใต้บังคับบัญชา มีทักษะและความเชี่ยวชาญในการทำงานสูงขึ้น หากงานที่มอบหมาย ประสบความสำเร็จย่อมสร้างแรงจูงใจ ตลอดจนขวัญและกำลังใจในหมู่คนทำงานอีกด้วย

อย่างไรก็ตาม การมอบหมายงานอย่างมีประสิทธิภาพมักเกิดปัญหาและอุปสรรคไม่ได้รับความสนใจ หรือแม้กระทั่งได้รับการต่อต้านจากผู้บริหารบางคนอันเนื่องมาจากสาเหตุผู้บริหารหวงอำนาจ ต้องการเก็บอำนาจไว้กับตัวเอง ในบางกรณีผู้บริหารบางคนจะมอบหมายเพียงหน้าที่ความรับผิดชอบ โดยไม่มอบหมายอำนาจหน้าที่ไปพร้อมกัน จึงไม่สามารถทำให้การทำงาน บรรลุวัตถุประสงค์ที่ต้องการได้

- ผู้บริหารเกรงว่างานจะไม่สำเร็จและอาจถูกตำหนิได้ จึงรวบงาน

ไว้ทำเอง

- ผู้บริหารไม่มีเวลาฝึกฝนผู้ใต้บังคับบัญชา

- ผู้บริหารอาจรู้สึกสนุกกับเนื้องานนั้นๆ และไม่การมอบหมายงาน

ออกไป

- ผู้บริหารบางคนอาจเกรงว่าตนเองจะหมดสำคัญลงไป หาก

ผู้ใต้บังคับบัญชาสามารถปฏิบัติงานแทนที่ตนเองได้ ฯลฯ

การกระจายอำนาจ (Decentralization)

การกระจายอำนาจหมายถึง การที่ผู้บริหารระดับสูงขององค์กรกระจายอำนาจหน้าที่ (Authority) และอำนาจการตัดสินใจ (Decision Making Power) ลงไปตามลำดับชั้นสู่ระดับต่างๆ ขององค์กร ซึ่งองค์กรแต่ละองค์กรอาจมีการรวมอำนาจ (Centralization) หรือกระจายอำนาจ (Decentralization) แตกต่างกัน ขึ้นกับปัจจัยหลายประการ ดังนี้

ปัจจัยที่ส่งผลกระทบต่อกรกระจายอำนาจ

ปัจจัยสนับสนุนการรวมอำนาจ

- องค์กรมีขนาดเล็กหรือผู้บริหารระดับสูงมีเวลาดูแลและตัดสินใจแก้ไข

ปัญหา

- ผู้บริหารระดับรองลงไปขาดประสบการณ์ความรู้ความสามารถ

- ปัญหาที่เกิดขึ้นมีความเสี่ยงสูงหรือส่งผลกระทบต่อองค์กร

- สภาพแวดล้อมไม่ค่อยเปลี่ยนแปลง

- ใช้เทคโนโลยีเดิมๆ ในการทำงาน

- ผู้ปฏิบัติงานอยู่ร่วมกัน

การประสานงาน (Co-Ordination)

เมื่อผู้บริหารออกแบบงาน ออกแบบโครงสร้างองค์กร ตลอดจนจัดแบ่งอำนาจหน้าที่ของบุคลากรในส่วนต่างๆ ขององค์กรแล้ว การประสานงานถือเป็นขั้นตอนสุดท้ายในกระบวนการจัดองค์กร เพื่อให้ทราบว่าทำอะไรจึงจะทำให้บุคคลและหน่วยงานต่างๆ ภายในองค์กรมีความร่วมมือที่จะดำเนินงานต่างๆ อย่างสอดคล้องกันเพื่อให้การปฏิบัติงานราบรื่น

ผู้บริหารจำเป็นต้องวางกรอบของการประสานงานไว้ให้ชัดเจนเพื่อให้การประสานงานเป็นไปอย่างมีประสิทธิภาพ กรอบของการประสานงานที่จำเป็นได้แก่ (1) ผู้ประสานงาน (Coordinator) (2) บทบาทและความรับผิดชอบ (Roles and Responsibilities) และ (3) กฎและระเบียบที่จำเป็น (Rules and Regulations)

2.4.1 ผู้ประสานงาน (Co-Ordinator)

เมื่อหน่วยงานต่างๆ หรือบุคคลต่างๆ ในองค์กรจำเป็นต้องประสานงานกัน ผู้บริหารควรกำหนดให้มีผู้ทำหน้าที่รับผิดชอบเป็นผู้ประสานงานโดยกำหนดเพียง 1 คน เพื่อทำหน้าที่ประสานงานในส่วนต่างๆ เข้าด้วยกัน หรือกำหนดให้แต่ละหน่วยงานมีบุคคลทำหน้าที่เป็นจุดติดต่อ (Contact Point) ระหว่างหน่วยงาน หรือในกรณีที่หน่วยงานต่างๆ จำเป็นต้องติดต่อประสานงาน ตลอดจนแลกเปลี่ยนข้อมูลความคิดเห็นและหาข้อสรุปร่วมกัน องค์กรอาจจำเป็นต้องกำหนดให้แต่ละหน่วยงานตั้งตัวแทนทำหน้าที่เป็นกรรมการประสานงาน (Coordinating Committee) เพื่อจัดการงานให้สำเร็จลุล่วงตามที่กำหนดเป็นครั้งคราว หรือหากในกรณีที่หน่วยต่างๆ จำเป็นต้องมีการประสานงานกันเป็นประจำ องค์กรอาจตั้งหน่วยงานขึ้นเป็นการเฉพาะก็ได้

2.4.2 บทบาทและความรับผิดชอบ (Roles and Responsibilities)

ผู้บริหารควรกำหนดบทบาทและความรับผิดชอบให้กับผู้ที่ทำหน้าที่ประสานงานให้ชัดเจนเพื่อให้ผู้ปฏิบัติงาน ผู้ตัดสินใจแก้ปัญหา และผู้ประสานงานเข้าใจบทบาทของแต่ละบุคคล ส่วนใหญ่ ผู้ประสานงานจะทำหน้าที่เป็นเพียงฝ่ายสนับสนุนด้านข้อมูล ไม่ใช่ผู้ปฏิบัติงานหรือตัดสินใจแก้ปัญหา หากผู้บริหารประสงค์ให้ผู้ประสานงานทำหน้าที่อื่นนอกจากการประสานงาน จึงจำเป็นต้องทำความเข้าใจบทบาท หน้าที่ และความรับผิดชอบให้ชัดเจน

2.4.3 กฎและระเบียบที่จำเป็น (Rules and Regulations)

การประสานงานแนวตั้ง (Vertical Coordination) ภายในองค์กร มักเป็นไปด้วยความเรียบร้อยเนื่องจากผู้บริหารแต่ละลำดับชั้นจะทราบบทบาทและอำนาจหน้าที่ของตนเองในการรับคำสั่งหรือรายงานการปฏิบัติงานต่อผู้บริหารระดับสูงขึ้นไปอย่างชัดเจน แตกต่างจากการประสานงานแนวราบ (Horizontal Coordination) ซึ่งบุคคลหรือหน่วยต่างๆ ที่จำเป็นต้องประสานงานกันต่างๆ ไม่มีอำนาจหน้าที่เหนือหน่วยงานอื่นๆ ดังนั้น การจะทำให้การประสานงาน

แนวราบเป็นไปด้วยความเรียบร้อย ผู้บริหารควรกำหนดกฎหรือระเบียบตลอดจนมอบอำนาจหน้าที่ที่จำเป็นให้แก่ผู้ประสานงาน เพื่อให้การประสานงานเป็นไปอย่างมีประสิทธิภาพสูงสุด

ดังนั้นการจัดองค์กรเป็นกิจกรรมทางการจัดการ ต่อจากการวางแผน เมื่อผู้บริหารวางแผนโดยกำหนดพันธกิจ เป้าหมาย และแผนงานแล้ว ผู้บริหารจะต้องพิจารณาทำหน้าที่ต่างๆ ตามขั้นตอนที่ระบุในกระบวนการจัดองค์กร อันประกอบด้วยขั้นตอนหลัก 4 ประการ ได้แก่ การออกแบบงาน การออกแบบโครงสร้างองค์กร การจัดแบ่งอำนาจหน้าที่ และการประสานงาน

สมาคมกีฬาที่โอลิมปิกในพระบรมราชูปถัมภ์รับรองจำนวน 33 สมาคมกีฬา

สมาคมกีฬาแห่งประเทศไทย (สถาบันวิทยาการโอลิมปิกโอลิมปิกในพระบรมราชูปถัมภ์แห่งประเทศไทย, 2555) จะดำเนินการจัดตั้งตามกฎหมายได้ ต้องได้รับอนุญาตจาก การกีฬาแห่งประเทศไทย. ตามมาตรา 53 และการขออนุญาต ให้เป็นไปตามหลักเกณฑ์ วิธีการและเงื่อนไขที่กำหนดในกฎกระทรวง ตามพระราชบัญญัติการกีฬาแห่งประเทศไทย พ.ศ. 2528 โดยสมาคมกีฬามีวัตถุประสงค์หลักเกี่ยวกับการกีฬาหรือส่งเสริมการกีฬาโดยตรง ซึ่งปัจจุบันมีจำนวนสมาคมกีฬาที่ขออนุญาตจัดตั้งตามมาตรา 53 และ 59 จำนวน 68 สมาคมกีฬา โดยมีโครงสร้างขององค์กร ดังนี้

- 1) รายชื่อคณะกรรมการบริหารสมาคมกีฬาจำนวนไม่น้อยกว่า 9 และไม่เกิน 19 คน
- 2) รายชื่อและจำนวนสมาชิกของสมาคมกีฬาแห่งประเทศไทย
- 3) ข้อบังคับของสมาคมกีฬา (การกีฬาแห่งประเทศไทย, 2552)

บทบาทหน้าที่ของคณะกรรมการบริหารสมาคมกีฬาตามตำแหน่งต่างๆ ที่ผู้วิจัยสรุปได้จากข้อบังคับของสมาคมกีฬาแห่งประเทศไทย จากสมาคมกีฬาที่ส่งแผนยุทธศาสตร์ให้กับการกีฬาแห่งประเทศไทย. สรุปได้หน้าที่ดังต่อไปนี้

นายกสมาคมกีฬา

- ทำหน้าที่เป็นหัวหน้าในการบริหารกิจการของสมาคมกีฬา
- เป็นผู้แทนสมาคมกีฬาในการติดต่อกับองค์กรหรือบุคคลภายนอกในกิจการของสมาคมกีฬา
- เป็นประธานในที่ประชุมคณะกรรมการและการประชุมใหญ่ของสมาคมกีฬา
- พิจารณาคัดเลือก และแต่งตั้งกรรมการกิตติมศักดิ์และที่ปรึกษา ตามความเหมาะสมและแจ้งให้คณะกรรมการบริหารสมาคมกีฬา ทราบภายในโอกาสแรกที่มีการประชุม
- รับผิดชอบการดำเนินการกิจการของสมาคมกีฬาภายในขอบเขตแห่งวัตถุประสงค์ และระเบียบข้อบังคับของสมาคมกีฬา
- พิจารณาแต่งตั้งอนุกรรมการ และเจ้าหน้าที่เพื่อช่วยเหลือกรรมการบริหารกิจการของสมาคมกีฬา
- รับผิดชอบในการแจ้งข้อมูล ข่าวสารของสมาคมกีฬาให้สมาชิกได้รับทราบโดยเร็ว
- มีสิทธิในการพิจารณาเลือกบุคคลใดๆ เข้าร่วมเป็นคณะกรรมการบริหารของสมาคมกีฬา รวมทั้งสิทธิในการแต่งตั้งเพิ่มเติม และการเปลี่ยนแปลงถอดถอนด้วย แต่ทั้งนี้คณะกรรมการบริหารของสมาคมกีฬา จะต้องมิเกิน 27 คน ตามที่ข้อบังคับกำหนด

- เป็นผู้พิจารณาจำนวน และตำแหน่ง ของคณะกรรมการบริหารสมาคมกีฬา ที่มาจากการเลือกตั้งและแต่งตั้งโดยนายกสมาคมกีฬา
- บุคคลที่ได้รับการพิจารณาคัดเลือกเข้าร่วม ในคณะกรรมการบริหารสมาคมกีฬาฯ โดยอำนาจนายกสมาคมกีฬา จะมีจำนวนไม่เกิน 1 ใน 3 ของคณะกรรมการบริหาร สำหรับคณะกรรมการที่เหลือ จะทำการเลือกตั้งจากที่ประชุมใหญ่สามัญประจำปี เมื่อครบวาระ

อุปนายกสมาคมกีฬา

- ทำหน้าที่เป็นผู้ช่วยนายกสมาคมกีฬา ในการบริหารจัดการสมาคมกีฬา ปฏิบัติตามหน้าที่ตามนายกสมาคมกีฬา ได้มอบหมาย และทำหน้าที่แทนนายกสมาคมกีฬา เมื่อนายกสมาคมกีฬาไม่อยู่ หรือไม่สามารถปฏิบัติหน้าที่ได้ แต่การทำหน้าที่แทนนายกสมาคมกีฬา ให้อุปนายกตามลำดับตำแหน่งเป็นผู้กระทำให้แทน

เลขาธิการสมาคมกีฬา

- ทำหน้าที่เกี่ยวกับธุรการของสมาคมกีฬาทั้งหมด เป็นหัวหน้าเจ้าหน้าที่ของสมาคมกีฬา ในการปฏิบัติกิจการของสมาคมกีฬา ตลอดจนทำหน้าที่เป็นเลขานุการ ในการประชุมต่างๆ ของสมาคมกีฬา และปฏิบัติตามคำสั่งของนายกสมาคมกีฬา

เหรียญกษาปณ์สมาคมกีฬา

- มีหน้าที่เกี่ยวกับการเงินทั้งหมดของสมาคมกีฬา เป็นผู้จัดทำบัญชีรายรับ รายจ่าย บัญชีงบดุลของสมาคมกีฬา และเก็บเอกสารหลักฐานต่างๆ ของสมาคมกีฬา ไว้เพื่อตรวจสอบ ทำงานประสานกับกรรมการกีฬาสาขาต่างๆ และนายทะเบียนในการเรียกเก็บเงินค่าบำรุงสมาคมกีฬา จากสมาชิก

ปฏิคมสมาคมกีฬา

- มีหน้าที่ในการต้อนรับแขกของสมาคมกีฬา เป็นหัวหน้าในการจัดเตรียมสถานที่ของสมาคมกีฬาและจัดเตรียมสถานที่ประชุมต่างๆของสมาคมกีฬา

นายทะเบียนสมาคมกีฬา

- มีหน้าที่เกี่ยวกับทะเบียนสมาชิกทั้งหมดของสมาคมกีฬา ประสานงานกับเหรียญกษาปณ์และกรรมการกีฬาสาขาต่างๆ ในการเรียกเก็บเงินค่าบำรุงสมาคมกีฬา จากสมาชิก

ประชาสัมพันธ์ สมาคมกีฬา

- มีหน้าที่เผยแพร่กิจการ และชื่อเสียงเกียรติคุณของสมาคมกีฬา ให้สมาชิกและบุคคลโดยทั่วไปให้เป็นที่รู้จักแพร่หลาย ประสานการติดต่อกับสื่อต่างๆ และทำหน้าที่เป็นโฆษกของสมาคมกีฬา

กรรมการตำแหน่งอื่น

- กรรมการตำแหน่งอื่นๆ ตามความเหมาะสม ซึ่งคณะกรรมการเห็นสมควร กำหนดให้มีขึ้น โดยมีจำนวน เมื่อรวมกับตำแหน่งกรรมการตามข้างต้นแล้ว จะต้องไม่เกินจำนวนที่ข้อบังคับกำหนดไว้ แต่ถ้าคณะกรรมการได้กำหนดตำแหน่ง ก็ถือว่าเป็นกรรมการกลาง

การดำเนินงานของสมาคมกีฬา เป็นลักษณะการดำเนินงานแบบอาสาสมัคร ผู้ที่เข้าอยู่ในสมาคมกีฬา จะไม่ได้รับค่าตอบแทนใดๆ รวมทั้งสมาคมกีฬา ต้องดำเนินการหารายได้เพื่อสนับสนุนกีฬาด้วยความสามารถของบุคลากรในสมาคมกีฬาเอง นอกจากนี้ในส่วนของผู้บริหารที่ประจำสมาคมกีฬา แต่ละสมาคมกีฬา จะมีเจ้าหน้าที่ 1 คน ที่ได้รับเงินเดือนจาก การกีฬาแห่งประเทศไทย. หากสมาคมกีฬาใด ต้องการเจ้าหน้าที่เพิ่มเติมจะต้องทำการสรรหาและจ่ายค่าตอบแทนเอง ในส่วนของผู้ฝึกสอนที่มีชื่อเสียง สมาคมกีฬา จะมีเงินเดือนหรือค่าตอบแทนให้บางส่วน ซึ่งถ้าต้องการมีผู้ฝึกสอนที่มีชื่อเสียง สมาคมกีฬาจะต้องดำเนินการหาเงินจ่ายค่าตอบแทนเพิ่มเติมให้เอง แต่ทั้งนี้สมาคมกีฬาสามารถขอรับการสนับสนุนจาก การกีฬาแห่งประเทศไทย. เพื่อประโยชน์ในการส่งเสริมการกีฬา ตามมาตรา 49 สมาคมกีฬาใดประสงค์จะรับทุนหรือทรัพย์สินช่วยเหลือตามมาตรา 48 ให้ยื่นคำขอต่อ การกีฬาแห่งประเทศไทย. ตามหลักเกณฑ์ วิธีการและแบบที่คณะกรรมการกำหนด พร้อมด้วยโครงการการกีฬาที่ขอรับการช่วยเหลือ ซึ่งในการสนับสนุนเงินอุดหนุนให้กับสมาคมกีฬานั้น แต่ละสมาคมกีฬาจะได้รับงบประมาณไม่เท่ากัน ขึ้นอยู่กับผลการดำเนินงานของสมาคมกีฬา ที่ผ่านมา โดยผลการดำเนินงานนั้น การกีฬาแห่งประเทศไทย. มีดัชนีชี้วัดผลการดำเนินงานของสมาคมกีฬา เพื่อประเมินผลการดำเนินงานประสบผลสำเร็จ สำหรับการจัดสรรเงินอุดหนุนให้กับสมาคมกีฬาที่แบ่งออกเป็น 5 กลุ่ม (การกีฬาแห่งประเทศไทย, 2555)

การดำเนินงานการจัดทำแผนยุทธศาสตร์สมาคมกีฬาแห่งประเทศไทย (สถาบันวิชาการ โอลิมปิกแห่งประเทศไทย, 2555)

จากการดำเนินงานการจัดทำแผนยุทธศาสตร์สมาคมกีฬาแห่งประเทศไทย สมาคมกีฬาที่ได้
ลงนามคำรับรองความร่วมมือการดำเนินงานการจัดทำแผนยุทธศาสตร์สมาคมกีฬาแห่งประเทศไทย
ทั้ง 39 สมาคมกีฬา ประกอบด้วย ยิงปืน ,ฟันดาบสมัครเล่น, วอลเลย์บอล, เทเบิลเทนนิส, ลีลาศ ,เท
ควันโด,ยิงธนู,บิลเลียด,กอล์ฟ,บาสเกตบอล,รักบี้ฟุตบอล,ขี่ม้า,ไตร กีฬา,ฮอกกี้น้ำแข็ง,ฟิกเกอร์และส
ปีดสเก็ตตั่ง,ปีนหน้าผา,กาบัดดี้,วูซู,ซอฟท์เทนนิส,ราชยานยนต์,ขี่ม้าโปโล,บริดจ์,หมากรุก สากล,
เนตบอลสมัครเล่น,หมากล้อม,คริกเก็ต,สควอช,ฟุตวอลเลย์,เอ็กซ์ตรีม,มวยไทยสมัครเล่น,ยูยิตสู,เจ็ตสกี
,คูราซ,ยิงปืนรณยุทธ,ดำน้ำที่ตื้น,กีฬาไทย,กีฬาคนพิการ,กีฬาผู้เปลี่ยนอวัยวะ และสเปเชียลโอลิมปิก

รายนามสมาคมกีฬาที่คณะกรรมการโอลิมปิกแห่งประเทศไทย ในพระบรมราชูปถัมภ์ รับรอง (สถาบันวิชาการโอลิมปิกแห่งประเทศไทย, 2555)

สมาคมกีฬาแห่งประเทศไทย จำนวน 68 สมาคมกีฬา ซึ่งได้แก่ ผู้บริหารสมาคมกีฬา
และผู้ปฏิบัติการ โดยจำแนกกระบวนการจัดการความรู้ของสมาคมกีฬา ตามกลุ่มผลงาน และ
ความสำเร็จของสมาคมกีฬา ประจำปี 2553 โดยการกีฬาแห่งประเทศไทยเป็นผู้พิจารณาระดับผลงาน
ของสมาคมกีฬา คือ

กลุ่ม 1 สมาคมกีฬาที่ได้คะแนนรวมทุกกิจกรรมระดับดีเลิศมีทั้งสิ้น 7 สมาคมกีฬา
ประกอบด้วย สมาคมกีฬาแบดมินตันฯ, สมาคมกีฬายกน้ำหนักฯ, สมาคมกีฬากอล์ฟ, สมาคมกีฬายิง
เป้าปืน, สมาคมกีฬาเทควันโด, สมาคมกีฬามวยสากล และสมาคมกีฬา วอลเลย์บอล

กลุ่ม 2 สมาคมกีฬาที่ได้คะแนนรวมทุกกิจกรรมระดับดีมากมีทั้งสิ้น 10 สมาคมกีฬา
ประกอบด้วยสมาคมกีฬาฮอกกี้น้ำแข็ง, สมาคมกีฬาว่ายน้ำ, สมาคมกีฬายิมนาสติก, สมาคมกีฬาแฮนด์บอล,
สมาคมกีฬาแข่งเรือใบ, สมาคมกีฬาตะกร้อ, สมาคมกีฬาฟุตบอล, สมาคมกีฬากรีฑา, สมาคมกีฬา
จักรยาน และสมาคมกีฬา วูตบอล

กลุ่ม 3 สมาคมกีฬาที่ได้คะแนนรวมทุกกิจกรรมระดับดีมีทั้งสิ้น 9 สมาคมกีฬา
ประกอบด้วยสมาคมกีฬารักบี้ฟุตบอล, สมาคมกีฬาเทเบิลเทนนิส, สมาคมกีฬา ลอนเทนนิส, สมาคม
กีฬา วูซู, สมาคมกีฬาขี่ม้า, สมาคมกีฬาเปตอง, สมาคมกีฬาเรือพาย, สมาคมกีฬามวยปล้ำ และปีน
หน้าผา

กลุ่ม 4 สมาคมกีฬาที่ได้คะแนนรวมทุกกิจกรรมระดับปานกลางมีทั้งสิ้น 12 สมาคม
กีฬา ประกอบด้วย สมาคมกีฬาบิลเลียด, สมาคมกีฬาบาสเกตบอล, สมาคมกีฬา ยิงปืน, สมาคมกีฬา

โบว์ลิง, สมาคมกีฬาลีลาศ, สมาคมกีฬาวินด์เซิร์ฟ, สมาคมกีฬายูโด, สมาคมกีฬาราชยานยนต์, สมาคมกีฬากีฬาทางอากาศ, สมาคมกีฬาฟันดาบ, สมาคมกีฬาเพาะกาย และสมาคมกีฬาคริกเกต

กลุ่ม 5 สมาคมกีฬาที่ได้คะแนนรวมทุกกิจกรรมระดับพอใช้มีทั้งสิ้น 19 สมาคมกีฬา ประกอบด้วยสมาคมกีฬายิงธนู, สมาคมกีฬาเบสบอล, สมาคมกีฬาฟิกเกอร์, สมาคมกีฬาคาราเต้, สมาคมกีฬาปันจักสีลัด, สมาคมกีฬากระบี่, สมาคมกีฬาหมากรุก, สมาคมกีฬาไตรกีฬา, สมาคมกีฬาฟุตบอลเลย์, สมาคมกีฬาเอ็กซ์ตรีม, สมาคมกีฬาหมากล้อม, สมาคมกีฬาบรีดจ์, สมาคมกีฬาขี่ม้าโปโล, สมาคมกีฬาลอนโบวล์ส, สมาคมกีฬาซอฟท์บอล, สมาคมกีฬาฮอกกี้น้ำแข็ง, สมาคมกีฬาเนตบอล, สมาคมกีฬาซอฟท์เทนนิส และสมาคมกีฬาสควอช

จากการที่ผู้วิจัยได้สัมภาษณ์เบื้องต้นจากสมาคมกีฬา

เรื่องของการดำเนินงานการจัดทำแผนยุทธศาสตร์สมาคมกีฬาแห่งประเทศไทยผู้วิจัยได้สรุปเป็นข้อมูลความเรียงในตารางดังนี้

ลำดับ ที่	สมาคมกีฬา	วัตถุประสงค์	ประเด็นยุทธศาสตร์	การประเมินศักยภาพ ทางยุทธศาสตร์
1	สมาคมกีฬา แบดมินตัน แห่งประเทศไทยฯ	เพื่อยกระดับกีฬา แบดมินตันให้มี มาตรฐานระดับ นานาชาติ มีการ บริหารจัดการ และ ระบบการจัดการ แข่งขันที่ได้มาตรฐาน ในทุกระดับ นักกีฬา และบุคลากร แบดมินตันที่ได้รับการ พัฒนาที่มีศักยภาพสูง และเป็นศูนย์กีฬา แบดมินตันชั้นนำ ระดับประเทศ	1.การพัฒนากีฬา แบดมินตันเพื่อความ เป็นเลิศของชาติ ให้ ประสบความสำเร็จ 2.การบริหารจัดการ นักกีฬา และบุคลากร ทางการกีฬา แบดมินตัน เพื่อความ เป็นเลิศของชาติ 3.การเสริมสร้างความ เข้มแข็งองค์กรกีฬา แบดมินตัน 4.การบริการทางการ กีฬาแบดมินตัน เพื่อ ความเป็นเลิศ 5.การสร้างกระแส นิยมทางการกีฬา	การประเมินศักยภาพ ทางยุทธศาสตร์ (SWOT Analysis) ประกอบด้วย การประเมิน จุดแข็ง จุดอ่อน โอกาส อุปสรรคของสมาคม กีฬายิมนาสติกแห่ง ประเทศไทย ที่มีต่อ การดำเนินงานให้ เป้าประสงค์บรรลุผล สัมฤทธิ์ซึ่งจากการ ประเมินศักยภาพทาง ยุทธศาสตร์ ประกอบด้วย
2	สมาคมกีฬา ยกน้ำหนัก สมัครเล่น แห่งประเทศไทย	1.ส่งเสริมให้ประชาชน ทุกเพศทุกวัยเข้าร่วม ดำเนินกิจกรรมกีฬา ยกน้ำหนักทุกประเภท ด้วยการออกกำลังกาย การเล่นกีฬา การ แสดงการแข่งขัน รวมทั้งดำเนินการ	1.นักกีฬายกน้ำหนัก ประสบความสำเร็จใน ระดับโลก 2.สมาคมกีฬายก น้ำหนักสมัครเล่นแห่ง ประเทศไทยมีระบบ การบริหารจัดการที่มี มาตรฐาน	การประเมินศักยภาพ ทางยุทธศาสตร์ (SWOT Analysis) ประกอบด้วย การประเมิน จุดแข็ง จุดอ่อน โอกาส อุปสรรคของสมาคม กีฬาฯ โดยวิเคราะห์

ลำดับ ที่	สมาคมกีฬา	วัตถุประสงค์	ประเด็นยุทธศาสตร์	การประเมินศักยภาพ ทางยุทธศาสตร์
		<p>ประสานงานกับหน่วยงานที่เกี่ยวข้องกับการกีฬาตั้งแต่ระดับหมู่บ้าน ตำบล อำเภอ จังหวัดจนถึงระดับชาติ</p> <p>2. ดำเนินการเกี่ยวกับการจัดสถานที่เพื่อการฝึกซ้อม การแข่งขัน การตัดสิน ให้ได้มาตรฐานสากล</p> <p>3. สนับสนุนและช่วยเหลือสมาชิก นักกีฬา และ คณะกรรมการในการประกอบกิจกรรมของสมาคมกีฬาเพื่อประโยชน์ร่วมกัน</p> <p>4. ติดตามกิจกรรมต่าง ๆ เพื่อการวิจัย แลกเปลี่ยน และ เผยแพร่ความรู้ ข่าวสารของสมาคมกีฬา</p> <p>5. ส่งเสริมคุณภาพ และมาตรฐานของนักกีฬาตามหลักสากล</p> <p>6. ไม่ดำเนินการใด ๆ อันเป็นภัยต่อการกีฬา</p>	<p>3. บุคลากรกีฬายกน้ำหนักพัฒนาไปสู่ระดับโลก โดย สนับสนุน ส่งเสริม ชมรม สโมสร สมาชิก กีฬายกน้ำหนักทุกจังหวัด พัฒนานักกีฬายกน้ำหนักให้ได้มาตรฐานสากล</p> <p>4. การสร้างและพัฒนา ศูนย์ฝึกกีฬาแห่งชาติ ให้มีมาตรฐานอย่างครบวงจร</p>	<p>ปัจจัยแวดล้อมภายใน และปัจจัยแวดล้อมภายนอก ที่มีต่อการดำเนินงานให้เป้าประสงค์บรรลุผลสัมฤทธิ์</p>

ลำดับ ที่	สมาคมกีฬา	วัตถุประสงค์	ประเด็นยุทธศาสตร์	การประเมินศักยภาพ ทางยุทธศาสตร์
		ความสงบเรียบร้อย ศีลธรรมอันดีของ ประชาชน หรือความ มั่นคงของประเทศชาติ		
3	สมาคมกีฬา กอล์ฟแห่งประเทศไทย ฯ	<p>1.สนับสนุน ส่งเสริม และพัฒนาคุณภาพ นักกอล์ฟอาชีพ โดย มุ่งเน้นให้นักกอล์ฟ อาชีพไทยทั้งชาย หญิง และอาวุโส สามารถ เข้าสู่การแข่งขันระดับ โลก</p> <p>2.สนับสนุน ส่งเสริม พัฒนาคุณภาพ เพิ่ม จำนวน นักกอล์ฟ แข่งขันอาชีพ นักกอล์ฟอาชีพ ประเภทผู้ฝึกสอน ผู้ ตัดสินกอล์ฟอาชีพ ผู้จัดการแข่งขันอาชีพ แคดดี้อาชีพ</p> <p>3.เผยแพร่กฎข้อบังคับ และมารยาทของการ เล่นกีฬาอาชีพ ซึ่ง รับรองโดย อาร์แอนด์ เออร์ลิมิเต็ดจำกัดให้มี การฝึกสอนการเล่น กอล์ฟให้ถูกต้องตาม</p>	-	-

ลำดับ ที่	สมาคมกีฬา	วัตถุประสงค์	ประเด็นยุทธศาสตร์	การประเมินศักยภาพ ทางยุทธศาสตร์
		<p>กฎ ข้อบังคับ ด้วย ความรู้และ ประสบการณ์ของ นักกอล์ฟอาชีพ</p> <p>4.ร่วมมือกับ การกีฬา แห่งประเทศไทย สนามกอล์ฟ สื่อมวลชน ผู้จำหน่าย อุปกรณ์กอล์ฟ และ หน่วยงานอื่นในการ จัดกิจกรรม เพื่อ พัฒนากีฬากอล์ฟ อาชีพ</p> <p>5.เสริมสร้าง ความสัมพันธ์อันดีและ ร่วมมือโดยใกล้ชิดกับ สมาคมกีฬากอล์ฟ อาชีพของประเทศ ต่างๆอันจะนำ ประโยชน์มาสู่ ประเทศชาติโดย ส่วนรวม</p>		

ลำดับ ที่	สมาคมกีฬา	วัตถุประสงค์	ประเด็นยุทธศาสตร์	การประเมินศักยภาพ ทางยุทธศาสตร์
4	สมาคมกีฬายิงเป้าบินแห่งประเทศไทย	<p>1. เพื่อเผยแพร่และส่งเสริมกีฬายิงเป้าบินตามมาตรฐานของสหพันธ์ยิงปืนสากล</p> <p>2. เพื่อลดการฆ่าสัตว์ตัดชีวิต</p> <p>3. เพื่อเป็นศูนย์กลางการแลกเปลี่ยนความรู้ความคิดเห็นเกี่ยวกับกีฬายิงเป้าบินทั้งภายในและต่างประเทศ</p> <p>4. เพื่อเป็นศูนย์กลางผลิตและฝึกฝนนักกีฬายิงเป้าบินเพื่อเลือกนักกีฬาที่มีฝีมือเป็นเลิศไว้เป็นตัวแทนของประเทศเข้าร่วมการแข่งขันระหว่างนานาชาติ</p>	-	-

ลำดับ ที่	สมาคมกีฬา	วัตถุประสงค์	ประเด็นยุทธศาสตร์	การประเมินศักยภาพ ทางยุทธศาสตร์
5	สมาคมกีฬา เทควันโด แห่งประเทศไทย	1. เพื่อส่งเสริมศิลปะ การป้องกันตัวและ กีฬาเทควันโด โดยเฉพาะ 2. เพื่อส่งเสริมให้มี สุขภาพและอนามัยดี 3. เพื่อส่งเสริมให้ เยาวชนใช้เวลาว่างให้ เป็นประโยชน์ 4. เพื่อส่งเสริมความ สามัคคี และช่วยเหลือ ซึ่งกันและกันทั้งนี้ไม่ เกี่ยวกับการเมือง	-	-

ลำดับ ที่	สมาคมกีฬา	วัตถุประสงค์	ประเด็นยุทธศาสตร์	การประเมินศักยภาพ ทางยุทธศาสตร์
6	สมาคมกีฬามวยสากลสมัครเล่นแห่งประเทศไทยฯ	<p>1. ส่งเสริม เผยแพร่ สนับสนุน ควบคุมกีฬา มวยสากลสมัครเล่น และการตัดสินมวยสากลสมัครเล่น</p> <p>2. จัดการแข่งขันกีฬามวยสากลสมัครเล่น</p> <p>3. คัดเลือกนักมวยสากลสมัครเล่น เก็บตัว ฝึกซ้อม และส่งเข้าแข่งขันระดับชาติและนานาชาติ</p> <p>4. ส่งเสริมและช่วยเหลือสมาชิกเกี่ยวกับกีฬามวยสากลสมัครเล่น</p> <p>5. ให้สวัสดิการแก่นักกีฬามวยสากลสมัครเล่น ผู้ชี้ขาด/ผู้ตัดสินมวยสากลสมัครเล่นกรรมการ และเจ้าหน้าที่ของสมาคมกีฬา</p> <p>6. ไม่ดำเนินการใด ๆ ที่เกี่ยวกับการเมือง</p>	<p>1. การพัฒนากีฬามวยสากลสมัครเล่นเพื่อความเป็นเลิศของชาติให้ประสบความสำเร็จ</p> <p>2. การบริหารจัดการ นักกีฬาและบุคลากรทางการกีฬามวยสากลสมัครเล่นเพื่อความ เป็นเลิศของชาติ</p> <p>3. การเสริมสร้างความเข้มแข็งขององค์กรกีฬามวยสากลสมัครเล่น</p> <p>4. การสร้างกระแส นิยมทางการกีฬา</p> <p>5. การบริการทางการกีฬาเพื่อความเป็นเลิศ</p>	<p>การประเมินศักยภาพทางยุทธศาสตร์ (SWOT Analysis) ประกอบด้วย การประเมิน จุดแข็ง จุดอ่อน โอกาส และอุปสรรคของสมาคมกีฬากรีฑาฯ ที่มีต่อการดำเนินงานให้เป้าประสงค์บรรลุสัมฤทธิ์</p>

ลำดับ ที่	สมาคมกีฬา	วัตถุประสงค์	ประเด็นยุทธศาสตร์	การประเมินศักยภาพ ทางยุทธศาสตร์
7	สมาคมกีฬา วอลเลย์บอล สมัครเล่น แห่งประเทศไทย แห่งประเทศไทย	1.ส่งเสริมการกีฬา วอลเลย์บอลใน ประเทศไทย 2.จัดการแข่งขันกีฬา วอลเลย์บอลใน ประเทศเพื่อความ ชนะเลิศ 3.จัดการแข่งขัน วอลเลย์บอลระหว่าง ประเทศขึ้น ภายในประเทศ 4.เข้าร่วมการแข่งขัน วอลเลย์บอลระหว่าง ประเทศ 5.ไม่เกี่ยวข้องกับ การเมือง	-	-

กลุ่ม 2

ลำดับ ที่	สมาคมกีฬา	วัตถุประสงค์	ประเด็นยุทธศาสตร์	การประเมิน ศักยภาพทาง ยุทธศาสตร์
1	สมาคมกีฬา ว่ายน้ำ สมัครเล่น แห่งประเทศไทย แห่งประเทศไทย	1. ส่งเสริมการกีฬา ว่ายน้ำและกีฬาทาง น้ำในประเทศไทย 2. จัดการแข่งขันว่ายน้ำ น้ำและกีฬาทางน้ำ ภายในประเทศเพื่อ ความชนะเลิศ 3. จัดการแข่งขันกีฬา ว่ายน้ำและกีฬาทาง น้ำระหว่างประเทศ ขึ้นภายในประเทศ 4. เข้าร่วมการแข่งขัน กีฬาว่ายน้ำและกีฬา ทางน้ำระหว่าง นานาชาติ 5. ไม่เกี่ยวข้องกับ การเมือง	1. พัฒนาระบบการ บริหารจัดการของ สมาคมกีฬาแห่ง ประเทศไทยให้มี มาตรฐานให้ระดับ สากล 2. การสร้างความนิยม ในนักกีฬาว่ายน้ำ กระโดดน้ำ โปโลน้ำ และระบำใต้น้ำ 3. สร้างและพัฒนา ศักยภาพนักกีฬาว่ายน้ำ น้ำ กระโดดน้ำ โปโล น้ำ และระบำใต้น้ำ เพื่อความเป็นเลิศใน การแข่งขัน	การประเมินศักยภาพ ทางยุทธศาสตร์ (SWOT Analysis) ประกอบด้วย การ ประเมิน จุดแข็ง จุดอ่อน โอกาส และ อุปสรรคของสมาคม กีฬาว่ายน้ำแห่ง ประเทศไทยที่มีต่อ การดำเนินงานให้ เป้าประสงค์บรรลุ สัมฤทธิ์
2	สมาคมกีฬา ยิมนาสติก	1. ส่งเสริมและพัฒนา กีฬายิมนาสติกใน ประเทศไทยให้ แพร่หลาย 2. ทำหน้าที่เป็น ศูนย์กลางในการ ประสานงานเกี่ยวกับ กีฬายิมนาสติกใน	1. การพัฒนากีฬา ยิมนาสติกเพื่อความ เป็นเลิศให้ประสบ ความสำเร็จ 2. การพัฒนาระบบ บริหาร จัดการของ สมาคมกีฬายิมนาสติก และพัฒนาระบบ	การประเมินศักยภาพ ทางยุทธศาสตร์ (SWOT Analysis) ประกอบด้วย การ ประเมิน จุดแข็ง จุดอ่อน โอกาส อุปสรรคของสมาคม กีฬายิมนาสติกแห่ง ประเทศไทย ที่มีต่อ

ลำดับ ที่	สมาคมกีฬา	วัตถุประสงค์	ประเด็นยุทธศาสตร์	การประเมิน ศักยภาพทาง ยุทธศาสตร์
		<p>นามองค์กรกีฬาของชาติ</p> <p>3.ช่วยเหลือ แนะนำ และร่วมมือในการจัดกิจกรรมกีฬา ยิมนาสติก</p> <p>4.ร่วมมือกับองค์กรหรือสมาคมกีฬา ยิมนาสติกต่าง ๆ ทั้งในและต่างประเทศ</p> <p>5.ส่งเสริมความสามัคคี และความเข้าใจอันดีระหว่างสมาชิกและผู้ที่เกี่ยวข้อง สนใจกีฬา ยิมนาสติก</p> <p>6.ปลูกฝังอุดมการณ์ของกีฬายิมนาสติกตลอดจนสร้างเสริมจิตสำนึกของการเป็นนักกีฬาที่ดี</p> <p>7.ดำเนินงานสอดคล้องกับบทบัญญัติแห่งพระราชบัญญัติการกีฬาแห่งประเทศไทย</p> <p>8.ไม่เกี่ยวข้องกับการเมือง</p>	<p>จัดการแข่งขันให้เป็นสากล</p> <p>3.การพัฒนาบุคลากรให้มีปริมาณและคุณภาพสูงขึ้น สามารถประกอบอาชีพได้</p>	<p>การดำเนินงานให้เป้าประสงค์บรรลุผลสัมฤทธิ์</p>

ลำดับ ที่	สมาคมกีฬา	วัตถุประสงค์	ประเด็นยุทธศาสตร์	การประเมิน ศักยภาพทาง ยุทธศาสตร์
3	สมาคมกีฬา แฮนด์บอล ประเทศไทย	1.เป็นสมาคมกีฬาที่ ไม่เกี่ยวข้องกับ การเมือง นักกีฬาที่ เข้าร่วมการแข่งขัน จะต้องเป็นนักกีฬา สมัครเล่นตามที่ระบุ ไว้ในกฎของโอลิมปิก ข้อ 26 เท่านั้น 2.จัดการแข่งขันกีฬา แฮนด์บอลในระดับ นักเรียน นักศึกษา เยาวชน และ ประชาชน 3.จัดอบรมเจ้าหน้าที่ ผู้ตัดสิน ผู้ฝึกสอน กีฬาแฮนด์บอลให้มี ความรู้ทันสมัยอยู่ เสมอเป็นครั้งคราว 4.จัดส่งนักกีฬา แฮนด์บอลพร้อมด้วย ผู้ตัดสินและ เจ้าหน้าที่ต่างๆ ไป ร่วมการแข่งขัน ณ ต่างประเทศทุก ระดับและทุก ประเภทการแข่งขัน ตามความเหมาะสม	1.การส่งเสริมกีฬา แฮนด์บอลให้เป็นที่ นิยมในประเทศและ การพัฒนากีฬา แฮนด์บอลให้ประสบ ความสำเร็จสู่ความเป็น เลิศ 2.การพัฒนาบุคลากร กีฬาแฮนด์บอลให้มี มาตรฐานโดยยึดหลัก วิทยาศาสตร์การกีฬา 3.การพัฒนาระบบ บริหารจัดการเพื่อ ประสิทธิภาพการ ดำเนินงานของสมาคม กีฬาฯ 4.เป็นศูนย์กลางการ พัฒนากีฬาแฮนด์บอล และพัฒนาการจัดการ แข่งขันให้มี มาตรฐานสากล	การประเมินศักยภาพ ทางยุทธศาสตร์ (SWOT Analysis) ประกอบด้วยการ ประเมิน จุดแข็ง จุดอ่อน โอกาส และ อุปสรรคของสมาคม กีฬาแฮนด์บอล ประเทศไทยที่มีต่อ การดำเนินงานให้ เป้าประสงค์บรรลุ สัมฤทธิ์

ลำดับ ที่	สมาคมกีฬา	วัตถุประสงค์	ประเด็นยุทธศาสตร์	การประเมิน ศักยภาพทาง ยุทธศาสตร์
4	สมาคมกีฬา ฮอกกี้แห่งประเทศไทย	1.เป็นการส่งเสริม สัมพันธ์ไมตรีระหว่าง ประเทศ 2.เป็นการส่งเสริม และสนับสนุนกีฬา ฮอกกี้ให้แพร่หลาย ยิ่งขึ้น 3.จัดการแข่งขัน ภายในประเทศและ นอกประเทศ 4.เผยแพร่ให้เยาวชน สถาบันการศึกษา โรงเรียน และ รัฐวิสาหกิจให้มีการ แข่งขันมากขึ้น 5.จัดการควบคุมให้ อยู่ในขอบข่าย และ จัดให้มีการแข่งขันใน ระดับต่างๆ มากขึ้น 6.ตั้งศูนย์อบรม เผยแพร่ให้แก่ เยาวชนและ ประชาชนทั่วไป 7.ไม่เกี่ยวข้องกับ การเมือง	-	-

ลำดับ ที่	สมาคมกีฬา	วัตถุประสงค์	ประเด็นยุทธศาสตร์	การประเมิน ศักยภาพทาง ยุทธศาสตร์
5	สมาคมกีฬา แข่งเรือใบ แห่งประเทศไทย ในพระ บรม ราชูปถัมภ์	1.ส่งเสริม พัฒนา กีฬาเรือใบให้ แพร่หลายและมี มาตรฐานตามสากล 2.เพื่อดูแล และ ส่งเสริมให้มีการ แข่งขันเรือใบใน ระดับต่างๆขึ้น ภายในประเทศ 3.เพื่อจัดหานักกีฬา เรือใบเข้าร่วมการ แข่งขันระหว่าง ประเทศในนาม ประเทศไทย 4.เป็นผู้แทนประเทศ เข้าร่วมกับองค์กร เรือใบระหว่าง ประเทศ 5.ส่งเสริมและ สนับสนุนสวัสดิการ ของนักกีฬาเรือใบ	1.การพัฒนากีฬาเรือใบ ให้ประสบความสำเร็จ และเป็นเลิศของชาติ 2.การบริหารจัดการ นักกีฬาและบุคลากร ทางการกีฬาเรือใบเพื่อ ความเป็นเลิศของชาติ 3.การบริการทางการ กีฬาเรือใบเพื่อความ เป็นเลิศสู่ประชาชน อย่างทั่วถึง 4.การเสริมสร้างความ เข้มแข็งขององค์กร กีฬาเรือใบ	การประเมินศักยภาพ ทางยุทธศาสตร์ (SWOT Analysis) ประกอบด้วย การประเมิน จุดแข็ง จุดอ่อน โอกาส และ อุปสรรคของสมาคม กีฬาแข่งเรือใบแห่ง ประเทศไทย ที่มีต่อ การดำเนินงานให้ เป้าประสงค์บรรลุผล สัมฤทธิ์

ลำดับ ที่	สมาคมกีฬา	วัตถุประสงค์	ประเด็นยุทธศาสตร์	การประเมิน ศักยภาพทาง ยุทธศาสตร์
6	สมาคมกีฬาฟุตบอลแห่งประเทศไทยในพระบรมราชูปถัมภ์	<p>1. ส่งเสริมและเผยแพร่ สอดส่อง และติดตามการเคลื่อนไหวการกีฬาฟุตบอลทั้งในและนอกประเทศ</p> <p>2. ส่งเสริมความสามัคคีระหว่างสโมสรสมาชิกของสมาคมกีฬา และกับวงการกีฬาอื่นๆ ทั้งในและนอกประเทศ</p> <p>3. ส่งเสริมความสัมพันธ์กับสมาคมกีฬาฟุตบอลนานาชาติ ซึ่งเป็นสมาชิกสหพันธ์ฟุตบอลนานาชาติ (FIFA)</p> <p>4. ดำเนินการตามหน้าที่สมาชิกของสหพันธ์ฟุตบอลนานาชาติ (FIFA) และสมาพันธ์ฟุตบอลแห่งเอเชีย (A.F.C.)</p> <p>5. จัดดำเนินการวิจัยเผยแพร่ความรู้</p>	<p>1. การพัฒนากีฬาฟุตบอลเพื่อความเป็นเลิศของชาติ ให้ประสบความสำเร็จ เป็นที่ยอมรับของสังคมและสร้างความภาคภูมิใจให้กับคนทั้งประเทศ</p> <p>2. การบริหารจัดการนักกีฬา และบุคลากรทางการกีฬาฟุตบอล เพื่อความเป็นเลิศของชาติ</p> <p>3. การเสริมสร้างความเข้มแข็งของกีฬาฟุตบอลเป็นเลิศของชาติ</p> <p>4. การพัฒนามาตรฐานอุปกรณ์กีฬา สถานที่ฝึกซ้อม สนามแข่งขัน เพื่อความเป็นเลิศในการเสริมสร้างศักยภาพและขีดความสามารถในการจัดการแข่งขัน</p> <p>5. การบริการทางการกีฬาฟุตบอล เพื่อความเป็นเลิศ</p>	<p>การประเมินศักยภาพทางยุทธศาสตร์ (SWOT Analysis) ประกอบด้วยการประเมิน จุดแข็ง จุดอ่อน โอกาส อุปสรรคของสมาคมกีฬายิมนาสติกแห่งประเทศไทยฯ ที่มีต่อการดำเนินงานให้เป้าประสงค์บรรลุผลสัมฤทธิ์</p>

ลำดับ ที่	สมาคมกีฬา	วัตถุประสงค์	ประเด็นยุทธศาสตร์	การประเมิน ศักยภาพทาง ยุทธศาสตร์
		ในทางวิชาการ ตลอดจนข่าวสาร และควบคุมการ แข่งขันฟุตบอลที่ใช้ กติกาของสหพันธ์ ฟุตบอลนานาชาติ (FIFA)		
7	สมาคมกีฬา กรีฑา สมัครเล่น แห่งประเทศไทยฯ	เพื่อยกระดับกีฬา กรีฑาให้มีมาตรฐาน ระดับนานาชาติ มี การบริหารจัดการ และระบบการ จัดการแข่งขันที่ได้ มาตรฐานในทุก ระดับ นักกีฬา และ บุคลากรกรีฑาได้รับ การพัฒนาให้มีปัจจัย สูง และฝึกกรีฑาชั้น นำของเอเชีย	1.มุ่งสู่การเป็นองค์กร สมัยใหม่ที่มีขีดปัจจัย และสร้างผลงานสูง (High Performance) 2.เสริมสร้างความ เข้มแข็ง และยกระดับ มาตรฐานกรีฑาส่วน ภูมิภาค 3.สร้างและพัฒนา ศักยภาพนักกรีฑาเพื่อ ความเป็นเลิศในการ แข่งขัน 4.ผลักดันให้มีศูนย์ฝึก กรีฑาที่เป็นศูนย์ฝึกชั้น นำของเอเชีย	การประเมินศักยภาพ ทางยุทธศาสตร์ (SWOT Analysis) ประกอบด้วยการ ประเมิน จุดแข็ง จุดอ่อน โอกาส และ อุปสรรคของสมาคม กีฬากรีฑาที่มีต่อ การดำเนินงานให้ เป้าประสงค์บรรลุ สัมฤทธิ์

ลำดับ ที่	สมาคมกีฬา	วัตถุประสงค์	ประเด็นยุทธศาสตร์	การประเมิน ศักยภาพทาง ยุทธศาสตร์
8	สมาคมกีฬา จักรยาน สมัครเล่น แห่งประเทศไทย ในพระ บรม ราชูปถัมภ์	<p>1.เป็นศูนย์กลางการ ดำเนินกิจกรรม เกี่ยวกับกีฬา จักรยาน ภายในประเทศและ กิจกรรมให้ สอดคล้องกับสหพันธ์ จักรยานสมัครเล่น นานาชาติอาทิต</p> <p>1.1 จัดการ แข่งขันจักรยาน ภายในประเทศ</p> <p>1.2 จัดการ แข่งขันจักรยาน ฟุตบอลและจักรยาน กายกรรม</p> <p>1.3 จัดการ แข่งขันจักรยานปี เอ็มเอ็กซ์และไตร กีฬา</p> <p>1.4 จัดการ แข่งขันจักรยาน วิบาก</p> <p>2.ส่งเสริม เผยแพร่ กีฬาจักรยาน เกี่ยวกับสถานที่ แข่งขันอุปกรณ์กีฬา กติกากการแข่งขัน</p>	-	-

ลำดับ ที่	สมาคมกีฬา	วัตถุประสงค์	ประเด็นยุทธศาสตร์	การประเมิน ศักยภาพทาง ยุทธศาสตร์
		<p>การตัดสิน การ ฝึกซ้อม ตลอดจน การแข่งขันให้ แพร่หลายทั่ว ประเทศไทย</p> <p>3.ดำเนินการพัฒนา กีฬาจักรยาน เพื่อยก มาตรฐานของกีฬา จักรยานให้ได้ มาตรฐานสากล</p> <p>4.ส่งเสริมให้ ประชาชนทุกเพศ ทุกวัยเข้าร่วมดำเนิน กิจกรรมกีฬาของ สมาคมกีฬาด้วยการ ออกกำลังกายการ เล่น การแสดง การ แข่งขัน รวมทั้ง ดำเนินการ ประสานงานกับ หน่วยงานเกี่ยวข้อง กับการกีฬาตั้งแต่ ระดับหมู่บ้าน ตำบล อำเภอและจังหวัด จนถึงระดับชาติ</p> <p>5.สอดส่องและ ติดตามความ เคลื่อนไหวใน</p>		

ลำดับ ที่	สมาคมกีฬา	วัตถุประสงค์	ประเด็นยุทธศาสตร์	การประเมิน ศักยภาพทาง ยุทธศาสตร์
		<p>กิจกรรมต่างๆ เพื่อ การวิจัยแลกเปลี่ยน และเผยแพร่ความรู้ ในทางวิชาการ ตลอดจนเผยแพร่ ข่าวสารอันเกี่ยวกับ การกีฬาของสมาคม กีฬา</p> <p>6.ไม่ดำเนินการใดๆ อันอาจเป็นภัยต่อ การกีฬา ความสงบ เรียบร้อยของ ประชาชนหรือความ มั่นคงของ ประเทศชาติ ทั้งนี้ไม่ เกี่ยวข้องกับการเมือง</p>		
9	สมาคม กีฬาฟุตบอล	-	-	-

กลุ่ม 3

ลำดับ ที่	สมาคมกีฬา	วัตถุประสงค์	ประเด็น ยุทธศาสตร์	การประเมิน ศักยภาพทาง ยุทธศาสตร์
1	สมาคมกีฬา รักบี้ฟุตบอล แห่งประเทศไทย	<p>1. ส่งเสริม พัฒนากีฬารักบี้ฟุตบอลให้แพร่หลาย และมีมาตรฐานสากล</p> <p>2. ดูแลและส่งเสริมให้มีการแข่งขันรักบี้ฟุตบอลในระดับต่างๆ ขึ้นภายในประเทศ ภายใต้ระเบียบและกติกาการแข่งขันรักบี้ฟุตบอลที่ถูกต้อง</p> <p>3. จัดหานักกีฬารักบี้ฟุตบอลเข้าร่วมการแข่งขันระหว่างประเทศในนามประเทศไทย</p> <p>4. ส่งเสริม และสนับสนุนสวัสดิการของนักกีฬารักบี้ฟุตบอล</p> <p>5. เป็นผู้แทนกีฬารักบี้ฟุตบอลของประเทศไทย เข้าร่วมกับองค์กรกีฬารักบี้ฟุตบอลทั้งภายในและนอกประเทศ</p> <p>6. เป็นศูนย์กลางในการดำเนินกิจกรรม และเสริมสร้างความสัมพันธ์</p>		

ลำดับ ที่	สมาคมกีฬา	วัตถุประสงค์	ประเด็น ยุทธศาสตร์	การประเมิน ศักยภาพทาง ยุทธศาสตร์
		<p>ในระหว่างสโมสร สมาชิก และนักกีฬา รักบี้ฟุตบอล</p> <p>7.ประสานดำเนินงาน กีฬารักบี้ฟุตบอลกับ หน่วยงานที่เกี่ยวข้องทั้ง ภาครัฐและเอกชน</p> <p>8.หารายได้ในทาง ส่งเสริมและพัฒนากีฬา รักบี้ฟุตบอล</p>		
2	สมาคมกีฬา เทเบิลเทนนิส แห่งประเทศไทย	<p>1.สมาคมกีฬานี้เป็น สมาคมกีฬาสมัครเล่น ไม่เกี่ยวข้องกับการเมือง</p> <p>2.เพื่อส่งเสริมกีฬาเทเบิล เทนนิสให้แพร่หลาย กว้างขวางในประเทศไทย</p> <p>3.เพื่อส่งเสริมสุขภาพ และพละนาถมิให้ บุคคลทั่วไปใช้เวลาว่าง ให้เป็นประโยชน์จาก การเล่นกีฬาให้เป็น นันทนาการและส่งเสริม ให้นักกีฬามีจิตใจของ นักกีฬาอันแท้จริง</p> <p>4.เพื่อรักษาระเบียบ กติกา และวิธีการ</p>		

ลำดับ ที่	สมาคมกีฬา	วัตถุประสงค์	ประเด็น ยุทธศาสตร์	การประเมิน ศักยภาพทาง ยุทธศาสตร์
		<p>ดำเนินการจัดการแข่งขันให้มีระดับเดียวกันทั่วประเทศโดยยึดถือกติกาของสหพันธ์เทเบิลเทนนิสนานาชาติ (The International Table Tennis Federation หรือ I.T.T.F.) เป็นหลัก</p> <p>5. เพื่อส่งเสริมให้มีการจัดการแข่งขันกีฬาเทเบิลเทนนิสทั้งภายในและภายนอกประเทศ และพัฒนาระดับฝีมือให้สูงขึ้น</p> <p>6. ช่วยเหลือด้านสวัสดิการสำหรับนักกีฬาและเจ้าหน้าที่ที่ทำงานประโยชน์ให้แก่สมาคมกีฬาและประเทศชาติตามระเบียบที่สมาคมกีฬากำหนดหรือตามกติกาของคณะกรรมการบริหาร</p>		

ลำดับ ที่	สมาคมกีฬา	วัตถุประสงค์	ประเด็น ยุทธศาสตร์	การประเมิน ศักยภาพทาง ยุทธศาสตร์
3	ลอนเทนนิส สมาคมกีฬา แห่งประเทศไทย ในพระ บรม ราชูปถัมภ์	<p>1. ส่งเสริมการเล่นกีฬา เทนนิสให้แพร่หลาย</p> <p>2. หาทางยกระดับฝีมือ นักเทนนิสของไทยให้ ได้มาตรฐานทัดเทียม ต่างประเทศ</p> <p>3. สนับสนุน ส่งเสริม พัฒนา ควบคุม เพื่อ ยกระดับความรู้ ความสามารถของผู้ ฝึกสอนและผู้ตัดสินให้ ได้มาตรฐานทัดเทียม ต่างประเทศ</p> <p>4. ควบคุมการแข่งขัน เทนนิส ให้ถูกต้องตาม ระเบียบ หลักวิชาการ กติกาก และข้อชี้ขาดของ สหพันธ์เทนนิส นานาชาติ แจ้งให้ สมาชิกทราบเมื่อมีการ แก้ไขเปลี่ยนแปลงกติกาก และข้อชี้ขาดทุกครั้ง</p> <p>5. ให้ความร่วมมือกับ สหพันธ์เทนนิส นานาชาติ และสหพันธ์ เทนนิสเอเชีย</p>		

ลำดับ ที่	สมาคมกีฬา	วัตถุประสงค์	ประเด็น ยุทธศาสตร์	การประเมิน ศักยภาพทาง ยุทธศาสตร์
4	สมาคมกีฬาขี่ ม้าแห่งประเทศไทย	<p>1.สนับสนุนกีฬาขี่ม้าให้แพร่หลายทั้งเพื่อการพักผ่อนและเพื่อการแข่งขัน</p> <p>2.จัดการแข่งขันหรือสนับสนุนให้มีการแข่งขันกีฬาขี่ม้าทั้งภายในประเทศและระหว่างประเทศ</p> <p>3.ส่งเสริมและพัฒนาการบำรุงพันธ์ม้า</p> <p>4.เป็นผู้ดำเนินการเกี่ยวกับการกีฬาแข่งม้าในนามของชาติหรือประเทศไทย</p> <p>5.ร่วมมือกับองค์กรทางวิทยาลัย มหาวิทยาลัย หรือ สหพันธ์กีฬาระหว่างประเทศ</p> <p>6.เป็นสมาชิกของสหพันธ์กีฬาขี่ม้าในนามของชาติหรือประเทศไทย</p> <p>7.เป็นสมาชิกสหพันธ์กีฬาแข่งม้าระหว่างประเทศ (F.E.I.) เป็นสมาชิกของสหพันธ์ขี่ม้าแห่งประเทศไทย (A.E.F.) และ</p>		

ลำดับ ที่	สมาคมกีฬา	วัตถุประสงค์	ประเด็น ยุทธศาสตร์	การประเมิน ศักยภาพทาง ยุทธศาสตร์
		เป็นสมาชิกสหพันธ์กีฬา ซีมาอาเซียน (E.F.A.) 8.ไม่เกี่ยวข้องกับ การเมือง		
5	สมาคมกีฬา เรือพายแห่งประเทศไทย	1.อนุรักษ์ประเพณีการใช้เรือพายของประเทศ ไทย ซึ่งมีมาตั้งแต่ครั้ง โบราณให้คงมีอยู่ต่อไป 2.ส่งเสริม และเผยแพร่ การแข่งขันกีฬาเรือพาย ในงานมหกรรมกีฬา และงานประเพณีต่างๆ ของชาติ 3.ส่งเสริมความสามัคคี ระหว่างสมาชิกของ สมาคมกีฬา ตลอดจน สมาชิกของสมาคมกีฬา อื่นๆ ทั้งในประเทศและ ต่างประเทศ 4.ส่งเสริมความสัมพันธ์ กับสมาคมกีฬาเรือพาย นานาชาติ ด้วยการเข้า ร่วมการแข่งขันกีฬาเรือ พายในโอกาสที่ เหมาะสม 5.ดำเนินการวิจัย และ เผยแพร่ความรู้ในทาง	1.การพัฒนาความ เป็นเลิศในระดับ โลก 2.การเสริมสร้าง ความสมานฉันท์ และความ ปรองดองของคน ในสังคม	

ลำดับ ที่	สมาคมกีฬา	วัตถุประสงค์	ประเด็น ยุทธศาสตร์	การประเมิน ศักยภาพทาง ยุทธศาสตร์
		<p>วิชาการเกี่ยวกับเรือ พายให้กับผู้ที่สนใจ 6.ดำเนินการตาม พระราชบัญญัติการกีฬา แห่งประเทศไทยที่ ประกาศใช้แล้ว</p>		

กลุ่ม 4

ลำดับ ที่	สมาคมกีฬา	วัตถุประสงค์	ประเด็นยุทธศาสตร์	การประเมิน ศักยภาพทาง ยุทธศาสตร์
1	สมาคมกีฬา บาสเกตบอล แห่งประเทศไทยฯ	1. เพื่อส่งเสริมกีฬา บาสเกตบอลให้ เจริญก้าวหน้ายิ่งขึ้น 2. เพื่อช่วยเหลือ แนะนำ ให้ความร่วมมือ และสนับสนุนสมาคม กีฬาสโมสร ชมรม ตลอดจนหน่วยงาน สถาบันการศึกษา องค์กรและชุมชนใน ประเทศไทยเกี่ยวกับ การฝึกการเล่น และ การแข่งขัน ให้กีฬา บาสเกตบอล เจริญก้าวหน้า 3. จัดและดำเนินการ แข่งขันบาสเกตบอล ภายในประเทศ 4. จัดและร่วมมือในการ แข่งขันบาสเกตบอล ระหว่างประเทศ		

ลำดับ ที่	สมาคมกีฬา	วัตถุประสงค์	ประเด็นยุทธศาสตร์	การประเมิน ศักยภาพทาง ยุทธศาสตร์
2	สมาคมกีฬายิง ปืนแห่งประเทศไทย ในพระบรม ราชูปถัมภ์	<p>1. เพื่อช่วยให้ประชาชน ได้รับความปลอดภัย จากอาวุธปืนโดยให้ ความรู้ในด้านป้องกัน และลดอุบัติเหตุ เกี่ยวกับปืน</p> <p>2. เพื่อให้ประชาชนรู้จัก การใช้ปืน หาความ เพลิดเพลินสนุกสนาน ไปในแนวทางของการ กีฬาซึ่งนอกจากจะได้ ประโยชน์ช่วยฝึกคน ไทยให้เป็นผู้มีจิตใจเป็น นักกีฬาแล้วยังช่วยให้ ประชาชนมีโอกาสใช้ ปืนในที่ที่ปลอดภัย ไม่ ผิดกาลสถานที่ ซึ่งอาจ เป็นอันตรายแก่ผู้อื่น หรืออาจทำความ เสียหายแก่ทรัพย์สินที่ เป็นสาธารณะทั้งยังเป็น วิธีช่วยคุ้มครองรักษา พันธุ์สัตว์ไปในตัวอีก ด้วย</p> <p>3. เพื่อให้ประชาชนผู้มี อาวุธปืนที่ได้รับอนุญาต ตามกฎหมายและ พนักงานเจ้าหน้าที่ของ</p>		

ลำดับ ที่	สมาคมกีฬา	วัตถุประสงค์	ประเด็นยุทธศาสตร์	การประเมิน ศักยภาพทาง ยุทธศาสตร์
		<p>รัฐบาลที่มีหน้าที่รักษา ความสงบเรียบร้อยของ บ้านเมืองมีโอกาสฝึกหัด ความชำนาญ สามารถ ใช้อาวุธปืนได้อย่าง แม่นยำและปลอดภัย อันจะเป็นผลอาจ ช่วยเหลือประเทศชาติ ในยามจำเป็นได้</p> <p>4. เพื่อสนับสนุนนักกีฬา สมัครเล่น โดยร่วมเป็น เครือข่ายสมาคมกีฬา สมัครเล่นของ คณะกรรมการโอลิมปิก แห่งประเทศไทย สหพันธ์ยิงปืนระหว่าง ประเทศ (I.S.U.) และ องค์การส่งเสริมกีฬาแห่ง ประเทศไทย ควบคุม อำนวยความสะดวกให้การ แข่งขันกีฬายิงปืน ดำเนินไปถูกต้องตาม กฎกติกา</p> <p>5. เพื่อให้ความสนับสนุน ร่วมมือ ประสานงานกับ สนามยิงปืนอื่นๆ ใน การเพาะผลิตนักกีฬายิง ปืนฝีมือดีของชาติ โดย</p>		

ลำดับ ที่	สมาคมกีฬา	วัตถุประสงค์	ประเด็นยุทธศาสตร์	การประเมิน ศักยภาพทาง ยุทธศาสตร์
		<p>การจัดแข่งขันเป็นปกติ จัดการแข่งขันเพื่อความ ชนะเลิศแห่งประเทศไทย ไทย แข่งขันเพื่อ คัดเลือกทีมชาติในการ แข่งขันระหว่างประเทศ 6. เพื่อให้สมาคมกีฬา เป็นสถานที่พบปะ แลกเปลี่ยนความ คิดเห็นระหว่างมวลชน สมาชิกผู้สนใจผู้ต้องการ ศึกษาหาความรู้ทาง วิชาการเกี่ยวกับอาวุธ ปืนให้สมาชิกใช้สนาม ยิงปืนของสมาคมกีฬา ฝึกการใช้ปืน</p> <p>7. เพื่อให้สมาคมกีฬา เป็นศูนย์กลางเผยแพร่ วิทยาการ เช่น เทคนิค การสร้างสนามฝึกยิงปืน ที่ถูกต้องตามมาตรฐาน เผยแพร่ กติกา ของการ แข่งขันยิงปืนช่วยเหลือ ในการจัดการแข่งขัน ครั้งสำคัญๆ ที่ชมรม หรือสโมสรยิงปืนอื่น ๆ ขอรับรองมา</p>		

ลำดับ ที่	สมาคมกีฬา	วัตถุประสงค์	ประเด็นยุทธศาสตร์	การประเมิน ศักยภาพทาง ยุทธศาสตร์
		<p>8. เพื่อให้การศึกษา การฝึกหัดอบรมแก่สมาชิกของสมาคมกีฬาให้เกิดความรู้ความชำนาญในการใช้อาวุธปืน การปฏิบัติต่ออาวุธปืนด้วยความปลอดภัยและถูกต้องตามหลักวิชาการและเผยแพร่ส่งเสริมงานแขนงนี้ให้กว้างขวางออกไปถึงนิสิตนักศึกษา และเยาวชน ตามควรแก่โอกาส</p> <p>9. จัดกิจกรรมเพื่อการกุศล และความบันเทิงในบางโอกาส</p>		
3	สมาคมกีฬาโบว์ลิ่ง	-	-	-
4	สมาคมกีฬายูโดแห่งประเทศไทยในพระบรมราชูปถัมภ์	<p>1. ส่งเสริมและพัฒนา กีฬายูโดในประเทศไทย</p> <p>2. ทำหน้าที่เป็น ศูนย์กลางในการประสานงานเกี่ยวกับ กีฬายูโดในนามองค์กรกีฬาของชาติ</p>	<p>1. พัฒนาระบบการบริหารจัดการของสมาคมกีฬายูโดฯ</p> <p>2. พัฒนากีฬายูโดเพื่อความเป็นเลิศ</p> <p>3. พัฒนาระบบการจัดการแข่งขันให้มีมาตรฐาน ด้วยการมี</p>	<p>การประเมินศักยภาพทางยุทธศาสตร์ (SWOT Analysis)</p> <p>ประกอบด้วย การประเมิน จุดแข็ง จุดอ่อน โอกาส อุปสรรคของสมาคม</p>

ลำดับ ที่	สมาคมกีฬา	วัตถุประสงค์	ประเด็นยุทธศาสตร์	การประเมิน ศักยภาพทาง ยุทธศาสตร์
		3.สนับสนุนและ เผยแพร่กีฬายูโดให้ แพร่หลาย 4.ช่วยเหลือ แนะนำ จัด และร่วมมือในหารจัด กิจกรรมกีฬายูโด 5.เป็นภาคีสมาชิกและ ร่วมกิจกรรมกับองค์กร หลักของกีฬายูโด ระหว่างประเทศ 6.ส่งเสริมความสามัคคี ระหว่างสมาชิกและ ผู้สนใจ 7.เพื่อปลูกฝัง อุดมการณ์ของกีฬายูโด ตลอดจนสร้างเสริม จิตสำนึกการเป็น นักกีฬายูโดที่ดี 8.ดำเนินการให้ สอดคล้องกับ บทบัญญัติแห่ง พระราชบัญญัติการเป็น นักกีฬาแห่งประเทศไทย ไทยและข้อบัญญัติที่ เกี่ยวข้อง 9.ไม่เกี่ยวข้องกับ การเมือง	ส่วนร่วมจากทุกภาค ส่วน	กีฬายูโดแห่งประเทศไทย ที่มีผลต่อการ ดำเนินงานให้ เป้าประสงค์บรรลุผล สัมฤทธิ์

ลำดับ ที่	สมาคมกีฬา	วัตถุประสงค์	ประเด็นยุทธศาสตร์	การประเมิน ศักยภาพทาง ยุทธศาสตร์
5	สมาคมกีฬา ฟันดาบ สมัครเล่นแห่ง ประเทศไทย ในพระ ราชูปถัมภ์ของ สมเด็จพระ บรมโอรสาธิ ราชฯ สยาม มกุฎราชกุมาร	1.ส่งเสริม เผยแพร่ สนับสนุนและควบคุม การฟันดาบสมัครเล่น ภายในประเทศไทย 2.จัดการแข่งขันฟัน ดาบ และให้ความ ร่วมมือในการแข่งขันทั้ง ในประเทศและระหว่าง ประเทศตามกติกา แข่งขันของสหพันธ์ฟัน ดาบระหว่างประเทศ 3.ส่งเสริม และ สนับสนุนการฟันดาบที่ เป็นศิลปะของชาติ		

กลุ่ม 5

ลำดับ ที่	สมาคม กีฬา	วัตถุประสงค์	ประเด็น ยุทธศาสตร์	การประเมิน ศักยภาพทาง ยุทธศาสตร์
1	สมาคมกีฬา ยิงธนู	-	-	-
2	สมาคมกีฬา เบสบอล สมัครเล่น แห่งประเทศไทย	<p>1.ส่งเสริมการเล่นกีฬาเบสบอล</p> <p>2.วางระเบียบข้อบังคับการแข่งขันเบสบอล ให้เป็นการสมัครเล่นอย่างแท้จริงโดยควบคุมอย่างใกล้ชิด</p> <p>3.จัดการแข่งขันกีฬาเบสบอลในกลุ่มสมาชิก โดยจัดให้มีอุปกรณ์กีฬาผู้ฝึกสอนและสนามแข่งขัน</p> <p>4.ให้ความร่วมมือกับสหพันธ์เบสบอลระหว่างประเทศ คณะกรรมการโอลิมปิกสากล คณะกรรมการโอลิมปิกแห่งประเทศไทย และกีฬาแห่งประเทศไทยในการจัดการแข่งขันกีฬาเบสบอล</p> <p>5.ไม่ดำเนินการใด ๆ เกี่ยวกับการเมือง</p>		
3	สมาคมกีฬา ฟิกเกอร์ และสปีดสเก็ต	-	-	-

ลำดับ ที่	สมาคม กีฬา	วัตถุประสงค์	ประเด็น ยุทธศาสตร์	การประเมิน ศักยภาพทาง ยุทธศาสตร์
	ตั้งแห่ง ประเทศ ไทย			
4	สมาคมกีฬา ไตรกีฬา แห่ง ประเทศ ไทย	-	-	-
5	สมาคมกีฬา ซอฟท์บอล สมัครเล่น แห่ง ประเทศ ไทย	1.ส่งเสริมการเล่นกีฬา ซอฟท์บอล 2.ส่งเสริมและสนับสนุนให้มี การปฏิบัติตามระเบียบ ข้อบังคับการแข่งขันซอฟท์ บอลให้เป็นการสมัครเล่น โดยแท้จริง 3.จัดการแข่งขันกีฬาซอฟท์ บอลในกลุ่มสมาชิก โดยจัด ให้มีอุปกรณ์กีฬาผู้ฝึกสอน และสนามแข่งขัน 4.ให้ความร่วมมือกับกับ สหพันธ์ซอฟท์บอลระหว่าง ประเทศคณะกรรมการ โอลิมปิกสากลและ คณะกรรมการโอลิมปิกแห่ง ประเทศไทยฯและการกีฬา แห่งประเทศไทยในการ แข่งขันกีฬาซอฟท์บอล	1.การพัฒนากีฬา ซอฟท์บอลเป็นเลิศ ของชาติให้ประสบ ความสำเร็จ 2.บริหารจัดการ นักกีฬา และ บุคลากรทางการ กีฬาซอฟท์บอล เพื่อความเป็นเลิศ 3.การบริหาร ทางการกีฬาซอฟท์ บอลเพื่อความเป็น เลิศ 4.เสริมสร้างความ เข้มแข็งขององค์กร กีฬา	การประเมินศักยภาพ ทางยุทธศาสตร์ (SWOT Analysis) ประกอบด้วยการ ประเมิน จุดแข็ง จุดอ่อน โอกาส อุปสรรคของสมาคม กีฬาฯ โดยวิเคราะห์ ปัจจัยแวดล้อม ภายในและปัจจัย แวดล้อมภายนอก ที่ มีต่อการดำเนินงาน ให้เป้าประสงค์ บรรลุผลสัมฤทธิ์

ลำดับ ที่	สมาคม กีฬา	วัตถุประสงค์	ประเด็น ยุทธศาสตร์	การประเมิน ศักยภาพทาง ยุทธศาสตร์
		5.ไม่ดำเนินการใดๆ เกี่ยวข้องกับการเมือง		
6	สมาคมกีฬา ฮอกกี้น้ำแข็งแห่ง ประเทศไทย	<p>1. ส่งเสริม พัฒนา สนับสนุนรวมทั้งกำหนด และรักษาระเบียบข้อบังคับ การเล่นกีฬา ฮอกกี้น้ำแข็ง อินไลน์ฮอกกี้ และกีฬาอื่นๆ ที่เล่นบนลานน้ำแข็ง (ยกเว้นกีฬา ฟิกเกอร์และสปีดสเก็ตติ้ง) ในประเทศไทย</p> <p>2. ส่งเสริม พัฒนา และ ควบคุมมาตรฐาน ความสามารถโดยการ ฝึกอบรม นักกีฬา ผู้ตัดสิน ผู้ฝึกสอน เพื่อให้สหพันธ์กีฬา ฮอกกี้น้ำแข็ง และอินไลน์ฮอกกี้ นานาชาติรับรอง</p> <p>3. รับรองสถานภาพของ นักกีฬา ผู้ตัดสิน ผู้ฝึกสอน โดยการเก็บสถิติ ข้อมูล ทะเบียนประวัติที่เกี่ยวข้อง รวมทั้งข้อมูลการแข่งขัน การตัดสิน และการฝึกสอน ของนักกีฬา ผู้ตัดสินผู้ฝึกสอนในสังกัดของสมาชิก</p> <p>4. ส่งเสริม พัฒนาและ สนับสนุนนักกีฬาฮอกกี้</p>	-	-

ลำดับ ที่	สมาคม กีฬา	วัตถุประสงค์	ประเด็น ยุทธศาสตร์	การประเมิน ศักยภาพทาง ยุทธศาสตร์
		<p>น้ำแข็ง อินไลน์ฮอกกี้ และ กีฬาประเภทอื่นๆที่เล่นบน ลานน้ำแข็ง (ยกเว้นกีฬา ฟิกเกอร์และสปีดสเก็ตติ้ง)โดย จัดให้มีการสาธิต ฝึกสอน อบรม การแข่งขันและการ คัดเลือกนักกีฬาที่มี ความสามารถเพื่อเข้าร่วม การแข่งขันทุกประเภทที่จัด ขึ้นในประเทศ และระดับ นานาชาติ</p> <p>5.ส่งเสริมการกุศล และจัด ให้มีสวัสดิการสงเคราะห์แก่นักกีฬา ผู้ฝึกสอน และผู้ตัดสิน อย่างเสมอภาค</p> <p>6.จัดให้มีการประชาสัมพันธ์ เพื่อเผยแพร่กีฬาฮอกกี้ น้ำแข็ง อินไลน์ฮอกกี้และ กีฬาอื่นๆ ที่เล่นบนลาน น้ำแข็ง (ยกเว้นกีฬา ฟิกเกอร์และสปีดสเก็ตติ้ง) ให้เป็นที่นิยมมากยิ่งขึ้น โดยเฉพาะให้สอดคล้องกับ นโยบายของรัฐบาลในการ แก้ปัญหา</p>		

ปัจจัยการบริหารจัดการสมาคมกีฬาแห่งประเทศไทย

มีนักวิชาการหลายท่านได้เสนอแนวคิดเรื่องปัจจัยไว้ดังนี้

เดวิด แมคเคลล์แลนด์ (David McClelland, 1975) ได้ให้คำจำกัดความว่า ปัจจัยหมายถึง คุณลักษณะ ที่ซ่อนอยู่ภายในตัวบุคคลซึ่งคุณลักษณะเหล่านี้จะเป็นตัวผลักดันให้บุคคลสามารถสร้างผลการปฏิบัติงานในงานที่ตนรับผิดชอบให้สูงกว่าหรือเหนือกว่าเกณฑ์หรือเป้าหมายที่กำหนดไว้

दनัย เทียนพุดิ (2539) ระบุความหมายไว้ว่า ปัจจัยเป็นสิ่งที่มียู่ในตัวบุคคลซึ่งกำหนดพฤติกรรมของบุคคลเพื่อให้บรรลุถึงความต้องการของงานภายใต้ปัจจัย สภาพแวดล้อมขององค์กรและนำไปสู่ผลลัพธ์ที่ต้องการ โดยปัจจัยในงานนั้นเป็นคุณลักษณะที่อยู่ภายในตัวบุคคลซึ่งทำให้ผลงานที่มีคุณค่าสูงสุดหรือผลงานมีประสิทธิภาพและต้องเน้นว่าคุณลักษณะที่อยู่ภายในนั้นเป็นทักษะไม่ใช่พฤติกรรม และจะเกิดขึ้นเมื่อมีการกำหนดหรือเหตุผลจากสิ่งที่อยู่ภายใน (Beard, 1994) กำหนดความหมายของปัจจัยว่า หมายถึงความสามารถอะไรก็ตามที่บุคคลนั้นๆ สามารถทำได้และเป็นคุณลักษณะของบุคคลที่มีประสิทธิภาพภายใต้ขอบเขตที่เกี่ยวกับงานไว้ว่า บุคลิกลักษณะของบุคคลที่เป็นรากฐานของการปฏิบัติงานที่ประสบความสำเร็จโดยที่ปัจจัยอาจเป็นทักษะ ความรู้ แนวความคิด แรงจูงใจหรือบทบาทในสังคม McClelland กล่าวว่า ปัจจัยเป็นคุณลักษณะส่วนบุคคลที่สามารถนำมาใช้ในการทำนายพฤติกรรมและเป็นเกณฑ์ที่แยกให้เห็นความแตกต่างระหว่างการปฏิบัติงานที่มีประสิทธิภาพและไม่มีประสิทธิภาพ

เดชา เดชะวัฒน์ไพศาล (2543) แบ่งประเภทปัจจัยตามลักษณะไว้ ดังนี้

1. Leadership Factor คือ กลุ่มพฤติกรรมหรือคุณลักษณะที่จำเป็นต่อการปฏิบัติงานโดยเฉพาะอย่างยิ่งในระดับผู้บริหาร

2. Professional Factor คือ ทักษะที่พนักงานจำเป็นที่จะต้องมีในการปฏิบัติงานของตนให้บรรลุผลสำเร็จและสอดคล้องกับแผนกลยุทธ์และวิสัยทัศน์ขององค์กร ซึ่งจะสะท้อนให้เห็นถึงค่านิยมขององค์กร โดยบุคลากรสามารถเพิ่มศักยภาพ หรือความเชี่ยวชาญของตน โดยกระบวนการฝึกอบรม การเรียนรู้จากการปฏิบัติงานจริง และต้องพิจารณาการได้รับมอบหมายงานที่แตกต่างกันออกไปหรือในลำดับที่สูงขึ้น

3. Technical Factor คือ องค์ความรู้ทางด้านเนื้อหาวิชาการของงาน ซึ่งบุคลากรจำเป็นต้องมีเพื่อใช้ในการปฏิบัติหน้าที่ของตน โดยทั่วไปจะมีความแตกต่างกันไปตามลักษณะงานและตามภาระหน้าที่ ความรับผิดชอบในงาน

เดชา เดชะวัฒน์ไพศาล (2543) ระบุว่า การวิเคราะห์และจัดทำปัจจัยให้กับตำแหน่งงานใดงานหนึ่งในองค์กร ก็เหมือนการตอบคำถามว่า ถ้าจะทำงานนั้นให้ได้อย่างมีคุณภาพ ประสิทธิภาพและเป็นที่ยอมรับองค์กรนั้นๆ จำเป็นต้องได้หรือมีบุคลากรที่มีคุณสมบัติอย่างไรในแง่ของทักษะ ความรู้ ความสามารถ และคุณสมบัติต่างๆ ในวิชาชีพโดยทั่วไป เมื่อเริ่มต้นวิเคราะห์และกำหนดปัจจัยขององค์กรหนึ่งๆ จะเริ่มต้นจากการศึกษาเนื้อหาของแผนกลยุทธ์ (organization Intents) ตลอดจนวิสัยทัศน์ (Vision) ความสามารถหลักขององค์กร (organization core capabilities) เพื่อให้ทราบทิศทางการดำเนินธุรกิจและจุดเด่นขององค์กร ดังนั้น องค์กรมีแผนกลยุทธ์ และแผนงานเรื่องสำคัญๆ อะไรบ้าง (corporate strategy and master plan) วัฒนธรรมขององค์กร หรือค่านิยมที่บุคลากรในองค์กรมีร่วมกัน (corporate culture / core values) ซึ่งสามารถพิจารณาถึงภาพลักษณ์และปรัชญาในการบริหารขององค์กร ความคิดเห็น มุมมอง หรือประเด็นสำคัญจากผู้บริหารระดับสูงขององค์กรต่อความสามารถหลักขององค์กร (core Factor) ตลอดจนจะต้องกำหนดทักษะความรู้ ความสามารถ คุณสมบัติ ศักยภาพ หรือพฤติกรรมที่ดีของบุคลากรในองค์กรว่า ควรเป็นอย่างไรในการมุ่งไปสู่เป้าหมายหรือความสำเร็จ

ณรงค์วิทย์ แสนทอง (2544) ได้กำหนดประเภทของขีดความสามารถไว้ 3 ประเภท คือ 1) personal competencies เป็นขีดความสามารถเฉพาะตัวที่มีเฉพาะของแต่ละบุคคลหรือกลุ่มบุคคลเท่านั้น ซึ่งถือเป็นความสามารถเฉพาะตัวที่ยากต่อการเรียนรู้หรือการเลือกแบบ ไม่สามารถถ่ายทอดให้กับผู้อื่นได้ 2) job competencies เป็นขีดความสามารถเฉพาะของบุคคลที่ต้องมีไว้สำหรับตำแหน่งหรือเพื่อบทบาทนั้นๆ ทั้งนี้ เพื่อให้งานบรรลุความสำเร็จตามที่ต้องการ 3) organization competencies เป็นขีดความสามารถเฉพาะที่ต้องมีไว้ขององค์กรที่มีส่วนทำให้องค์กรนั้นไปสู่ความสำเร็จ

สุกัญญา รัศมีธรรมโชติ (2547) กล่าวว่า ปัจจัย คือ องค์ประกอบของความรู้ (Knowledge) ทักษะ (Skill) และคุณลักษณะ (Attitudes) ของปัจเจกบุคคล ที่มีอิทธิพลอย่างมากต่อผลสัมฤทธิ์ของการทำงานของบุคคลนั้นๆ เป็นบทบาทหรือความรับผิดชอบซึ่งสัมพันธ์กับผลงาน และสามารถวัดค่าเปรียบเทียบกับเกณฑ์มาตรฐาน และสามารถพัฒนาได้โดยการฝึกอบรม

เทื่อน ทองแก้ว (2550) ได้อธิบายถึงการนำเอา Factor ไปประยุกต์ใช้ในการจัดการทรัพยากรมนุษย์ (HR) สามารถทำได้หลายประการ คือ

1. การวางแผนทรัพยากรมนุษย์ (Human resource planning) จะเป็นการวางแผนทรัพยากรมนุษย์ทั้งความต้องการเกี่ยวกับตำแหน่ง ซึ่งจะต้องเกี่ยวข้องกับการกำหนด Factor ในแต่ละตำแหน่ง เพื่อให้ทราบว่าในองค์กรมีคนที่เหมาะสมจะต้องมี Factor ไตบ้าง เพื่อให้สอดคล้องกับการวางแผนกลยุทธ์ขององค์กร

2. การตีค่างานและการบริหารค่าจ้างและเงินเดือน (job evaluation of wage and salary administration) Factor สามารถนำมาใช้ในการกำหนดค่างาน (compensable factor) เช่นวิธีการ point method โดยการกำหนดปัจจัยแล้วให้คะแนนว่าแต่ละปัจจัยมีความจำเป็นต้องใช้ในตำแหน่งงานนั้นๆ มากน้อยเพียงใด

3. การสรรหาและการคัดเลือก (Recruitment and Selection) เมื่อมีการกำหนด Factor ไว้แล้ว การสรรหาพนักงานก็ต้องให้สอดคล้องกับ Factor ตรงกับตำแหน่งงาน

4. การบรรจุตำแหน่ง ควรคำนึงถึง Factor ของผู้มีคุณสมบัติเหมาะสมหรือมีความสามารถตรงตามตำแหน่งที่ต้องการ

5. การฝึกอบรมและพัฒนา (Training and Development) ฝึกอบรมและพัฒนาจะต้องดำเนินการฝึกอบรมให้สอดคล้องกับ Factor ของบุคลากรให้เต็มขีดสุดของแต่ละคน

6. การวางแผนสายอาชีพและการสืบทอดตำแหน่ง (Career Planning and Succession Planning) องค์กรจะต้องวางแผนเส้นทางอาชีพ (career path) ในแต่ละเส้นทางที่แต่ละคนก้าวเดินไปในแต่ละขั้นตอนนั้นต้องมี Factor อะไรบ้าง องค์กรจะช่วยเหลือให้ก้าวหน้าและตนเองจะต้องพัฒนาอย่างไร ในองค์กรจะต้องมีการสร้างบุคคลขึ้นมาแทนในตำแหน่งบริหารเป็นการสืบทอด จะต้องมีการพัฒนาปัจจัยอย่างไร และต้องมีการวัด Factor เพื่อนำไปสู่การพัฒนาอย่างไร ซึ่งจะนำไปสู่กระบวนการฝึกอบรมต่อไป

7. การโยกย้าย การเลิกจ้าง การเลื่อนตำแหน่ง (Rotation Termination And Promotion) การทราบ Factor ของแต่ละคนทำให้สามารถบริหารงานบุคคลเกี่ยวกับการโยกย้าย การเลิกจ้าง และการเลื่อนตำแหน่งได้ง่ายและเหมาะสม และ 8) การจัดการผลการปฏิบัติงาน (Performance Management) ถือเป็นการนำหลักการจัดการทางคุณภาพที่เรียกว่า วงจรคุณภาพ (P = Plan คือการวางแผนงานจากวัตถุประสงค์ และเป้าหมายที่ได้กำหนดขึ้น D = Do คือ การปฏิบัติตามขั้นตอนในแผนงานที่ได้เขียนไว้อย่างเป็นระบบและมีความต่อเนื่อง C = Check คือ การตรวจสอบผลการดำเนินงาน

ณรงค์วิทย์ แสันทอง (2549) ได้ให้คำจำกัดความว่า “ปัจจัย หมายถึง ทักษะคติอุปนิสัย ทักษะ และพฤติกรรมที่คนแสดงออกมา ซึ่งเป็นสิ่งที่เป็นนิสัยที่แท้จริงของคน ๆ นั้น ไม่ใช่การเสแสร้ง ไม่เหมือนกับพฤติกรรมที่สามารถเสแสร้งแก้งทำได้ชั่วคราว ถ้าคนไหนมีความสามารถเรื่องการบริการไม่ว่าคน ๆ นั้น จะอยู่ที่ไหน อยู่กับใคร เขาจะแสดงออกถึงความมีน้ำใจในการให้บริการคนอื่นเสมอ แต่ถ้าเขามีเพียงพฤติกรรมเขาจะแสดงออกกับคนเพียงบางคน บางสถานที่หรือบางเวลาเท่านั้น เราจะสังเกตเห็นความแตกต่างระหว่างพฤติกรรมกับความสามารถได้อย่างชัดเจน

บริษัท นอลลิจ เพาเวอร์ จำกัด (2551) ได้ให้ความหมายของปัจจัย (core Factor) ของพนักงานการกีฬาแห่งประเทศไทย หมายถึง “ความรู้ ทักษะ และคุณสมบัติที่พนักงานทุกคนในการกีฬาแห่งประเทศไทยจะต้องมี แต่จะมีมากหรือน้อยเพียงใดนั้นจะพิจารณาจากตำแหน่งหน้าที่ความรับผิดชอบของแต่ละบุคคล และปัจจัยหลักนี้ (Core Factor) จะเป็นสิ่งที่แสดงให้เห็นถึงความแตกต่างของการกีฬาแห่งประเทศไทยกับองค์กรอื่น รวมถึงเป็นสิ่งที่ช่วยให้วิสัยทัศน์ และยุทธศาสตร์ของการกีฬาแห่งประเทศไทย ประสบความสำเร็จตามเป้าหมาย และสรุปปัจจัยหลักของพนักงานของการกีฬาแห่งประเทศไทย. ไว้ดังนี้

1. จริยธรรม (Integrity) หมายถึง การครองตน และประพฤติปฏิบัติถูกต้องดีงามตามหลักศาสนา วัฒนธรรมประเพณีอันดีงาม กฎ ระเบียบ และจรรยาบรรณในวิชาชีพ โดยมุ่งประโยชน์ส่วนรวมมากกว่าประโยชน์ส่วนตน

2. การเป็นผู้นำ (Leadership) หมายถึง ความสามารถในการกำหนดทิศทางการบริหารแล้วยึดเป็นกรอบแนวทางในการปฏิบัติตนให้เป็นแบบอย่างที่ดี สามารถถ่ายทอดวัตถุประสงค์เป้าหมายของภารกิจ และจูงใจให้ผู้เกี่ยวข้องยอมรับร่วมกัน

3. การสั่งสมความเชี่ยวชาญในอาชีพ (Expertise) หมายถึง ความขวนขวายสนใจใฝ่รู้เพื่อสั่งสม พัฒนาศักยภาพ ความรู้ ความสามารถของตนในการปฏิบัติงาน ด้วยการศึกษา ค้นคว้าหาความรู้ พัฒนาตนเองอย่างต่อเนื่อง อีกทั้งรู้จักประยุกต์ใช้ความรู้เชิงวิชาการ และเทคโนโลยีต่างๆ เข้ากับการปฏิบัติงานของตน และหน่วยงาน

4. การบริการที่ดี (Service mind) หมายถึง ความตั้งใจ ความพยายามของพนักงานการกีฬาแห่งประเทศไทย. ในการปฏิบัติหน้าที่ และยกระดับการให้บริการเข้าสู่ระดับสากล หรือให้เกินมาตรฐานที่มีอยู่ โดยมาตรฐานนี้อาจเป็นผลการปฏิบัติงานที่ผ่านมาของตนเอง หรือเกณฑ์วัดผลสัมฤทธิ์ที่ การกีฬาแห่งประเทศไทย. และหรือหน่วยงานที่เกี่ยวข้องกำหนดขึ้น

วัฒนา พัฒนพงศ์ (2554) กล่าวว่า ปัจจัย (Factor) หมายถึง ระดับความสามารถในการปรับและใช้กระบวนทัศน์ (Paradigm) ทักษะคติ พฤติกรรม ความรู้ และทักษะ เพื่อการปฏิบัติงาน

ให้เกิดคุณภาพ ประสิทธิภาพ และประสิทธิผลสูงสุดในการปฏิบัติหน้าที่ของบุคลากรในองค์กร บุคลากรทุกคนควรมีความสามารถพื้นฐานในหน้าที่ที่เหมือนกันครบถ้วนและเท่าเทียมกัน และควรพัฒนาตนเองให้มีความสามารถพิเศษที่แตกต่างกันออกไปนอกเหนือจากความสามารถของงานในหน้าที่ ทั้งนี้ขึ้นอยู่กับศักยภาพ ระดับความสามารถทางอารมณ์ และความสามารถทางสติปัญญา

จากแนวคิดและทฤษฎีที่เกี่ยวกับปัจจัย (Factor) ที่ผู้วิจัยได้ทบทวนวรรณกรรม ข้างต้นแล้ว ผู้วิจัยพบว่า วิธีการศึกษาปัจจัย สามารถสรุปได้เป็น 2 ประเด็นหลัก คือ การศึกษาปัจจัย ของตำแหน่งงานโดยใช้วิธีการต่างๆ เช่น การสัมภาษณ์ การสำรวจ หรือการสังเกต การวิเคราะห์งาน จากพนักงานผู้ดำรงตำแหน่งงานนั้น และการศึกษาปัจจัยขององค์กรด้วยการสัมภาษณ์ผู้บริหาร ระดับสูงถึงความคาดหวัง ทิศทางและกลยุทธ์ขององค์กร เพื่อใช้ในการจัดทำรายการปัจจัยต่อไป นอกจากนี้ยังพบว่าปัจจัย ที่ได้จากการวิเคราะห์งานยังสามารถนำไปใช้ในงานบริหารบุคคลได้อีก มากมาย ได้แก่ การสรรหาและการคัดเลือก การฝึกอบรมและการพัฒนา การพัฒนาสายอาชีพ การ ประเมินผลงาน และการจ่ายค่าตอบแทน เป็นต้น

องค์ประกอบของปัจจัย

เดวิด แมคเคลแลนด์ (David McClelland, 1975) ได้ให้ความคิดเห็นว่าองค์ประกอบของ ปัจจัยมี 5 ส่วนคือ

1. ความรู้ (Knowledge) คือ ความรู้เฉพาะในเรื่องที่ต้องรู้ เป็นความรู้ที่เป็น สาระสำคัญ เช่น ความรู้ด้านเครื่องยนต์ เป็นต้น

2. ทักษะ (Skill) คือ สิ่งที่ต้องการให้ทำได้อย่างมีประสิทธิภาพ เช่น ทักษะทาง คอมพิวเตอร์ ทักษะทางการถ่ายทอดความรู้ เป็นต้น ทักษะที่เกิดได้นั้นมาจากพื้นฐานทางความรู้และ สามารถปฏิบัติได้อย่างแคล่วคล่องว่องไว

3. ความคิดเห็นเกี่ยวกับตนเอง (Self – Concept) คือ เจตคติ ค่านิยม และความ คิดเห็นเกี่ยวกับภาพลักษณ์ของตน หรือสิ่งที่บุคคลเชื่อว่าตนเองเป็น เช่น ความมั่นใจใจตัวเอง เป็นต้น

3.1 บุคลิกลักษณะประจำตัวของบุคคล (Traits) เป็นสิ่งที่อธิบายถึงบุคคล นั้น เช่น คนที่น่าเชื่อถือและไว้วางใจได้ หรือมีลักษณะเป็นผู้นำ เป็นต้น

3.2 แรงจูงใจ/ เจตคติ (Motive/ Attitude) เป็นแรงจูงใจ หรือแรงขับ ภายใน ซึ่งทำให้บุคคลแสดงพฤติกรรมที่มุ่งไปสู่เป้าหมาย หรือมุ่งสู่ความสำเร็จ เป็นต้น

1. Factor Model เป็นแบบที่แสดงให้เห็นถึงความเชื่อมโยงในการจัดทำปัจจัยของ หน่วยงานที่ประกอบด้วยกลุ่มปัจจัย ชื่อและคำจำกัดความของปัจจัย ระดับความสามารถ และตัวชี้วัด ของพฤติกรรม

2. Factor Categories ประกอบไปด้วยปัจจัย (Factor) กลุ่มที่บุคลากรทุกคนในองค์กรจะต้องมีคือ ปัจจัยหลัก และกลุ่มที่เป็นปัจจัยตามสายงาน ซึ่งเป็นความรู้ความสามารถที่จำเป็นในแต่ละกลุ่มงาน

2.1 Factor Name and Definition ปัจจัย (Factor) แต่ละเรื่องที่มีอยู่ในกลุ่มของปัจจัยหลัก (Core Factor) และกลุ่มของปัจจัยตามสายงาน (Functional Factor) นั้นจะต้องมีชื่อเรียกและมีคำนิยามหรือความหมายที่ชัดเจนเพื่อที่จะสื่อให้ผู้อ่านและผู้ที่ใช้ได้เข้าใจ

2.2 Proficiency Scale คือ ระดับ (Level) ของความสามารถหรือระดับพฤติกรรมของปัจจัย แต่ละเรื่องเพื่อที่จะนำไปเป็นหลักว่าบุคลากรในองค์กรจะต้องมีความสามารถในแต่ละเรื่องของปัจจัยระดับใด ซึ่งโดยทั่วไปจะกำหนดระดับของพฤติกรรมอยู่ 5 ระดับ ดังนี้

1. Knowledge รู้ เข้าใจ ทำได้ในเบื้องต้น
2. Comprehension เข้าใจลึกซึ้ง จับหลักการ สรุปประเด็นสำคัญ
3. Application ประยุกต์ใช้ได้
4. Analysis & Synthesis วิเคราะห์ สังเคราะห์
5. Evaluation ประเมินคุณค่า ประเมินทางเลือก

การจัดทำนโยบายเชิงป้องกันแต่ในบางเรื่องการเขียนระดับพฤติกรรมของปัจจัย (Factor) อาจเขียนได้ไม่ถึง 5 ระดับก็ได้แล้วแต่เนื้อหาและความละเอียดของข้อเท็จจริงของปัจจัยในเรื่องนั้น Behavioral Indicators คือ ตัวชี้วัดพฤติกรรมในแต่ละระดับ จะต้องเป็นที่ยอมรับได้ว่าบุคลากรคนนั้นมีระดับของความสามารถหรือระดับของพฤติกรรมอยู่ในระดับที่ต้องการหรือไม่

ประเภทของปัจจัย

ณรงค์วิทย์ แสนทอง (2545) ได้แบ่งประเภทของปัจจัย ตามแหล่งที่มา ออกเป็น 3 ประเภท คือ ปัจจัยด้านบุคคล เป็นความสามารถที่มีเฉพาะตัวของบุคคลหรือกลุ่มบุคคลเท่านั้น เช่น ความสามารถในการวาดภาพของศิลปิน การแสดงกายกรรมของนักกีฬาบางคน นักประดิษฐ์คิดค้นสิ่งต่าง ๆ เหล่านี้ถือเป็นความสามารถเฉพาะตัวที่ยากต่อการเรียนรู้หรือลอกเลียนแบบได้

ปัจจัยด้านตำแหน่งงาน เป็นความสามารถเฉพาะบุคคลที่ตำแหน่งหรือบทบาทนั้น ๆ ต้องการเพื่อทำให้งานบรรลุผลสำเร็จตามที่กำหนดไว้ เช่น ความสามารถในการเป็นผู้นำทีมงานของผู้บริหารตำแหน่งหัวหน้ากลุ่มงาน ความสามารถในการวิเคราะห์วิจัยในตำแหน่งงานทางด้านวิชาการ เป็นความสามารถที่สามารถฝึกฝนและพัฒนาได้

ปัจจัยด้านองค์กร เป็นความสามารถที่เป็นลักษณะเฉพาะขององค์กรที่มีส่วนทำให้องค์กรนั้นไปสู่ความสำเร็จและเป็นผู้นำในด้านนั้น ๆ ได้ เช่น โรงเรียนมหิตลวิทยานุสรณ์เป็นสถานศึกษาที่มีความเชี่ยวชาญด้านการสอนวิทยาศาสตร์ เป็นต้น

สัญญา รัชมีธรรมโชติ (2546) ได้จำแนกปัจจัยออกเป็น 5 ประเภท คือ

1. ปัจจัยส่วนบุคคล หมายถึงปัจจัยที่แต่ละคนมีเป็นความสามารถเฉพาะตัว คนอื่นไม่สามารถลอกเลียนแบบได้ เช่น การต่อสู้ป้องกันตัวของจาพนม นักแสดงชื่อดังในเรื่อง “ต้มยำกุ้ง” ความสามารถของนักดนตรี นักกายกรรมและนักกีฬา เป็นต้น ลักษณะเหล่านี้ยากที่จะเลียนแบบ หรือต้องมีความพยายามสูงมาก

2. ปัจจัยเฉพาะงาน หมายถึงปัจจัยของบุคคลกับการทำงานในตำแหน่ง หรือบทบาทเฉพาะตัว เช่น อาชีพนักสำรวจ ก็ต้องมีความสามารถในการวิเคราะห์ตัวเลข การคิดคำนวณ ความสามารถในการทำบัญชี เป็นต้น

3. ปัจจัยองค์กร หมายถึง ความสามารถพิเศษเฉพาะองค์กรเท่านั้น เช่น บริษัท เนชั่นเนล (ประเทศไทย) จำกัด เป็นบริษัทที่มีความสามารถในการผลิตเครื่องใช้ไฟฟ้า หรือบริษัท พอร์ด (มอเตอร์) จำกัด มีความสามารถในการผลิตรถยนต์ เป็นต้น หรือบริษัท ที โอ เอ (ประเทศไทย) จำกัด มีความสามารถในการผลิตสี เป็นต้น

4. ปัจจัยหลัก หมายถึง ความสำคัญที่บุคคลต้องมีหรือต้องทำเพื่อให้บรรลุผลตามเป้าหมายที่ตั้งไว้ เช่น พนักงานเลขานุการสำนักงาน ต้องมีปัจจัยหลัก คือ การใช้คอมพิวเตอร์ได้ ติดต่อประสานงานได้ดี เป็นต้น หรือผู้จัดการบริษัทต้องมีปัจจัยหลักคือ การสื่อสาร การวางแผน และการบริหารจัดการ และการทำงานเป็นทีม เป็นต้น

5. ปัจจัยในสายงาน หมายถึง ความสามารถของบุคคลที่มีตามหน้าที่ที่รับผิดชอบ ตำแหน่งหน้าที่อาจเหมือนเดิม แต่ความสามารถตามหน้าที่ต่างกัน เช่น เป็นข้าราชการตำรวจเหมือนกัน แต่มีความสามารถต่างกัน บางคนมีปัจจัยทางการสืบสวนสอบสวน บางคนมีปัจจัยทางปราบปราม เป็นต้น

ซึ่งเราจะเห็นได้ว่าปัจจัยในแต่ละด้านในองค์กรแต่ละหน้าหน้าที่ต้องมีผู้รับผิดชอบเพื่อที่จะสามารถทำให้หน้าที่นั้นพัฒนาไปในทางที่ดีขึ้นซึ่งต้องอาศัยปัจจัยในด้านต่างๆที่ได้กล่าวมาข้างต้น และจากการที่ผู้วิจัยได้ศึกษา ปัจจัยที่มีผลต่อความสำเร็จในการพัฒนาสมาคมกีฬาแห่งประเทศไทย (การกีฬาแห่งประเทศไทย, 2546) ผู้วิจัยได้สรุปในแต่ละด้านดังต่อไปนี้

ด้านบุคลากร

- ผู้บริหารสมาคมกีฬามีปณิธานอย่างมุ่งมั่นที่จะพัฒนากีฬาอย่างแท้จริง มีคุณธรรม และศักยภาพในการบริหารงานที่ทันสมัยและเป็นสากล
- กรรมการบริหารสมาคมกีฬาได้รับการยอมรับจากการได้รับตำแหน่งเป็นกรรมการ ในสหพันธ์กีฬา เพิ่มมากขึ้นทุกระดับไม่น้อยกว่า 20 สมาคมกีฬา
- บุคลากรทางเทคนิคกีฬา

- (1) มีผู้ฝึกสอน ผู้ตัดสินกีฬาที่ได้มาตรฐานของสมาคมกีฬาเพียงพอทั้งในส่วนกลางและส่วนภูมิภาค
- (2) มีผู้ฝึกสอนและผู้ตัดสินในระดับนานาชาติเพิ่มมากขึ้นในทุกสมาคมกีฬา
- (3) มีการจัดตั้งสถาบันพัฒนาบุคลากรกีฬา บุคลากรอื่นๆ
- (4) สมาคมกีฬามีบุคลากรทำหน้าที่ด้านธุรกิจกีฬาและสิทธิประโยชน์ทางการกีฬา
- (5) มีเจ้าหน้าที่ประจำสมาคมกีฬา
- (6) มีเจ้าหน้าที่ที่มีความรู้ภาษาต่างประเทศที่ใช้งานได้ดีประจำสมาคมกีฬา
- (7) มีการพัฒนาบุคลากรและเจ้าหน้าที่ประจำสมาคมกีฬาอย่างสม่ำเสมอและต่อเนื่อง

ด้านระบบการบริหารจัดการ

- รูปแบบการบริหาร มีการบริหารจัดการที่ดี มีเอกภาพ ประสิทธิภาพและเป็นสากล สอดคล้องกับสหพันธ์กีฬานานาชาติ
- มีการแบ่งกลุ่มสมาคมกีฬาตามศักยภาพเพื่อกำหนดรูปแบบการพัฒนาส่งเสริมและสนับสนุนอย่างเป็นระบบ
- ผู้บริหารเป็นนักบริหารอย่างมืออาชีพมีคุณธรรมและจริยธรรมในการบริหารงาน
- ด้านการจัดการ มีการวางแผนงานดำเนินงานของสมาคมกีฬา ทั้งระยะสั้นและระยะยาวที่สามารถนำไปปฏิบัติได้
- มีระบบการประสานงานที่ชัดเจนทั้งเป็นทางการและไม่เป็นทางการกับหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง
- มีระบบการกำกับ ติดตามและประเมินผลอย่างต่อเนื่อง
- มีแนวทางและมาตรการที่ชัดเจนในการส่งเสริมสนับสนุนให้องค์กร/หน่วยงานอื่น/ภาคเอกชน มีส่วนร่วมในกีฬามากขึ้น

ด้านงบประมาณ

- มีหลักเกณฑ์การจัดสรรงบประมาณสนับสนุนสมาคมกีฬาที่มีมาตรฐานเป็นธรรมตรวจสอบได้
- มีการนำระบบออกเงินสมทบ (Matching Fund) มาใช้ประกอบการพิจารณาการจัดสรรงบประมาณสนับสนุนสมาคมกีฬา
- มีการแบ่งกลุ่มสมาคมกีฬาตามศักยภาพในการสนับสนุน

- มีการนำระบบแผนงาน/โครงการและผลการดำเนินงานมาใช้ประกอบการพิจารณาจัดสรรงบประมาณสนับสนุนสมาคมกีฬา รวมทั้งมีการพิจารณาชนิดกีฬาและโอกาสประสบความสำเร็จ

- มีการส่งเสริมให้ภาคเอกชนมีส่วนร่วมในการสนับสนุนสมาคมกีฬา

- มีการนำระบบสิทธิประโยชน์มาใช้มากขึ้น

- สมาคมกีฬามีการดำเนินการด้านการตลาดของตัวเอง

- สมาคมกีฬามีการบริหารงบประมาณที่เป็นระบบ ถูกต้อง โปร่งใส มีประสิทธิภาพและตรวจสอบได้

- สามารถจัดทำบุคคลได้ตามข้อบังคับและกฎหมาย

ด้านระบบโครงสร้างองค์กรกีฬา

- มีความสอดคล้องกับองค์กรกีฬาระดับสากล โดยมีโครงสร้างข้อบังคับสมาคมกีฬาสอดคล้องเชื่อมโยงกับโครงสร้างของสหพันธ์กีฬาแห่งเอเชีย และสหพันธ์กีฬานานาชาติ

- สมาคมกีฬาแห่งประเทศไทย มีการบริหารที่เป็นระบบและสากล

- สมาคมกีฬาแห่งประเทศไทยมีการรับสมาชิกสโมสรอย่างเป็นระบบ และมีการดำเนินงานที่เข้มแข็งทั้งในส่วนกลางและส่วนภูมิภาค โดยมีสมาชิกจากส่วนภูมิภาคอย่างน้อย 3 ภาค ไม่น้อยกว่า 10 จังหวัดทุกสมาคมกีฬา

- มีข้อบังคับกลางของสมาคมกีฬาแห่งประเทศไทยสำหรับเป็นแนวทางในการดำเนินงานของทุกสมาคมกีฬา

ด้านการสนับสนุนในสมาคมกีฬา

- องค์กรกีฬามีการประสานความร่วมมืออย่างเป็นเอกสารถะหว่าง การกีฬาแห่งประเทศไทย คณะกรรมการโอลิมปิกแห่งประเทศไทย และสมาคมกีฬา

- ภาคเอกชนมีความพึงพอใจในการได้มีส่วนร่วมในการสนับสนุนและส่งเสริมกีฬามากขึ้น

ด้านวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยีทางการกีฬา

- มีการนำวิทยาศาสตร์การกีฬามาประยุกต์ในการสร้างความสมบูรณ์ของนักกีฬามีเกณฑ์ความสมบูรณ์ทางกายครบทุกชนิดกีฬา

- มีการกำหนดมาตรฐานการควบคุมการใช้สารต้องห้ามในนักกีฬาอย่างได้ผล

- ผู้ฝึกสอนกีฬาของทุกสมาคมกีฬามีความรู้ด้านวิทยาศาสตร์การกีฬาอย่างเพียงพอในทุกสาขา

- มีการผลิตและพัฒนาบุคลากรด้านวิทยาศาสตร์การกีฬาอย่างเพียงพอในทุกสาขา
- ผู้บริหารสมาคมกีฬาเห็นความสำคัญด้านวิทยาศาสตร์การกีฬา
- มีหน่วยงานด้านวิทยาศาสตร์การกีฬาที่มีศักยภาพทั้งเครื่องมือและอุปกรณ์ในแต่ละภูมิภาคที่สามารถให้บริการในแต่ละศูนย์ฝึกซ้อมได้
- มีระบบการประสานงานและความร่วมมือด้านวิทยาศาสตร์การกีฬากับสถานกีฬาอย่างชัดเจน

ด้านระบบการจัดการแข่งขัน

- สมาคมกีฬาและหน่วยงานด้านกีฬามีการจัดระบบการแข่งขันที่เชื่อมโยงและสอดคล้องกันทั้งส่วนภูมิภาค ส่วนกลาง และการแข่งขันกีฬาระหว่างประเทศ
- สมาคมกีฬามีแผนการเตรียมและส่งนักกีฬาเข้าร่วมการแข่งขันทั้งแผนระยะสั้นและระยะยาว เช่น กีฬาซีเกมส์ กีฬาเอเชียนเกมส์ กีฬาโอลิมปิกเกมส์ และการแข่งขันกีฬาชิงชนะเลิศในระดับนานาชาติ
- รัฐให้การสนับสนุนการเป็นเจ้าภาพการจัดการแข่งขันกีฬาระหว่างประเทศในประเทศไทยของสมาคมกีฬา

ด้านกฎหมายระเบียบข้อบังคับ

- มีการแก้ไขพระราชบัญญัติ การกีฬาแห่งประเทศไทย พ.ศ. 2528 และข้อบังคับการกีฬาแห่งประเทศไทยให้เหมาะสมกับสภาพการณ์ เช่น วาระการดำรงตำแหน่งกรรมการ เป็นต้น
- มีข้อบังคับสอดคล้องกับ พรบ.การกีฬาและสหพันธ์กีฬา
- สมาคมกีฬามีสมาชิกจากภูมิภาคอย่างน้อย 3 ภาคไม่น้อยกว่า 10 จังหวัดทุกสมาคมกีฬา
- มีมาตรการนำภาษีจากสิ่งทำลายสุขภาพมาใช้ในการพัฒนากีฬา
- สมาคมกีฬาได้รับการช่วยเหลือสนับสนุนจากกองทุนพัฒนาการกีฬาแห่งชาติอย่างเหมาะสมทุกสมาคมกีฬา
- นักกีฬาทีมชาติได้รับสวัสดิการเพิ่มขึ้นอย่างเพียงพอต่อการดำรงชีวิต

ด้านสถานที่ วัสดุ อุปกรณ์ และสิ่งอำนวยความสะดวก

- สมาคมกีฬามีสถานที่ทำการถาวร มีอุปกรณ์สำนักงานเพียงพอในการทำงานและมียานพาหนะประจำสมาคมกีฬา
- สถานที่แข่งขันและฝึกซ้อมกีฬา

- (1) มีสถานที่สำหรับการแข่งขันกีฬาระดับนานาชาติกระจายครบ 5 ภาค ตามภาคการกีฬาของการกีฬาแห่งประเทศไทย
- (2) มีสถานที่สำหรับการแข่งขันกีฬาระดับชาติไม่น้อยกว่า 38 จังหวัด
- (3) มีสถานที่ฝึกซ้อมแข่งขันกีฬาของสมาคมกีฬาทุกสมาคมกีฬาและมีสถานที่ฝึกซ้อมเพียงพอ
- (4) มีสถานที่ฝึกซ้อมสำหรับนักกีฬาทิมาชาติกระจาย 5 ภาค ตามภาคการกีฬาของการกีฬาแห่งประเทศไทย
- (5) มีการกำหนดอัตราค่าใช้จ่ายในการใช้สถานที่สำหรับฝึกซ้อมกีฬาราคาถูกหรือไม่เสียค่าใช้จ่ายสำหรับนักกีฬาทิมาชาติ
- (6) มีระบบการบริหารจัดการที่พักสำหรับบริการนักกีฬาทิมาชาติอย่างเพียงพอทันสมัยและมีมาตรฐาน

ด้านการพัฒนานักกีฬาของสมาคมกีฬา

- การสรรหาและคัดเลือกนักกีฬา สมาคมกีฬา มีระบบการสรรหาและคัดเลือกนักกีฬาอย่างมีหลักการ ยุติธรรมและโปร่งใสโดยครอบคลุมทั่วประเทศ
- การพัฒนานักกีฬา
 - (1) สมาคมกีฬา มีแผนเตรียมนักกีฬาเพื่อนการแข่งขันทั้งระยะสั้นและระยะยาว
 - (2) มีผู้ฝึกสอนที่มีคุณภาพทั้งชาวไทยและชาวต่างประเทศมาฝึกซ้อมนักกีฬาทุกสมาคมกีฬา
 - (3) สมาคมกีฬาได้รับการอุดหนุนจากสหพันธ์กีฬาในการพัฒนานักกีฬาทุกสมาคมกีฬา
 - (4) มีการให้ทุนนักกีฬาที่เป็นนักเรียน นิสิต นักศึกษาเพิ่มมากขึ้น

แผนพัฒนาการศึกษาแห่งชาติฉบับที่ 5 (พ.ศ.2555 - 2559) (กระทรวงการท่องเที่ยวและกีฬา, 2555)

วิสัยทัศน์

คนไทยได้รับการส่งเสริมการออกกำลังกายและเล่นกีฬาอย่างถูกต้องจนเป็นวิถีชีวิตที่มีสุขภาพ สมรรถภาพที่ดี มีคุณธรรม จริยธรรม และมีน้ำใจเป็นนักกีฬา หลอมรวมเป็นหนึ่งเดียวเพื่อความสามัคคีสามานฉันท์ พัฒนากีฬาสู่ความเป็นเลิศโดยใช้วิทยาศาสตร์และเทคโนโลยีทางการกีฬาเพื่อพัฒนานักกีฬาที่มีศักยภาพให้ได้มาตรฐานสากล มีการบริหารจัดการทุกมิติอย่างเป็นระบบ เพื่อสร้างรายได้สร้างอาชีพและพัฒนาเศรษฐกิจของประเทศ

พันธกิจ

- 1) เพื่อเพิ่มโอกาสให้คนไทยได้รับการส่งเสริมการออกกำลังกายและการเล่นกีฬาอย่างทั่วถึงและมีคุณภาพ
- 2) ส่งเสริมการมีส่วนร่วมของสังคมทุกภาคส่วน ในการใช้กิจกรรมการออกกำลังกายและการกีฬาเป็นสื่อเพื่อสร้างสังคมที่มีน้ำใจเป็นนักกีฬา มีคุณธรรม จริยธรรม และสามัคคีสามานฉันท์
- 3) เพื่อจัดหาและพัฒนาโครงสร้างพื้นฐานด้านการกีฬาให้เพียงพอ โดยเฉพาะสิ่งอำนวยความสะดวก เช่น สนามกีฬา วัสดุ อุปกรณ์ ที่ทันสมัย รวมทั้งการจัดให้มีผู้ฝึกสอนและอาสาสมัครด้านการออกกำลังกายและการกีฬาประจำศูนย์และสนามกีฬา
- 4) เพื่อปรับบทบาทกองทุนพัฒนากีฬาแห่งชาติ ให้สนับสนุนภารกิจในการพัฒนานักกีฬาตั้งแต่ระดับเด็กและเยาวชน โดยจัดให้มีทุนการศึกษาและทุนสนับสนุนแก่เด็กและเยาวชนที่มีความสามารถและแนวโน้มว่าจะเป็นผู้มีความสามารถสูงด้านกีฬาระดับนานาชาติ ให้สามารถพัฒนานักกีฬาทีมชาติที่สร้างชื่อเสียงและเป็นแบบอย่างที่ดีแก่เยาวชนของประเทศ
- 5) เพื่อเสริมสร้างให้ภาคเอกชนมีส่วนร่วมในการลงทุนการบริการ เพื่อพัฒนาการออกกำลังกายและการกีฬาด้วยมาตรการจูงใจที่เหมาะสม เช่น มาตรการภาษี มาตรการส่งเสริมการลงทุน และมาตรการการลงทุน และมาตรการการเงิน ภายใต้ความโปร่งใสและมีธรรมาภิบาล
- 6) เพื่อพัฒนากีฬาเพื่อความเป็นเลิศ ด้วยการนำวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยีการกีฬามาประยุกต์ใช้อย่างจริงจัง เพื่อพัฒนากีฬาที่มีศักยภาพไปสู่กีฬาอาชีพ รวมทั้งพัฒนาผู้ฝึกสอนและผู้ตัดสินให้ได้มาตรฐานสากล
- 7) เพื่อปรับปรุงแก้ไขกฎหมาย กฎระเบียบ เพื่อใช้เป็นเครื่องมือในการบริหารจัดการองค์กรกีฬาเพื่อพัฒนาคุณภาพและมาตรฐานการบริหารจัดการกีฬาและการออกกำลังกายในทุกมิติอย่างเป็นระบบ

8) เพื่อสนับสนุนให้ผู้พิการเข้าถึงการกีฬาและการแข่งขันกีฬาในทุกระดับ เพื่อพัฒนาไปสู่การเป็นนักกีฬาที่มีความสามารถในนามทีมชาติไทยในการแข่งขันกีฬาและมหกรรมกีฬาต่างๆ

9) เพื่อส่งเสริมให้ประเทศไทยเป็นศูนย์กลางกีฬาของภูมิภาคและของโลก จัดให้มีการแข่งขันกีฬาและกีฬาคนพิการระดับโลกที่สำคัญๆตลอดจนการประชุมกีฬาระดับภูมิภาค และระดับโลก เพื่อเชื่อมโยงกับการท่องเที่ยว โดยความร่วมมือและการมีส่วนร่วมจากทุกฝ่ายเป็น “ทีมไทยแลนด์”

เป้าหมายหลัก

1) เด็กและเยาวชนทุกกลุ่มทั้งในสถานศึกษาและนอกสถานศึกษา อย่างน้อยร้อยละ 80 มีความรู้ความเข้าใจมีเจตคติ และทักษะในการออกกำลังกายและการเล่นกีฬาขั้นพื้นฐาน มีคุณธรรม จริยธรรม มีระเบียบวินัยและน้ำใจนักกีฬาตามคุณลักษณะที่พึงประสงค์ รวมทั้งสามารถออกกำลังกายและเล่นกีฬา ชม และเชียร์กีฬาตามระเบียบและกฎกติกา

2) เด็กและเยาวชนทุกกลุ่มทั้งในสถานศึกษาและนอกสถานศึกษา อายุ 3-11 ปี อย่างน้อยร้อยละ 80 มีทักษะการเคลื่อนไหวพื้นฐาน เช่น การเดิน การวิ่ง การกระโดด ปีนป่าย ยืดหยุ่นและการเล่นกีฬาผาดโผน ตามเกณฑ์ความสามารถแต่ละระดับอายุ

3) เด็กและเยาวชนทุกกลุ่มในสถานศึกษาและนอกสถานศึกษา อายุ 12 -18 ปี อย่างน้อยร้อยละ 80 มีทักษะพื้นฐานการเล่นกีฬาอย่างน้อย 1 ชนิดกีฬา ตามความสามารถของเพศและอายุ

4) เด็กและเยาวชนทุกกลุ่มที่มีความสามารถพิเศษทางการกีฬา ได้รับการส่งเสริมและการสนับสนุนเพื่อพัฒนาความสามารถทางการกีฬาสู่ความเป็นเลิศอย่างต่อเนื่องอย่างเป็นระบบ

5) ประชาชนทุกกลุ่ม ร้อยละ 60 ออกกำลังกายและเล่นกีฬาอย่างเหมาะสมและสม่ำเสมออย่างน้อยสัปดาห์ละ 3 วันๆละไม่น้อยกว่า 30 นาที และร้อยละ 50 มีสุขภาพดีและสมรรถภาพอยู่ในเกณฑ์ดี

6) ชุมชนระดับองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ร้อยละ 25 มีสถานที่ บริการด้านการออกกำลังกายและการกีฬา ตามเกณฑ์มาตรฐาน

7) ประเทศไทยเป็นเจ้าเหรียญทองในการแข่งขันกีฬาซีเกมส์ในชนิดกีฬาสากลที่มีการแข่งขันในกีฬาเอเชียนเกมส์ อาเซียนพาราเกมส์ และโอลิมปิกเกมส์

8) ประเทศไทยอยู่ในอันดับ 1-5 จากการแข่งขันกีฬาเอเชียนเกมส์ และเอเชียนพาราเกมส์ และอันดับ 1-5 ของเอเชียจากการแข่งขันพาราลิมปิกเกมส์ และโอลิมปิกเกมส์

9) มีสถาบันผลิตและพัฒนาผู้ฝึกสอนในระดับชาติและนานาชาติ

- 10) มีสถานกีฬาเพื่อการฝึกซ้อมและแข่งขันที่ได้มาตรฐานในแต่ละระดับในทุกจังหวัด
- 11) จำนวนบุคลากรกีฬาอาชีพและนักกีฬาอาชีพเพิ่มขึ้นร้อยละ 3 ต่อปี ซึ่งนักกีฬาอาชีพมีผลงานหรือระดับความสามารถที่ได้มาตรฐานนานาชาติ (International ranking) โดยเฉลี่ยดีขึ้น
- 12) ระบบการจัดการแข่งขันกีฬาอาชีพได้มาตรฐานเป็นที่ยอมรับในระดับสากล
- 13) มีระบบการวางแผนการประชาสัมพันธ์ สวัสดิการและการติดตามผลด้านกีฬาอาชีพเพิ่มมากขึ้น
- 14) จำนวนรายได้จากผู้สนับสนุนการดำเนินงานด้านการพัฒนากีฬาเพื่อการอาชีพภาครัฐและภาคเอกชนเพิ่มมากขึ้น
- 15) จำนวนบุคลากรทางด้านวิทยาศาสตร์การกีฬาในองค์กรวิทยาศาสตร์การกีฬา ระดับชาติ ระดับภาค ระดับจังหวัด และในสมาคมกีฬาต่างๆ เพิ่มขึ้น
- 16) มีองค์กรวิทยาศาสตร์การกีฬา ระดับชาติ ระดับภาค ระดับจังหวัด ระดับอำเภอ
- 17) มีการศึกษาวิจัยและเผยแพร่องค์ความรู้ด้านวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยีทางการกีฬา
- 18) มีเครื่องมือและอุปกรณ์ทางด้านวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยีทางการกีฬา ระดับชาติ ระดับภาค ระดับจังหวัด อย่างน้อย 3 หมวดเครื่องมือ คือ เครื่องมือชีวกลศาสตร์การกีฬาสรีรวิทยาการออกกำลังกายและเครื่องมือทางเวชศาสตร์การกีฬา
- 19) หน่วยงานภาครัฐ ภาคเอกชน ภาคธุรกิจ องค์กร สมาคมกีฬา ชมรมที่เกี่ยวข้องกับการกีฬา และองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น มีการปรับปรุงและพัฒนาระบบการบริหารจัดการกีฬา เพื่อเตรียมการรองรับการเข้าร่วมประชาคมอาเซียน พ.ศ. 2558 ให้มีประสิทธิภาพ อย่างน้อยร้อยละ 60
- 20) มีคณะกรรมการกีฬาที่มีบทบาทในการบริหารงานการกีฬา อย่างน้อยจำนวน 1 คณะกรรมการ ครบทุกระดับ ได้แก่ ระดับตำบล อำเภอ จังหวัด และระดับชาติ
- 21) มีฐานข้อมูลและระบบสารสนเทศด้านการกีฬาในทุกระดับตั้งแต่ระดับตำบล อำเภอ จังหวัด และระดับชาติ
- 22) มีการปรับปรุงกฎหมายและระเบียบต่างๆที่เกี่ยวข้องกับการกีฬาในทุกๆด้านให้ทันสมัยและสามารถรองรับการเปิดประชาคมอาเซียน พ.ศ. 2558
- 23) มีกองทุนในการพัฒนาการกีฬาและสวัสดิการของนักกีฬาทุกระดับ ตั้งแต่ระดับตำบล อำเภอ จังหวัด และระดับชาติ

24) ระบบ กลไก การติดตามประเมินผลการดำเนินงานด้านการออกกำลังกายและการเล่นกีฬาทุกระดับตั้งแต่ตำบลอำเภอ จังหวัด และระดับชาติ

ประเด็นยุทธศาสตร์

แผนพัฒนากีฬาแห่งชาติ ฉบับที่ 5 (พ.ศ.2555 – 2559) ประกอบด้วย 6 ประเด็นยุทธศาสตร์โดยในแต่ละประเด็นยุทธศาสตร์มีวัตถุประสงค์ดังนี้

1. ยุทธศาสตร์การพัฒนากีฬาและกีฬาขั้นพื้นฐาน มีวัตถุประสงค์เพื่อ
 - 1.1) เพื่อให้เด็กและเยาวชนทุกกลุ่มมีความรู้ ความเข้าใจ มีเจตคติและทักษะในการออกกำลังกายและการเล่นกีฬา
 - 1.2) เพื่อให้เด็กและเยาวชนทุกกลุ่มได้รับการพัฒนาคุณธรรม จริยธรรม มีระเบียบวินัยและน้ำใจนักกีฬา และการดำเนินชีวิตในสังคมอย่างมีความสุข
 - 1.3) เพื่อให้เด็กและเยาวชนทุกกลุ่มมีทักษะและความสามารถทางการกีฬาขั้นพื้นฐานได้รับการพัฒนาสู่ความเป็นเลิศทางด้านกีฬา ตามความถนัดและศักยภาพต่อเนื่อง
2. ยุทธศาสตร์การพัฒนากีฬาและการเล่นกีฬาเพื่อมวลชน มีวัตถุประสงค์เพื่อ
 - 2.1) เพื่อส่งเสริมให้ประชาชนทุกกลุ่มได้ออกกำลังกาย และเล่นกีฬา เป็นวิถีชีวิต
 - 2.2) เพื่อให้ประชาชนทุกกลุ่มได้มีโอกาสเข้าถึงการบริการด้านการออกกำลังกายและการเล่นกีฬาอย่างทั่วถึงและมีคุณภาพ
 - 2.3) เพื่อให้ทุกภาคส่วนมีส่วนร่วมในการส่งเสริมสุขภาพ สมรรถภาพทางกาย คุณธรรม จริยธรรม ความมีน้ำใจนักกีฬา ความสามัคคี และความมีวินัยของคนในชาติ
3. ยุทธศาสตร์การพัฒนากีฬาเพื่อความเป็นเลิศ มีวัตถุประสงค์เพื่อ
 - 3.1) ให้นักกีฬาทุกกลุ่มทุกระดับ มีโอกาสเข้าร่วมการแข่งขันและพัฒนาความสามารถโดยมุ่งเน้นความเป็นเลิศในการแข่งขันกีฬาระดับชาติและนานาชาติ
 - 3.2) มีระบบกลไกให้บุคลากรทางการกีฬาได้รับการพัฒนาอย่างต่อเนื่องและเพียงพอต่อความต้องการในการพัฒนากีฬาทุกระดับ ตั้งแต่ระดับอำเภอ จังหวัด ชาติ และนานาชาติ
 - 3.3) เพื่อสร้างและพัฒนาสถานกีฬา อุปกรณ์กีฬา และสิ่งอำนวยความสะดวกเพื่อรองรับการฝึกซ้อมและการแข่งขันกีฬาทุกระดับ ตั้งแต่ระดับอำเภอ จังหวัด ชาติ และนานาชาติ

3.4) เพื่อสร้างระบบและกลไกในการพัฒนาเครือข่ายในองค์กรกีฬาในแต่ละระดับให้เชื่อมโยงบูรณาการและมีการบริหารอย่างมีประสิทธิภาพ

3.5) เพื่อพัฒนาระบบการจัดการแข่งขันกีฬาเพื่อความเป็นเลิศ ทั้งระดับชาติและนานาชาติ

4. ยุทธศาสตร์การพัฒนากีฬาเพื่อการอาชีพ มีวัตถุประสงค์เพื่อ

4.1) เพื่อส่งเสริมและพัฒนากีฬาสากลที่มีศักยภาพ และการกีฬาไทยบางชนิดให้เป็นกีฬาอาชีพอย่างยั่งยืน

4.2) เพื่อพัฒนานักกีฬาทุกกลุ่มและบุคลากรกีฬาอย่างครบทุกวงจร โดยพัฒนาทั้งคุณภาพและจรรยาบรรณ ตลอดจนสนับสนุนให้มีการจัดตั้งสถาบันผลิตบุคลากรกีฬาอาชีพ ทั้งในส่วนกลางและส่วนภูมิภาค

4.3) เพื่อพัฒนาและกลไกการจัดการแข่งขันกีฬาอาชีพให้มีมาตรฐานสากล โดยมีกฎ ระเบียบ ข้อบังคับที่เกี่ยวข้องกับการประกอบอาชีพทางการกีฬาที่เหมาะสมและทันสมัย

4.4) เพื่อพัฒนาระบบบริหารแบบมืออาชีพโดยสนับสนุนให้มีการจัดสรรทุนส่งเสริมและสวัสดิการกีฬาอาชีพเพื่อการคุ้มครองและรักษาสีห์หรือผลประโยชน์รวมทั้งสร้างแรงจูงใจให้องค์กรเอกชนร่วมส่งเสริมกีฬาอาชีพ

5. ยุทธศาสตร์การพัฒนาวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยีการกีฬา มีวัตถุประสงค์เพื่อ

5.1) เพื่อให้มีการจัดตั้งองค์กรด้านวิทยาศาสตร์และเครือข่ายด้านวิทยาศาสตร์การกีฬาครอบคลุมทั่วประเทศ

5.2) เพื่อให้มีการจัดสรรอัตรากำลังบุคลากรด้านวิทยาศาสตร์การกีฬาที่มีความรู้ ความสามารถด้านการจัดการกีฬา ด้านชีวกลศาสตร์การกีฬา สรีรวิทยาการออกกำลังกายและกีฬา เวชศาสตร์การกีฬา จิตวิทยาการกีฬา โภชนาการกีฬาและเทคโนโลยีการกีฬา

5.3) เพื่อให้มีการสร้างงานวิจัยและพัฒนาองค์ความรู้ใหม่ทางด้านวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยีการกีฬารวมทั้งให้มีการนำไปพัฒนาศักยภาพนักกีฬาและประชาชนทุกกลุ่ม

5.4) เพื่อให้มีเครื่องมือและอุปกรณ์ทางด้านวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยีการกีฬาในองค์กรด้านวิทยาศาสตร์การกีฬาในทุกระดับที่มีมาตรฐานสำหรับให้บริการนักกีฬาและประชาชนทุกกลุ่ม

6. ยุทธศาสตร์การพัฒนาระบบการบริหารการกีฬาและการออกกำลังกาย มีวัตถุประสงค์เพื่อ

6.1) เพื่อเพิ่มประสิทธิภาพระบบการบริหารองค์กร บุคลากรและสถานกีฬาทุกระดับของภาครัฐ ภาคเอกชน และภาคธุรกิจตลอดจนปรับปรุงแก้ไขกฎหมายและระเบียบต่างๆที่เกี่ยวข้องกับการกีฬาและการออกกำลังกายให้ทันสมัย

6.2 เพื่อเชื่อมโยงบูรณาการและประสานความร่วมมือขององค์กรกีฬา และหน่วยงานที่เกี่ยวข้องในการส่งเสริมสนับสนุนการบริหารจัดการกีฬาและการออกกำลังกาย

ปัจจัยแห่งความสำเร็จในการเชื่อมโยงบูรณาการแผนพัฒนากีฬาแห่งชาติ ฉบับที่ 5 (พ.ศ. 2555 – 2559) สู่การปฏิบัติ

เพื่อให้การเชื่อมโยงบูรณาการแผนพัฒนากีฬาแห่งชาติฉบับที่ 5 (พ.ศ. 2555 – 2559) สู่การปฏิบัติให้สามารถดำเนินการบรรลุตามเป้าหมายที่กำหนดไว้จะต้องอาศัยปัจจัยหลักแห่งความสำเร็จดังนี้

1. รัฐบาลหรือหน่วยงานระดับนโยบาย ควรผลักดัน “การส่งเสริมให้คนไทยรักการออกกำลังกายและการเล่นกีฬาจนเป็นวิถีชีวิต” ให้เป็น “วาระแห่งชาติ” ที่ทุกหน่วยงานจะได้ใช้แผนฯ ฉบับนี้ เป็นกรอบแนวทางการส่งเสริมสนับสนุนในแผนปฏิบัติการของกระทรวง ทบวง กรม และหน่วยงานที่เกี่ยวข้องเพื่อพัฒนาประเทศในช่วงปี พ.ศ. 2555 – 2559 โดยมีแผนงานโครงการ และการจัดสรรงบประมาณ เพื่อให้ดำเนินการเป็นไปในทิศทางเดียวกัน และมีองค์กรกำหนดนโยบาย มาตรการ กำกับ ดูแล และสนับสนุนการบูรณาการปฏิบัติงานให้บรรลุเป้าหมายอย่างมีประสิทธิภาพ และยั่งยืน

2. พัฒนาการองค์ความรู้ด้านการบริหารจัดการการออกกำลังกายและกีฬา และเพิ่มขีดความสามารถขององค์กรที่ทำหน้าที่หลักด้านการกีฬาทั้งภาครัฐ เอกชน องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ภาคี เครือข่ายในประเทศและต่างประเทศ โดยพัฒนาระบบการบริหารจัดการการออกกำลังกายและการกีฬาแบบบูรณาการในทุกมิติอย่างมีระบบ

3. การพัฒนาโครงสร้างพื้นฐานและอุปกรณ์กีฬา เพื่อสนับสนุนการเล่นกีฬา การออกกำลังกาย โดยการกำหนดมาตรฐาน พัฒนา ปรับปรุง บำรุงรักษา เพิ่มมูลค่าโครงสร้างพื้นฐานที่มีอยู่ และสนับสนุนให้มีโครงสร้างพื้นฐานและอุปกรณ์การออกกำลังกายและกีฬาให้มีมาตรฐาน

4. จัดให้มีและเพิ่มศักยภาพของสถาบันการพัฒนาบุคลากรทางการออกกำลังกาย การกีฬา ระบบการฝึกซ้อม และการผลิตนักกีฬา โดยพัฒนาองค์ความรู้ การวิจัย และการใช้ประโยชน์จากวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยีทางการกีฬา เพื่อสนับสนุนและเพื่อเพิ่มขีดความสามารถ ในการแข่งขันของนักกีฬา

5. ส่งเสริม สนับสนุนการลงทุนของภาคเอกชนด้านการออกกำลังกายและกีฬา โดยสนับสนุนสิทธิประโยชน์สำหรับภาคเอกชน เพื่อการลงทุนในธุรกิจกีฬาให้เพิ่มมากขึ้น

6. ส่งเสริม สนับสนุน และพัฒนาการบริหารจัดการด้านการออกกำลังกายและกีฬาขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น โดยการให้องค์ความรู้ด้านการกีฬา และส่งเสริมให้มีอาสาสมัครการกีฬาระดับตำบล
7. ส่งเสริม สนับสนุนการมีส่วนร่วมของประชาชน องค์กร ชุมชน และภาคีเครือข่ายองค์กรกีฬาให้องค์ความรู้ ด้านการออกกำลังกายและการเล่นกีฬา การชมและการเชียร์กีฬา และการสร้างวัฒนธรรมการออกกำลังกายและกีฬาที่สอดคล้องจนเป็นวิถีชีวิต

การขับเคลื่อนสู่แผนการปฏิบัติ

เพื่อให้แผนพัฒนาการกีฬาแห่งชาติ ฉบับที่ 5 (พ.ศ.2555 – 2559) มีความสอดคล้องกันในระดับนโยบายจนถึงระดับปฏิบัติการ ตลอดจนมีแนวทางการสนับสนุนซึ่งกันและกัน ควรดำเนินการดังนี้

1. การบริหารดำเนินการและการประสานแผน แบ่งเป็น 3 ระดับดังนี้

1.1 ระดับนโยบาย มีคณะกรรมการนโยบายการกีฬาแห่งชาติ กำกับดูแลนโยบายที่เกี่ยวข้องกับการออกกำลังกายและกีฬา พิจารณากำหนดนโยบายเสนอความเห็นก่อนนำคณะรัฐมนตรีเพื่อให้ความเห็นชอบและสั่งการ

1.2 ระดับการผลักดันแผน มีสำนักงานเลขาธิการคณะกรรมการนโยบายการกีฬาแห่งชาติทำหน้าที่ในการนำและขอสั่งการในระดับนโยบาย แจ้งประสานงานไปยังหน่วยงานต่างๆที่เกี่ยวข้องรวมทั้งติดตามความก้าวหน้า การดำเนินการวิจัยเชิงนโยบาย นำข้อเสนอแนะปัญหาอุปสรรค เสนอต่อคณะกรรมการนโยบายการกีฬาแห่งชาติ

1.3 ระดับปฏิบัติการ ประกอบด้วยหน่วยงานต่างๆทั้งภาครัฐและภาคเอกชนที่มีภารกิจเกี่ยวกับการออกกำลังกายและกีฬา สมาคมกีฬา ชมรมกีฬา สโมสรกีฬา มหาวิทยาลัย สถานศึกษา สำนักงานเขตพื้นที่ การศึกษารวมทั้งองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นทุกระดับเป็นผู้รับนโยบายจากคณะกรรมการนโยบายการกีฬาแห่งชาติ และคณะรัฐมนตรีไปปฏิบัติ

2. การผลักดันแผนพัฒนาการกีฬาแห่งชาติ ฉบับที่ 5 (พ.ศ.2555 – 2559) ไปสู่การปฏิบัติในระดับต่างๆดังนี้

2.1 ระดับส่วนกลาง เพื่อให้มีการบูรณาการแผนพัฒนาการกีฬาแห่งชาติ ฉบับที่ 5 (พ.ศ.2555 – 2559) และแผนในระดับชาติที่เกี่ยวข้อง นำไปกำหนดเป็นกรอบของหน่วยงาน และจัดทำแผนปฏิบัติราชการของหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง โดยมีกระทรวงการท่องเที่ยวและกีฬาเป็นหน่วยงานหลักในการประสานขับเคลื่อนแผนไปสู่การปฏิบัติ

2.2 ระดับจังหวัด เพื่อให้มีการแปลงแผนไปสู่การปฏิบัติในระดับจังหวัด และกลุ่มจังหวัด โดยผลักดันให้การพัฒนาการออกกำลังกายและกีฬาไว้เป็นส่วนหนึ่งของยุทธศาสตร์

จังหวัด และกลุ่มจังหวัดโดยมีสำนักงานการท่องเที่ยวและกีฬาจังหวัดเป็นหน่วยงานหลักในการประสานการขับเคลื่อนไปสู่การปฏิบัติ รวมทั้งการผลักดันให้เป็นพื้นที่การศึกษา สถาบันการศึกษา โดยเฉพาะมหาวิทยาลัยในระดับภาค / จังหวัดในพื้นที่เข้ามามีส่วนร่วมให้มากขึ้น

2.3 ระดับท้องถิ่น เพื่อให้องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ได้แก่ องค์กรการบริหารส่วนจังหวัดกรุงเทพมหานคร เมืองพัทยา เทศบาล และองค์กรบริหารส่วนตำบล รวมทั้งผู้นำส่วนชุมชน ได้นำเป้าหมาย มาตรการและแนวทางไปบรรจุไว้ในแผนปฏิบัติการของหน่วยงาน และมีการดำเนินการจัดทำโครงการ/กิจกรรมเพื่อให้เกิดผลเป็นรูปธรรมโดยมีองค์กรบริหารส่วนจังหวัด กรุงเทพมหานคร และเมืองพัทยา เป็นหน่วยงานหลักในการประสานงาน

3. การสนับสนุนและส่งเสริมศักยภาพของหน่วยปฏิบัติ

3.1 การส่งเสริมและสนับสนุนด้านวิชาการ

3.2 การสนับสนุนด้านงบประมาณ เพื่อดำเนินในกิจกรรม โครงการต่างๆ ที่บรรจุในแผนพัฒนาการกีฬาแห่งชาติทุกประเด็นยุทธศาสตร์

กลไกการเปลี่ยนแปลงแผนสู่การปฏิบัติ

กลไกการเปลี่ยนแปลงแผนพัฒนาการกีฬาแห่งชาติฉบับที่ 5 (พ.ศ.2555-2559) ไปสู่การปฏิบัติมุ่งดำเนินการอย่างเป็นระบบในทุกระดับดังนี้

1. ให้มีคณะกรรมการนโยบายการกีฬาแห่งชาติทำหน้าที่เชื่อมโยงระหว่างองค์กรระดับชาติ
2. มีหน่วยงานที่รับผิดชอบในแต่ละแผนงาน ทำหน้าที่เชื่อมโยงระหว่างองค์กรระดับภูมิภาค ระดับจังหวัดและระดับท้องถิ่น
3. การให้สมาคมกีฬาชนิดต่างๆเข้ามามีส่วนร่วมในการเสนอแนะนโยบายและผลักดันพัฒนาการกีฬาตามแผนพัฒนาการกีฬาของชาติ
4. ใช้บันทึกความเข้าใจด้านการกีฬา (MOU) เป็นกลไกสนับสนุนการบูรณาการงานด้านการกีฬาร่วมระหว่างหน่วยงาน
5. นำแผนพัฒนากีฬาแห่งชาติ เป็นกรอบและแนวทางในการพิจารณาจัดสรรงบประมาณและการบูรณาการงบประมาณในระดับต่างๆ
6. สร้างความรู้ ความเข้าใจให้ทุกภาคส่วนตระหนักถึงความสำคัญและพร้อมเข้าร่วมในการผลักดันแผนพัฒนาการกีฬาแห่งชาติไปสู่การปฏิบัติผ่านกระบวนการและเครื่องมือต่างๆ
7. จัดทำสื่อสารประชาสัมพันธ์ โดยใช้หลักการทางการตลาดสร้างความตระหนักและยอมรับแผนการพัฒนาการกีฬาแห่งชาติเป็นการพัฒนาแบบบูรณาการที่ทุกภาคีสามารถนำไปปรับใช้ให้เกิดผลจริง

8. พัฒนาการบริหารจัดการแผนพัฒนากีฬาแห่งชาติอย่างมีประสิทธิภาพและเกิดประสิทธิผลโดยนำแนวคิดวงจรคุณภาพ PDCA มาปรับใช้ได้เริ่มตั้งแต่จัดทำยุทธศาสตร์ วัตถุประสงค์ เป้าหมาย ตัวชี้วัด มาตรการรวมทั้งกระบวนการวิธีการและเครื่องมือต่างๆในการกำกับ การบริหารจัดการไปสู่การปฏิบัติที่มีประสิทธิภาพโดยทุกภาคส่วนมีการปฏิบัติงานภายใต้ระบบที่ออกแบบไว้ อย่างจริงจัง รวมถึงตรวจสอบ ติดตามความก้าวหน้า การประเมินผลที่สะท้อนถึงความพึงพอใจของประชาชนที่มีผลต่อการพัฒนาที่เกิดขึ้น นำไปสู่การปรับเปลี่ยนกระบวนการและวิธีการดำเนินงานให้ การขับเคลื่อนแผนบรรลุตามวัตถุประสงค์ที่กำหนด

9. สร้างความเข้าใจให้ภาคการเมืองในเป้าหมายและแนวทางของแผนพัฒนาการ กีฬาแห่งชาติและผลักดันให้นำประเด็นยุทธศาสตร์การพัฒนาที่สำคัญไปผสมผสานในการจัดทำ นโยบายของพรรคและนโยบายของรัฐบาล

การติดตามและการประเมินผล

1. ให้มีกลไกองค์กรหรือคณะกรรมการทำหน้าที่ติดตามและประเมินผลแผนพัฒนา กีฬาแห่งชาติฉบับที่ 5 (พ.ศ.2555-2559) โดยร่วมมือกับหน่วยงานที่เกี่ยวข้องอย่างใกล้ชิด โดยมีการ ประเมินผลตามเป้าหมายรวมยุทธศาสตร์ของแผนพัฒนาและประเมินผลในระดับแผนงานโครงการ และกิจกรรม

2. พัฒนาระบบฐานข้อมูล ทุกระดับตั้งแต่ระดับท้องถิ่น จังหวัด ระดับชาติให้ได้ มาตรฐาน

จากการศึกษาแผนพัฒนากีฬาแห่งชาติฉบับที่ 5 ผู้วิจัยได้สรุปดังนี้คือ

1. รัฐบาลหรือหน่วยงานระดับนโยบาย ควรผลักดัน “การส่งเสริมให้คนไทยรักการ ออกกำลังกายและการเล่นกีฬาจนเป็นวิถีชีวิต

2. พัฒนาการองค์ความรู้ด้านการบริหารจัดการออกกำลังกายและกีฬา และเพิ่มขีด ความสามารถขององค์กรที่ทำหน้าที่หลักด้านการกีฬาทั้งภาครัฐ เอกชน องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ภาคี เครือข่ายในประเทศและต่างประเทศ

3. การพัฒนาโครงสร้างพื้นฐานและอุปกรณ์กีฬา

4. จัดให้มีและเพิ่มศักยภาพของสถาบันการพัฒนาคูลากรทางการออกกำลังกาย การกีฬา ระบบการฝึกซ้อม และการผลิตนักกีฬา โดยพัฒนาองค์ความรู้ การวิจัย และการใช้ประโยชน์ จากวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยีทางการกีฬา

5. ส่งเสริม สนับสนุนการลงทุนของภาคเอกชนด้านการออกกำลังกายและกีฬา

6. ส่งเสริม สนับสนุน และพัฒนาการบริหารจัดการด้านการออกกำลังกายและกีฬา

7. ส่งเสริม สนับสนุนการมีส่วนร่วมของประชาชน องค์กร ชุมชน และภาคีเครือข่าย องค์กรกีฬาให้องค์ความรู้

การประยุกต์ความรู้ทางวิทยาศาสตร์การกีฬาในการพัฒนาสมาคมกีฬา

การกีฬาแห่งประเทศไทย (2546) พบว่า การจัดการการกีฬา คือ การนำแนวคิดทาง บริหารธุรกิจ มาผสมกับคุณสมบัติเฉพาะของการกีฬา และประสบการณ์ในทุกบริบทของผู้บริหาร เพื่อให้ได้วิธีการที่ดีที่สุด สามารถนำไปปฏิบัติให้เกิดผลสำเร็จตามความคาดหวังในระดับสูง

วิทยาศาสตร์การกีฬา คือ เป็นศาสตร์ประยุกต์ที่นำเอาศาสตร์ในสาขาวิชาต่าง ๆ เช่น ชีวกลศาสตร์การกีฬา (Sport Biomechanics), สรีรวิทยาการออกกำลังกาย (Exercise Physiology), จิตวิทยาการกีฬา (Sport Psychology), เวชศาสตร์การกีฬา (Sport Medicine), โภชนาการการกีฬา (Sport Nutrition), เทคโนโลยีทางการกีฬา (Sport Technology) รวมทั้งการจัดการกีฬา (Sport Management) มาประยุกต์ใช้ในการออกกำลังกาย การฝึกซ้อมกีฬา การดูแลสุขภาพ การแข่งขัน กีฬา รวมทั้งการบริหารและการจัดการทางการกีฬาเพื่อให้ การออกกำลังกาย การฝึกซ้อมกีฬา การดูแลสุขภาพ การแข่งขันกีฬา การบริหารและการจัดการทางการกีฬา ฯลฯ มีประสิทธิภาพและ ประสิทธิภาพที่ดีขึ้น

การประยุกต์ทั้งสองเข้าด้วยกันโดยการนำศาสตร์และศิลป์ ทางด้านการบริหารและการ จัดการมาประยุกต์ใช้ในการบริหารจัดการในองค์กรกีฬา การจัดการแข่งขันกีฬา รวมทั้งการทำธุรกิจ ด้านกีฬา ฯลฯ โดย เรียนรู้ถึง วิธีการ การบริหารและการจัดการ กีฬาการเรียนรู้ ในที่นี้ คือการเรียนรู้ ในเรื่องการแก้ปัญหาต่างที่เกิดขึ้นในองค์กรกีฬา(องค์กรกีฬาต่างๆ เช่น การแข่งขัน โอลิมปิก เอเชียเกมส์ ซีเกมส์ กีฬาแห่งชาติ กีฬาสโมสรอาชีพ ฯลฯ)

โดยต้องรู้จักและใช้

1. ใช้ประสบการณ์
2. ใช้ความคิดสร้างสรรค์
3. ใช้จินตนาการในการคาดการณ์ในเหตุการณ์
4. ใช้ความคิดอย่างมีเหตุผล
5. มีการใช้ลำดับขั้นในการตัดสินใจ

หรือการนำศาสตร์ที่ให้ความรู้เกี่ยวกับกระบวนการวิธีการในการบริหารจัดการในการใช้ ทรัพยากรด้านต่างๆทั้งในด้านคน (นักกีฬาคูฝึกซ้อมผู้ฝึกสอนกีฬาตลอดจนผู้ที่เกี่ยวข้องกับการกีฬา), วัสดุอุปกรณ์, งบประมาณ, สถานที่ตลอดจนเวลาและโอกาสต่างๆที่เกี่ยวข้องกับการกีฬาให้ประสบ

ความสำเร็จในการฝึกซ้อมและแข่งขันตลอดจนบรรลุวัตถุประสงค์ตามที่กำหนดอย่างมีประสิทธิภาพ (บรรลุวัตถุประสงค์โดยใช้ทรัพยากรน้อยที่สุด) และประสิทธิผล (บรรลุผลที่ตั้งใจเอาไว้)

งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

งานวิจัยในประเทศ

ประนัย จันทประดิษฐ์ (2524) ได้ศึกษาถึง “บทบาทของสมาคมกีฬาสมัครเล่นแห่งประเทศไทย” โดยมีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาข้อเท็จจริงที่ปรากฏเป็นหลักฐานอยู่ในปัจจุบันแล้วนำเสนอในรูปแบบพรรณนา และวิเคราะห์โดยทำการศึกษาค้นคว้าจากเอกสาร และการสัมภาษณ์ผู้นำทางพลศึกษาและการกีฬา ตลอดจนการศึกษารูปแบบการบริหารของสมาคมกีฬาสมัครเล่นแห่งประเทศไทย แต่ละสมาคมกีฬาและแนวโน้มที่เกี่ยวกับดารเคลื่อนไหวกีฬาของชาติในระหว่างปี พ.ศ. 2510-2522 จากการศึกษาพบว่า ปัญหาและอุปสรรคของสมาคมกีฬาสมัครเล่นแห่งประเทศไทยมีปัญหาในด้านต่างๆดังนี้

1. ปัญหาและอุปสรรคด้านงบประมาณ พบว่า ปัญหาด้านงบประมาณเกิดจากการมีงบประมาณรายรับที่ไม่เพียงพอแต่รายจ่าย มีงบประมาณที่มาสนับสนุนในการบริหารจัดการที่ไม่เหมาะสม ยังมีแหล่งเงินทุนที่มาสนับสนุนยังไม่มากเพียงพอต่อความต้องการของสมาคมกีฬา

2. ปัญหาและอุปสรรคด้านสนาม อุปกรณ์และสิ่งอำนวยความสะดวก พบว่า ปัญหาด้านสนาม มีสนามในการฝึกซ้อมของสมาคมกีฬาที่ยังไม่ได้มาตรฐานทุกประเภทในแต่ละชนิดกีฬา จึงทำให้การพัฒนาของนักกีฬาในแต่ละสมาคมไปได้อย่างไม่เท่าเทียมเสมอภาคกัน

3. ปัญหาและอุปสรรคด้านบุคลากร พบว่า ปัญหาด้านบุคลากรนั้นยังมีผู้เชี่ยวชาญในแต่ละด้านยังไม่เพียงพอสำหรับในแต่ละสมาคม

4. ปัญหาและอุปสรรคด้านการบริหาร พบว่า ปัญหาด้านการบริหารเกิดจากการที่สมาคมกีฬา มีแหล่งเงินทุนงบประมาณที่มาสนับสนุนที่ไม่เพียงพอจึงยากต่อการบริหารจัดการเพราะสิ่งที่ต้องบริหารจัดการถ้าไม่มีงบประมาณก็พัฒนาได้ยาก รวมถึงปัจจัยอื่นๆประกอบสอดคล้องซึ่งกันรวมๆในการบริหารจัดการ

กาหลง เย็นจิตร (2534) ได้ทำการวิจัยเรื่อง “สภาพและปัญหาการปฏิบัติงานของคณะกรรมการกีฬาจังหวัด มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาปัญหาการปฏิบัติงานของคณะกรรมการกีฬาจังหวัดทั้ง 72 จังหวัด ผลการวิจัยพบว่าการเสนอแนะโครงการส่งเสริมกีฬาต่อกีฬาแห่งประเทศไทยนั้นส่วนมากมีการจัดทำแผนกีฬาจังหวัด โดยมีปัญหาคือ เจ้าหน้าที่ยังไม่เข้าใจในเรื่องการจัดทำแผนกีฬา ส่วนในด้านการดำเนินโครงการตามแผนงาน ปัญหาที่พบมากที่สุด คือ การขาดแคลน

เจ้าหน้าที่กีฬาจังหวัด อุบลราชธานี ส่วนในด้านการปฏิบัติการอื่น ตามที่การกีฬาแห่งประเทศไทย ไทยมอบหมาย โดยส่วนมากจังหวัดมีการจัดตั้งชมรม

นพพร เพ็ชรพูล (2539) ได้ทำการวิจัยเรื่อง สภาพและปัญหาในการดำเนินงานของสำนักงานการกีฬาแห่งประเทศไทย โดยมีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาสภาพและปัญหาในการดำเนินงาน เพื่อเปรียบเทียบสภาพและปัญหาในการดำเนินงานของสำนักงานการกีฬาแห่งประเทศไทย สาขาภูมิภาค การรับรู้ของหัวหน้าและพนักงานของสำนักงาน ผลการวิจัยพบว่า เจ้าหน้าที่ทั้งหมดรับรู้ว่ามีสภาพการดำเนินงานด้านการวางแผน การจัดองค์การ การจัดบุคลากร งบประมาณ ด้านสถานที่วัสดุอุปกรณ์ การอำนวยความสะดวก การประสานงาน และการรายงานผลอยู่ในระดับดีทุกด้าน และเจ้าหน้าที่มีปัญหาในการดำเนินงานอยู่ในระดับมากในด้านการจัดบุคลากรและการจัดงบประมาณ หัวหน้าและพนักงานมีการรับรู้เกี่ยวกับสภาพการดำเนินงานของสำนักงานแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ 0.5 ในด้านการวางแผน การจัดองค์การ การอำนวยความสะดวก การประสานงาน และรายงานผล ส่วนหัวหน้าและพนักงานมีการรับรู้เกี่ยวกับปัญหาในการดำเนินงานของสำนักงานแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ในด้านการวางแผน การจัดองค์การ และการประสานงาน

พันธุ์ปรี ดาบเงิน (2539) ได้ทำการวิจัยเรื่องการศึกษาสภาพและปัญหาในการดำเนินงานของสมาคมกีฬาจังหวัด โดยมีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาสภาพและปัญหาในการดำเนินงานของสมาคมกีฬาจังหวัด ตามการรับรู้ของคณะกรรมการบริหารสมาคมกีฬาจังหวัดตามตัวแปร ที่ตั้งของสมาคมกีฬาจังหวัดตามภูมิภาค 4 ภูมิภาค คือ ภาคกลาง ภาคเหนือ ภาคใต้ และภาคตะวันออกเฉียงเหนือ ผลการวิจัยพบว่า สภาพการดำเนินงานในแต่ละด้านซึ่งประกอบไปด้วย 8 ด้าน คือ ด้านการวางแผน ด้านการจัดองค์การ ด้านจัดการบุคลากร ด้านการจัดงบประมาณ ด้านการอำนวยความสะดวก ด้านการประสานงาน ด้านการรายงานผล มีปัญหาอยู่ในระดับน้อย ยกเว้น ด้านสถานที่วัสดุอุปกรณ์ด้านเดียวที่มีปัญหาอยู่ในระดับมาก และยังพบว่ามีบางด้านที่มีปัญหาอยู่ในระดับมาก โดยเรียงลำดับตามค่าเฉลี่ยจากมากไปน้อย คือ งบประมาณไม่เพียงพอ จำนวนวัสดุอุปกรณ์ทางการกีฬาไม่เพียงพอ วัสดุอุปกรณ์ของสำนักงานขาดความทันสมัย มีความล่าช้าในการพิจารณางบประมาณและขาดบุคลากรการทำงานด้านกีฬา

เสาวนีย์ จักรวัฒนา (2540) ทำการศึกษาและปัญหาการดำเนินงานของสมาคมกีฬายิมนาสติกแห่งประเทศไทย พบว่า

1. สภาพการดำเนินงานโดยรวมของสมาคมกีฬายิมนาสติกแห่งประเทศไทย มีสภาพการปฏิบัติ อยู่ในระดับน้อย โดยเรียงลำดับดังนี้ คือ ด้านการจัดงบประมาณ ด้านการรายงานผล ด้าน

การ ประสานงาน ด้านสถานที่ วัสดุอุปกรณ์ และเครื่องอำนวยความสะดวก ด้านการอำนวยความสะดวก ด้าน การวางแผน และด้านการจัดองค์การ ยกเว้น ด้านการจัดบุคลากรเพียงด้านเดียวที่มีสภาพการปฏิบัติ อยู่ในระดับมาก

2. ปัญหาการดำเนินงานโดยรวมของสมาคมกีฬาสมัครเล่นแห่งประเทศไทย มี ปัญหาอยู่ใน ระดับมาก โดยเรียงลำดับดังนี้ คือด้านการจัดงบประมาณ ด้านการวางแผน ด้านการจัด องค์การ ด้านการจัดบุคลากร ด้านการประสานงาน ด้านการรายงานผล ยกเว้นด้านสถานที่ วัสดุ อุปกรณ์ และเครื่องอำนวยความสะดวก และด้านการอำนวยความสะดวกที่มีปัญหาอยู่ในระดับน้อย

3. การเปรียบเทียบปัญหาการดำเนินงานของสมาคมกีฬาสมัครเล่นแห่งประเทศไทย ระหว่าง ผู้บริหารสมาคมกีฬาสมัครเล่น กับสโมสรสมาชิกสมาคมกีฬาสมัครเล่นทุกด้านแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญ ทางสถิติที่ระดับ .05

สุภาพ พลอยแหวน (2540) ได้ทำการศึกษาสภาพและปัญหาการดำเนินงานของสมาคมกีฬา ว่ายน้ำสมัครเล่นแห่งประเทศไทยผลการศึกษาพบว่าสภาพการดำเนินงานโดยรวมของสมาคมกีฬาว่ายน้ำ สมัครเล่นแห่งประเทศไทยมีการดำเนินงานอยู่ในระดับพอใช้ และสภาพการดำเนินงานในแต่ละ ด้านซึ่งประกอบด้วย 7 ด้าน คือ ด้านวางแผน ด้านการจัดองค์การ ด้านการจัดบุคลากร ด้าน งบประมาณ ด้านสถานที่ วัสดุอุปกรณ์ ด้านการประสานงาน และด้านรายงานผล มีการดำเนินงานอยู่ ในระดับพอใช้ ยกเว้นด้านอำนวยความสะดวกเพียงด้านเดียว ที่อยู่ในระดับดี ส่วนปัญหาในการดำเนินงาน โดยรวม มีปัญหาอยู่ในระดับมาก

การกีฬาแห่งประเทศไทย (2541) ได้สำรวจความคิดเห็นการบริหารงานสมาคมกีฬาแห่ง ประเทศไทยสู่ความเป็นเลิศ สรุปปัญหาอุปสรรคได้ดังนี้

- 1.นโยบายของรัฐบาลด้านการพัฒนากีฬาไม่ชัดเจนมีปัญหามากที่สุด
- 2.องค์การกีฬาของรัฐบาลขาดเอกภาพในการดำเนินงานมีปัญหาในระดับมากที่สุด
- 3.ผู้บริหารทางการกีฬาของรัฐบาลในระดับสูง ไม่ให้ความสำคัญต่อการส่งเสริมกีฬา การเปลี่ยนแปลงผู้บริหารอยู่เสมอทำให้ขาดความต่อเนื่องในการดำเนินงาน ขาดประสิทธิภาพการบริหารงานเป็นปัญหาในระดับมากและมากที่สุด
- 4.สมาคมกีฬาสมัครเล่นมีปัญหาในด้านรูปแบบและการจัดการของสมาคมกีฬาไม่ เข้มแข็ง ขาดประสิทธิภาพ ผู้บริหารสมาคมกีฬาฯ ไม่ทุ่มเมและเสียสละอย่างจริงจัง ขาดการ ประสานงานระหว่างสมาคมกีฬากับองค์กรรัฐเป็นปัญหาอยู่ในระดับมากที่สุด
- 5.คณะกรรมการโอลิมปิกแห่งประเทศไทย ยังไม่ดำเนินการอย่างเต็มที่ ตามขอบเขต ความรับผิดชอบในการพัฒนากีฬาของชาติมีปัญหาอยู่ในระดับมาก

6. สโมสรและชมรมกีฬาต่างๆไม่ส่งเสริมการพัฒนานักกีฬาริงจัง มีน้อยมากเมื่อกระจายไปทั่วประเทศงบประมาณที่ได้รับจากรัฐบาลมีปัญหายอยู่ในระดับมาก

7. ในด้านการส่งเสริมและการสนับสนุนเยาวชน ทั้งทางด้านนโยบายและการปฏิบัติ ยังไม่เป็นระบบ และขาดประสิทธิภาพ และมหาวิทยาลัยยังไม่มีแนวทางและประสิทธิภาพในการพัฒนานักกีฬาเป็นปัญหาระดับมากและมากที่สุด

8. รัฐยังไม่สนับสนุนหรือสร้างแรงจูงใจให้เอกชนมาสนับสนุนการศึกษา เป็นปัญหามากที่สุด

9. โครงการเก็บตัวฝึกซ้อมนักกีฬาเพื่อเตรียมทีมชาติ ยังขาดการสนับสนุนจากรัฐบาลไม่ครบวงจรในด้านสถานที่เก็บตัวฝึกซ้อมโภชนาการสำหรับนักกีฬา

น้ำทิพย์ ทิพย์กรกิจ, (2541) ได้ศึกษามาตรฐานเทียบเคียงกับประสิทธิภาพภายในองค์กร โดยศึกษาแนวคิด หลักการ รูปแบบและวิธีการใช้มาตรฐานเทียบเคียงกับการเพิ่มประสิทธิภาพภายในองค์กร ในบริบทของการนำไปสู่การปฏิบัติ รวมทั้งการศึกษาระบวนการและขั้นตอนการทำมาตรฐานการเทียบเคียง ปัจจัยเกื้อหนุน และประโยชน์ที่ได้รับจากการศึกษาและวิจัยเอกสาร เฉพาะกรณีของบริษัทฟิลิปปีนส์ เซมิคอนดักเตอร์(ประเทศไทย) จำกัด พบว่า การทำมาตรฐานการเทียบเคียงเป็นที่นิยมกันมากขึ้น เพื่อดูผลงานดำเนินงาน และสร้างความเป็นเลิศในองค์กรด้วย การผลักดันให้เกิดวิธีการปฏิบัติงานที่ดีที่สุด ที่ทำหายการทำงาน

วีรยุทธ มาฆะศิริรานนท์ และยุภา รักไทย (2542) ได้ศึกษาพบว่าปัจจัยที่ทำให้การบริหารคุณภาพทั่วทั้งองค์กร (Total Quality Management: TQM ประสบความสำเร็จได้แก่

1. ผู้บริหารเข้าใจธรรมชาติของมนุษย์ที่มักต่อต้านการเปลี่ยนแปลง แต่หาวิธีการเปลี่ยนแปลงในสิ่งที่องค์กรพอใจ

2. ผู้บริหารใช้อำนาจอย่างที่เหมาะสมในการทำให้กระบวนการเปลี่ยนแปลงดำเนินการต่อไปได้

3. ใช้กระบวนการทางสังคมด้านความเชื่อมั่นและความศรัทธา ดังนี้

3.1 กำหนดเป้าหมายอย่างชัดเจน

3.2 สร้างพลังในองค์กร

3.3 สร้างแรงจูงใจให้กับบุคคลในองค์กร

3.4 เน้นการมีส่วนร่วมในการตัดสินใจ

3.5 กิจกรรมต้องดำเนินตามลำดับขั้นตอน

4. ผู้บริหารเป็นผู้นำการเปลี่ยนแปลง

- 4.1 แสดงวิสัยทัศน์ชัดเจน
- 4.2 วิเคราะห์องค์ร่วมกับบุคลากร
- 4.3 ไม่เคร่งครัดในกฎเกณฑ์มากเกินไป
- 4.4 ปลุกเร้าอารมณ์ของบุคลากร
- 4.5 หาทางเอาชนะกลุ่มต่อต้านด้วยเจตนาบริสุทธิ์

จักรพันธ์ ชูบโรสง (2552) ได้ศึกษาสภาพและปัญหาการดำเนินงานด้านกีฬาของเทศบาลในประเทศไทยและเปรียบเทียบปัญหาการดำเนินงานด้านกีฬาของเทศบาลในประเทศไทยกลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัยคือนายกเทศมนตรีและพนักงานผู้รับผิดชอบด้านกีฬาของเทศบาลจำนวน 456 คน และสัมภาษณ์ จำนวน 9 คนพบว่า เทศบาลมีสภาพการดำเนินงานด้านกีฬาอยู่ในเกณฑ์ดีและมีปัญหาการดำเนินงานด้านกีฬาของเทศบาลอยู่ในระดับน้อยแต่อย่างไรก็ตามยังมีปัญหาในด้านสถานที่วัสดุอุปกรณ์และสิ่งอำนวยความสะดวกด้านกีฬาและการออกกำลังกายและการจัดการด้านอื่นๆที่เทศบาลจะต้องปรับปรุงพัฒนาต่อไป

กรรณิกา หลิมวานิช (2556) การวิจัยเรื่องปัจจัยที่มีผลต่อประสิทธิภาพในการบริหารงานสมาคมกีฬา : กรณีศึกษาชมรมเปตองในสังกัดสมาคมกีฬาแห่งประเทศไทยมีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาระดับประสิทธิภาพและปัจจัยที่มีผลต่อประสิทธิภาพในการบริหารจัดการชมรมเปตองในสังกัดสมาคมกีฬาแห่งประเทศไทยและจัดทำข้อเสนอแนะแนวทางในการพัฒนาและการบริหารจัดการชมรมเปตองในสังกัดสมาคมกีฬาแห่งประเทศไทย กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการศึกษา คือ ชมรมเปตองแห่งประเทศไทย ซึ่งได้จากการสุ่มตัวอย่างอย่างง่าย จำนวน 373 ชมรม เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย คือ แบบสอบถามและสถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล คือสถิติเชิงพรรณนาและการทดสอบสมมติฐานด้วยค่าไคร้สแควร์ที่ระดับนัยสำคัญทางสถิติที่ 0.05 ผลการวิจัยคือ 1) ชมรมเปตองในสังกัดสมาคมกีฬาแห่งประเทศไทยมีระดับประสิทธิภาพในการบริหารจัดการชมรมอยู่ในระดับปานกลาง 2) ปัจจัยที่มีความสัมพันธ์ต่อประสิทธิภาพในการบริหารจัดการสมาคมกีฬาแห่งประเทศไทย ได้แก่ วิสัยทัศน์ชมรมบุคลากร งบประมาณ สภาพการทำงาน อาคาร อุปกรณ์ ระบบการให้รางวัลตอบแทน ระบบการคัดเลือกนักกีฬา การติดตามประเมินผล ลักษณะผู้นำ มีความสัมพันธ์ระดับประสิทธิภาพในการบริหารงานสมาคมกีฬาเปตองแห่งประเทศไทย อย่างมีนัยสำคัญที่ 0.05 3) ข้อเสนอแนะในการพัฒนาแนวทางประสิทธิภาพในการบริหารงานสมาคมกีฬา คือ วิสัยทัศน์ชมรมควรมีการจัดทำวิสัยทัศน์ทุก 4 ปีพร้อมกับแผนปฏิบัติการและประชุมชี้แจงให้สมาชิกมีความเข้าใจและมีส่วนร่วมในการพัฒนาควรมีการจัดทำแผนงบประมาณที่ชัดเจนและจัดหางบประมาณให้ได้ตามแผนงาน

งานวิจัยต่างประเทศ

คิคุลิส (Kikulis, 1992) ได้ทำการวิจัยเรื่อง “การเปลี่ยนแปลงด้านกลยุทธ์ในการจัดรูปแบบองค์กรขององค์กรระดับชาติ” วัตถุประสงค์ของการทำการวิจัยครั้งนี้เป็นการทำความเข้าใจลักษณะหรือการเปลี่ยนแปลงด้านกลยุทธ์ในการจัดรูปแบบองค์กร ขององค์กรกีฬาระดับชาติ เพื่อให้บรรลุวัตถุประสงค์นี้ จึงแบ่งการศึกษาครั้งนี้เป็น 3 ส่วนที่เป็นอิสระต่อกัน แต่ก็มีส่วนเกี่ยวข้องกันด้วย ในส่วนแรกเป็นการศึกษาทบทวนเอกสารที่เกี่ยวข้องทั้งหมดที่เกี่ยวกับโครงสร้างขององค์กรกีฬาสมัครเล่นในแคนาดา ซึ่งทำให้ได้ข้อที่แสดงให้เห็นถึงการจัดเตรียม ค่านิยม และรูปแบบ โครงสร้างองค์กรขององค์กรกีฬาระดับชาติส่วนใหญ่มีการระบุถึงรูปแบบโครงสร้าง 3 รูปแบบ คือ แบบโต๊ะอาหาร แบบห้องพัก และแบบสำนักงานบริหาร ซึ่งใช้เป็นเครื่องมือในการชี้แนะการวิเคราะห์ รูปแบบขององค์กรและรูปแบบของการเปลี่ยนแปลงที่มีอยู่ในองค์กรกีฬาระดับชาติกลุ่มหนึ่ง ส่วนที่สองเป็นการวิเคราะห์รูปแบบขององค์กรกีฬาระดับชาติ 36 แห่ง ที่มีส่วนเกี่ยวข้องกับโปรแกรม การวางแผนในระยะที่สี่ ระหว่าง ค.ศ. 1984-1988 จากรูปแบบโครงสร้าง 3 รูปแบบ ดังกล่าว แต่ละรูปแบบถูกกำหนดรูปแบบสำหรับอ้างถึง 3 ประการ คือ ความชำนาญเฉพาะด้าน ความเป็น มาตรฐาน และการตัดสินใจ มีการกำหนดเค้าโครงร่างของรูปแบบต่าง ๆ เพื่อใช้เป็นพื้นฐาน ในการประเมินความหลากหลายของรูปแบบองค์กรและรูปแบบการเปลี่ยนแปลงใน 3 ช่วงเวลา คือ ปี ค.ศ. 1984, 1986 และ 1988 องค์กรกีฬาแห่งชาติมีการเปลี่ยนแปลงไปตามรูปแบบของการ เปลี่ยนแปลง 5 แบบ คือ แบบเฉื่อย แบบเข้ามารวมกัน แบบกำหนดจุดมุ่งหมายใหม่ แบบเปลี่ยน ทิศทาง และแบบไม่มีปัญหา และการเปลี่ยนแปลงแบบกำหนดจุดมุ่งหมายใหม่ในทิศทางที่มุ่งไปสู่ รูปแบบสำนักงานบริหาร ส่วนที่สามเป็นการศึกษาการเปลี่ยนแปลงในด้านโครงสร้างการตัดสินใจ สำหรับองค์กรกีฬาแห่งชาติทั้ง 396 แห่ง การวิเคราะห์การตัดสินใจพบว่ามิติต่าง ๆ คือ การทำให้ เป็นรูปแบบเส้นทาง การตัดสินใจระดับต่าง ๆ ที่เกี่ยวข้องในการตัดสินใจ และความตั้งใจในการ ตัดสินใจ มีความสำคัญมากกว่าหัวข้อเรื่องของการตัดสินใจ เมื่อพยายามที่จะเข้าใจโครงสร้างของ การตัดสินใจจากโครงสร้างแบบต่าง ๆ ขององค์กรกีฬาแห่งชาติ ซึ่งรูปแบบสำนักงานบริหารจะมี ลักษณะของความตั้งใจในการตัดสินใจคือการนำโดยมืออาชีพและช่วยเหลือโดยอาสาสมัคร 76 โครงสร้างของการตัดสินใจเปลี่ยนแปลงไปตามหัวข้อของการตัดสินใจ แต่เมื่อพิจารณาการ เปลี่ยนแปลงที่สำคัญ ๆ แล้ว ก็แสดงให้เห็นว่า ความตั้งใจของการตัดสินใจจากอาสาสมัครมืออาชีพ ไม่ได้เกิดในช่วงการเปลี่ยนแปลงในระยะเวลา 4 ปี แต่อย่างใด

พิตเตอร์ (Pitter, 1993) ได้ทำการศึกษาเรื่อง “รัฐกับการพัฒนาสมาคมกีฬาในอัลเบอร์ต้า ความขัดแย้งร่วมกัน การรวมกัน และการเปลี่ยนแปลง” การศึกษาครั้งนี้เป็นการศึกษาปัจจัยต่าง ๆ ที่ทำให้รัฐบาลของอัลเบอร์ต้า จัดตั้งสภากีฬาแห่งอัลเบอร์ต้า และอธิบายถึงผลกระทบบางประการของสภาที่มีต่อการกีฬาในอัลเบอร์ต้า ข้อมูลในการศึกษาครั้งนี้ได้มาจากการสัมภาษณ์ เอกสารราชการรายงานประจำปี รายงานการประชุม ใบแจ้งข่าว บทความหนังสือพิมพ์ รายงานคณะกรรมการจดหมาย กฎหมายข้อบังคับของรัฐบาล และสิ่งตีพิมพ์ทางวิชาการที่เกี่ยวกับนโยบายและ/หรือการพัฒนากีฬาในอัลเบอร์ต้า ผลการศึกษาครั้งนี้ ชี้ให้เห็นว่า บุคคลที่เป็นตัวหลัก ปัจจัยต่าง ๆ ด้านองค์กร และลักษณะทางสังคมและการเมืองของอัลเบอร์ต้า มีอิทธิพลต่อเหตุการณ์ต่าง ๆ ที่นำไปสู่การจัดตั้งสภากีฬาแห่งอัลเบอร์ต้า บุคคลต่าง ๆ ที่สนใจในการส่งเสริมการกีฬาในอัลเบอร์ต้าได้หาทางที่จะจัดตั้งสถาบันที่จะดูแลการพัฒนาการกีฬาในอัลเบอร์ต้า โดยการช่วยเหลือจากรัฐบาลมณฑล ในปี ค.ศ. 1967 รัฐบาลอัลเบอร์ต้า ซึ่งมีพรรคสังคมนิยม เป็นเสียงข้างมาก ได้ให้การอุดหนุนการอธิบายหลายต่อหลายครั้ง จนนำไปสู่การตั้งองค์กรกีฬาแห่งอัลเบอร์ต้า ในปี ค.ศ. 1970 โดยเป็นองค์กรแห่งแรกที่ดำเนินงานให้การสนับสนุนกีฬาต่าง ๆ ทั้งทั้งมณฑล ระหว่างทศวรรษ 1970 พรรคอนุรักษนิยม ได้รับเลือกเป็นรัฐบาล พรรคนี้ได้ใช้วิธีการซึ่งเปลี่ยนแปลงวิธีการแสดงออกเกี่ยวกับความสนใจในด้านกีฬาในอัลเบอร์ต้า ความขัดแย้งระหว่างบุคคลภายในองค์กร คตินิยมเกี่ยวกับการรวมกันของพรรคอนุรักษนิยมและความเจริญเติบโตทางเศรษฐกิจที่ลดลงอย่างรวดเร็วของอัลเบอร์ตา เป็นผลร่วมกัน ทำให้มีการจัดตั้งสภากีฬาแห่งอัลเบอร์ต้าการศึกษาเพิ่มเติมในการวิจัยครั้งนี้ ได้ชี้ให้เห็นว่าวิธีการของสภากีฬาแห่งอัลเบอร์ต้า สำหรับการพัฒนากีฬา ก็เป็นรูปแบบเดียวกันกับวิธีการของรัฐบาลชุดอื่น ๆ ที่มีการดำเนินงานโดยตรงเกี่ยวกับการพัฒนากีฬา ซึ่งได้เกิดขึ้นใน 3 ลักษณะด้วยกัน คือ ประการแรก มีการเติบโตอย่างรวดเร็วเกี่ยวกับการทำให้การจัดส่งเสริมกีฬาเป็นเรื่องของนักวิชาการและเรื่องของวิชาชีพ ประการที่สอง มีการเน้นเรื่องกีฬาเพื่อความเป็นเลิศเพิ่มมากขึ้น และ ประการที่สาม มีการเคลื่อนไหวในการที่จะทำให้การส่งเสริมกีฬาเป็นไปอย่างกว้างขวางมากขึ้น

เซ็ง (Cheng, 1993) ได้ทำการศึกษาเรื่อง “การประเมินสมรรถนะในการจัดการองค์กรการกีฬาให้ได้ผลดีและถ่ายทอดลักษณะและความรู้ที่จากการเป็นผู้นำและการจัดการกีฬาสำหรับประเทศสาธารณรัฐจีน (ไต้หวัน) วัตถุประสงค์ของการวิจัยครั้งนี้ เป็นการกำหนดสมรรถนะต่าง ๆ ที่จำเป็นสำหรับการจัดการกีฬาสู่ประเทศสาธารณรัฐจีน (ไต้หวัน) กลุ่มตัวอย่างในการวิจัยเป็นผู้จัดการกีฬา ในไต้หวัน รวม 334 คน เครื่องมือที่ใช้คือ แบบสำรวจผู้ปฏิบัติงานของการจัดการกีฬา ผลการวิจัยสรุปได้ดังนี้

1. สมรรถนะทางวิชาชีพสำหรับผู้จัดการกีฬาในไต้หวันเรียงลำดับจากสูงลงมาต่ำ มีดังนี้

ก) ความรู้เกี่ยวกับกีฬา ข) มนุษยสัมพันธ์ ค) การพูดต่อสาธารณชน ง) การจัดการด้านบุคคล จ) การเขียน ฉ) การจัดการด้านการเงิน ช) สมรรถภาพส่วนบุคคล ซ) การจัดการด้านเวลา และ ฉ) อื่น ๆ

2. การศึกษาสำหรับผู้จัดการกีฬาในไต้หวันที่เป็นด้านสำคัญ 10 อันดับแรก คือ ก) การบริหารการกีฬา ข) การวางแผนและการจัดการด้านสิ่งอำนวยความสะดวก ค) การใช้ประโยชน์จากคอมพิวเตอร์ ง) การบาดเจ็บจากการกีฬา จ) การจัดการด้านบุคคล ฉ) การจัดการ โปรแกรมสำหรับนันทนาการและกีฬาเยาวชน ช) การสื่อสารระหว่างบุคคล ฉ) การตัดสินกีฬาและ ญ) การสอนกิจกรรมกีฬา

3. มีความแตกต่างอย่างมีนัยสำคัญระหว่างผู้อำนวยกาการกีฬา ตัวแทนกีฬา องค์กรควบคุมระดับชาติ และการกีฬาอาชีพ ในแง่ของการจัดการกีฬาในด้าน ก) ด้านที่ศึกษามา ข) องค์กรที่ทำหน้าที่ เป็นสถานที่ฝึกงานสำหรับนักศึกษาปริญญาโท ค) จำนวนชั่วโมงรวมสำหรับการฝึกงาน ง) หน้าที่หลักของผู้จัดการกีฬา และ จ) การรับรองวุฒิสมาชิกสำหรับผู้จัดการกีฬา

วิกเกอร์ ฮอร์แมน และเบียร์ค (Wicker, Hallmann and Breuer, 2013) ทำการวิจัยเรื่องการศึกษาลักษณะของสถานที่และสิ่งอำนวยความสะดวกด้านกีฬาต่อการเข้าร่วมกีฬา โดยมีวัตถุประสงค์เพื่อ วิเคราะห์ตัวแปรด้านส่วนบุคคล และด้านสถานที่และสิ่งอำนวยความสะดวกที่ส่งผลต่อการเข้าร่วมกีฬาทั่วไป และในสโมสรกีฬา พื้นที่ที่ใช้ในการศึกษาได้แก่ เมืองมิวนิค ประเทศเยอรมันนี้ การเก็บข้อมูลใช้วิธีการสำรวจประชากรที่อยู่อาศัยทางโทรศัพท์จำนวน (n = 11,175) และเก็บข้อมูลด้านสถานที่และสิ่งอำนวยความสะดวกที่สามารถใช้ประโยชน์ได้ ผลการศึกษาพบว่า ตัวแปรด้านส่วนบุคคลได้แก่ เวลาทำงาน เวลาในการดูแลครอบครัว ระดับการศึกษา เพศ อายุ และประวัติการย้ายที่อยู่อาศัยมีผลกระทบด้านบวกต่อการเข้าร่วมกีฬาทั่วไปและในสโมสรกีฬา สำหรับตัวแปรด้านสถานที่และสิ่งอำนวยความสะดวก ได้แก่ สระว่ายน้ำมีผลกระทบด้านบวกต่อการเข้าร่วมกีฬาทั่วไป และพื้นที่ของสนามกีฬามีผลกระทบด้านบวกกับการเข้าร่วมกีฬาในสโมสรกีฬา

บทที่ 3

วิธีการดำเนินการวิจัย

การศึกษารวบรวมข้อมูลเรื่อง “ปัจจัยที่มีผลต่อความสำเร็จในการบริหารจัดการสมาคมกีฬาแห่งประเทศไทย” มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาปัจจัยที่มีผลต่อความสำเร็จในการบริหารจัดการสมาคมกีฬาแห่งประเทศไทย โดยมีวิธีการดำเนินการวิจัย ดังนี้

วิธีการดำเนินการวิจัย

การวิจัยเรื่อง ปัจจัยที่มีผลต่อความสำเร็จในการบริหารจัดการสมาคมกีฬาแห่งประเทศไทย ครั้งนี้เป็นวิธีการวิจัยแบบผสม (Mixed Method Research) ที่ใช้วิธีเก็บรวบรวมข้อมูลทั้งข้อมูลเชิงปริมาณ (Quantitative Data) และข้อมูลเชิงคุณภาพ (Qualitative Data) โดยผู้วิจัยแบ่งการดำเนินการวิจัยเป็น 5 ขั้นตอน ดังนี้

ขั้นตอนที่ 1 ศึกษาแนวคิดและทฤษฎีเพื่อกำหนดกรอบแนวคิดในการวิจัยเรื่อง ปัจจัยที่มีผลต่อความสำเร็จในการบริหารจัดการสมาคมกีฬาแห่งประเทศไทย

ขั้นตอนที่ 2 สร้างเครื่องมือในการวิจัยได้แก่ แบบสอบถามและแบบสัมภาษณ์เกี่ยวกับปัจจัยที่มีผลต่อความสำเร็จในการบริหารจัดการสมาคมกีฬาแห่งประเทศไทย

ขั้นตอนที่ 3 ศึกษาสภาพ ความต้องการ และแนวทางปัจจัยที่มีผลต่อความสำเร็จในการบริหารจัดการสมาคมกีฬาแห่งประเทศไทย

ขั้นตอนที่ 4 ตรวจสอบและประเมินปัจจัยที่มีผลต่อความสำเร็จในการบริหารจัดการสมาคมกีฬาแห่งประเทศไทย

ขั้นตอนที่ 5 ปรับปรุงและนำเสนอปัจจัยที่มีผลต่อความสำเร็จในการบริหารจัดการสมาคมกีฬาแห่งประเทศไทย

การดำเนินการวิจัยแต่ละขั้นตอนมีรายละเอียดตามลำดับ ดังนี้

ขั้นตอนที่ 1 ศึกษาแนวคิดและทฤษฎีเพื่อกำหนดกรอบแนวคิดในการวิจัยเรื่อง ปัจจัยที่มีผลต่อความสำเร็จในการบริหารจัดการสมาคมกีฬาแห่งประเทศไทย

การดำเนินการวิจัยในขั้นตอนนี้ ผู้วิจัยเก็บรวบรวมข้อมูลจากฐานข้อมูลทางอินเทอร์เน็ต หนังสือ เอกสาร บทความทางวิชาการ ผลงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับองค์ประกอบของปัจจัยที่มีผลต่อความสำเร็จในการบริหารจัดการสมาคมกีฬาแห่งประเทศไทย และคำแนะนำจากอาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์หลักและอาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ร่วม ได้แก่ 1) ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.สุชาติ ทวีพรปฐมกุล 2) ศาสตราจารย์ ดร.สมบัติ กาญจนกิจ ประกอบด้วย

1. ความหมายแนวคิดและทฤษฎีการบริการและการจัดการ
2. สมาคมกีฬาที่โอลิมปิกรับรองจำนวน 33 สมาคมกีฬา
3. ปัจจัยในการบริหารจัดการสมาคมกีฬาแห่งประเทศไทย
 - 3.1 ด้านระบบโครงสร้างองค์กรกีฬา
 - 3.2 ด้านบริหารจัดการ
 - 3.3 ด้านบุคลากร
 - 3.4 ด้านระบบงบประมาณ
 - 3.5 ด้านสถานที่ วัสดุ อุปกรณ์และสิ่งอำนวยความสะดวก
 - 3.6 ด้านการพัฒนาบุคลากรกีฬา
 - 3.7 ด้านวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยีการกีฬา
 - 3.8 ด้านระบบการแข่งขัน
 - 3.9 ด้านกฎหมาย ระเบียบและข้อบังคับ
 - 3.10 ด้านการสนับสนุน
4. แผนพัฒนากีฬาแห่งชาติฉบับที่ 5 (พ.ศ.2555-2559)
5. งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

ผู้วิจัยนำข้อมูลที่ได้จากการศึกษา แนวคิด ทฤษฎี และงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับองค์ประกอบของปัจจัยด้านต่าง ๆ มาวิเคราะห์ สังเคราะห์ เพื่อใช้กำหนดกรอบแนวคิดในการวิจัย

ขั้นตอนที่ 2 สร้างเครื่องมือในการวิจัยในครั้งนี้ได้แก่ แบบสอบถามและแบบสัมภาษณ์เกี่ยวกับปัจจัยที่มีผลต่อความสำเร็จในการบริหารจัดการสมาคมกีฬาแห่งประเทศไทย

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

1. เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูล ประกอบด้วย 2 แบบ ได้แก่ แบบสอบถาม และแบบสัมภาษณ์ ดังนี้

1.1 แบบสอบถามเกี่ยวกับ ปัจจัยที่ส่งผลต่อการบริหารจัดการสมาคมกีฬาแห่งประเทศไทย โดยแบ่งเป็น 2 ตอน ดังนี้

ตอนที่ 1 คำถามเกี่ยวกับข้อมูลของผู้ตอบแบบสอบถาม ลักษณะแบบสอบถามเป็นแบบปลายปิด (Checklist)

ตอนที่ 2 คำถามเกี่ยวกับปัจจัยที่ส่งผลต่อการบริหารจัดการลักษณะแบบสอบถามเป็นแบบปลายปิด และแบบปลายเปิด

1.2 แบบสัมภาษณ์ผู้บริหารเกี่ยวกับปัจจัยที่ส่งผลต่อการบริหารจัดการสมาคมกีฬาแห่งประเทศไทย โดยแบ่งเป็น 2 ตอน ดังนี้

ตอนที่ 1 ข้อมูลทั่วไปของผู้ให้สัมภาษณ์

ตอนที่ 2 สอบถามความคิดเห็นเกี่ยวกับปัจจัยที่ส่งผลต่อการบริหารจัดการสมาคมกีฬาแห่งประเทศไทย

2. การสร้างและหาคุณภาพของเครื่องมือวิจัย ผู้วิจัยดำเนินการ ดังนี้

2.1 แบบสอบถาม

2.1.1 ผู้วิจัยนำข้อมูลจากการศึกษาเอกสารแนวคิดทฤษฎีและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องในขั้นตอนที่ 1 มาสร้างแบบสอบถาม

2.1.2 ผู้วิจัยนำแบบสอบถามเสนอต่ออาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ เพื่อให้ข้อเสนอแนะและแก้ไขปรับปรุงต่อไป

2.2 แบบสัมภาษณ์

2.2.1 ผู้วิจัยนำข้อมูลจากการศึกษาเอกสารแนวคิดทฤษฎีและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องในขั้นตอนที่ 1 มาสร้างแบบสัมภาษณ์

2.2.2 ผู้วิจัยนำแบบสัมภาษณ์เสนอต่ออาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ เพื่อให้ข้อเสนอแนะและแก้ไขปรับปรุงต่อไป

2.2.3 แก้ไขปรับปรุงแบบสัมภาษณ์ตามข้อเสนอแนะของอาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์

การตรวจสอบคุณภาพเครื่องมือ

การตรวจสอบคุณภาพเครื่องมือแบบสอบถาม

ผู้วิจัยนำแบบสอบถามที่สร้างขึ้น เสนอต่อผู้ทรงคุณวุฒิจำนวน 5 คน พิจารณาความตรงเชิงเนื้อหา (Content Validity) ของแบบสอบถาม โดยคัดเลือกผู้ทรงคุณวุฒิตามคุณสมบัติอย่างใดอย่างหนึ่ง ดังนี้

1) อาจารย์ที่มีประสบการณ์การสอนในสาขาการจัดการกีฬามานานกว่า 5 ปี 1 คน

2) อาจารย์ที่เคยปฏิบัติงานหรือมีส่วนเกี่ยวข้องในสมาคมกีฬา 1 คน

3) นักกีฬาที่มีผลงานระดับทีมชาติขึ้นไป 1 คน

4) ผู้บริหารที่รับผิดชอบเกี่ยวกับการบริหารงานสมาคมกีฬา 1 คน

5) ผู้ทรงคุณวุฒิด้านวิจัยและสถิติ 1 คน

การหาความตรงเชิงเนื้อหา กระทำโดยการให้คะแนนในแบบสอบถามเป็นรายข้อ ดังนี้

+1 หมายถึงแน่ใจว่าข้อความนั้นถูกต้อง

- 0 หมายถึงไม่แน่ใจว่าข้อความนั้นถูกต้อง
 -1 หมายถึงแน่ใจว่าข้อความนั้นไม่ถูกต้อง

จากนั้นนำผลการให้คะแนนมาหาค่าดัชนีความสอดคล้องของข้อคำถาม จากสูตร

$$IOC = \frac{\sum R}{N}$$

- IOC หมายถึง ดัชนีความสอดคล้องระหว่างคำถาม
 $\sum R$ หมายถึง ผลรวมของคะแนนความคิดเห็นของผู้ทรงคุณวุฒิ
 N หมายถึง จำนวนผู้ทรงคุณวุฒิทั้งหมด

โดยค่าดัชนีความสอดคล้องที่ยอมรับได้มีค่าน้อยกว่า 0.60 หมายความว่า ค่าอยู่ในระดับสูง ซึ่งผลการประเมินได้ค่าดัชนีความสอดคล้องรายข้อมีค่าอยู่ระหว่าง 0.4 – 1.0 และค่าดัชนีทั้งฉบับได้เท่ากับ 0.8 ผู้วิจัยตัดข้อคำถามที่มีค่าดัชนีความสอดคล้องต่ำกว่า 0.5 และปรับปรุงข้อคำถามตามที่ผู้ทรงคุณวุฒิได้เสนอแนะให้ควรปรับปรุง

การหาค่าความเที่ยงของแบบสอบถาม (Reliability) ด้วยวิธีการหาค่าสัมประสิทธิ์แอลฟาของครอนบาค (Coefficient Alpha Cornbach) (ประคอง วรรณสูตร, 2528) โดยนำแบบสอบถามที่ได้ไปปรับปรุงแล้ว ไปทดลองใช้ (Try out) กับกลุ่มที่มีลักษณะคล้ายคลึงกับกลุ่มตัวอย่างจริง 30 ฉบับ ผู้วิจัยใช้เกณฑ์พิจารณาค่าสัมประสิทธิ์แอลฟา (α - Coefficient) ตั้งแต่ 0.50 ขึ้นไป จึงจะใช้ได้ ซึ่งผลการหาค่าความเที่ยงของแบบสอบถาม ได้ค่าสัมประสิทธิ์แอลฟาครอนบาคเท่ากับ 0.98

การตรวจสอบคุณภาพเครื่องมือแบบสัมภาษณ์

ผู้วิจัยนำแบบสัมภาษณ์ที่สร้างขึ้น ให้ผู้เชี่ยวชาญในภาพรวมด้านเนื้อหาภาษาและความครอบคลุมเนื้อหาจำนวน 5 คน พิจารณาความตรงเชิงเนื้อหา (Content Validity) ของแบบสัมภาษณ์โดยคัดเลือกผู้ทรงคุณวุฒิตามคุณสมบัติ ดังนี้

- 1) อาจารย์ที่มีประสบการณ์การสอนในสาขาการจัดการศึกษามานานกว่า 5 ปี 1 คน
- 2) อาจารย์ที่เคยปฏิบัติงานหรือมีส่วนเกี่ยวข้องในสมาคมกีฬา 1 คน
- 3) นักกีฬาที่มีผลงานระดับทีมชาติขึ้นไป 1 คน
- 4) ผู้บริหารที่รับผิดชอบเกี่ยวกับการบริหารงานสมาคมกีฬา 1 คน
- 5) ผู้ทรงคุณวุฒิด้านวิจัยและสถิติ 1 คน

การเก็บรวบรวมข้อมูล

1. การเก็บรวบรวมข้อมูลแบบสอบถาม ผู้วิจัยดำเนินการ ดังนี้

1.1 ผู้วิจัยทำหนังสือขอความร่วมมือสำหรับผู้ตอบแบบสอบถามจากคณะวิทยาศาสตร์การกีฬา จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย เพื่อติดต่อขออนุญาตกับสมาคมกีฬาที่จะเข้าไปเก็บข้อมูลที่เป็นกลุ่มตัวอย่าง โดยผู้วิจัยและผู้ช่วยวิจัยเป็นผู้เก็บรวบรวมข้อมูล

1.2 ผู้วิจัยกำหนดเกณฑ์การคัดเลือกและการคัดออกของกลุ่มตัวอย่างคือ

1.2.1 ผู้บริหารที่ยังคงดำรงตำแหน่งต่างๆในสมาคมกีฬา

1.2.2 ผู้จัดการทีมและรองผู้จัดการทีมที่สังกัดในสมาคมกีฬา \

1.2.3 ผู้ฝึกสอนและผู้ช่วยผู้ฝึกสอนที่สังกัดในสมาคมกีฬา

1.2.4 นักกีฬาที่สังกัดในสมาคมกีฬา

1.3 ผู้วิจัยแจกแบบสอบถามที่เป็นกลุ่มตัวอย่าง จำนวนทั้งหมด 400 คน โดยการกำหนดเวลาในการเก็บรวบรวมข้อมูล ตั้งแต่วันจันทร์ – วันศุกร์ เวลา 08.30 – 12.00 และ 13.00 – 16.00 หรือประมาณ 6-8 ชั่วโมงต่อวัน คาดว่าจะใช้เวลาเก็บข้อมูลทั้งหมด 1-2 เดือน

2. การเก็บรวบรวมข้อมูลแบบสัมภาษณ์ ผู้วิจัยดำเนินการดังนี้

2.1 ผู้วิจัยทำหนังสือขอความร่วมมือผู้ตอบแบบสัมภาษณ์จากคณะวิทยาศาสตร์การกีฬา จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัยเพื่อติดต่อผู้บริหารและเจ้าหน้าที่ เพื่อขออนุญาตสัมภาษณ์

2.2 ผู้วิจัยทำการนัดหมาย วัน เวลา สถานที่ในการสัมภาษณ์ตามที่ผู้บริหารสมาคมกีฬาสะดวก และผู้วิจัยดำเนินการสัมภาษณ์ จดประเด็นหลัก บันทึกภาพและเสียงด้วยตนเอง

2.3 ภายหลังจากทำการวิเคราะห์ข้อมูล และทำงานวิจัยเสร็จสิ้นแล้ว ผู้วิจัยจะทำลายไฟล์บันทึกภาพและเสียงทั้งหมด

3. การวิเคราะห์ข้อมูลและการสรุปผลข้อมูลก่อนการทำสหนทนาการกลุ่ม

3.1 การวิเคราะห์ข้อมูลแบบสอบถาม ผู้วิจัยนำข้อมูลที่ได้จากแบบสอบถามมาประมวลผลและวิเคราะห์ด้วยการแจกแจงความถี่ (Frequency) ค่าร้อยละ (Percentage) ค่าเฉลี่ย (\bar{X}) และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (SD.) โดยการประเมินระดับความคิดเห็นเกี่ยวกับปัจจัยการบริหารสมาคมกีฬาด้านต่าง ๆ ทั้ง 10 ด้าน จะนำค่าเฉลี่ยมาเทียบกับเกณฑ์ที่กำหนดไว้ดังนี้ (ประคอง กรรณสูต, 2542)

ค่าเฉลี่ยระหว่าง 4.50-5.00 มีความเห็นอยู่ในระดับ มากที่สุด

ค่าเฉลี่ยระหว่าง 3.50-4.49 มีความเห็นอยู่ในระดับ มาก

ค่าเฉลี่ยระหว่าง 2.50-3.49 มีความเห็นอยู่ในระดับ ปานกลาง

ค่าเฉลี่ยระหว่าง 1.50-2.49 มีความเห็นอยู่ในระดับ น้อย

ค่าเฉลี่ยระหว่าง 1.00-1.49 มีความเห็นอยู่ในระดับ น้อยที่สุด

3.2 ระดับความสำเร็จในการบริหารจัดการของสมาคมกีฬา จะกำหนดระดับคะแนนเป็น 1-5 คะแนน โดยให้กลุ่มตัวอย่างที่สังกัดอยู่ในสมาคมกีฬาที่มีความสำเร็จในการบริหารจัดการด้านต่าง ๆ มีคะแนนดังนี้ คือ

สังกัดอยู่ในสมาคมกีฬาที่มีความสำเร็จอยู่ระดับดีเลิศ จะได้ 5 คะแนน

สังกัดอยู่ในสมาคมกีฬาที่มีความสำเร็จอยู่ในระดับดีมาก จะได้ 4 คะแนน

สังกัดอยู่ในสมาคมกีฬาที่มีความสำเร็จอยู่ในระดับดี จะได้ 3 คะแนน

สังกัดอยู่ในสมาคมกีฬาที่มีความสำเร็จอยู่ในระดับปานกลาง จะได้ 2 คะแนน

สังกัดอยู่ในกลุ่มสมาคมกีฬาที่มีความสำเร็จอยู่ในระดับพอใช้เท่ากับ 1 คะแนน

3.2 นำข้อมูลปัจจัยในการบริหารจัดการสมาคมกีฬาทั้ง 10 ด้าน มาวิเคราะห์เส้นทาง (Path analysis) เพื่อศึกษาอิทธิพลระหว่างตัวแปร ในรูปแบบความสัมพันธ์เชิงสาเหตุของปัจจัยด้านต่าง ๆ ที่ส่งผลต่อความสำเร็จในการบริหารจัดการสมาคมกีฬา นำเสนอในรูปแบบของรูปภาพ และตารางประกอบความเรียง

3.3 การวิเคราะห์ข้อมูลแบบสัมภาษณ์ ผู้วิจัยนำข้อมูลที่ได้จากการสัมภาษณ์มาวิเคราะห์ข้อมูลด้วยการวิเคราะห์เนื้อหา (Content analysis) และทำการสรุปผลข้อมูลก่อนทำการสนทนากลุ่ม

ขั้นตอนที่ 2 ศึกษาสภาพ ความต้องการ และแนวทางปัจจัยที่มีผลต่อความสำเร็จในการบริหารจัดการสมาคมกีฬาแห่งประเทศไทย การดำเนินการวิจัยในขั้นตอนนี้ แบ่งเป็น 2 ส่วน ดังนี้

ส่วนที่ 1. ศึกษาความคิดเห็นของตอบแบบสอบถามเกี่ยวกับปัจจัยที่มีผลต่อความสำเร็จในการบริหารจัดการสมาคมกีฬาแห่งประเทศไทย

ส่วนที่ 2 ศึกษาความสัมพันธ์เชิงสาเหตุของปัจจัยด้านต่าง ๆ ที่มีผลต่อความสำเร็จในการบริหารจัดการสมาคมกีฬาแห่งประเทศไทย

ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

1. ประชากรที่ใช้ในการวิจัย

ประชากรในการวิจัยครั้งนี้ ได้แก่ สมาคมกีฬาแห่งประเทศไทยที่คณะกรรมการโอลิมปิกรับรอง จำนวน 33 สมาคมกีฬา ซึ่งได้แก่ ผู้บริหารสมาคมกีฬา ผู้ฝึกสอน ผู้ช่วยผู้ฝึกสอน และนักกีฬาที่สังกัดสมาคมนั้นในระดับชาติตั้งแต่ปี พ.ศ.2550 - 2555 โดยจำแนกตามระดับความสำเร็จของสมาคมกีฬา ประจำปี 2553 ซึ่งการกีฬาแห่งประเทศไทยจะเป็นผู้พิจารณาระดับผลงานและการจัดการเรียนรู้ของสมาคมกีฬา ซึ่งจะแบ่งออกเป็น 5 กลุ่ม โดยมีรายละเอียดตามกลุ่มดังนี้(การพัฒนากีฬาเป็นเลิศ การกีฬาแห่งประเทศไทย, 2555)

จำนวนประชากรสมาคมกีฬาทั้ง 5 กลุ่ม 33 สมาคมกีฬา

สมาคมกีฬา	จำนวนสมาคมกีฬา	จำนวนประชากร (ราย)
สมาคมกีฬาระดับดีเลิศ	7	45,386
สมาคมกีฬาระดับดีมาก	9	47,508
สมาคมกีฬาระดับดี	6	24,671
สมาคมกีฬาระดับปานกลาง	5	16,616
สมาคมกีฬาระดับพอใช้	6	12,302
รวม	33	146,483

2. กลุ่มตัวอย่าง

การกำหนดขนาดกลุ่มตัวอย่างของผู้ตอบแบบสอบถาม ผู้วิจัยได้คำนวณขนาดของกลุ่มตัวอย่าง โดยประมาณประชากรจากสมาคมกีฬาแห่งประเทศไทย พ.ศ. 2555 รวมมีจำนวนทั้งสิ้น 146,483 คนโดยใช้ สูตรการคำนวณของ ทาโร่ ยามาเน่ (Taro Yamane, 1973) ดังนี้

$$\text{สูตร } n = \frac{N}{1 + N(0.05)^2}$$

เมื่อ n = ขนาดกลุ่มตัวอย่าง

N = ขนาดประชากรทั้งหมด

e = ความคลาดเคลื่อนเท่าที่จะยอมรับได้กำหนดให้นัยสำคัญ 0.05

$$\text{ดังนั้น แทนค่าในสูตรดังนี้ } n = \frac{146,483}{1 + (146,483 \times 0.05^2)}$$

$$n = 398.91 \text{ คน หรือประมาณ } 400 \text{ คน}$$

ดังนั้นในการวิจัยครั้งนี้ ผู้วิจัยจะใช้กลุ่มตัวอย่างทั้งสิ้นจำนวน 400 คน โดยได้จำแนกกลุ่มสมาคมกีฬาออกเป็น 5 กลุ่มตามระดับผลงาน และตามความสำเร็จของสมาคมกีฬา กลุ่มตัวอย่างจะแบ่งออกเป็นกลุ่มสมาคมกีฬาละ 80 คน และในแต่ละกลุ่มสมาคมกีฬา จะสุ่มตัวแทนจาก 33 สมาคมกีฬา มาในสัดส่วนกลุ่มละ 50% โดยใช้วิธีการจับฉลากจากจำนวนสมาคมกีฬาทั้งหมดในแต่ละกลุ่ม โดยจำนวนกลุ่มตัวอย่างและจำนวนสมาคมกีฬาในแต่ละกลุ่ม สรุปได้ ดังตารางต่อไปนี้

สมาคมกีฬา	จำนวนสมาคมกีฬา		จำนวนกลุ่มตัวอย่าง (ราย)
	ทั้งหมด (100%)	ใช้ในการวิจัย (50%)	
สมาคมกีฬาระดับดีเลิศ	7	4	80
สมาคมกีฬาระดับดีมาก	9	5	80
สมาคมกีฬาระดับดี	6	3	80
สมาคมกีฬาระดับปานกลาง	5	3	80
สมาคมกีฬาที่ระดับพอใช้	6	3	80
รวม	33	18	400

ผู้วิจัยได้ทำการสุ่มอย่างง่ายโดยการจับฉลาก ดังต่อไปนี้

กลุ่มที่ 1 สมาคมกีฬาที่มีความสำเร็จอยู่ในระดับดีเลิศ

ลำดับที่	สมาคมกีฬา
1	สมาคมกีฬาแบดมินตันฯ
2	สมาคมกีฬาเทควันโด
3	สมาคมกีฬาวอลเลย์บอล
4	สมาคมกีฬายกน้ำหนักฯ

กลุ่มที่ 2 สมาคมกีฬาที่มีความสำเร็จอยู่ในระดับดีมาก

ลำดับที่	สมาคมกีฬา
1	สมาคมกีฬาฮอกกี้
2	สมาคมกีฬายิมนาสติก
3	สมาคมกีฬากรีฑา
4	สมาคมกีฬาจักรยาน
5	สมาคมกีฬาวู๊ดบอล

กลุ่มที่ 3 สมาคมกีฬาที่มีความสำเร็จอยู่ในระดับดี

ลำดับที่	สมาคมกีฬา
1	สมาคมกีฬาเรือพาย
2	สมาคมกีฬาลอนเทนนิส
3	สมาคมกีฬาเทเบิลเทนนิส

กลุ่มที่ 4 สมาคมกีฬาที่มีความสำเร็จอยู่ในระดับปานกลาง

ลำดับที่	สมาคมกีฬา
1	สมาคมกีฬายิงปืน
2	สมาคมกีฬายูโด
3	สมาคมกีฬาฟันดาบสากล

กลุ่มที่ 5 สมาคมกีฬาที่มีความสำเร็จอยู่ในระดับพอใช้

ลำดับที่	สมาคมกีฬา
1	สมาคมกีฬายิงธนู
2	สมาคมกีฬาเบสบอล
3	สมาคมกีฬาซอฟท์บอล

โดยกลุ่มตัวอย่างที่จะตอบแบบสอบถาม จำนวน 400 คน จะเลือกจากกลุ่มผู้ที่มีบทบาทและมีความเกี่ยวข้องในสมาคมกีฬาจากจำนวน 18 สมาคมกีฬา โดยกำหนดสัดส่วนตามจำนวนและขนาดของประชากร ประกอบด้วย

1. กลุ่มผู้บริหารที่ยังคงดำรงตำแหน่งต่างๆในสมาคมกีฬา	5%
2. กลุ่มผู้จัดการทีมและรองผู้จัดการทีมที่สังกัดในสมาคมกีฬา	10%
3. กลุ่มผู้ฝึกสอนและผู้ช่วยผู้ฝึกสอนที่สังกัดในสมาคมกีฬา	20%
4. กลุ่มนักกีฬาที่สังกัดในสมาคมกีฬา	65%

กลุ่ม ที่	จำนวน สมาคม กีฬา	จำนวนกลุ่มตัวอย่าง				รวม
		กลุ่มผู้บริหาร	กลุ่มผู้จัดการทีม	กลุ่มผู้ฝึกสอน	กลุ่มนักกีฬา	
1	4	4	8	16	52	80
2	5	4	8	16	52	80
3	3	4	8	16	52	80
4	3	4	8	16	52	80
5	3	4	8	16	52	80
รวม	18	20	40	80	260	400

การกำหนดขนาดกลุ่มตัวอย่างของผู้ตอบแบบสัมภาษณ์จากจำนวน 5 กลุ่มสมาคมกีฬาที่โอลิมปิกรับรองจำนวน 18 สมาคมกีฬา จำนวน 10 คน โดยมีเกณฑ์การคัดเลือกเข้าดังนี้

- 1) เป็นผู้บริหารของสมาคมกีฬาและมีประสบการณ์ในการทำงานในสมาคมกีฬาไม่น้อยกว่า 2 ปี
- 2) เป็นผู้บริหารสมาคมกีฬาที่ไม่ได้รับคัดเลือกในการตอบแบบสอบถาม

ผู้วิจัยได้ทำการคัดเลือกกลุ่มตัวอย่างในการตอบแบบสัมภาษณ์ดังนี้

ลำดับที่	สมาคมกีฬา	จำนวนประชากร (คน)
1	สมาคมกีฬามวยสากล	1
2	สมาคมกีฬาว่ายน้ำหน้า	1
3	สมาคมกีฬาว่ายน้ำ	1
4	สมาคมกีฬาโยคะ	1
5	สมาคมกีฬาเทเบิลเทนนิส	1
6	สมาคมกีฬามวยปล้ำ	1
7	สมาคมกีฬายิงปืน	1
8	สมาคมกีฬาบาสเกตบอล	1
9	สมาคมกีฬายิงธนู	1
10	สมาคมกีฬาเบสบอล	1
รวมทั้งสิ้น		10

ขั้นตอนที่ 4 ตรวจสอบและประเมินปัจจัยที่มีผลต่อความสำเร็จในการบริหารจัดการสมาคมกีฬาแห่งประเทศไทย

1. ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

ประชากรและกลุ่มตัวอย่างที่ใช้วิจัยขั้นตอนนี้ ได้แก่ ผู้ทรงคุณวุฒิด้านการจัดการกีฬา และ ผู้ที่มีส่วนเกี่ยวข้องกับสมาคมกีฬา โดยใช้วิธีการเลือกแบบเจาะจง (Purposive selection) จำนวน 6 คน โดยกำหนดคุณสมบัติ ดังนี้

1.1 ผู้ทรงคุณวุฒิด้านการจัดการกีฬา เป็นผู้ที่มีประสบการณ์ด้านการจัดการกีฬา ในองค์กรไม่น้อยกว่า 5 ปี สำเร็จการศึกษาในระดับปริญญาโทขึ้นไป และมีตำแหน่งทางวิชาการ ได้แก่ ตัวแทนนักวิชาการและ/หรืออาจารย์มหาวิทยาลัย จำนวน 1 คน

1.2 ผู้บริหาร ที่มีประสบการณ์ด้านการจัดการกีฬาในองค์กรไม่น้อยกว่า 5 ปี และสำเร็จการศึกษาระดับปริญญาโทขึ้นไป จำนวน 1 คน

1.3 ผู้จัดการทีม ผู้ที่เคยเป็นผู้จัดการทีมไม่น้อยกว่า 5 ปี และสำเร็จการศึกษาในระดับปริญญาตรีขึ้นไป จำนวน 2 คน

1.4 นักกีฬา ผู้ที่เคยเป็นนักกีฬาระดับทีมชาติ มีประสบการณ์ในการแข่งขันระดับชาติไม่น้อยกว่า 2 ปี จำนวน 1 คน

1.5 ผู้บริหาร มีประสบการณ์การทำงานในการกีฬาแห่งประเทศไทย จำนวน 1 คน

2. เครื่องมือที่ใช้วิจัย

2.1 เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูล ได้แก่

2.1.1 เอกสารร่างรูปแบบปัจจัยที่ส่งผลต่อการบริหารจัดการสมาคมกีฬาแห่งประเทศไทย

2.1.2 ประเด็นคำถามสนทนากลุ่มเกี่ยวกับ ร่างรูปแบบปัจจัยที่ส่งผลต่อการบริหารจัดการสมาคมกีฬาแห่งประเทศไทย

2.2 การสร้างเครื่องมือที่ใช้วิจัย ผู้วิจัยดำเนินงาน ดังนี้

2.2.1 ผู้วิจัยนำร่างรูปแบบปัจจัยที่ส่งผลต่อการบริหารจัดการสมาคมกีฬาแห่งประเทศไทยมาจัดทำเป็นเอกสารร่างปัจจัยที่ส่งผลต่อการบริหารจัดการสมาคมกีฬาแห่งประเทศไทย

2.2.2 ผู้วิจัยกำหนดประเด็นคำถามสนทนากลุ่ม ให้ครอบคลุมองค์ประกอบรูปแบบปัจจัยที่ส่งผลต่อการบริหารจัดการสมาคมกีฬาแห่งประเทศไทย

2.2.3 ผู้วิจัยนำเครื่องมือที่สร้างขึ้นเสนอต่ออาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ เพื่อให้ข้อเสนอแนะและแก้ไขปรับปรุงต่อไป

2.2.4 ผู้วิจัยแก้ไขปรับปรุงเครื่องมือตามข้อเสนอแนะของอาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์

3. การเก็บรวบรวมข้อมูล

การเก็บรวบรวมข้อมูล ผู้วิจัยใช้วิธีการสนทนากลุ่ม (Focus group discussion) กับผู้ทรงคุณวุฒิด้านการจัดการกีฬาและผู้มีส่วนเกี่ยวข้องกับปัจจัยที่ส่งผลต่อการบริหารจัดการสมาคมกีฬาแห่งประเทศไทย ดังนี้

3.1 ผู้วิจัยจัดเตรียมสถานที่และบุคลากรในการจัดสนทนากลุ่ม ได้แก่ ผู้ดำเนินการสนทนากลุ่ม ผู้จัดบันทึกการสนทนากลุ่ม และผู้บันทึกเทปภาพและเสียงการสนทนากลุ่ม

3.2 ผู้วิจัยทำหนังสือขอความร่วมมือจากคณะวิทยาศาสตร์การกีฬา จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัยเพื่อติดต่อเชิญผู้ทรงคุณวุฒิและผู้มีส่วนเกี่ยวข้อง เพื่อขอทำการสนทนากลุ่มพร้อมทั้งเอกสารประกอบการสนทนากลุ่ม ได้แก่ โครงร่างวิทยานิพนธ์ และร่างรูปแบบปัจจัยที่ส่งผลต่อการบริหารจัดการสมาคมกีฬาแห่งประเทศไทย

3.3 ผู้วิจัยทำการนัดหมายวัน เวลา และสถานที่ในการสนทนากลุ่ม

3.4 ผู้วิจัยเป็นผู้ดำเนินการสนทนากลุ่ม โดยการกำหนดประเด็นให้ครอบคลุมองค์ประกอบของร่างปัจจัยที่ส่งผลต่อการบริหารจัดการสมาคมกีฬาแห่งประเทศไทย เพื่อให้

ผู้ทรงคุณวุฒิร่วมกันอภิปรายและให้ข้อเสนอแนะในประเด็นต่างๆ อย่างละเอียด จัดบันทึกประเด็นในแบบสนทนากลุ่ม บันทึกภาพและบันทึกเสียง

4. การวิเคราะห์ข้อมูล

ผู้วิจัยวิเคราะห์ข้อมูลด้วยการวิเคราะห์เนื้อหา (Content analysis) เพื่อแก้ไขและปรับปรุงรูปแบบปัจจัยที่ส่งผลต่อการบริหารจัดการสมาคมกีฬาแห่งประเทศไทย ตามข้อเสนอแนะของผู้ทรงคุณวุฒิ

5. สรุปผลการวิจัยและจัดทำรูปเล่มตามแบบฟอร์มที่กำหนด

ขั้นตอนที่ 5 ปรับปรุงและนำเสนอปัจจัยที่ส่งผลต่อการบริหารจัดการสมาคมกีฬาแห่งประเทศไทย การดำเนินงานวิจัยในขั้นตอนนี้ ดังนี้

1. ผู้วิจัยนำผลวิเคราะห์ข้อมูลจากขั้นตอนที่ 4 มาปรับปรุงและแก้ไขปัจจัยที่ส่งผลต่อการบริหารจัดการสมาคมกีฬาแห่งประเทศไทยตามข้อเสนอแนะของผู้ทรงคุณวุฒิ ผู้บริหาร และผู้ปฏิบัติงาน

2. ผู้วิจัยนำปัจจัยที่ส่งผลต่อการบริหารจัดการสมาคมกีฬาแห่งประเทศไทยที่ปรับปรุงแก้ไขแล้ว นำเสนออาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์

3. ผู้วิจัยเขียนเป็นรายงานผลการวิจัยฉบับสมบูรณ์ และนำเสนอปัจจัยที่ส่งผลต่อการบริหารจัดการสมาคมกีฬาแห่งประเทศไทย

4. หลังจากทีสรุปผลการวิจัยและจัดทำรูปเล่มเสร็จสิ้นแล้วจะมีการทำลายสิ่งทีบันทึกข้อมูลจากการสัมภาษณ์และสนทนากลุ่มในทันที

การวิเคราะห์ข้อมูล

ผู้วิจัยได้ทำการวิเคราะห์ข้อมูลตามขั้นตอนการวิจัยต่างๆ ดังต่อไปนี้

แบบสอบถาม

ตอนที่ 1 ข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถามจะวิเคราะห์ข้อมูลโดยใช้การแจกแจงความถี่ ค่าเฉลี่ย และร้อยละของข้อมูลพื้นฐานของผู้ตอบแบบสอบถามจากสมาคมกีฬาแห่งประเทศไทย

ตอนที่ 2 การศึกษาระดับความคิดเห็นของตัวแปรปัจจัยที่มีผลต่อความสำเร็จในการบริหารจัดการสมาคมกีฬาแห่งประเทศไทย 10 ด้าน ผู้วิจัยจะวิเคราะห์ข้อมูลโดยใช้ค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของคะแนนในปัจจัยด้านต่าง ๆ ซึ่งลักษณะของแบบสอบถามเป็นมาตราส่วนประเมินค่า (rating scale) ชนิด 5 ระดับ คือ มากที่สุด มาก ปานกลาง น้อย และน้อยที่สุด มาแจก

แจงความถี่ของคำตอบแต่ละข้อคำถามเพื่อหาค่าเฉลี่ย และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน นำเสนอในรูปแบบตารางประกอบความเรียง

การประเมินระดับความคิดเห็นเกี่ยวกับปัจจัยการบริหารสมาคมกีฬาต่าง ๆ ทั้ง 10 ด้าน จะนำค่าเฉลี่ยมาเทียบกับเกณฑ์ที่กำหนดไว้ดังนี้ (ประคอง กรรณสูต, 2542)

ค่าเฉลี่ยระหว่าง 4.50-5.00 มีความเห็นอยู่ในระดับ มากที่สุด

ค่าเฉลี่ยระหว่าง 3.50-4.49 มีความเห็นอยู่ในระดับ มาก

ค่าเฉลี่ยระหว่าง 2.50-3.49 มีความเห็นอยู่ในระดับ ปานกลาง

ค่าเฉลี่ยระหว่าง 1.50-2.49 มีความเห็นอยู่ในระดับ น้อย

ค่าเฉลี่ยระหว่าง 1.00-1.49 มีความเห็นอยู่ในระดับ น้อยที่สุด

ตอนที่ 3 การศึกษาปัจจัยที่มีผลต่อความสำเร็จในการบริหารจัดการสมาคมกีฬาแห่งประเทศไทย ผู้วิจัยนำข้อมูลที่ได้มาแจกแจงความถี่ คำนวณหาค่าร้อยละ ค่าเฉลี่ย และ ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน มาทำการวิเคราะห์เส้นทาง (Path analysis) เพื่อหาอิทธิพลเชิงสาเหตุระหว่างปัจจัยการบริหารจัดการด้านต่าง ๆ ที่มีส่งต่อความสำเร็จของสมาคมกีฬา

แบบสัมภาษณ์

ตอนที่ 4 การวิเคราะห์ข้อมูลเกี่ยวกับปัจจัยที่มีผลต่อความสำเร็จในการบริหารจัดการสมาคมกีฬา ผู้วิจัยได้นำผลการสัมภาษณ์มาสรุปในประเด็นต่างๆ เป็นความเรียง

บทที่ 4

ผลการวิเคราะห์ข้อมูล

การวิจัยครั้งนี้ มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาปัจจัยที่มีผลต่อความสำเร็จในการบริหารจัดการสมาคมกีฬาแห่งประเทศไทย ผู้วิจัยได้นำข้อมูลที่เก็บรวบรวมได้มาทำการวิเคราะห์ แล้วนำเสนอผลการวิเคราะห์ในรูปแบบตารางประกอบความเรียง โดยแบ่งการนำเสนอออกเป็น 4 ตอน ตามลำดับดังนี้

ตอนที่ 1 ข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม ผู้วิจัยนำข้อมูลพื้นฐานของกลุ่มตัวอย่างมา แจกแจงความถี่และหาค่าเฉลี่ย ร้อยละของผู้ตอบแบบสอบถามจากสมาคมกีฬาแห่งประเทศไทย

ตอนที่ 2 ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานและระดับความคิดเห็นของตัวแปรปัจจัยที่มีผลต่อความสำเร็จในการบริหารจัดการสมาคมกีฬาแห่งประเทศไทย 10 ด้าน

ตอนที่ 3 ปัจจัยที่มีผลต่อความสำเร็จในการบริหารจัดการสมาคมกีฬาแห่งประเทศไทย

ตอนที่ 4 ผลข้อมูลการสัมภาษณ์ผู้บริหารสมาคมกีฬา

ตอนที่ 1 ข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม เพื่อหาค่าความถี่และร้อยละของผู้ตอบแบบสอบถาม จากสมาคมกีฬาแห่งประเทศไทย

ตารางที่ 1 จำนวนและร้อยละข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถามจำแนกตามเพศ

เพศ	จำนวน	ร้อยละ
ชาย	260	65.0
หญิง	140	35.0
รวม	400	100.0

จากตารางที่ 1 แสดงให้เห็นว่าผู้ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่เป็นเพศชาย จำนวน 260 คน คิดเป็นร้อยละ 65.0

ตารางที่ 2 จำนวนและร้อยละข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถามจำแนกตามอายุ

อายุ	จำนวน	ร้อยละ
ตั้งแต่ 30 ปี ลงมา	180	45.0
31 - 40 ปี	124	31.0
41 - 50 ปี	64	16.0
51 - 60 ปี	32	8.0
61 ปี ขึ้นไป	0	0.0
รวม	400	100.0

จากตารางที่ 2 แสดงให้เห็นว่าผู้ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่มีอายุต่ำกว่า 30 ปี ลงมา จำนวน 180 คน คิดเป็นร้อยละ 45.0 รองลงมามีอายุระหว่าง 31 - 40 จำนวน 124 คน คิดเป็นร้อยละ 31.0

ตารางที่ 3 จำนวนและร้อยละข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถามจำแนกตามระดับการศึกษา

ระดับการศึกษา	จำนวน	ร้อยละ
ปริญญาตรี	284	71.0
ปริญญาโท	68	17.0
ปริญญาเอก	12	3.0
อื่นๆ	36	9.0
รวม	400	100.0

จากตารางที่ 3 แสดงให้เห็นว่าผู้ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่มีการศึกษาระดับปริญญาตรี จำนวน 284 คน คิดเป็นร้อยละ 71.0

**ตารางที่ 4 จำนวนและร้อยละข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถามจำแนกตามตำแหน่ง
ของการทำงานในสมาคมกีฬาแห่งประเทศไทย**

ประเภทการณ้	จำนวน	ร้อยละ
ผู้บริหารสมาคมกีฬา	16	4.0
นักกีฬา	104	26.0
ผู้ฝึกสอน	80	20.0
เจ้าหน้าที่สมาคมกีฬา	168	42.0
อื่นๆ	32	8.0
รวม	400	100.0

จากตารางที่ 4 แสดงให้เห็นว่าผู้ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่ เป็นเจ้าหน้าที่สมาคมกีฬา จำนวน 168 คน คิดเป็นร้อยละ 42.0

**ตารางที่ 5 จำนวนและร้อยละข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม
จำแนกตามระยะเวลาการทำงาน**

ระยะเวลาการทำงาน	จำนวน	ร้อยละ
0 – 4 ปี	180	45.0
5 – 8 ปี	80	20.0
9 – 12 ปี	65	16.3
13 – 16 ปี	52	13.0
17 – 20 ปี	17	4.2
20 ปี ขึ้นไป	6	1.5
รวม	400	100.0

จากตารางที่ 5 แสดงให้เห็นว่าผู้ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่ มีระยะเวลาในการทำงานในสมาคมกีฬาแห่งประเทศไทยอยู่ในช่วงระยะเวลา 0-4 ปี จำนวน 180 คน คิดเป็นร้อยละ 45.0

ตอนที่ 2 ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และระดับความคิดเห็นต่อปัจจัยที่ส่งผลต่อ
ความสำเร็จในการบริหารจัดการสมาคมกีฬาแห่งประเทศไทย 10 ด้าน

ตารางที่ 6 ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานและระดับความคิดเห็นต่อปัจจัยที่มีผลต่อ
ความสำเร็จในการบริหารจัดการสมาคมกีฬาแห่งประเทศไทย
ในภาพรวม 10 ด้าน

ปัจจัย	Mean	S.D.	ระดับความคิดเห็น
ด้านบุคลากรสมาคมกีฬา	3.84	0.81	มาก
ด้านการบริหารจัดการสมาคมกีฬา	3.80	0.81	มาก
ด้านงบประมาณสมาคมกีฬา	3.71	0.80	มาก
ด้านระบบโครงสร้างองค์กรกีฬา	3.70	0.82	มาก
ด้านการสนับสนุนสมาคมกีฬา	3.60	0.86	มาก
ด้านวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยีกีฬา	3.63	0.86	มาก
ด้านระบบการจัดการแข่งขัน	3.72	0.83	มาก
ด้านกฎหมาย ระเบียบ ข้อบังคับ	3.62	0.83	มาก
ด้านสถานที่ วัสดุ อุปกรณ์สิ่งอำนวยความสะดวก	3.71	0.88	มาก
สะดวก			
ด้านการพัฒนานักกีฬาในสมาคมกีฬา	3.69	0.85	มาก

จากตารางที่ 6 แสดงให้เห็นว่าความคิดเห็นของผู้ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่ต่อปัจจัยที่มีผลต่อความสำเร็จในการบริหารจัดการสมาคมกีฬาแห่งประเทศไทยอยู่ในระดับมากทุกด้าน

ตารางที่ 7 ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานและระดับความคิดเห็นต่อปัจจัยที่มีผลต่อความสำเร็จในการบริหารจัดการสมาคมกีฬาแห่งประเทศไทยด้านบุคลากร

ปัจจัยด้านบุคลากร	Mean	S.D.	ระดับความคิดเห็น
7.1 สมาคมกีฬามีผู้ฝึกสอนนักกีฬาระดับชาติ	3.90	0.79	มาก
7.2 สมาคมกีฬามีผู้ฝึกสอนนักกีฬาระดับชาติที่มีความสามารถและมีความเชี่ยวชาญ	3.96	0.88	มาก
7.3 ผู้ฝึกสอนสามารถทุ่มเทเวลา ในการฝึกสอน	4.57	0.84	มากที่สุด
7.4 สมาคมกีฬามีผู้บริหารที่มีการวางแผนที่ชัดเจนในการพัฒนาบุคลากร และนักกีฬา	3.82	0.80	มาก
7.5 สมาคมกีฬามีการจัดการที่มีการวางแผนที่ชัดเจนในการพัฒนาบุคลากร และนักกีฬา	3.80	0.84	มาก
7.6 สมาคมกีฬามีผู้ตัดสินที่มีความชำนาญ	3.86	0.86	มาก
7.7 มีผู้บริหารสมาคมกีฬาที่มีศักยภาพในการบริหารจัดการ	3.92	0.80	มาก
7.8 ผู้บริหารและบุคลากรมีความรู้ และทักษะในการปฏิบัติงานเป็นอย่างดี	3.88	3.81	มาก
7.9 บุคลากรในสมาคมกีฬาไม่เพียงพอต่อความต้องการ	3.51	0.92	มาก
7.10 ผู้บริหารเอาใจใส่นักกีฬาเป็นอย่างดี	3.95	0.75	มาก
7.11 ผู้บริหารระดับสูงมีนโยบายที่ชัดเจน	3.85	0.81	มาก
7.12 ผู้บริหารมีศักยภาพสูงสามารถขอความร่วมมือจากองค์กรภาคีต่างๆ ได้เป็นอย่างดี	3.77	0.77	มาก
7.13 บุคลากรที่ดำเนินการจัดการแข่งขันมีมาตรฐานระดับสากล	3.85	0.68	มาก
7.14 บุคลากรในสมาคมกีฬาไม่เรียนรู้อยู่เสมอ	3.80	0.77	มาก
7.15 สมาคมกีฬาเห็นคุณค่าของ ความรู้ที่เกิดจากการเรียนรู้และประสบการณ์ของบุคลากร	3.76	0.82	มาก
รวม	3.88	0.81	มาก

จากตารางที่ 7 แสดงให้เห็นว่าผู้ตอบแบบสอบถามมีความคิดเห็นต่อปัจจัยด้านบุคลากรที่ส่งผลกระทบต่อความสำเร็จในการบริหารจัดการสมาคมกีฬาแห่งประเทศไทยส่วนใหญ่อยู่ในระดับมาก ยกเว้นประเด็นสมาคมกีฬามีผู้ฝึกสอนที่สามารถทุ่มเทเวลา ในการฝึกสอนอยู่ในระดับมากที่สุด

ตารางที่ 8 ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานและระดับความคิดเห็นต่อปัจจัยที่มีผลต่อความสำเร็จในการบริหารจัดการสมาคมกีฬาแห่งประเทศไทย ด้านการบริหารจัดการ

ปัจจัยด้านการบริหารจัดการ	Mean	S.D.	ระดับความคิดเห็น
8.1 สมาคมกีฬาของท่านมีการจัดประชุมคณะกรรมการบริหารสมาคมกีฬาอย่างสม่ำเสมอ	4.08	0.83	มากที่สุด
8.2 สมาคมกีฬาของท่านมีศักยภาพในการบริหารงาน	3.96	0.70	มาก
8.3 สมาคมกีฬา มีการจัดระบบการบริหารที่มีประสิทธิภาพ	3.86	0.87	มาก
8.4 สมาคมกีฬา มีการดำเนินงานเป็นไปตามแผน	3.79	0.76	มาก
8.5 สมาคมกีฬา มีการพัฒนาการบริหารจัดการที่เข้มแข็ง และมีธรรมาภิบาล	3.73	0.77	มาก
8.6 มีนโยบายการบริหารจัดการกีฬาที่ชัดเจนและต่อเนื่อง	3.79	0.85	มาก
8.7 สมาคมกีฬา ท่านได้จัดทำทะเบียนบุคลากร	3.75	0.84	มาก
8.8 สมาคมกีฬา มีการวางแผนการดำเนินงานทั้งระยะสั้นและระยะยาว	3.82	0.92	มาก
8.9 ผู้บริหารสมาคมกีฬาเปิดโอกาสให้ผู้ตัดสินมีส่วนร่วมในการคัดเลือกตัวนักกีฬา	3.58	0.75	มาก
8.10 การประชาสัมพันธ์ของสมาคมกีฬาเพียงพอและมีความต่อเนื่อง	3.64	0.74	มาก
รวม	3.80	0.81	มาก

จากตารางที่ 8 แสดงให้เห็นว่าความคิดเห็นผู้ตอบแบบสอบถามปัจจัยด้านการบริหารจัดการ ที่ส่งผลต่อความสำเร็จในการบริหารจัดการสมาคมกีฬาแห่งประเทศไทยส่วนใหญ่มีความเห็นในระดับมาก ยกเว้นประเด็นสมาคมกีฬาของท่านมีการจัดประชุมคณะกรรมการบริหารสมาคมกีฬาอย่างสม่ำเสมออยู่ในระดับมากที่สุด

ตารางที่ 9 ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานและระดับความคิดเห็นต่อปัจจัยที่มีผลต่อความสำเร็จในการบริหารจัดการสมาคมกีฬาแห่งประเทศไทย ด้านงบประมาณ

ปัจจัยด้านงบประมาณ	Mean	S.D.	ระดับความคิดเห็น
9.1 สมาคมกีฬาของท่านมีการบริหารจัดการงบประมาณที่ดี	3.72	0.76	มาก
9.2 สมาคมกีฬามีงบประมาณสนับสนุนให้ผู้ตัดสินเข้าร่วมการตัดสินในระดับนานาชาติ	3.75	0.76	มาก
9.3 สมาคมกีฬามีงบประมาณสนับสนุนให้นักกีฬาเข้าร่วมการแข่งขันระดับชาติและนานาชาติ	3.79	0.72	มาก
9.4 สมาคมกีฬามีทุนสนับสนุนให้บุคลากรในองค์กร	3.66	0.75	มาก
9.5 งบประมาณในสมาคมกีฬามีความโปร่งใส สามารถตรวจสอบได้	3.71	0.81	มาก
9.6 สมาคมกีฬาสามารถใช้งบประมาณมีประสิทธิภาพ	3.68	0.79	มาก
9.7 สมาคมกีฬามีการวางแผนในการใช้งบประมาณ	3.76	0.76	มาก
9.8 มีระบบการควบคุมการเงินรายรับรายจ่ายที่ชัดเจน	3.76	0.78	มาก
9.9 มีงบประมาณในการดำเนินงานภายในเพียงพอ	3.63	0.85	มาก
9.10 สมาคมกีฬาได้รับการสนับสนุนงบประมาณจากภาครัฐ	3.66	0.84	มาก
9.11 มีงบประมาณในการสนับสนุนการพัฒนานักกีฬา	3.74	0.82	มาก
9.12 มีงบประมาณในการสนับสนุนและพัฒนาบุคลากร	3.67	0.77	มาก
9.13 มีงบประมาณในการเก็บตัวฝึกซ้อม	3.66	0.87	มาก
รวม	3.71	0.80	มาก

จากตารางที่ 9 แสดงให้เห็นว่าความคิดเห็นผู้ตอบแบบสอบถามปัจจัยด้านงบประมาณที่ส่งผลต่อความสำเร็จในการบริหารจัดการสมาคมกีฬาแห่งประเทศไทยส่วนใหญ่ มีความเห็นในระดับมาก

ตารางที่ 10 ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานและระดับความคิดเห็นต่อปัจจัยที่มีผลต่อความสำเร็จในการบริหารจัดการสมาคมกีฬาแห่งประเทศไทย ด้านระบบโครงสร้างองค์กรกีฬา

ปัจจัยด้านระบบโครงสร้างองค์กรกีฬา	Mean	S.D.	ระดับความคิดเห็น
10.1 สมาคมกีฬามีแผนยุทธศาสตร์ในการพัฒนากีฬา และมีแนวทางที่ชัดเจน	3.80	0.82	มาก
10.2 สมาคมกีฬามีการขับเคลื่อนยุทธศาสตร์ที่ชัดเจน	3.78	0.84	มาก
10.3 สมาคมกีฬามีแผนการรับมือกับสถานการณ์ด้าน เศรษฐกิจสังคม และการเมืองของประเทศ	3.58	0.75	มาก
10.4 สมาคมกีฬามีศักยภาพในการบริหารงานและ ดำเนินงาน	3.75	0.78	มาก
10.5 สมาคมกีฬามีการแบ่งภาระหน้าที่ระบบการ บริหารงานอย่างชัดเจน	3.66	0.88	มาก
10.6 สมาคมกีฬาสร้างนักกีฬารุ่นใหม่ขึ้นมาทดแทนได้ อย่างต่อเนื่อง	3.66	0.77	มาก
10.7 สมาคมกีฬาควรมีสถานที่จัดตั้งสมาคมกีฬาถาวร	3.87	0.91	มาก
10.8 สมาคมกีฬามีการสร้างความรู้และประยุกต์ใช้ ความรู้ในระบบโครงสร้างองค์กร	3.65	0.79	มาก
10.9 องค์ความรู้ต่างๆ ที่มีอยู่ในสมาคมกีฬา ถูกนำมาใช้ แลกเปลี่ยนเพื่อต่อยอดความรู้ใหม่	3.79	0.73	มาก
10.10 มีแรงจูงใจที่ดีในการกระตุ้นให้บุคลากรเข้ามามี ส่วนร่วมในการจัดการความรู้	3.61	0.98	มาก
10.11 ผู้บริหารสมาคมกีฬากำหนดให้การจัดการความรู้ เป็นกลยุทธ์สำคัญของสมาคมกีฬา	3.59	0.77	มาก
รวม	3.70	0.82	มาก

จากตารางที่ 10 แสดงให้เห็นว่าความคิดเห็นผู้ตอบแบบสอบถามปัจจัยด้านโครงสร้างองค์กรกีฬา ที่ส่งผลต่อความสำเร็จในการบริหารจัดการสมาคมกีฬาแห่งประเทศไทยส่วนใหญ่ มีความเห็นในระดับมาก

ตารางที่ 11 ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานและระดับความคิดเห็นต่อปัจจัยที่มีผลต่อความสำเร็จในการบริหารจัดการสมาคมกีฬาแห่งประเทศไทย ด้านการสนับสนุน

ปัจจัยด้านการสนับสนุน	Mean	S.D.	ระดับความคิดเห็น
11.1 สมาคมกีฬาให้การสนับสนุนและช่วยเหลือ นักกีฬาทั้งเก่าและใหม่อย่างสม่ำเสมอ	3.69	0.88	มาก
11.2 มีภาคส่วนเอกชนให้การสนับสนุนสมาคมกีฬาในการดำเนินงานด้านต่างๆ	3.75	0.80	มาก
11.3 สมาคมกีฬามีนโยบายให้รางวัลแก่นักกีฬาที่ประสบความสำเร็จ	3.68	0.90	มาก
11.4 สภาพปัญหาทางเศรษฐกิจทำให้ผู้ที่ให้การสนับสนุนลดลง	3.63	0.78	มาก
11.5 สมาคมกีฬาให้การดูแลนักกีฬาที่เลิกเล่นไปแล้ว	3.27	0.96	มาก
11.6 ภาคส่วนต่างๆของภาครัฐ เอกชน มีส่วนร่วมกับสมาคมกีฬามากขึ้น	3.56	0.77	มาก
รวม	3.60	0.86	มาก

จากตารางที่ 11 แสดงให้เห็นว่าความคิดเห็นผู้ตอบแบบสอบถามปัจจัยด้านการสนับสนุนที่ส่งผลต่อความสำเร็จในการบริหารจัดการสมาคมกีฬาแห่งประเทศไทยส่วนใหญ่มีความเห็นในระดับมาก

ตารางที่ 12 ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานและระดับความคิดเห็นต่อปัจจัยที่มีผลต่อความสำเร็จในการบริหารจัดการสมาคมกีฬาแห่งประเทศไทย ด้านวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี

ปัจจัยด้านวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี	Mean	S.D.	ระดับความคิดเห็น
12.1 มีการเผยแพร่ข้อมูล และองค์ความรู้ด้านวิทยาศาสตร์การกีฬา	3.61	0.92	มาก
12.2 สมาคมกีฬามีผู้เชี่ยวชาญด้านเทคโนโลยีที่ทันสมัย	3.60	0.93	มาก
12.3 สมาคมกีฬามีเทคโนโลยีสำหรับการจัดการแข่งขันที่ทันสมัย	3.64	0.72	มาก
12.4 สมาคมกีฬามีการศึกษาดูงานด้านเทคโนโลยีทางการกีฬาที่ทันสมัยในประเทศและต่างประเทศ	3.53	0.93	มาก
12.5 สมาคมกีฬามีการเผยแพร่ข้อมูล องค์ความรู้ไปยังส่วนภูมิภาค	3.62	0.75	มาก
12.6 สมาคมกีฬามีเครื่องมือในการวิเคราะห์การแข่งขัน	3.53	0.76	มาก
12.7 สมาคมกีฬามีเทคโนโลยีด้านเทคนิคและยุทธวิธีต่อสู้ของคู่ต่อสู้	3.58	0.91	มาก
12.8 มีเทคโนโลยีทำให้รับรู้ข่าวสารจากทั่วโลกได้อย่างรวดเร็ว	3.72	0.76	มาก
12.9 มีข้อมูลหรือสารสนเทศทางเทคโนโลยีจำนวนมากที่สามารถนำมาใช้ประโยชน์ได้	3.69	0.88	มาก
12.10 มีระบบเทคโนโลยีและอุปกรณ์ที่มีความพร้อม	3.65	0.92	มาก
12.11 มีเทคโนโลยีที่ทันสมัยทำให้บุคลากรสามารถค้นหาข้อมูลที่ต้องการทันสมัย ได้ตรงตามที่ต้องการ	3.71	0.77	มาก
รวม	3.63	0.86	มาก

จากตารางที่ 12 แสดงให้เห็นว่าความคิดเห็นผู้ตอบแบบสอบถามปัจจัยด้านวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยีที่ส่งผลต่อความสำเร็จในการบริหารจัดการสมาคมกีฬาแห่งประเทศไทยส่วนใหญ่มีความเห็นในระดับมาก

ตารางที่ 13 ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานและระดับความคิดเห็นต่อปัจจัยที่มีผลต่อความสำเร็จในการบริหารจัดการสมาคมกีฬาแห่งประเทศไทย ด้านระบบการแข่งขัน

ด้านระบบการจัดการแข่งขัน	Mean	S.D.	ระดับความคิดเห็น
13.1 สมาคมกีฬามีการอบรมให้ความรู้เรื่อง กฎ กติกา อย่างต่อเนื่อง	3.93	0.84	มาก
13.2 รายการแข่งขันในประเทศมีจำนวนมาก ทำให้นักกีฬาอ่อนล้า เมื่อต้องไปแข่งขันในระดับนานาชาติ	3.48	0.83	มาก
13.3 สมาคมกีฬามีการจัดการระบบรายการจัดการแข่งขันได้เป็นอย่างดี	3.73	0.84	มาก
13.4 สมาคมกีฬามีบุคลากรที่สามารถจัดการแข่งขันกีฬาในระดับสากล	3.75	0.71	มาก
รวม	3.72	3.83	มาก

จากตารางที่ 13 แสดงให้เห็นว่าความคิดเห็นผู้ตอบแบบสอบถามปัจจัยด้านระบบการจัดการแข่งขันที่ส่งผลต่อความสำเร็จในการบริหารจัดการสมาคมกีฬาแห่งประเทศไทยส่วนใหญ่มีความเห็นในระดับมาก

ตารางที่ 14 ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานและระดับความคิดเห็นต่อปัจจัยที่มีผลต่อความสำเร็จในการบริหารจัดการสมาคมกีฬาแห่งประเทศไทย ด้านกฎหมาย ระเบียบ ข้อบังคับ

ปัจจัยด้านกฎหมาย ระเบียบ ข้อบังคับ	Mean	S.D.	ระดับความคิดเห็น
14.1 กฎระเบียบของการกีฬาแห่งประเทศไทยเอื้อต่อการเบิกจ่ายเงิน	3.58	0.69	มาก
14.2 พ.ร.บ.กีฬามีความล้ำสมัย ขาดการปรับปรุงแก้ไข ไม่สอดคล้องกับสถานการณ์จริง	3.52	0.83	มาก
14.3 มีการอบรมให้ความรู้ เรื่องกฎ กติกาให้กับนักกีฬา และผู้ตัดสินอย่างต่อเนื่อง	3.71	0.81	มาก
14.4 เมื่อเกิดปัญหาการตัดสินใจ สามารถใช้ความรู้และมีข้อมูลที่เป็นลายลักษณ์อักษรช่วยประกอบการตัดสินใจ ในเรื่องของกฎหมาย ระเบียบ ข้อบังคับ	3.68	0.85	มาก
รวม	3.62	0.83	มาก

จากตารางที่ 14 แสดงให้เห็นว่าความคิดเห็นผู้ตอบแบบสอบถามปัจจัยด้านกฎหมาย ระเบียบ ข้อบังคับที่ส่งผลต่อความสำเร็จในการบริหารจัดการสมาคมกีฬาแห่งประเทศไทยส่วนใหญ่มีความเห็นในระดับมาก

ตารางที่ 15 ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานและระดับความคิดเห็นต่อปัจจัยที่มีผลต่อความสำเร็จในการบริหารจัดการสมาคมกีฬาแห่งประเทศไทย
ด้านสถานที่ วัสดุ อุปกรณ์ สิ่งอำนวยความสะดวก

ด้านสถานที่ วัสดุ อุปกรณ์ สิ่งอำนวยความสะดวก	Mean	S.D.	ระดับความคิดเห็น
15.1 สมาคมกีฬามีสถานที่ฝึกซ้อมและการจัดการแข่งขัน	3.74	0.87	มาก
15.2 สมาคมกีฬามีสถานที่ฝึกซ้อมที่เป็นมาตรฐานสากล	3.71	0.84	มาก
15.3 มีอุปกรณ์ที่ใช้ในการฝึกซ้อมเป็นมาตรฐานสากล	3.79	0.73	มาก
15.4 ภาครัฐไม่มีมาตรการในการลดหย่อนภาษีอุปกรณ์กีฬา	3.59	0.88	มาก
รวม	3.71	0.88	มาก

จากตารางที่ 15 แสดงให้เห็นว่าความคิดเห็นผู้ตอบแบบสอบถามปัจจัยด้านสถานที่ วัสดุ อุปกรณ์ สิ่งอำนวยความสะดวกที่ส่งผลต่อความสำเร็จในการบริหารจัดการสมาคมกีฬาแห่งประเทศไทยส่วนใหญ่มีความเห็นในระดับมาก

ตารางที่ 16 ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานและระดับความคิดเห็นต่อปัจจัยที่มีผลต่อความสำเร็จในการบริหารจัดการสมาคมกีฬาแห่งประเทศไทย ด้านการพัฒนานักกีฬา

ปัจจัยด้านการพัฒนานักกีฬา	Mean	S.D.	ระดับความคิดเห็น
16.1 นักกีฬาส่วนใหญ่มีความรู้ และพื้นฐานทางการศึกษา มีระบบรุ่นพี่ดูแลรุ่นน้อง	3.81	0.68	มาก
16.2 สมาคมกีฬาเปิดโอกาสให้นักกีฬาเข้าร่วมกับสโมสรในต่างประเทศ	3.65	0.87	มาก
16.3 นักกีฬามีภารกิจในการศึกษา จึงไม่สามารถฝึกซ้อมได้อย่างเต็มที่	3.77	0.83	มาก
16.4 สมาคมกีฬามีการพัฒนาทักษะให้กับนักกีฬาเสมอ	3.66	0.75	มาก
16.5 สมาคมกีฬามีพัฒนาด้านจิตวิทยาให้กับนักกีฬาเสมอ	3.58	0.75	มาก
รวม	3.69	0.85	มาก

จากตารางที่ 16 แสดงให้เห็นว่าความคิดเห็นผู้ตอบแบบสอบถามปัจจัยด้านการพัฒนานักกีฬาที่ส่งผลต่อความสำเร็จในการบริหารจัดการสมาคมกีฬาแห่งประเทศไทยส่วนใหญ่ผู้ตอบแบบสอบถามมีความเห็นในระดับมาก

ตารางที่ 17 ค่าเฉลี่ย และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของปัจจัย
จำแนกตามระดับความสำเร็จของกลุ่มสมาคมกีฬา

ปัจจัยด้านต่าง ๆ	กลุ่มสมาคมกีฬา ตามระดับความสำเร็จ	Mean	S.D.
ด้านบุคลากรในสมาคมกีฬา (X ₁)	กลุ่มสมาคมกีฬาระดับดีเลิศ	4.35	0.23
	กลุ่มสมาคมกีฬาระดับดีมาก	3.96	0.13
	กลุ่มสมาคมกีฬาระดับดี	3.83	0.36
	กลุ่มสมาคมกีฬาระดับปานกลาง	3.77	0.41
	กลุ่มสมาคมกีฬาระดับพอใช้	3.16	0.65
ด้านการบริหารจัดการ (X ₂)	กลุ่มสมาคมกีฬาระดับดีเลิศ	4.36	0.27
	กลุ่มสมาคมกีฬาระดับดีมาก	3.91	0.34
	กลุ่มสมาคมกีฬาระดับดี	3.82	0.47
	กลุ่มสมาคมกีฬาระดับปานกลาง	3.69	0.40
	กลุ่มสมาคมกีฬาระดับพอใช้	3.19	0.63
ด้านงบประมาณในสมาคมกีฬา (X ₃)	กลุ่มสมาคมกีฬาระดับดีเลิศ	4.42	0.26
	กลุ่มสมาคมกีฬาระดับดีมาก	4.02	0.29
	กลุ่มสมาคมกีฬาระดับดี	3.69	0.36
	กลุ่มสมาคมกีฬาระดับปานกลาง	3.46	0.39
	กลุ่มสมาคมกีฬาระดับพอใช้	3.08	0.48
ด้านระบบโครงสร้างองค์กรกีฬา (X ₄)	กลุ่มสมาคมกีฬาระดับดีเลิศ	4.37	0.29
	กลุ่มสมาคมกีฬาระดับดีมาก	4.08	0.42
	กลุ่มสมาคมกีฬาระดับดี	3.70	0.37
	กลุ่มสมาคมกีฬาระดับปานกลาง	3.58	0.43
	กลุ่มสมาคมกีฬาระดับพอใช้	2.94	0.63
ด้านการสนับสนุนสมาคมกีฬา (X ₅)	กลุ่มสมาคมกีฬาระดับดีเลิศ	4.67	0.34
	กลุ่มสมาคมกีฬาระดับดีมาก	3.87	0.33
	กลุ่มสมาคมกีฬาระดับดี	3.68	0.51
	กลุ่มสมาคมกีฬาระดับปานกลาง	3.24	0.42
	กลุ่มสมาคมกีฬาระดับพอใช้	2.90	0.54

ตารางที่ 17 (ต่อ)

ปัจจัยด้านต่าง ๆ	กลุ่มสมาคมกีฬา ตามระดับความสำเร็จ	Mean	S.D.
ด้านวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี การศึกษา (X ₆)	กลุ่มสมาคมกีฬาระดับดีเลิศ	4.32	0.25
	กลุ่มสมาคมกีฬาระดับดีมาก	3.89	0.44
	กลุ่มสมาคมกีฬาระดับดี	3.71	0.35
	กลุ่มสมาคมกีฬาระดับปานกลาง	3.47	0.48
	กลุ่มสมาคมกีฬาระดับพอใช้	2.74	0.61
ด้านระบบการจัดการแข่งขัน (X ₇)	กลุ่มสมาคมกีฬาระดับดีเลิศ	4.22	0.37
	กลุ่มสมาคมกีฬาระดับดีมาก	3.91	0.40
	กลุ่มสมาคมกีฬาระดับดี	3.84	0.40
	กลุ่มสมาคมกีฬาระดับปานกลาง	3.50	0.45
	กลุ่มสมาคมกีฬาระดับพอใช้	2.95	0.46
ด้านกฎหมาย ระเบียบข้อบังคับ (X ₈)	กลุ่มสมาคมกีฬาระดับดีเลิศ	4.14	0.35
	กลุ่มสมาคมกีฬาระดับดีมาก	3.88	0.38
	กลุ่มสมาคมกีฬาระดับดี	3.70	0.41
	กลุ่มสมาคมกีฬาระดับปานกลาง	3.39	0.50
	กลุ่มสมาคมกีฬาระดับพอใช้	2.85	0.51
ด้านสถานที่ วัสดุ อุปกรณ์ และสิ่ง อำนวยความสะดวก (X ₉)	กลุ่มสมาคมกีฬาระดับดีเลิศ	4.33	0.48
	กลุ่มสมาคมกีฬาระดับดีมาก	3.93	0.49
	กลุ่มสมาคมกีฬาระดับดี	3.78	0.28
	กลุ่มสมาคมกีฬาระดับปานกลาง	3.64	0.39
	กลุ่มสมาคมกีฬาระดับพอใช้	2.86	0.71
ด้านการพัฒนานักกีฬาในสมาคม กีฬา (X ₁₀)	กลุ่มสมาคมกีฬาระดับดีเลิศ	4.45	0.18
	กลุ่มสมาคมกีฬาระดับดีมาก	4.09	0.40
	กลุ่มสมาคมกีฬาระดับดี	3.79	0.16
	กลุ่มสมาคมกีฬาระดับปานกลาง	3.46	0.26
	กลุ่มสมาคมกีฬาระดับพอใช้	2.82	0.32

จากตารางที่ 17 แสดงให้เห็นว่า ค่าเฉลี่ยของปัจจัยด้านต่าง ๆ ทั้ง 10 ด้าน ของกลุ่มสมาคมกีฬาที่จัดอยู่ในระดับดีเลิศ มีค่าเฉลี่ยมากที่สุด รองลงมา คือ กลุ่มสมาคมกีฬาที่จัดอยู่ในระดับดีมาก กลุ่มสมาคมกีฬาที่จัดอยู่ในระดับดี กลุ่มสมาคมกีฬาที่จัดอยู่ในระดับปานกลาง และกลุ่มสมาคมกีฬาที่จัดอยู่ในระดับพอใช้ ตามลำดับ นอกจากนี้ ข้อมูลยังแสดงให้เห็นว่า ปัจจัยความสำเร็จด้านต่าง ๆ ทั้ง 10 ด้าน ของกลุ่มสมาคมกีฬาที่จัดอยู่ในระดับดีเลิศ มีส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานน้อยที่สุด ส่วนกลุ่มสมาคมกีฬาที่จัดอยู่ในระดับพอใช้ จะมีส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานมากที่สุด

ตอนที่ 3 ปัจจัยที่มีผลต่อความสำเร็จในการบริหารจัดการสมาคมกีฬาแห่งประเทศไทย

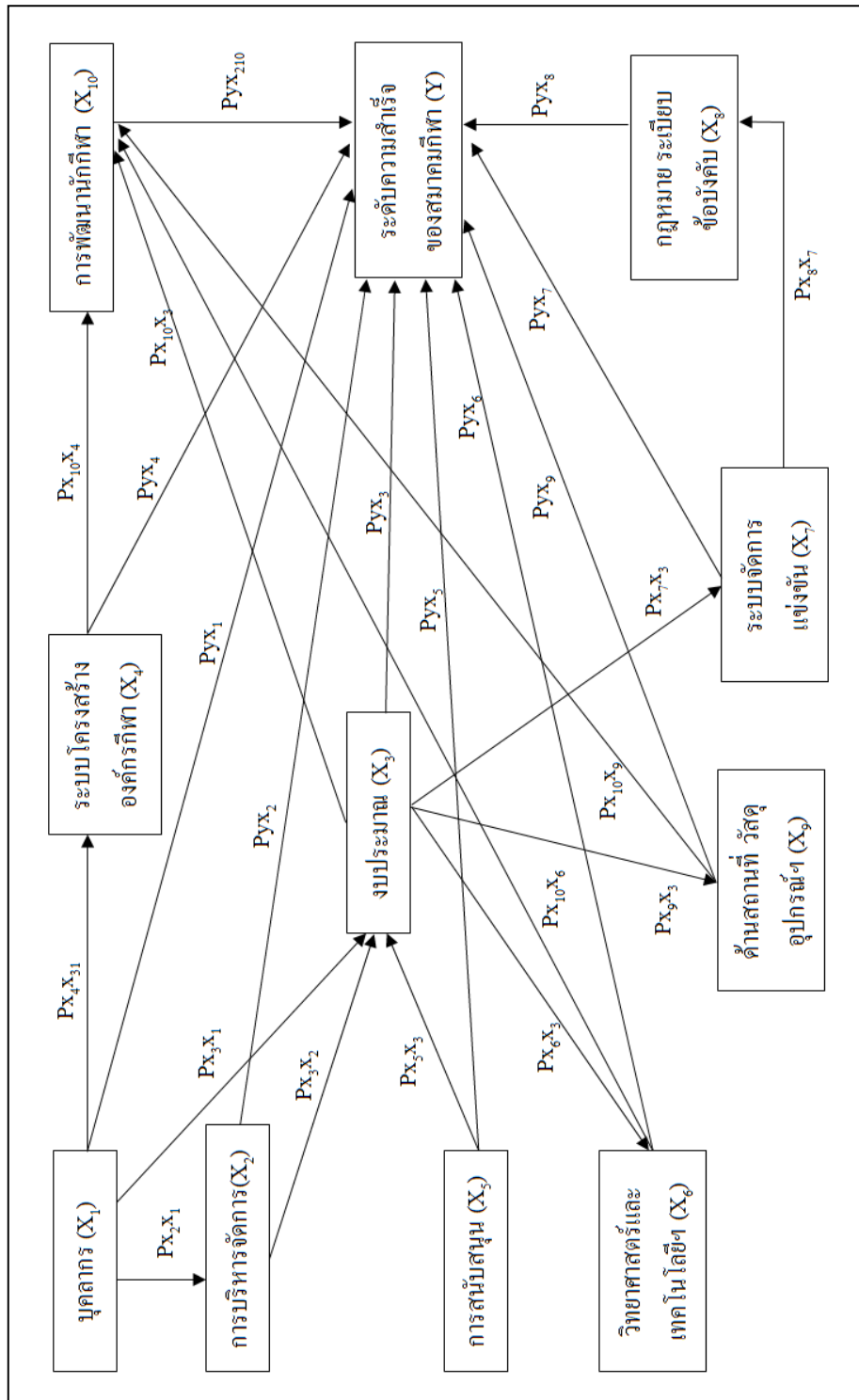
ในตอนี่ 3 จะเป็นการวิเคราะห์ปัจจัยที่มีผลต่อความสำเร็จในการบริหารจัดการสมาคมกีฬาแห่งประเทศไทย ผู้วิจัยได้วิเคราะห์เส้นทาง (Path analysis) เพื่อหาอิทธิพลเชิงสาเหตุระหว่างปัจจัยการบริหารจัดการด้านต่าง ๆ ที่มีส่งผลต่อความสำเร็จของสมาคมกีฬา โดยการทดสอบแบบจำลองตามสมมุติฐานกับข้อมูลดิบที่เก็บรวบรวมข้อมูลได้จากการวิจัย ซึ่งผู้วิจัยเสนอผลการวิเคราะห์ข้อมูลจะประกอบด้วย

1. ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ระหว่างตัวแปรปัจจัยด้านต่าง ๆ ที่นำมาศึกษา
2. รูปแบบความสัมพันธ์เชิงสาเหตุ อิทธิพลทางตรง อิทธิพลทางอ้อม และอิทธิพลรวมของตัวแปรปัจจัยที่มีผลต่อความสำเร็จในการบริหารจัดการสมาคมกีฬา
3. การทดสอบความสอดคล้องของรูปแบบตามสมมุติฐานกับข้อมูลเชิงประจักษ์

โดยในการเสนอการวิเคราะห์ข้อมูล ใช้สัญลักษณ์แทนตัวแปรต่าง ๆ ดังต่อไปนี้

- X_1 = ด้านบุคลากรในสมาคมกีฬา
 X_2 = ด้านการบริหารจัดการ
 X_3 = ด้านงบประมาณในสมาคมกีฬา
 X_4 = ด้านระบบโครงสร้างองค์กรกีฬา
 X_5 = ด้านการสนับสนุนสมาคมกีฬา
 X_6 = ด้านวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยีการศึกษา
 X_7 = ด้านระบบการจัดการแข่งขันกีฬา
 X_8 = ด้านกฎหมาย ระเบียบข้อบังคับ
 X_9 = ด้านสถานที่ วัสดุ อุปกรณ์ และสิ่งอำนวยความสะดวก
 X_{10} = ด้านการพัฒนาบุคลากรในสมาคมกีฬา
 Y = ระดับความสำเร็จของสมาคมกีฬา

ผู้วิจัยได้ใช้การวิเคราะห์เส้นทาง เพื่อหาอิทธิพลเชิงสาเหตุระหว่างปัจจัยต่างๆ ที่มีส่งผลต่อระดับความสำเร็จของสมาคมกีฬา โดยใช้โปรแกรม LISREL 8.80 เพื่อตรวจสอบอิทธิพลเชิงสาเหตุในแบบจำลองเชิงสมมุติฐาน โดยแบบจำลองเชิงสมมุติฐานที่ผู้วิจัยกำหนดขึ้นมีลักษณะดังนี้

ภาพที่ 7 แบบจำลองเชิงสมมุติฐานของปัจจัยที่มีผลต่อความสำเร็จในการบริหารจัดการสมาคมกีฬาตามที่อยู่อาศัยกำหนดขึ้น

3.1 ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ระหว่างตัวแปรปัจจัยด้านต่างๆ ที่นำมาศึกษา

ตารางที่ 18 ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ระหว่างตัวแปรในแบบจำลอง

ตัวแปร	ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ (r)										
	Y	X ₁	X ₂	X ₃	X ₄	X ₅	X ₆	X ₇	X ₈	X ₉	X ₁₀
ความสำเร็จของสมาคมกีฬา (Y)	1										
ด้านบุคลากร (X ₁)	0.653**	1									
ด้านการบริหารจัดการ (X ₂)	0.612**	0.851**	1								
ด้านงบประมาณ (X ₃)	0.751**	0.798**	0.789**	1							
ด้านระบบโครงสร้าง (X ₄)	0.709**	0.829**	0.823**	0.856**	1						
ด้านการสนับสนุน (X ₅)	0.723**	0.723**	0.686**	0.808**	0.795**	1					
ด้านวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี (X ₆)	0.747**	0.734**	0.711**	0.810**	0.822**	0.753**	1				
ด้านระบบการจัดการแข่งขันกีฬา (X ₇)	0.709**	0.718**	0.635**	0.685**	0.748**	0.623**	0.759**	1			
ด้านกฎหมาย ระเบียบข้อบังคับ (X ₈)	0.713**	0.613**	0.536**	0.652**	0.646**	0.666**	0.791**	0.755**	1		
ด้านสถานที่ วัสดุ อุปกรณ์ฯ (X ₉)	0.675**	0.656**	0.560**	0.677**	0.648**	0.631**	0.618**	0.604**	0.593**	1	
ด้านการพัฒนานักกีฬา (X ₁₀)	0.909**	0.718**	0.671**	0.771**	0.760**	0.731**	0.825**	0.755**	0.731**	0.647**	1

** P < 0.01

จากตารางที่ 18 แสดงให้เห็นว่า ตัวแปรต่าง ๆ ที่นำมาศึกษาครั้งนี้ มีความสัมพันธ์ซึ่งกันและกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01 ทุกคู่ และลักษณะความสัมพันธ์เป็นเชิงบวก โดยตัวแปรที่มีความสัมพันธ์กันสูงที่สุด คือ ปัจจัยด้านการพัฒนานักกีฬา (X_{10}) กับระดับความสำเร็จของสมาคมกีฬา โดยมีค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ (r) = 0.909 ส่วนตัวแปรที่มีค่าความสัมพันธ์กันต่ำที่สุดคือ ปัจจัยด้านกฎหมาย ระเบียบข้อบังคับ (X_8) กับปัจจัยด้านสถานที่ วัสดุ อุปกรณ์ ฯ (X_9) โดยมีค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ (r) = 0.593 ตามลำดับ ซึ่งลักษณะความสัมพันธ์ระหว่างตัวแปรจากตารางข้างต้น มีความเหมาะสมที่จะนำไปวิเคราะห์อิทธิพลเชิงสาเหตุต่อไป

3.2 รูปแบบความสัมพันธ์เชิงสาเหตุ อิทธิพลทางตรง อิทธิพลทางอ้อม และอิทธิพลรวมของตัวแปรปัจจัยที่มีผลต่อความสำเร็จในการบริหารจัดการสมาคมกีฬา

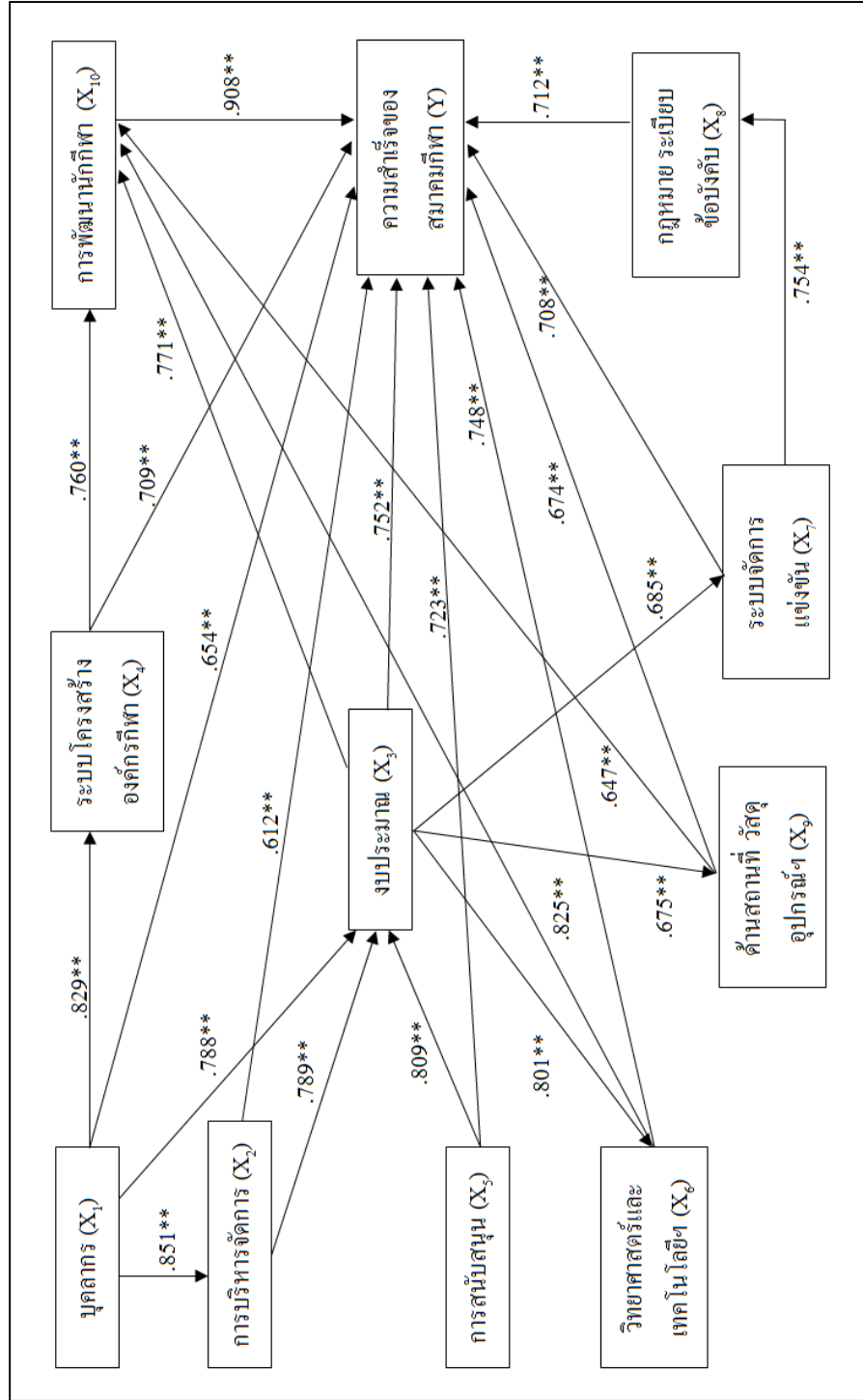
ตารางที่ 19 ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์เส้นทางปัจจัยที่มีผลต่อความสำเร็จ

ในการบริหารจัดการสมาคมกีฬาตามแบบจำลองเชิงสมมุติฐาน

เส้นทาง	สัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์	เส้นทาง	สัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์
$P_{X_2X_1}$.851**	$P_{X_{10}X_9}$.647**
$P_{X_3X_1}$.800**	P_{YX_1}	.653**
$P_{X_3X_2}$.788**	P_{YX_2}	.612**
$P_{X_4X_1}$.829**	P_{YX_3}	.752**
$P_{X_5X_3}$.809**	P_{YX_4}	.709**
$P_{X_6X_3}$.801**	P_{YX_5}	.723**
$P_{X_7X_3}$.685**	P_{YX_6}	.748**
$P_{X_8X_7}$.754**	P_{YX_7}	.708**
$P_{X_9X_3}$.675**	P_{YX_8}	.712**
$P_{X_{10}X_3}$.711**	P_{YX_9}	.674**
$P_{X_{10}X_4}$.761**	$P_{YX_{10}}$.908**
$P_{X_{10}X_6}$.825**		

** $P < 0.01$

จากตารางที่ 19 แสดงให้เห็นว่า ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์เส้นทางซึ่งได้จากการวิเคราะห์การถอยถอยพหุคูณของปัจจัยที่มีผลต่อความสำเร็จในการบริหารจัดการสมาคมกีฬา จากรูปแบบที่กำหนดตามสมมุติฐาน ที่แสดงในภาพที่ 7 ทั้ง 23 ค่า มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01 ดังนั้นจึงสามารถนำค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์เส้นทางที่คำนวณได้ มากำหนดเส้นทางโดยแสดงได้ดังภาพที่ 8

ภาพที่ 8 รูปแบบความสัมพันธ์เชิงสาเหตุของปัจจัยที่มีผลต่อความสำเร็จในการบริหารจัดการสมาคมกีฬาแห่งประเทศไทย

จากภาพที่ 8 แสดงค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์เส้นทางของปัจจัยที่มีผลต่อความสำเร็จในการบริหารจัดการของสมาคมกีฬาทั้งหมด จากรูปแบบตามสมมุติฐาน พบว่า ความสำเร็จในการบริหารจัดการของสมาคมกีฬาได้รับอิทธิพลโดยตรงจากบุคลากรในสมาคมกีฬา ด้านการบริหารจัดการ ด้านงบประมาณในสมาคมกีฬา ด้านระบบโครงสร้างองค์กรกีฬา ด้านการสนับสนุนสมาคมกีฬา ด้านวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยีการกีฬา ด้านระบบการจัดการแข่งขันกีฬา ด้านกฎหมาย ระเบียบข้อบังคับ ด้านสถานที่ วัสดุ อุปกรณ์ และสิ่งอำนวยความสะดวก และด้านการพัฒนานักกีฬาในสมาคมกีฬา

จากภาพข้างต้น สามารถคำนวณหาอิทธิพลทางตรง อิทธิพลทางอ้อม และอิทธิพลรวมของตัวแปรปัจจัยทั้งหมดที่มีต่อความสำเร็จในการบริหารจัดการสมาคมกีฬา ดังนี้

1. ผลทางตรงของปัจจัยด้านบุคลากร ด้านการบริหารจัดการ ด้านงบประมาณในสมาคมกีฬา ด้านระบบโครงสร้างองค์กรกีฬา ด้านการสนับสนุนสมาคมกีฬา ด้านวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยีการกีฬา ด้านระบบการจัดการแข่งขันกีฬา ด้านกฎหมาย ระเบียบข้อบังคับ ด้านสถานที่ วัสดุ อุปกรณ์ และสิ่งอำนวยความสะดวก และด้านการพัฒนานักกีฬาในสมาคมกีฬา มีค่าเท่ากับ .653 .612 .752 .709 .723 .748 .708 .712 .674 และ .908 ตามลำดับ

2. ผลทางอ้อมของตัวแปรปัจจัยด้านต่าง ๆ ที่มีต่อความสำเร็จในการบริหารจัดการสมาคมกีฬา มีดังนี้

2.1 ผลทางอ้อมของตัวแปรปัจจัยด้านบุคลากร (1) ที่มีต่อความสำเร็จในการบริหารจัดการสมาคมกีฬา

2.1.1 ผลทางอ้อมที่ผ่านปัจจัยด้านการบริหารจัดการ (2) มีค่าเท่ากับ $.851 \times .612 = .523$

2.1.2 ผลทางอ้อมที่ผ่านปัจจัยด้านการบริหารจัดการ (2) แล้วผ่านต่อไปยังปัจจัยด้านงบประมาณ (3) มีค่าเท่ากับ $.851 \times .788 \times .752 = .504$

2.1.3 ผลทางอ้อมที่ผ่านปัจจัยด้านงบประมาณ (3) มีค่าเท่ากับ $.798 \times .751 = .593$

2.1.4 ผลทางอ้อมที่ผ่านปัจจัยด้านระบบโครงสร้างองค์กรกีฬา (4) เท่ากับ $.829 \times .709 = .588$

2.1.5 ผลทางอ้อมที่ผ่านปัจจัยด้านระบบโครงสร้างองค์กรกีฬา (4) แล้วผ่านต่อไปยังปัจจัยด้านการพัฒนานักกีฬา (10) เท่ากับ $.829 \times .761 \times .908 = .572$

2.2 ผลทางอ้อมของตัวแปรปัจจัยด้านการบริหารจัดการ (2) ที่มีต่อความสำเร็จในการบริหารจัดการสมาคมกีฬา

2.2.1 ผลทางอ้อมที่ผ่านปัจจัยด้านงบประมาณ (3) มีค่าเท่ากับ $.788 \times .751 = .592$

2.3 ผลทางอ้อมของตัวแปรปัจจัยด้านงบประมาณ (3) ที่มีต่อความสำเร็จในการบริหารจัดการสมาคมกีฬา

- 2.3.1 ผลทางอ้อมที่ผ่านปัจจัยด้านวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยีการศึกษา (6) มีค่าเท่ากับ $.801 \times .748 = .599$
- 2.3.2 ผลทางอ้อมที่ผ่านปัจจัยด้านวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยีการศึกษา (6) แล้วผ่านต่อปัจจัยด้านการพัฒนานักศึกษา (10) มีค่าเท่ากับ $.801 \times .825 \times .908 = .600$
- 2.3.3 ผลทางอ้อมที่ผ่านปัจจัยด้านระบบจัดการแข่งขัน (7) มีค่าเท่ากับ $.685 \times .709 = .600$
- 2.3.4 ผลทางอ้อมที่ผ่านปัจจัยด้านระบบจัดการแข่งขัน (7) แล้วผ่านต่อปัจจัยด้านการพัฒนานักศึกษา (10) มีค่าเท่ากับ $.685 \times .755 \times .712 = .368$
- 2.3.5 ผลทางอ้อมที่ผ่านปัจจัยด้านสถานที่ วัสดุ อุปกรณ์ และสิ่งอำนวยความสะดวก (9) มีค่าเท่ากับ $.675 \times .685 = .462$
- 2.3.6 ผลทางอ้อมที่ผ่านปัจจัยด้านสถานที่ วัสดุ อุปกรณ์ และสิ่งอำนวยความสะดวก (9) แล้วผ่านต่อปัจจัยด้านการพัฒนานักศึกษา (10) มีค่าเท่ากับ $.675 \times .647 \times .908 = .397$
- 2.3.7 ผลทางอ้อมที่ผ่านปัจจัยด้านการพัฒนานักศึกษา (10) มีค่าเท่ากับ $.771 \times .908 = .646$
- 2.4 ผลทางอ้อมของตัวแปรปัจจัยด้านระบบโครงสร้างองค์กรกีฬา (4) ที่มีต่อความสำเร็จในการบริหารจัดการสมาคมกีฬา
- 2.4.1 ผลทางอ้อมที่ผ่านปัจจัยด้านการพัฒนานักศึกษา (10) มีค่าเท่ากับ $.761 \times .908 = .691$
- 2.5 ผลทางอ้อมของตัวแปรปัจจัยด้านการสนับสนุน (5) ที่มีต่อความสำเร็จในการบริหารจัดการสมาคมกีฬา
- 2.5.1 ผลทางอ้อมที่ผ่านปัจจัยด้านงบประมาณ (3) มีค่าเท่ากับ $.809 \times .752 = .608$
- 2.6 ผลทางอ้อมของตัวแปรปัจจัยด้านวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยีการศึกษา (6) ที่มีต่อความสำเร็จในการบริหารจัดการสมาคมกีฬา
- 2.6.1 ผลทางอ้อมที่ผ่านปัจจัยด้านการพัฒนานักศึกษา (10) มีค่าเท่ากับ $.825 \times .908 = .749$
- 2.7 ผลทางอ้อมของตัวแปรปัจจัยด้านระบบจัดการแข่งขัน (7) ที่มีต่อความสำเร็จในการบริหารจัดการสมาคมกีฬา
- 2.7.1 ผลทางอ้อมที่ผ่านปัจจัยด้านกฎหมาย ระเบียบและข้อบังคับ (8) มีค่าเท่ากับ $.755 \times .712 = .538$
- 2.8 ไม่มีผลทางอ้อมของตัวแปรปัจจัยด้านกฎหมาย ระเบียบและข้อบังคับ (8) ที่มีต่อความสำเร็จในการบริหารจัดการสมาคมกีฬา

2.9 ผลทางอ้อมของตัวแปรปัจจัยด้านสถานที่ วัสดุ อุปกรณ์ และสิ่งอำนวยความสะดวก (9) ที่มีต่อความสำเร็จในการบริหารจัดการสมาคมกีฬา

2.9.1 ผลทางอ้อมที่ผ่านปัจจัยด้านการพัฒนานักกีฬา (10) มีค่าเท่ากับ $.647 \times .908 = .587$

2.10 ไม่มีผลทางอ้อมของตัวแปรปัจจัยด้านการพัฒนานักกีฬา (10) ที่มีต่อความสำเร็จในการบริหารจัดการสมาคมกีฬา

3. ผลรวมของตัวแปรปัจจัยที่มีต่อความสำเร็จในการบริหารจัดการสมาคมกีฬาซึ่งได้จากผลบวกของผลทางตรงและผลทางอ้อมทั้งหมด มีดังนี้

3.1 ผลรวมของปัจจัยด้านบุคลากรที่มีต่อความสำเร็จในการบริหารจัดการสมาคมกีฬา มีค่าเท่ากับ $.653 + .523 + .504 + .593 + .588 + .572 = 3.433$

3.2 ผลรวมของปัจจัยด้านการบริหารจัดการที่มีต่อความสำเร็จในการบริหารจัดการสมาคมกีฬา มีค่าเท่ากับ $.612 + .592 = 1.204$

3.3 ผลรวมของปัจจัยด้านงบประมาณในสมาคมกีฬา ที่มีต่อความสำเร็จในการบริหารจัดการสมาคมกีฬา มีค่าเท่ากับ $.752 + .599 + .600 + .600 + .368 + .462 + .397 + .646 = 4.424$

3.4 ผลรวมของปัจจัยด้านระบบโครงสร้างองค์กรกีฬา ที่มีต่อความสำเร็จในการบริหารจัดการสมาคมกีฬา มีค่าเท่ากับ $.709 + .691 = 1.400$

3.5 ผลรวมของปัจจัยด้านการสนับสนุนสมาคมกีฬา ที่มีต่อความสำเร็จในการบริหารจัดการสมาคมกีฬา มีค่าเท่ากับ $.723 + .608 = 1.331$

3.6 ผลรวมของปัจจัยด้านวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยีการกีฬา ที่มีต่อความสำเร็จในการบริหารจัดการสมาคมกีฬา มีค่าเท่ากับ $.748 + .749 = 1.497$

3.7 ผลรวมของปัจจัยด้านระบบการจัดการแข่งขันกีฬา ที่มีต่อความสำเร็จในการบริหารจัดการสมาคมกีฬา มีค่าเท่ากับ $.708 + .538 = 1.246$

3.8 ผลรวมของปัจจัยด้านกฎหมาย ระเบียบข้อบังคับ ที่มีต่อความสำเร็จในการบริหารจัดการสมาคมกีฬา มีค่าเท่ากับ $.712$

3.9 ผลรวมของปัจจัยด้านสถานที่ วัสดุ อุปกรณ์ และสิ่งอำนวยความสะดวก ที่มีต่อความสำเร็จในการบริหารจัดการสมาคมกีฬา มีค่าเท่ากับ $.674 + .587 = 1.261$

3.10 ผลรวมของปัจจัยด้านการพัฒนานักกีฬาในสมาคมกีฬา ที่มีต่อความสำเร็จในการบริหารจัดการสมาคมกีฬา มีค่าเท่ากับ $.908$

โดยผลการวิเคราะห์อิทธิพลทางตรง อิทธิพลทางอ้อม และอิทธิพลรวมของตัวแปรปัจจัยทั้งหมดที่มีต่อความสำเร็จในการบริหารจัดการสมาคมกีฬา สรุปเป็นตารางที่ 20 ดังนี้

ตารางที่ 20 ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ อธิพิพททางตรง อธิพิพททางอ้อม และอิทธิพลรวมของ
ตัวแปรปัจจัยที่มีผลต่อความสำเร็จ
ในการบริหารจัดการสมาคมกีฬา

	อิทธิพลทางอ้อม										อิทธิพล รวม												
	อิทธิพล ทางตรง	2	2	3	3	4	4	4	6	6		7	7	7	8	8	9	9	9	10	10	รวม	
บุคลากร	.653	.523	.504	.593	.588	.572															2.780	3.433	
การบริหารจัดการ	.612			.592																	.592	1.204	
งบประมาณในสมาคมกีฬา	.752								.599	.600	.600	.368			.462	.397					.646	3.535	4.287
ระบบโครงสร้างองค์กร กีฬา	.709																				.691	.691	1.400
การสนับสนุนสมาคมกีฬา	.723			.608																	.607	1.331	
วิทยาศาสตร์และ เทคโนโลยี	.748																				.749	.749	1.497
ระบบการจัดการแข่งขัน กีฬา	.708													.538							.538	.538	1.246

ตารางที่ 20 (ต่อ)

อิทธิพล	อิทธิพลทางอ้อม										อิทธิพลรวม									
	2	2	3	3	4	4	6	6	7	7		8	8	9	9	10	10	รวม		
ตัวแปรปัจจัย	2	(3)																		
กฎหมาย ระเบียบ	.712																	-	0.713	
ข้อบังคับ																				
สถานที่ วัสดุ อุปกรณ์ ฯ	.674																		.587	1.261
การพัฒนา นักกีฬา	.908																		-	0.908

จากตารางที่ 20 แสดงให้เห็นว่า เมื่อพิจารณาอิทธิพลทางตรง ตัวแปรปัจจัยที่มีอิทธิพลทางตรงเรียงจากมากไปหาน้อย มีดังนี้ คือ ด้านการพัฒนานักกีฬา ด้านวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี การกีฬา ด้านงบประมาณ ด้านการสนับสนุนสมาคมกีฬา ด้านระบบโครงสร้างองค์กรกีฬา ด้านกฎหมาย ระเบียบข้อบังคับ ด้านระบบการจัดการแข่งขันกีฬา ด้านสถานที่ วัสดุ อุปกรณ์ และสิ่งอำนวยความสะดวก ด้านบุคลากร และด้านการบริหารจัดการ ตามลำดับ

เมื่อพิจารณาอิทธิพลทางรวม พบว่า ตัวแปรปัจจัยที่มีอิทธิพลโดยรวมเรียงจากมากไปหาน้อย มีดังนี้ คือ ด้านงบประมาณ ด้านบุคลากร ด้านวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยีการกีฬา ด้านระบบโครงสร้างองค์กรกีฬา ด้านการสนับสนุนสมาคมกีฬา ด้านระบบการจัดการแข่งขันกีฬา ด้านการบริหารจัดการ ด้านสถานที่ วัสดุ อุปกรณ์ และสิ่งอำนวยความสะดวก ด้านการพัฒนานักกีฬา และด้านกฎหมาย ระเบียบข้อบังคับ ตามลำดับ

3.3 การทดสอบความสอดคล้องของรูปแบบตามสมมุติฐานกับข้อมูลเชิงประจักษ์

การทดสอบความสอดคล้องของรูปแบบความสัมพันธ์เชิงสาเหตุตามสมมุติฐานกับข้อมูลเชิงประจักษ์ จะเป็นการนำค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์เส้นทางซึ่งได้จากการวิเคราะห์การถดถอย มาเทียบกับค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์เพียร์สัน ซึ่งถ้าผลต่างที่ได้มีค่าน้อยกว่า 0.05 แสดงว่ารูปแบบเส้นทางตามสมมุติฐานที่ได้มีความสอดคล้องกับข้อมูลเชิงประจักษ์

ตารางที่ 21. การเปรียบเทียบสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ที่คำนวณจากสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์
เส้นทางสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์เพียร์สัน

เส้นทาง	สัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์	สัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์	ผลต่าง
	เส้นทาง	เพียร์สัน	
Px ₂ X ₁	.851	.851	.000
Px ₃ X ₁	.800	.798	.002
Px ₃ X ₂	.788	.789	.001
Px ₄ X ₁	.829	.829	.000
Px ₅ X ₃	.809	.808	.001
Px ₆ X ₃	.801	.801	.000
Px ₇ X ₃	.685	.685	.000
Px ₈ X ₇	.754	.755	.001
Px ₉ X ₃	.675	.677	.002
Px ₁₀ X ₃	.711	.711	.001
Px ₁₀ X ₄	.761	.760	.001
Px ₁₀ X ₆	.825	.825	.000
Px ₁₀ X ₉	.647	.647	.000
Pyx ₁	.653	.653	.000
Pyx ₂	.612	.612	.000
Pyx ₃	.752	.751	.001
Pyx ₄	.709	.709	.000
Pyx ₅	.723	.723	.000
Pyx ₆	.748	.747	.001
Pyx ₇	.708	.709	.001
Pyx ₈	.712	.713	.001
Pyx ₉	.674	.675	.001
Pyx ₁₀	.908	.909	.001

จากตารางที่ 21 แสดงให้เห็นว่า ค่าสหสัมพันธ์ทั้งสองประเภท มีความแตกต่างกันน้อยกว่า 0.05 ดังนั้นเส้นทางที่วิเคราะห์ตามรูปแบบสมมุติฐานของผู้วิจัยกำหนด มีความสอดคล้องกับข้อมูลเชิงประจักษ์ จึงสามารถนำไปใช้อธิบายความสัมพันธ์เชิงสาเหตุของปัจจัยต่างๆ ที่มีอิทธิพลต่อความสำเร็จในการบริหารจัดการสมาคมกีฬาได้

ตอนที่ 4 ผลข้อมูลการสัมภาษณ์ผู้บริหารสมาคมกีฬา

ผู้วิจัยได้ทำการสัมภาษณ์ผู้บริหารสมาคมกีฬาจากสมาคมกีฬาต่าง ๆ จำนวน 10 คน โดยการให้เรียงลำดับความสำคัญของปัจจัยความสำเร็จด้านต่าง ๆ และการสัมภาษณ์ข้อมูลการบริหารจัดการในปัจจัยด้านต่าง ๆ ดังนี้

ตารางที่ 22 อันดับความสำคัญของปัจจัยที่มีผลต่อความสำเร็จในการบริหารจัดการสมาคมกีฬาจากการสอบถามผู้บริหารสมาคมกีฬา แบ่งตามระดับความสำเร็จ

ปัจจัยความสำเร็จด้านต่าง ๆ	อันดับความสำคัญ				
	กลุ่มสมาคมกีฬาที่แบ่งตามระดับความสำเร็จ				
	ระดับ พอใช้	ระดับ ปานกลาง	ระดับ ดี	ระดับ ดีมาก	ระดับ ดีเลิศ
ด้านบุคลากร (X_1)	5	8	4	4	4
ด้านบริหารจัดการ (X_2)	3	6	5	5	6
ด้านงบประมาณ (X_3)	4	7	6	6	5
ด้านโครงสร้างองค์กร (X_4)	9	5	3	3	3
ด้านการสนับสนุนสมาคมกีฬา (X_5)	6	3	8	9	10
ด้านวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยีฯ (X_6)	8	9	7	7	7
ด้านระบบจัดการแข่งขันกีฬา (X_7)	7	4	9	8	8
ด้านกฎหมายระเบียบข้อบังคับ (X_8)	10	10	10	10	9
ด้านสถานที่ วัสดุ อุปกรณ์ ฯ (X_9)	2	2	2	2	2
ด้านการพัฒนานักกีฬาในสมาคมกีฬา (X_{10})	1	1	1	1	1

จากตารางที่ 22 แสดงให้เห็นว่า ตัวแทนกลุ่มตัวอย่างของแต่ละสมาคมกีฬา ซึ่งประกอบด้วยผู้บริหาร ผู้จัดการทีม ผู้ฝึกสอน และนักกีฬา ได้เรียงอันดับความสำคัญของปัจจัยความสำเร็จด้านต่าง ๆ ในการบริหารจัดการสมาคมกีฬา ดังต่อไปนี้

กลุ่มสมาคมกีฬาที่มีความสำเร็จอยู่ในระดับพอใช้ ได้จัดอันดับความสำคัญของปัจจัยความสำเร็จด้านต่าง ๆ ในการบริหารจัดการสมาคมกีฬาดังนี้ อันดับที่ 1 ด้านการพัฒนานักกีฬาในสมาคมกีฬา อันดับที่ 2 ด้านสถานที่ วัสดุ อุปกรณ์ และสิ่งอำนวยความสะดวก อันดับที่ 3 ด้านการบริหารจัดการ อันดับที่ 4 ด้านงบประมาณ อันดับที่ 5 ด้านบุคลากร อันดับที่ 6 ด้านการสนับสนุนสมาคมกีฬา อันดับที่ 7 ด้านระบบการจัดการแข่งขันกีฬา อันดับที่ 8 ด้านวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยีการกีฬา อันดับที่ 9 ด้านโครงสร้างองค์กรและอันดับที่ 10 ด้านกฎหมายระเบียบข้อบังคับตามลำดับ

กลุ่มสมาคมกีฬาที่มีความสำเร็จอยู่ในระดับปานกลาง ได้จัดอันดับความสำคัญของปัจจัยความสำเร็จด้านต่าง ๆ ในการบริหารจัดการสมาคมกีฬาดังนี้ อันดับที่ 1 ด้านการพัฒนานักกีฬาในสมาคมกีฬา อันดับที่ 2 ด้านสถานที่ วัสดุ อุปกรณ์ และสิ่งอำนวยความสะดวก อันดับที่ 3 ด้านการสนับสนุนสมาคมกีฬา อันดับที่ 4 ด้านระบบการจัดการแข่งขันกีฬา อันดับที่ 5 ด้านโครงสร้างองค์กร อันดับที่ 6 ด้านการบริหารจัดการ อันดับที่ 7 ด้านงบประมาณ อันดับที่ 8 ด้านบุคลากร อันดับที่ 9 ด้านวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยีการกีฬา และอันดับที่ 10 ด้านกฎหมายระเบียบข้อบังคับตามลำดับ

กลุ่มสมาคมกีฬาที่มีความสำเร็จอยู่ในระดับดี ได้จัดอันดับความสำคัญของปัจจัยความสำเร็จด้านต่าง ๆ ในการบริหารจัดการสมาคมกีฬาดังนี้ อันดับที่ 1 ด้านการพัฒนานักกีฬาในสมาคมกีฬา อันดับที่ 2 ด้านสถานที่ วัสดุ อุปกรณ์ และสิ่งอำนวยความสะดวก อันดับที่ 3 ด้านโครงสร้างองค์กร อันดับที่ 4 ด้านบุคลากร อันดับที่ 5 ด้านการบริหารจัดการ อันดับที่ 6 ด้านงบประมาณ อันดับที่ 7 ด้านวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยีการกีฬา อันดับที่ 8 ด้านการสนับสนุนสมาคมกีฬา อันดับที่ 9 ด้านระบบการจัดการแข่งขันกีฬา และอันดับที่ 10 ด้านกฎหมายระเบียบข้อบังคับตามลำดับ

กลุ่มสมาคมกีฬาที่มีความสำเร็จอยู่ในระดับดีมาก ได้จัดอันดับความสำคัญของปัจจัยความสำเร็จด้านต่าง ๆ ในการบริหารจัดการสมาคมกีฬาดังนี้ อันดับที่ 1 ด้านการพัฒนานักกีฬาในสมาคมกีฬา อันดับที่ 2 ด้านสถานที่ วัสดุ อุปกรณ์ และสิ่งอำนวยความสะดวก อันดับที่ 3 ด้านโครงสร้างองค์กร อันดับที่ 4 ด้านบุคลากร อันดับที่ 5 ด้านการบริหารจัดการ อันดับที่ 6 ด้านงบประมาณ อันดับที่ 7 ด้านวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยีการกีฬา อันดับที่ 8 ด้านระบบการจัดการ

แข่งขันกีฬา อันดับที่ 9 ด้านการสนับสนุนสมาคมกีฬา และอันดับที่ 10 ด้านกฎหมายระเบียบข้อบังคับตามลำดับ

กลุ่มสมาคมกีฬาที่มีความสำเร็จอยู่ในระดับดีเลิศ ได้จัดอันดับความสำคัญของของปัจจัยความสำเร็จด้านต่าง ๆ ในการบริหารจัดการสมาคมกีฬาดังนี้ อันดับที่ 1 ด้านการพัฒนาบุคลากรในสมาคมกีฬา อันดับที่ 2 ด้านสถานที่ วัสดุ อุปกรณ์ และสิ่งอำนวยความสะดวก อันดับที่ 3 ด้านโครงสร้างองค์กร อันดับที่ 4 ด้านบุคลากร อันดับที่ 5 ด้านงบประมาณ อันดับที่ 4 ด้านการบริหารจัดการ อันดับที่ 7 ด้านวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยีการกีฬา อันดับที่ 8 ด้านระบบการจัดการแข่งขันกีฬา อันดับที่ 9 ด้านกฎหมายระเบียบข้อบังคับ และอันดับที่ 10 ด้านการสนับสนุนสมาคมกีฬาตามลำดับ

ข้อมูลเกี่ยวกับแบบสัมภาษณ์ปัจจัยที่มีผลต่อความสำเร็จในการบริหารจัดการสมาคมกีฬา

1. ท่านมีความคิดเห็นต่อการคัดเลือกบุคลากรและจัดสรรงานให้กับบุคลากรอย่างไรในสมาคมกีฬา

ผู้สัมภาษณ์ส่วนใหญ่ คิดว่าการคัดเลือกบุคลากร ควรเลือกบุคลากรที่เรียนตรงกับสายงาน และควรมีประสบการณ์ในการทำงานด้านนี้ไม่ต่ำกว่า 1 ปี ควรมีมนุษยสัมพันธ์ที่ดีกับเพื่อนร่วมงาน เพราะจะทำให้มีการเรียนรู้งานที่เร็วขึ้น ส่วนการจัดสรรงานควรจัดให้เหมาะสมกับความรู้ ที่ได้เรียนมาและประสบการณ์งานโดยตรง เพื่อให้สมาคมกีฬาสามารถพัฒนาไปได้อย่างต่อเนื่อง

2. ท่านมีวิธีการบริหารจัดการในสมาคมกีฬาของท่านอย่างไรเพื่อนำไปสู่ความสำเร็จ

สมาคมกีฬาควรมีการวางแผนในการบริหารจัดการสมาคมกีฬาทั้งระยะสั้นและระยะยาว เพราะถ้าสมาคมกีฬามีการวางแผนที่ดีแล้วนั้น องค์กรสามารถพัฒนาไปสู่ความสำเร็จในอนาคตได้ และถ้าสมาคมกีฬามีการพัฒนาที่ยิ่งมากขึ้น ควรเริ่มต้นพัฒนาที่ตัวบุคลากรในสมาคมกีฬาด้วย ควรมีการส่งเสริมให้บุคลากรได้เข้ารับการอบรมเพิ่มเติมทั้งในประเทศและต่างประเทศ เพื่อนำความรู้ที่ได้รับกลับมาพัฒนาสมาคมกีฬาให้ประสบผลสำเร็จในอนาคต

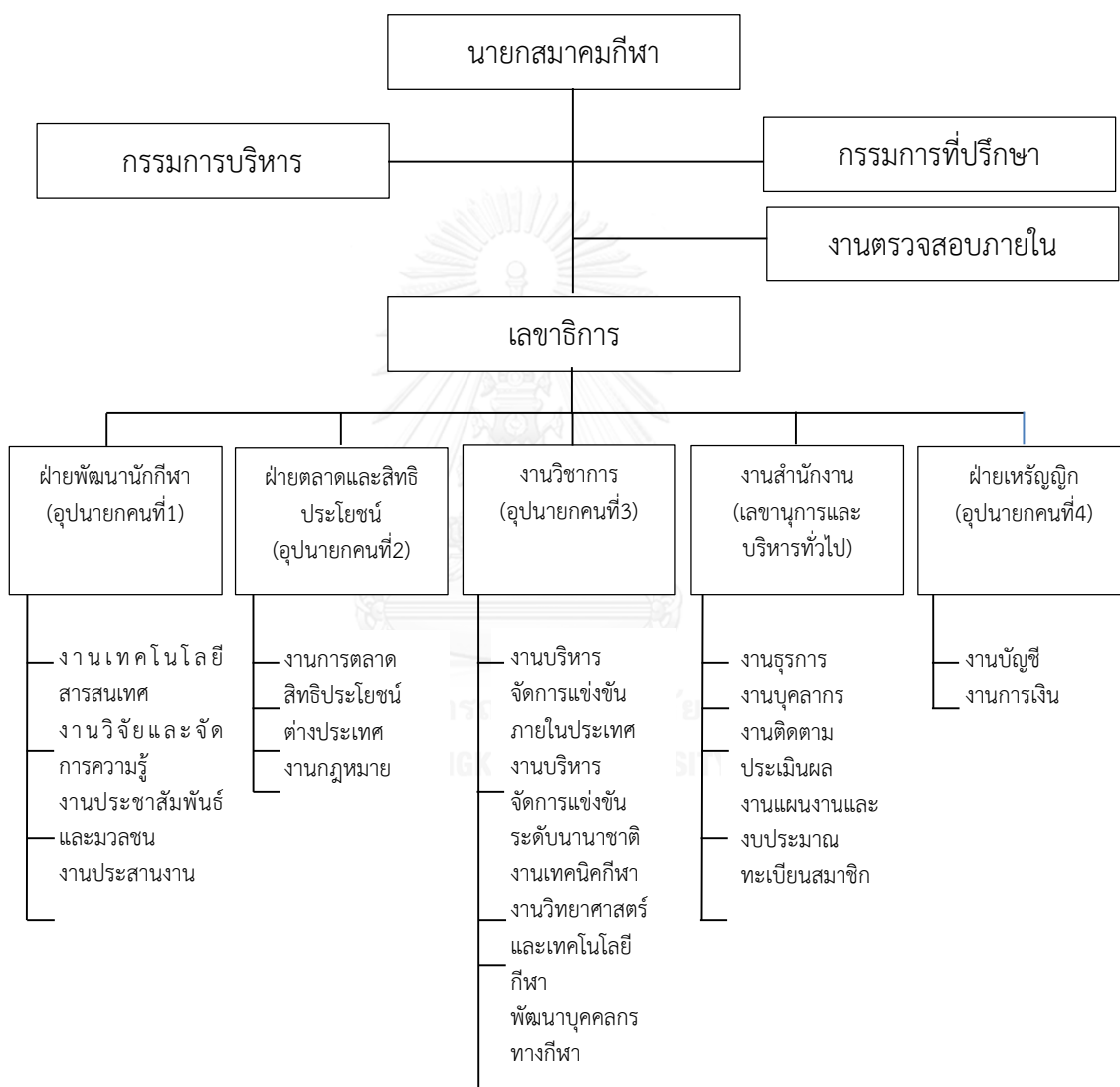
3. สมาคมกีฬาของท่านได้รับงบประมาณจากการจัดสรรจากรัฐบาลเพียงพอต่อความต้องการหรือไม่

ถ้าเป็นสมาคมกีฬาที่มีขนาดใหญ่หรือสมาคมกีฬาที่ได้รับการจัดอันดับจากการกีฬาแห่งประเทศไทยในระดับดีมาก ก็จะส่งผลให้ได้รับการจัดสรรจากรัฐบาลที่ค่อนข้างมาก เพราะถือว่ามี การประสบผลสำเร็จเป็นอย่างมาก แต่ถ้าหากสมาคมกีฬาที่ได้รับการจัดอันดับอยู่ในระดับพอใช้

งบประมาณที่ได้รับก็มักจะน้อยตามไปด้วย จึงเกิดการคลาดแคลนในงบประมาณ ทำให้สมาคมกีฬา
ขาดการพัฒนาที่ต่อเนื่อง เนื่องจากขาดแคลนงบประมาณในการพัฒนาตัวบุคลากรนักกีฬา

4. สมาคมกีฬาของท่านมีระบบโครงสร้างอย่างไรเพื่อก่อให้เกิดการพัฒนาไปข้างหน้า

สมาคมกีฬาส่วนใหญ่มีระบบโครงสร้างองค์กรที่ชัดเจน โดยมีการปกครองโดยนายกสมาคม
กีฬา ดังแผนภูมิต่อไปนี้

หากแต่ละสมาคมกีฬามีการบริหารจัดการตามแผนภูมิข้างต้น และมีการแบ่งงานกันตรง
ตามหน้าที่ก็สามารถพัฒนาไปข้างหน้าได้อย่างแน่นอน

5. สมาคมกีฬาของท่านได้รับการสนับสนุนจากเอกชนหรือไม่และมีการให้ขวัญและกำลังใจแก่นักกีฬาอย่างไรเมื่อได้รับรางวัลกลับมาให้กับประเทศ

สมาคมกีฬาที่ได้รับการสนับสนุนจากเอกชนส่วนใหญ่จะเป็นสมาคมกีฬาที่ถูกจัดอยู่ในสมาคมกีฬาระดับตีมากตามการแบ่งของการกีฬาแห่งประเทศไทยจะได้รับการสนับสนุนงบประมาณและมีงบประมาณส่วนหนึ่งให้กับนักกีฬาเพื่อเป็นขวัญกำลังใจให้กับนักกีฬา แต่ถ้าสมาคมกีฬาที่ถูกจัดในระดับพอใช้ ส่วนใหญ่ภาคเอกชนจะไม่ค่อยมีบทบาทเข้ามาให้การสนับสนุนมากนัก เพราะไม่มีผลงานเป็นที่ประจักษ์ และไม่สร้างชื่อเสียงมากยกต่อเอกชนที่จะเข้ามาสนับสนุนงบประมาณ

6. สมาคมกีฬาของท่านได้นำวิทยาศาสตร์การกีฬาและเทคโนโลยีการกีฬาเข้ามาใช้ในสมาคมกีฬาหรือไม่ อย่างไร

สมาคมกีฬาส่วนใหญ่เน้นวิทยาศาสตร์การกีฬาและเทคโนโลยีทางการกีฬาเข้ามาใช้ในสมาคมกีฬา อาทิเช่น ทางด้านเวชศาสตร์การกีฬา จิตวิทยาการกีฬา สรีรวิทยาการกีฬา เทคโนโลยีทางการกีฬา การจัดการการกีฬา หรือแม้แต่โภชนาการกีฬาที่จะให้นักกีฬามีสมรรถภาพทางการกีฬาที่ดีขึ้น

7. สมาคมกีฬาของท่านมีวิธีการให้ความรู้ด้านการจัดการแข่งขันกีฬาอย่างไร

สมาคมกีฬาส่วนใหญ่มักจะส่งบุคลากรในสมาคมกีฬาของตนเองได้ไปอบรมความรู้เกี่ยวกับการจัดการกีฬาในด้านต่าง ๆ เพื่อนำความรู้ที่ได้รับจากการอบรมมาพัฒนาสมาคมกีฬาตนเองในด้านการจัดการแข่งขันกีฬา และบางสมาคมกีฬาได้ส่งบุคลากรของตนเองไปฝึกอบรมยังต่างประเทศ เพื่อนำเทคนิคมาปรับใช้ในการจัดการแข่งขันในบ้านเรา

8. สมาคมกีฬาของท่านจัดให้มีการอบรม ให้ความรู้ เรื่องกฎ กติกา ให้กับนักกีฬาและผู้ที่เกี่ยวข้องอย่างไร

สมาคมกีฬาส่วนใหญ่มักจะจัดให้มีการอบรมเรื่องกฎ กติกาให้กับนักกีฬาอยู่เสมอเพื่อให้นักกีฬาได้เรียนรู้กฎ กติกา ตามหลักสากลได้อย่างถูกต้องไม่ผิดกฎ กติกาในการแข่งขัน และบางสมาคมกีฬายังได้มีการจับอบรมให้กับบุคคลทั่วไปที่สนใจในกฎ กติกาในแต่ละชนิดกีฬา

9. สมาคมกีฬาของท่านมีสถานที่ฝึกซ้อมกีฬาที่เป็นมาตรฐานสากล

สถานที่ฝึกซ้อมกีฬาที่เป็นมาตรฐานสากล ถ้าเป็นสมาคมกีฬาที่อยู่ในระดับตีมากส่วนใหญ่จะมีสนามซ้อมกีฬาที่เป็นมาตรฐานและเป็นของสมาคมกีฬาเอง แต่ถ้าเป็นสมาคมกีฬาที่อยู่ในระดับพอใช้มักจะต้องเช่าสถานที่ของเอกชนเป็นส่วนใหญ่ ทำให้สิ้นเปลืองงบประมาณ ส่งผลให้งบประมาณที่ได้รับมาใช้ในสมาคมกีฬาต้องนำมาใช้ในส่วนนี้ด้วย

10. สมาคมกีฬามีการพัฒนาด้านต่างๆ ให้กับนักกีฬาอย่างไรบ้าง

สมาคมกีฬามีการจัดนักเวชศาสตร์ทางการกีฬามาฝึกอบรมให้กับนักกีฬา เพื่อให้ให้นักกีฬามีการดูแลรักษาอาการบาดเจ็บเบื้องต้นของตนเองได้ มีนักโภชนาการทางการกีฬา มาดูแลควบคุมแนะนำถึงวิธีการรับประทานอาหารที่ถูกต้องหรือมีการจัดตารางการรับประทานอาหารอย่างไรสำหรับนักกีฬาประเภทที่ต้องควบคุมน้ำหนัก อีกทั้งยังมีการพัฒนาสถานที่ วัสดุอุปกรณ์ให้ได้มาตรฐานมีความทันสมัย เพื่อเตรียมความพร้อมให้กับนักกีฬา

บทที่ 5

สรุปผลการวิจัย อภิปรายผล และข้อเสนอแนะ

การวิจัยเรื่อง “ปัจจัยที่มีผลต่อความสำเร็จในการบริหารจัดการสมาคมกีฬาแห่งประเทศไทย” มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาปัจจัยที่มีผลต่อความสำเร็จในการบริหารจัดการสมาคมกีฬาแห่งประเทศไทย โดยปัจจัยที่นำมาศึกษาในครั้งนี้ เป็นปัจจัยที่เกี่ยวข้องกับการบริหารจัดการสมาคมกีฬาจำนวน 10 ด้าน ตามที่การกีฬาแห่งประเทศไทย (2555) ได้กำหนด ซึ่งประกอบด้วย

1. ปัจจัยด้านบุคลากรในสมาคมกีฬา
2. ปัจจัยด้านการบริหารจัดการในสมาคมกีฬา
3. ปัจจัยด้านระบบงบประมาณในสมาคมกีฬา
4. ปัจจัยด้านระบบโครงสร้างองค์กรกีฬาในสมาคมกีฬา
5. ปัจจัยด้านการสนับสนุนในสมาคมกีฬา
6. ปัจจัยด้านวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยีการกีฬาในสมาคมกีฬา
7. ปัจจัยด้านระบบการจัดการการแข่งขันในสมาคมกีฬา
8. ปัจจัยด้านกฎหมาย ระเบียบข้อบังคับในสมาคมกีฬา
9. ปัจจัยด้านสถานที่ วัสดุ อุปกรณ์ และสิ่งอำนวยความสะดวกในสมาคมกีฬา
10. ปัจจัยด้านการพัฒนานักกีฬาในสมาคมกีฬา

โดยปัจจัยทั้ง 10 ด้านดังกล่าวนี้ เป็นปัจจัยที่การกีฬาแห่งประเทศไทยได้นำมาใช้ในการแบ่งระดับความสำเร็จในการบริหารจัดการของกลุ่มสมาคมกีฬา โดยแบ่งออกเป็น 5 ระดับ คือ

1. กลุ่มสมาคมกีฬาที่มีความสำเร็จอยู่ในระดับดีเลิศ
2. กลุ่มสมาคมกีฬาที่มีความสำเร็จอยู่ในระดับดีมาก
3. กลุ่มสมาคมกีฬาที่มีความสำเร็จอยู่ในระดับดี
4. กลุ่มสมาคมกีฬาที่มีความสำเร็จอยู่ในระดับปานกลาง
5. กลุ่มสมาคมกีฬาที่มีความสำเร็จอยู่ในระดับพอใช้

ผู้วิจัยนำข้อมูลที่ได้จากการศึกษา แนวคิด ทฤษฎี และงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับองค์ประกอบของปัจจัยด้านต่าง ๆ มาวิเคราะห์ สังเคราะห์ และสร้างข้อคำถามในแต่ละปัจจัย โดยใช้มาตราส่วนประมาณค่า 5 ระดับ (5 Rating scale) และผ่านกระบวนการตรวจสอบคุณภาพเครื่องมือความตรงเชิงเนื้อหา (Content Validity) โดยมีค่าดัชนีความสอดคล้องของข้อคำถามเท่ากับ 0.80 และมีความเที่ยง (Reliability) เท่ากับ 0.98 จากนั้นผู้วิจัยได้ดำเนินการวิจัยตามขั้นตอนโดย แบ่งเป็น 2 ส่วน ดังนี้

ส่วนที่ 1 ศึกษาความคิดเห็นของผู้บริหารและผู้บริหารปฏิบัติงาน เกี่ยวกับปัจจัยที่มีผลต่อความสำเร็จในการบริหารจัดการสมาคมกีฬาแห่งประเทศไทย

ส่วนที่ 2 ศึกษาความสัมพันธ์เชิงสาเหตุของปัจจัยด้านต่าง ๆ ที่มีผลต่อความสำเร็จในการบริหารจัดการสมาคมกีฬา

ผู้วิจัยได้ทำการสุ่มกลุ่มตัวอย่างโดยใช้การสุ่มอย่างง่ายด้วยวิธีการจับฉลาก รวมทั้งสิ้นจำนวน 400 คน จากสมาคมกีฬาต่าง ๆ ซึ่งแบ่งตามระดับความสำเร็จของสมาคมกีฬา 5 กลุ่ม กลุ่มละ 80 คน กลุ่มตัวอย่างที่เข้าร่วมในการวิจัย จะเป็นผู้ที่มีบทบาทและมีความเกี่ยวข้องในสมาคมกีฬา ประกอบด้วยกลุ่มผู้บริหารที่ยังคงดำรงตำแหน่งต่าง ๆ ในสมาคมกีฬา กลุ่มผู้จัดการทีมและรองผู้จัดการทีม กลุ่มผู้ฝึกสอนและผู้ช่วยผู้ฝึกสอน และกลุ่มนักกีฬาที่สังกัดในสมาคมกีฬา

การเก็บรวบรวมข้อมูล จะเก็บจากแบบสอบถามความคิดเห็นจากข้อคำถามต่าง ๆ ที่ผู้วิจัยสร้างขึ้น เกี่ยวกับการบริหารจัดการของสมาคมกีฬาที่กลุ่มตัวอย่างแต่ละคนสังกัด ในปัจจัยต่าง ๆ ทั้ง 10 ด้าน และกำหนดระดับความสำเร็จของสมาคมกีฬาที่กลุ่มตัวอย่างสังกัดอยู่

นำข้อมูลที่ได้มาวิเคราะห์ทางสถิติโดยใช้การวิเคราะห์เส้นทาง (Path analysis) เพื่อศึกษาอิทธิพลระหว่างตัวแปรในรูปแบบความสัมพันธ์เชิงสาเหตุของปัจจัยด้านต่าง ๆ ที่ส่งผลต่อความสำเร็จในการบริหารจัดการสมาคมกีฬาแห่งประเทศไทย โดยการทดสอบแบบจำลองตามสมมุติฐานที่ผู้วิจัยกำหนดขึ้นกับข้อมูลที่เก็บรวบรวมข้อมูลได้จากการวิจัย ซึ่งผลการวิเคราะห์ข้อมูลจะประกอบด้วยค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ระหว่างตัวแปรปัจจัยด้านต่าง ๆ ที่นำมาศึกษา รูปแบบความสัมพันธ์เชิงสาเหตุ อิทธิพลทางตรง อิทธิพลทางอ้อม และอิทธิพลรวมของตัวแปรปัจจัยที่มีผลต่อความสำเร็จในการบริหารจัดการสมาคมกีฬาแห่งประเทศไทย และการทดสอบความสอดคล้องของรูปแบบตามสมมุติฐานกับข้อมูลเชิงประจักษ์

ในส่วนของคุณภาพเชิงคุณภาพ ผู้วิจัยได้สัมภาษณ์ผู้บริหารของสมาคมกีฬาจำนวน 10 คน จากกลุ่มสมาคมกีฬาที่มีความสำเร็จทุกระดับทั้ง 5 กลุ่ม ๆ ละ 2 คน โดยจะสอบถามความคิดเห็นเกี่ยวกับ

ปัจจัยที่ส่งผลต่อการบริหารจัดการสมาคมกีฬาแห่งประเทศไทย เพื่อมาวิเคราะห์ข้อมูลเชิงเนื้อหา (Content Analysis) ทำการสรุปผล และนำข้อมูลที่ได้มาทำการสนทนากลุ่ม (Focus Group)

สรุปผลการวิจัย

ผู้วิจัยได้สรุปผลที่ได้จากการวิจัยดังนี้

1. ข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม พบว่า ผู้ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่ เป็นเพศชาย คิดเป็นร้อยละ 65.0 มีอายุ ตั้งแต่ 30 ปี ลงมา คิดเป็นร้อยละ 45.0 รองลงมา มีอายุระหว่าง 31 – 40 คิดเป็นร้อยละ 31.0 การศึกษาอยู่ในระดับปริญญาตรี คิดเป็นร้อยละ 71.0 โดยเป็นเจ้าหน้าที่สมาคมกีฬา คิดเป็นร้อยละ 42.0 และมีระยะเวลาในการทำงานอยู่ในช่วงระยะเวลา 0-4 ปี คิดเป็นร้อยละ 45.0

2. ระดับความคิดเห็นของปัจจัยที่มีผลต่อความสำเร็จในการบริหารจัดการสมาคมกีฬาแห่งประเทศไทยในทั้ง 10 ด้าน ซึ่งได้แก่ด้านบุคลากร ด้านการบริหารจัดการ ด้านงบประมาณ ด้านระบบโครงสร้างองค์กร ด้านการสนับสนุน ด้านวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยีกีฬา ด้านระบบการจัดการแข่งขัน ด้านกฎหมาย ระเบียบ ข้อบังคับ ด้านสถานที่ วัสดุ อุปกรณ์สิ่งอำนวยความสะดวก และด้านการพัฒนานักกีฬา อยู่ในระดับมากทุกด้าน

3. ค่าเฉลี่ย และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของปัจจัยด้านต่าง ๆ จำแนกตามระดับความสำเร็จของกลุ่มสมาคมกีฬาของตัวแปรปัจจัยทั้ง 10 ด้าน พบว่า กลุ่มสมาคมกีฬาที่มีความสำเร็จอยู่ในระดับขั้นเลิศมีคะแนนระดับความคิดเห็นมากที่สุด รองลงมา คือ กลุ่มสมาคมกีฬาที่มีความสำเร็จอยู่ในระดับดีมาก กลุ่มสมาคมกีฬาที่มีความสำเร็จอยู่ในระดับดี กลุ่มสมาคมกีฬาที่มีความสำเร็จในอยู่ในระดับปานกลาง และกลุ่มสมาคมกีฬาที่มีความสำเร็จในการบริหารจัดการอยู่ในระดับพอใช้ ตามลำดับ

4. ปัจจัยที่มีผลต่อความสำเร็จในการบริหารจัดการสมาคมกีฬาทั้ง 10 ด้าน มีความสัมพันธ์ซึ่งกันและกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01 ทุกคู่ และลักษณะความสัมพันธ์เป็นเชิงบวก โดยตัวแปรที่มีความสัมพันธ์กันสูงสุดที่สุด คือ ปัจจัยด้านการพัฒนานักกีฬากับระดับความสำเร็จของสมาคมกีฬาแห่งประเทศไทย โดยมีค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ (r) = 0.909 ส่วนตัวแปรที่มีค่าความสัมพันธ์กันต่ำที่สุด คือ ปัจจัยด้านกฎหมาย ระเบียบข้อบังคับ และปัจจัยด้านสถานที่ วัสดุ อุปกรณ์ ๆ โดยมีค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ (r) = 0.593

5. ค่าอิทธิพลทางตรงของปัจจัยด้านต่าง ๆ ที่ส่งผลต่อความสำเร็จในการบริหารจัดการสมาคมกีฬาแห่งประเทศไทยจากการวิเคราะห์สัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์เส้นทาง พบว่า ความสำเร็จในการบริหารจัดการของสมาคมกีฬาแห่งประเทศไทยได้รับอิทธิพลโดยตรงจากปัจจัยด้านบุคลากร ด้านการบริหารจัดการ ด้านงบประมาณ ด้านระบบโครงสร้างองค์กรกีฬา ด้านการสนับสนุน ด้านวิทยา

ศาสตร์และเทคโนโลยีการกีฬา ด้านระบบการจัดการแข่งขันกีฬา ด้านกฎหมาย ระเบียบข้อบังคับ ด้านสถานที่ วัสดุ อุปกรณ์ และสิ่งอำนวยความสะดวก และด้านการพัฒนานักกีฬา โดยมีค่าอิทธิพลทางตรงเท่ากับ .653 .612 .752 .709 .723 .748 .708 .712 .674 และ .908 ตามลำดับ

6. ค่าอิทธิพลทางอ้อมของปัจจัยด้านต่าง ๆ ที่ส่งผลต่อความสำเร็จในการบริหารจัดการสมาคมกีฬาแห่งประเทศไทย มีดังนี้

6.1 ปัจจัยด้านบุคลากร จะมีอิทธิพลทางอ้อมต่อปัจจัยด้านการบริหารจัดการ โดยมีค่าเท่ากับ .523 มีอิทธิพลทางอ้อมต่อปัจจัยด้านการบริหารจัดการแล้วผ่านต่อไปยังปัจจัยด้านงบประมาณ โดยมีค่าเท่ากับ .504 มีอิทธิพลทางอ้อมต่อปัจจัยด้านงบประมาณ โดยมีค่าเท่ากับ .593 มีอิทธิพลทางอ้อมต่อปัจจัยด้านระบบโครงสร้างองค์กรกีฬาเท่ากับ .588 มีอิทธิพลทางอ้อมต่อปัจจัยด้านระบบโครงสร้างองค์กรกีฬา แล้วผ่านต่อไปยังปัจจัยด้านการพัฒนานักกีฬาเท่ากับ.572

6.2 ปัจจัยด้านการบริหารจัดการ จะมีอิทธิพลทางอ้อมต่อปัจจัยด้านงบประมาณ โดยมีค่าเท่ากับ .592

6.3 ปัจจัยด้านงบประมาณจะมีอิทธิพลทางอ้อมต่อปัจจัยด้านวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยีการกีฬาโดยมีค่าเท่ากับ.599 มีอิทธิพลทางอ้อมต่อปัจจัยด้านวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยีการกีฬา ผ่านปัจจัยด้านการพัฒนานักกีฬาโดยมีค่าเท่ากับ .600 มีอิทธิพลทางอ้อมต่อปัจจัยด้านระบบจัดการแข่งขันมีค่าเท่ากับ .600 มีอิทธิพลทางอ้อมต่อปัจจัยด้านระบบจัดการแข่งขันแล้วผ่านต่อไปยังปัจจัยด้านการพัฒนานักกีฬา มีค่าเท่ากับ.368 มีอิทธิพลทางอ้อมต่อปัจจัยด้านสถานที่ วัสดุ อุปกรณ์ และสิ่งอำนวยความสะดวก มีค่าเท่ากับ .462 มีอิทธิพลทางอ้อมต่อปัจจัยด้านสถานที่ วัสดุ อุปกรณ์ และสิ่งอำนวยความสะดวก แล้วผ่านต่อไปยังปัจจัยด้านการพัฒนานักกีฬา มีค่าเท่ากับ .397 และมีอิทธิพลทางอ้อมต่อปัจจัยด้านการพัฒนานักกีฬามีค่าเท่ากับ.646

6.4 ปัจจัยด้านระบบโครงสร้างองค์กรกีฬา จะมีอิทธิพลทางอ้อมต่อปัจจัยด้านการพัฒนานักกีฬามีค่าเท่ากับ .691

6.5 ปัจจัยด้านการสนับสนุนจะมีอิทธิพลทางอ้อมต่อปัจจัยด้านงบประมาณ มีค่าเท่ากับ.608

6.6 ปัจจัยด้านวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยีการกีฬา จะมีอิทธิพลทางอ้อมต่อปัจจัยด้านการพัฒนานักกีฬา มีค่าเท่ากับ = .749

6.7 ปัจจัยด้านระบบจัดการแข่งขัน จะมีอิทธิพลทางอ้อมต่อปัจจัยด้านกฎหมาย ระเบียบและข้อบังคับ มีค่าเท่ากับ.538

6.8 ปัจจัยด้านกฎหมาย ระเบียบและข้อบังคับ ไม่มีอิทธิพลทางอ้อมต่อปัจจัยด้านต่าง ๆ ที่มีต่อความสำเร็จในการบริหารจัดการสมาคมกีฬา

6.9 ปัจจัยด้านสถานที่ วัสดุ อุปกรณ์ และสิ่งอำนวยความสะดวก จะมีอิทธิพลทางอ้อมต่อปัจจัยด้านการพัฒนานักกีฬามีค่าเท่ากับ.587

6.10 ปัจจัยด้านการพัฒนานักกีฬา ไม่มีอิทธิพลทางอ้อมต่อปัจจัยด้านต่าง ๆ ที่มีต่อความสำเร็จในการบริหารจัดการสมาคมกีฬา

7. ผลรวมค่าอิทธิพลของปัจจัยที่มีต่อความสำเร็จในการบริหารจัดการสมาคมกีฬาซึ่งได้จากผลบวกของผลทางตรงและผลทางอ้อมทั้งหมด มีดังนี้

7.1 ผลรวมของปัจจัยด้านบุคลากรที่มีต่อความสำเร็จในการบริหารจัดการสมาคมกีฬาแห่งประเทศไทย มีค่าเท่ากับ 3.433

7.2 ผลรวมของปัจจัยด้านการบริหารจัดการที่มีต่อความสำเร็จในการบริหารจัดการสมาคมกีฬาแห่งประเทศไทย มีค่าเท่ากับ 1.204

7.3 ผลรวมของปัจจัยด้านงบประมาณในสมาคมกีฬา ที่มีต่อความสำเร็จในการบริหารจัดการสมาคมกีฬาแห่งประเทศไทย มีค่าเท่ากับ 4.424

7.4 ผลรวมของปัจจัยด้านระบบโครงสร้างองค์กรกีฬา ที่มีต่อความสำเร็จในการบริหารจัดการสมาคมกีฬาแห่งประเทศไทย เท่ากับ 1.400

7.5 ผลรวมของปัจจัยด้านการสนับสนุนสมาคมกีฬา ที่มีต่อความสำเร็จในการบริหารจัดการสมาคมกีฬาแห่งประเทศไทย มีค่าเท่ากับ 1.331

7.6 ผลรวมของปัจจัยด้านวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยีการกีฬา ที่มีต่อความสำเร็จในการบริหารจัดการสมาคมกีฬาแห่งประเทศไทย มีค่าเท่ากับ 1.497

7.7 ผลรวมของปัจจัยด้านระบบการจัดการแข่งขันกีฬา ที่มีต่อความสำเร็จในการบริหารจัดการสมาคมกีฬาแห่งประเทศไทย มีค่าเท่ากับ 1.246

7.8 ผลรวมของปัจจัยด้านกฎหมาย ระเบียบข้อบังคับ ที่มีต่อความสำเร็จในการบริหารจัดการสมาคมกีฬาแห่งประเทศไทย มีค่าเท่ากับ .712

7.9 ผลรวมของปัจจัยด้านสถานที่ วัสดุ อุปกรณ์ และสิ่งอำนวยความสะดวก ที่มีต่อความสำเร็จในการบริหารจัดการสมาคมกีฬา มีค่าเท่ากับ 1.261

7.10 ผลรวมของปัจจัยด้านการพัฒนานักกีฬาในสมาคมกีฬา ที่มีต่อความสำเร็จในการบริหารจัดการสมาคมกีฬาแห่งประเทศไทย มีค่าเท่ากับ .908

อภิปรายผลการวิจัย

จากการวิจัยเรื่อง ปัจจัยที่มีผลต่อการบริหารจัดการสมาคมกีฬาแห่งประเทศไทย พบว่า ผู้ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่ เป็นเพศชาย อายุ ตั้งแต่ 30 ปี ลงมา มีอายุระหว่าง 31 – 40 การศึกษา อยู่ในระดับปริญญาตรี โดยผู้ที่ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่เป็นเจ้าของที่สมาคมกีฬา และมีระยะเวลาในการทำงานอยู่ในช่วงระยะเวลา 0-4 ปี ซึ่งผู้วิจัยมีความคิดเห็นว่า ผู้ที่ทำงานด้านกีฬาส่วนใหญ่มักจะเป็นเพศชายเพราะชอบเล่นกีฬามากกว่าเพศหญิงจึงมีความสนใจในการทำงานด้านกีฬาเป็นจำนวนมาก ซึ่งตรงกับอภิชัย สาหรัยทอง (2547) ที่กล่าวว่า เพศชายชอบเล่นกีฬามากกว่าเพศหญิง และผู้ตอบแบบสอบถามที่อยู่ในช่วงอายุตั้งแต่ 30 ปีลงมา เนื่องจากอยู่ในตำแหน่งปฏิบัติการบุคลากรที่ทำหน้าที่ในด้านนี้ส่วนใหญ่ยังมีประสบการณ์ในการทำงานไม่มากนัก

จากการศึกษาระดับความคิดเห็นของปัจจัยที่มีผลต่อการบริหารจัดการสมาคมกีฬาแห่งประเทศไทยพบว่าเมื่อพิจารณารายชื่อของแบบสอบถาม พบว่าผู้ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่มีความคิดเห็นระดับมากที่สุดปัจจัย 10 ด้าน คือ ด้านบุคลากรกีฬา ด้านการบริหารจัดการ ด้านงบประมาณ ด้านระบบโครงสร้างองค์กรกีฬา ด้านการสนับสนุน ด้านวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยีการกีฬา ด้านระบบการจัดการแข่งขันกีฬา ด้านกฎหมาย ระเบียบข้อบังคับ ด้านสถานที่ วัสดุ อุปกรณ์ และสิ่งอำนวยความสะดวก และด้านการพัฒนานักกีฬา ผู้วิจัยมีความคิดเห็นว่า ปัจจัยทั้ง 10 ด้านสมาคมกีฬาเป็นตามที่มีการกีฬาแห่งประเทศไทยได้ประเมินตามการจัดกลุ่ม 5 ลำดับ ตามความสำเร็จของสมาคมกีฬา การกีฬาแห่งประเทศไทย (2555)

จากการศึกษา ค่าเฉลี่ย และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของปัจจัยด้านต่าง ๆ จำแนกตามระดับความสำเร็จของกลุ่มสมาคมกีฬาของตัวแปรปัจจัยทั้ง 10 ด้าน พบว่า กลุ่มสมาคมกีฬาที่มีความสำเร็จอยู่ในระดับดีเลิศมีคะแนนระดับความคิดเห็นมากที่สุด รองลงมา คือ กลุ่มสมาคมกีฬาที่มีความสำเร็จอยู่ในระดับดีมาก กลุ่มสมาคมกีฬาที่มีความสำเร็จอยู่ในระดับดี กลุ่มสมาคมกีฬาที่มีความสำเร็จอยู่ในระดับปานกลาง และกลุ่มสมาคมกีฬาที่มีความสำเร็จในการบริหารจัดการอยู่ในระดับพอใช้ตามลำดับ ซึ่งตรงกับ การกีฬาแห่งประเทศไทย (2555) พบว่ากลุ่มสมาคมกีฬาที่อยู่ในกลุ่มระดับดีเลิศมีคะแนนระดับความคิดเห็นมากที่สุด และน้อยที่สุดได้แก่กลุ่มสมาคมกีฬาระดับพอใช้

จากการศึกษาปัจจัยที่มีผลต่อการบริหารจัดการในสมาคมกีฬา ทั้ง 10 ด้าน มีความสัมพันธ์ซึ่งกันและกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01 ทุกคู่ และลักษณะความสัมพันธ์เป็นเชิงบวก โดยตัวแปรที่มีความสัมพันธ์กันสูงสุด คือ ปัจจัยด้านการพัฒนานักกีฬากับระดับความสำเร็จของสมาคมกีฬาแห่งประเทศไทย โดยมีค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ (r) = 0.909 ส่วนตัวแปรที่มีค่าความสัมพันธ์กันต่ำที่สุด คือ ปัจจัยด้านกฎหมาย ระเบียบข้อบังคับ และปัจจัยด้านสถานที่ วัสดุ อุปกรณ์ ฯ โดยมีค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ (r) = 0.593 มีประเด็นสำคัญที่นำมาอภิปรายดังนี้

1. ปัจจัยด้านบุคลากร ผลการวิจัยพบว่า ปัจจัยด้านบุคลากรจะมีอิทธิพลทางตรงกับระดับความสำเร็จของสมาคมกีฬา โดยมีค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์เท่ากับ .654 ซึ่งผู้วิจัยมีความคิดเห็นจากการพิจารณารายชื่อจากผู้ตอบแบบสอบถามพบว่าถ้าสมาคมกีฬามีการจัดฝึกอบรมบุคลากรทางการกีฬา อย่างเป็นระบบ และเพื่อให้การดำเนินงานของสมาคมกีฬา มีความเข้มแข็ง สมาคมกีฬาควรจะมีการวิเคราะห์ สภาพแวดล้อม จุดแข็ง จุดอ่อน โอกาส และอุปสรรค เพื่อเป็นข้อมูลประกอบการตัดสินใจและ สมาคมกีฬาต้องจัดทำแผนงานโครงการรองรับ เช่น สมาคมกีฬามีโครงการสรรหานักกีฬาเพื่อมาทดแทนนักกีฬาที่อายุมากขึ้น หรือบาดเจ็บเรื้อรังไม่สามารถแข่งขันได้ ซึ่งสอดคล้องกับการกีฬาแห่งประเทศไทย (2555). พบว่า ในกระบวนการบริหารจัดการสมาคมกีฬา ปัจจัยด้านบุคลากร เป็นปัจจัยสำคัญที่จะส่งผลกระทบต่อความสำเร็จของการบริหารจัดการสมาคมกีฬาได้ ทั้งนี้เนื่องจากปัจจัยดังกล่าว จะต้องอาศัยปัจจัยด้านบุคลากรที่มีประสิทธิภาพ เป็นองค์ประกอบพื้นฐานที่สำคัญซึ่งจะนำไปสู่ความสำเร็จของการบริหารจัดการสมาคมกีฬาได้

2 ปัจจัยด้านการบริหารจัดการ ผลการวิจัยพบว่า จากแผนผังการวิเคราะห์เส้นทาง พบว่า ปัจจัยด้านการบริหารจัดการ จะมีอิทธิพลทางตรงกับระดับความสำเร็จของสมาคมกีฬา โดยมีค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์เท่ากับ 0.612 และมีอิทธิพลทางอ้อมกับปัจจัยด้านงบประมาณ โดยมีค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์เท่ากับ 0.789 จากการวางแผน มีการกำหนดแผนยุทธศาสตร์ หรือแผนปฏิบัติงานประจำปีที่มีความชัดเจน มีการจัดทำแบบบันทึก สรุปรายงานเพื่อนำมาปรับปรุง แก้ไข และเสนอต่อไปกำหนดวิสัยทัศน์ พันธกิจ เป้าหมาย วัตถุประสงค์ ค่านิยม โดยการวิเคราะห์สภาพแวดล้อมหาจุดเด่น จุดด้อย จุดที่ควร พัฒนา มากำหนดแผนปฏิบัติงานที่ชัดเจนวางแผนงานของชมรมให้สอดคล้องกับแผนงานของสมาคมกีฬาจังหวัดให้สอดคล้องกับนโยบายของรัฐให้สอดคล้องกับแผนพัฒนากีฬาแห่งชาติ รวมถึงแผนระยะสั้นและระยะยาวที่นำไปสู่การปฏิบัติได้จัดทำแผนปฏิบัติการและนำแผนไปปฏิบัติให้บรรลุวัตถุประสงค์กำหนดวัตถุประสงค์ เป้าหมายวิธีการดำเนินงานงบประมาณ ระยะเวลาดำเนินงานไว้ชัดเจน สอดคล้องกับ เกื้อ ชูศรี (2543) ได้พบว่า ปัจจัยด้านการบริหารจัดการ ด้านงบประมาณ และด้านระบบโครงสร้างองค์กรกีฬา เป็นปัจจัยที่ต้องมีการวางแผนในการบริหารจัดการ ซึ่งจำเป็นที่จะต้องอาศัยบุคลากรที่มีประสบการณ์ มีความเชี่ยวชาญ ดังนั้น ปัจจัยด้านบุคลากร จึงเป็นปัจจัยสำคัญที่จะมีผลต่อความสำเร็จในการบริหารจัดการสมาคมกีฬาได้ โดยมีอิทธิพลทางตรงกับระดับความสำเร็จของสมาคมกีฬาและมีอิทธิพลทางอ้อมกับปัจจัยด้านการบริหารจัดการ ด้านงบประมาณ และด้านระบบโครงสร้างองค์กรกีฬา ในการที่จะส่งผลกระทบต่อระดับความสำเร็จในการบริหารจัดการสมาคมกีฬาได้ และสอดคล้องกับ อภิชัย สาหร่ายทอง (2547) พบว่า หากบุคลากรมีความรู้ความสามารถตรงกับสายงานที่รับผิดชอบ และบุคลากรในองค์การมีความรับผิดชอบในหน้าที่ การบริหารงานของหน่วยงานก็จะประสบความสำเร็จได้ด้วยดี

3. ปัจจัยด้านงบประมาณ ผลการวิจัยพบว่า ปัจจัยด้านงบประมาณ จะมีอิทธิพลทางตรงกับระดับความสำเร็จของสมาคมกีฬา โดยมีค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์เท่ากับ 0.752 และมีอิทธิพลทางอ้อมกับปัจจัยด้านวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี ด้านระบบการจัดการแข่งขัน ด้านสถานที่ วัสดุ อุปกรณ์และสิ่งอำนวยความสะดวก และด้านการพัฒนานักกีฬา โดยมีค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์เท่ากับ 0.801 0.685 0.675 และ 0.771 ผู้วิจัยมีความคิดเห็นว่าสมาคมกีฬาส่วนใหญ่ได้รับงบประมาณน้อยมากเมื่อเทียบกับรายจ่ายที่สมาคมกีฬาต้องรับภาระในแต่ละปี เนื่องจากในปัจจุบันมีการแข่งขันในต่างประเทศที่มากขึ้นแต่สมาคมกีฬายังได้รับงบประมาณเท่าเดิมจึงทำให้งบประมาณที่ได้รับไม่เพียงพอในสมาคมกีฬา รวมถึงรางวัลในการสนับสนุนนักกีฬาที่สร้างชื่อเสียงให้กับสมาคมกีฬาที่ยังขาดแคลนเช่นกัน ทั้งนี้เนื่องจากปัจจัยด้านงบประมาณนั้นมีผลโดยตรงต่อการจัดการทางด้านการพัฒนาสมาคมกีฬา เพื่อให้เกิดความรวดเร็วในการจัดสรรงบประมาณในการจัดซื้อวัสดุอุปกรณ์และสิ่งอำนวยความสะดวก รวมถึงการใช้งบประมาณในการจัดซื้ออุปกรณ์วิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี มาใช้กับกลุ่มสมาคมกีฬาเพื่อก่อให้เกิดการพัฒนาสมาคมกีฬาได้สูงสุด ซึ่งสอดคล้องกับ สุพรรณิการ์ บุญเกื้อ (2551) พบว่า ระดับคุณภาพของปัจจัยด้านการบริหารงบประมาณเป็นปัจจัยที่ส่งผลต่อคุณภาพการดำเนินงานขององค์กร ซึ่งถ้าองค์กรไม่มีปัจจัยด้านงบประมาณองค์กรก็ไม่สามารถพัฒนาองค์กรได้ และสอดคล้องกับ อีซ แซนดี (2558) งบประมาณในการสนับสนุนในองค์กรมีพอสมควรขึ้นอยู่กับนโยบายขององค์กรและการทำแผนงบประมาณในแต่ละปีและกระบวนการในการที่จะนำเงินออกมาต้องใช้ต้องผ่านกระบวนการต่างๆ โดยอิงระบบราชการ เช่น ต้องมีการเขียนโครงการ มีกระบวนการตรวจสอบการใช้งบประมาณต่างๆ อย่างรัดกุมให้เป็นไปตามแผนที่กำหนดไว้

4. ปัจจัยด้านระบบโครงสร้างและองค์กรกีฬา ผลการวิจัยพบว่า ปัจจัยด้านระบบโครงสร้างและองค์กรกีฬา จะมีอิทธิพลทางตรงกับระดับความสำเร็จของสมาคมกีฬา โดยมีค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์เท่ากับ 0.709 และมีอิทธิพลทางอ้อมกับปัจจัยด้านการพัฒนานักกีฬา โดยมีค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์เท่ากับ 0.760 ซึ่งสมาคมกีฬาส่วนใหญ่มีระบบโครงสร้างและองค์กรกีฬาที่ชัดเจน ซึ่งเป็นไปตามโครงสร้างที่การกีฬาแห่งประเทศไทยได้ระบุไว้ตามข้อบังคับ ซึ่งสอดคล้องกับการกีฬาแห่งประเทศไทย (2551) พบว่า ตามระเบียบข้อบังคับการกีฬาแห่งประเทศไทย โดยมี

4.1 นายกสมาคมกีฬา ในการทำหน้าที่ในการบริหารกิจการของสมาคมกีฬา เป็นผู้แทนสมาคมกีฬาในการติดต่อกับบุคลากรภายนอก และทำหน้าที่เป็นประธานในที่ประชุมใหญ่ของสมาคมกีฬา

4.2 อุปนายก ทำหน้าที่เป็นผู้ช่วยนายกสมาคมกีฬาในการบริหารกิจการของสมาคมกีฬา ปฏิบัติตามหน้าที่ที่นายกสมาคมกีฬาได้มอบหมาย และทำหน้าที่แทนนายกสมาคมกีฬา เมื่อนายกสมาคมกีฬาไม่อยู่ หรือไม่สามารถจะปฏิบัติหน้าที่ได้

4.3 เลขานุการ ทำหน้าที่เกี่ยวกับงานธุรการของสมาคมกีฬาทั้งหมด เป็นหัวหน้าเจ้าหน้าที่ของสมาคมกีฬาในการปฏิบัติกิจการของสมาคมกีฬา และปฏิบัติตามคำสั่งของนายกสมาคมกีฬา ตลอดจนทำหน้าที่เป็นเลขานุการในการประชุมต่างๆ ของสมาคมกีฬา

4.4 เภรัณูญิก ทำหน้าที่เกี่ยวกับการเงินทั้งหมดของสมาคมกีฬา เป็นผู้จัดทำบัญชีรายรับ รายจ่าย บัญชีงบดุลของสมาคมกีฬา และเก็บเอกสาร หลักฐานต่างๆ ของสมาคมกีฬาไว้เพื่อตรวจสอบ

4.5 ปฏิคม ทำหน้าที่ในการให้การต้อนรับแขกของสมาคมกีฬา เป็นหัวหน้าในการจัดเตรียมสถานที่ของสมาคมกีฬา และจัดเตรียมสถานที่ประชุมต่างๆ ของสมาคมกีฬา

4.6 นายทะเบียน ทำหน้าที่ เกี่ยวกับทะเบียนสมาชิกทั้งหมดของสมาคมกีฬา ประสานงานกับเภรัณูญิกในการเรียกเก็บค่าบำรุงสมาคมกีฬาจากสมาชิก

4.7 ประชาสัมพันธ์ ทำหน้าที่ เผยแพร่กิจการ และชื่อเสียงเกียรติคุณของสมาคมกีฬาให้สมาชิกและบุคคลโดยทั่วไปให้เป็นที่รู้จักแพร่หลาย

4.8 กรรมการตำแหน่งอื่นๆ ตามความเหมาะสม ซึ่งคณะกรรมการเห็นสมควร กำหนดให้มีขึ้น โดยมีจำนวนเมื่อรวมตำแหน่งกรรมการตามข้างต้นแล้ว จะต้องไม่เกินจำนวนที่ข้อบังคับได้กำหนดไว้ แต่ถ้าคณะกรรมการมิได้กำหนดตำแหน่งก็ถือเป็นกรรมการกลาง

5. ปัจจัยด้านการสนับสนุน ผลการวิจัยพบว่า ปัจจัยด้านการสนับสนุนจะมีอิทธิพลทางตรงกับระดับความสำเร็จของสมาคมกีฬา โดยมีค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์เท่ากับ 0.723 และมีอิทธิพลทางอ้อมกับปัจจัยด้านงบประมาณ โดยมีค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์เท่ากับ 0.809 ซึ่งสมาคมกีฬาส่วนใหญ่มีโครงการส่งเสริมพัฒนาและสนับสนุนนักกีฬาดังแต่ระดับเยาวชน เพื่อเป็นตัวแทนนักกีฬาระดับเยาวชนทีมชาติ มีการสนับสนุนที่จะพัฒนาบุคลากรทางการกีฬา เพราะการพัฒนาบุคลากรทางการกีฬาอย่างเป็นระบบ อาทิเช่น มีแผนการฝึกอบรม มีการพัฒนาทักษะและความสามารถในการปฏิบัติงาน จะเป็นการพัฒนาทางการกีฬาได้เป็นอย่างดี ซึ่งสอดคล้องกับยุทธศาสตร์การพัฒนาการกีฬาแห่งชาติ ฉบับที่ 4 การกีฬาแห่งประเทศไทย (2550) ที่กำหนดให้มีการจัดการฝึกอบรมบุคลากรทางการกีฬาอย่างมีระบบ เพื่อให้การดำเนินงานของสมาคมกีฬาการกีฬาดำเนินไปอย่างเข้มแข็ง สมาคมกีฬาควรจะทำการวิเคราะห์ POSCoRB เพื่อเป็นข้อมูลประกอบการตัดสินใจ เช่น การกำหนดชนิดกีฬา ที่มีความพร้อมและมีศักยภาพในการส่งเสริมและพัฒนาขณะที่การส่งเสริมและพัฒนาสนับสนุนนักกีฬาระดับเยาวชนมีความจำเป็นและสำคัญสำหรับการพัฒนาการของสมาคมกีฬาแห่งประเทศไทย

6. ปัจจัยด้านวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยีทางการกีฬา จากผลการวิจัยพบว่า ปัจจัยด้านวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยีทางการกีฬาจะมีอิทธิพลทางตรงกับระดับความสำเร็จของสมาคมกีฬา โดยมีค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์เท่ากับ 0.748 และมีอิทธิพลทางอ้อมกับปัจจัยด้านการพัฒนานักกีฬามีค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์เท่ากับ 0.825 ซึ่งในปัจจุบันสมาคมกีฬามีวิธีการคัดเลือกนักกีฬาที่หลากหลายและใช้ข้อมูลหลายๆด้านในการพิจารณาคัดเลือก โดยเฉพาะการใช้กระบวนการทางวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยีทางการกีฬาร่วมกับผู้เชี่ยวชาญเฉพาะแต่ละชนิดกีฬาร่วมกัน รวมทั้งการใช้ผลสำเร็จความสำเร็จทางการกีฬาไม่ควรใช้เฉพาะเหรียญรางวัลอย่างเดียว ควรใช้สถิติใช้วิทยาศาสตร์การกีฬาเข้ามามีส่วนร่วมด้วย ซึ่งสอดคล้องกับ ศักดิ์ชัย พิทักษ์วงศ์ และโกศล มีคุณ (2551) พบว่า การคัดเลือกนักกีฬาตั้งแต่เยาว์วัยในแต่ละชนิดกีฬาเพื่อให้สามารถพัฒนาทางร่างกาย ทักษะ และมีทัศนคติที่ดีตั้งแต่พื้นฐานอย่างไรก็ตามการคัดเลือกนักกีฬาส่วนใหญ่มีหลักคล้ายๆกันคือใช้ผู้ฝึกสอน หรือผู้เชี่ยวชาญด้านทักษะกีฬา และผลงานด้านกีฬาร่วมกับวิธีการทางวิทยาศาสตร์การกีฬา อาทิเช่น การทดสอบสมรรถภาพ การตรวจสุขภาพ การวัดทัศนคติ การสอบวัดความรู้ และการสัมภาษณ์ประกอบกัน

7. ปัจจัยด้านสถานที่ วัสดุอุปกรณ์และสิ่งอำนวยความสะดวก ผลการวิจัยพบว่า ปัจจัยด้านสถานที่ วัสดุอุปกรณ์และสิ่งอำนวยความสะดวกจะมีอิทธิพลทางตรงกับระดับความสำเร็จของสมาคมกีฬา โดยมีค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์เท่ากับ 0.674 และมีอิทธิพลทางอ้อมกับปัจจัยด้านการพัฒนานักกีฬา โดยมีค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์เท่ากับ 0.825 ซึ่งผู้วิจัยมีความคิดเห็นว่าสมาคมกีฬาต้องจัดหาอุปกรณ์ ประสานงานด้านสถานกีฬา อุปกรณ์กีฬาและสิ่งอำนวยความสะดวกเพื่อการฝึกซ้อมและการแข่งขันให้ทันสมัยอยู่เสมอ และมีการจัดเก็บเอกสารและวัสดุอุปกรณ์ มีความเป็นระบบ เครื่องมือและวัสดุอุปกรณ์เครื่องใช้สำนักงานทันสมัยและมีจำนวนเพียงพอนอกจากนี้สถานที่และสิ่งอำนวยความสะดวกมีความปลอดภัยและมีมาตรฐานสนามและอุปกรณ์กีฬาอยู่ในสภาพที่พร้อมใช้งานอยู่เสมอ มีการจัดอุปกรณ์กีฬาและเครื่องอำนวยความสะดวก เช่น ห้องน้ำ ตู้ล็อกเกอร์ อุปกรณ์กีฬา อุปกรณ์สำหรับใช้จัดแข่งกีฬาเป็นต้น อย่างเพียงพอต่อความต้องการ สอดคล้องกับการกีฬาแห่งประเทศไทย (2546) พบว่าสมาคมกีฬาควรจัดหาหรือประสานงานด้านสถานกีฬา อุปกรณ์กีฬาและสิ่งอำนวยความสะดวกเพื่อการฝึกซ้อมและการแข่งขัน ซึ่งอาจจะมีโครงการความร่วมมือในการพัฒนาการกีฬากับสถาบันการศึกษาแลองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในการใช้ทรัพยากรร่วมกัน เพื่อสร้างเครือข่ายภาคีในการพัฒนาการกีฬา โดยประสานงานกับสถานศึกษาและองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นทั้งในด้านการศึกษาและการกีฬา และสอดคล้องกับมหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ (2550) ที่เสนอว่าแผนการพัฒนาสมาคมกีฬาและชมรมกีฬาจังหวัด ควรให้เอกชนมีส่วนร่วมในการจัดตั้งสโมสร

กีฬา มีการประสานงานความร่วมมือด้านงบประมาณจากองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น เพื่อพัฒนาการกีฬา การออกกำลังกายและนันทนาการ

8. ปัจจัยด้านระบบจัดการแข่งขัน ผลการวิจัยพบว่า ปัจจัยด้านระบบจัดการแข่งขันจะมีอิทธิพลทางตรงกับระดับความสำเร็จของสมาคมกีฬา โดยมีค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์เท่ากับ 0.708 และมีอิทธิพลทางอ้อมกับปัจจัยด้านกฎหมายระเบียบข้อบังคับ โดยมีค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์เท่ากับ 0.754 ซึ่งผู้วิจัยมีความเห็นว่า การวางแผนการจัดการแข่งขัน จะทำให้นักกีฬาได้แสดงความสามารถ และมีการพัฒนาการแข่งขันอย่างเป็นระบบ สามารถส่งนักกีฬาเข้าแข่งขัน รวมทั้งมีการจัดทำปฏิทินกีฬาล่วงหน้า ประสานความร่วมมือกับหน่วยงานที่เกี่ยวข้องกับภาครัฐ ภาคเอกชน และท้องถิ่นในการสนับสนุนในการจัด และส่งแข่งขันกีฬาทุกระดับ การกำหนดกฎเกณฑ์ในการคัดเลือกตัวนักกีฬา กำหนดการคัดเลือกตัวนักกีฬา กำหนดไว้ในปฏิทินหรือแผนการดำเนินงานประจำปี และวิธีการคัดเลือกที่หลากหลาย เพื่อให้ได้นักกีฬาที่ดีที่สุดรวมไปถึงการใช้ผลงานจากการแข่งขันในรายการต่างๆ เป็นส่วนหนึ่งในการคัดเลือกนักกีฬา ซึ่งสอดคล้องกับ ประพันธ์ศิริ สุเสารัจ (2540) พบว่า การสร้างนักกีฬาอย่างเป็นระบบอย่างต่อเนื่องเริ่มตั้งแต่วัยเด็กจนพัฒนาเป็นทีมชาติ และใช้วิธีการคัดเลือกที่หลากหลาย และใช้ข้อมูลหลายๆด้านในการพิจารณาคัดเลือก

9. ปัจจัยด้านกฎหมายระเบียบข้อบังคับ ผลการวิจัยพบว่า ปัจจัยด้านกฎหมายระเบียบข้อบังคับ จากแผนผังการวิเคราะห์เส้นทาง พบว่า ปัจจัยด้านกฎหมายระเบียบข้อบังคับจะมีอิทธิพลทางตรงกับระดับความสำเร็จของสมาคมกีฬา โดยมีค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์เท่ากับ 0.712 ซึ่งสมาคมกีฬาส่วนใหญ่ยังไม่ทราบถึงกฎหมายและระเบียบข้อบังคับ เนื่องจากยังไม่มีความรู้กฎหมายกีฬาที่แน่ชัดทำให้เป็นสาเหตุหนึ่งที่ทำให้บางสมาคมกีฬาอาจเสียโอกาสในการเข้าร่วมการแข่งขันระดับชาติหรือระดับนานาชาติเนื่องจากไม่รู้กฎหมายและระเบียบข้อบังคับ สอดคล้องกับการกีฬาแห่งประเทศไทย (2551) พบว่า สมาคมกีฬาไม่ทราบถึงกฎหมายและระเบียบข้อบังคับต่างๆ ทำให้สมาคมกีฬาเสียผลประโยชน์และส่งผลกระทบต่อนักกีฬาที่กำลังเป็นดาวรุ่งหมุดอนาคตลงได้ เนื่องจากสมาคมกีฬาไม่เรียนรู้กฎหมายระเบียบข้อบังคับได้อย่างชัดเจนทำให้นักกีฬาขาดโอกาสที่จะพัฒนาไปข้างหน้า

10. ปัจจัยด้านการพัฒนานักกีฬา ผลการวิจัยพบว่าปัจจัยด้านการพัฒนานักกีฬาจะมีอิทธิพลทางตรงกับระดับความสำเร็จของสมาคมกีฬา โดยมีค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์เท่ากับ 0.908 ซึ่งผู้วิจัยมีความคิดเห็นว่า ถ้าสมาคมกีฬาได้มีการส่งเสริมให้นักกีฬาเข้ารับการอบรมเพื่อพัฒนาความรู้ความสามารถและประสบการณ์การบริหารองค์กรกีฬาหรือเพิ่มพูนความรู้ที่เกี่ยวกับกีฬา นอกจากนี้สมาคมกีฬาได้ส่งนักกีฬาเข้าร่วมการแข่งขันในรายการต่างๆ เพื่อพัฒนาทักษะ ความสามารถ และประสบการณ์การแข่งขันตลอดจนมีแผนพัฒนากีฬาอย่างต่อเนื่องเป็นระบบ ตามที่สมาคมกีฬากำหนด ซึ่งสอดคล้องกับ สำนักงานเลขาธิการสภาการศึกษาไทย (2548) พบว่า การส่งเสริมบุคลากรให้ไปอบรมการพัฒนา ฝึกทักษะและความสามารถที่จำเป็นสำหรับผู้ฝึกสอนนักกีฬา และนักกีฬา เพื่อการพัฒนาแก่นักกีฬา สอดคล้องกับการกีฬาแห่งประเทศไทย (2551) สิ่งที่สมาคมกีฬาควรพัฒนาคือ หลักการสอน เทคนิคและวิธีการใหม่ๆ เพื่อเป็นแบบอย่างที่ดีให้กับนักกีฬารุ่นหลัง รวมทั้งการสร้างประสบการณ์ในการปฏิบัติหน้าที่แข่งขันกีฬา และได้รับประสบการณ์โดยตรงจากนักกีฬาและการจัดการแข่งขัน

สำหรับการศึกษาข้อมูลเชิงคุณภาพซึ่งผู้วิจัยได้ทำการสัมภาษณ์ผู้บริหารสมาคมกีฬาที่สังกัดในสมาคมกีฬาที่มีระดับความสำเร็จอยู่ในระดับดีเลิศ สมาคมกีฬาที่มีระดับความสำเร็จอยู่ในระดับดีมาก สมาคมกีฬาที่มีระดับความสำเร็จอยู่ในระดับดี สมาคมกีฬาที่มีระดับความสำเร็จอยู่ในระดับปานกลาง และสมาคมกีฬาที่มีระดับความสำเร็จอยู่ในระดับพอใช้ โดยสัมภาษณ์ผู้บริหารสมาคมกีฬาจากสมาคมกีฬาที่แตกต่างกันมากกลุ่มละ 2 คน ผลที่ได้จากการสัมภาษณ์พบว่า

ปัจจัยด้านบุคลากรในสมาคมกีฬา ส่วนใหญ่จะคัดเลือกบุคลากร ที่เรียนตรงกับสายงาน มีประสบการณ์ในการทำงาน ซึ่งความรู้ ที่ได้เรียนมาและประสบการณ์งานโดยตรง จะทำทำให้สมาคมกีฬาสามารถพัฒนาไปได้อย่างต่อเนื่องได้ ซึ่งสอดคล้องกับการศึกษาของ อภิชัย สาหรัยทอง (2547) พบว่า หากบุคลากรมีความรู้ความสามารถตรงกับสายงานที่รับผิดชอบ และบุคลากรในองค์กรมีความรับผิดชอบในหน้าที่การบริหารงานของหน่วยงานก็จะประสบความสำเร็จได้ด้วยดี

ปัจจัยด้านการบริหารจัดการในสมาคมกีฬา ส่วนใหญ่ได้ให้ข้อมูลว่า สมาคมกีฬาควรมีการวางแผนในการบริหารจัดการสมาคมกีฬาทั้งระยะสั้นและระยะยาว เพราะถ้าสมาคมกีฬามีการวางแผนที่ดีแล้วนั้น องค์กรสามารถพัฒนาไปสู่ความสำเร็จในอนาคตได้ ซึ่งสอดคล้องกับ สมคิด บางโม (2546) กล่าวว่า การทำงานที่มีประสิทธิภาพและเป็นไปตามเป้าหมายที่วางไว้โดยได้รับประโยชน์

สูงสุดนั้น จะต้องใช้ทรัพยากรอย่างน้อยที่สุด ทั้งนี้ จะต้องมีการวางแผนและกำหนดวัตถุประสงค์และวิธีการที่จะทำให้วัตถุประสงค์สัมฤทธิ์ผลไว้ล่วงหน้า

ปัจจัยด้านระบบงบประมาณในสมาคมกีฬา ข้อมูลจากการสัมภาษณ์ที่ได้คือ สมาคมกีฬาที่มีขนาดใหญ่หรือสมาคมกีฬาที่ได้รับการจัดอันดับจากกรีกกีฬาแห่งประเทศไทยในระดับสูง จะได้รับการจัดสรรงบประมาณจากรัฐบาลที่ค่อนข้างมาก เพราะถือว่ามีการประสพผลสำเร็จเป็นอย่างมาก แต่ถ้าหากสมาคมกีฬาที่ได้รับการจัดอันดับอยู่ในระดับพอใช้ งบประมาณที่ได้รับก็มักจะน้อยตามไปด้วย จึงเกิดการคลาดเคลื่อนในงบประมาณ ทำให้สมาคมกีฬาขาดการพัฒนาที่ต่อเนื่อง ซึ่งสอดคล้องกับ ธงชัย สันติวงษ์ (2534) งบประมาณเป็นปัจจัยที่สำคัญในการใช้ในการสนับสนุนในการจัดหาทรัพยากรเพื่อมาหล่อเลี้ยงและอำนวยความสะดวกให้การบริหารจัดการงานในองค์กรดำเนินไปโดยไม่ติดขัด สมคิด บางโม (2546) หากการขาดเงินงบประมาณ การบริหารงานของหน่วยงานก็จะยากที่จะบรรลุตรงตามเป้าหมาย และสอดคล้องกับการศึกษาของ สุพรรณนิการ์ บุญเกื้อ (2551) พบว่า ระดับคุณภาพของปัจจัยด้านการบริหารด้านงบประมาณเป็นปัจจัยที่ส่งผลต่อคุณภาพการดำเนินงานขององค์กรให้อยู่ในระดับดีมาก

ปัจจัยด้านระบบโครงสร้างองค์กรกีฬาในสมาคมกีฬา ข้อมูลที่ได้จากการสัมภาษณ์ จะพบว่าสมาคมกีฬาส่วนใหญ่มีระบบโครงสร้างองค์กรที่ชัดเจน โดยมีการปกครองโดยนายกสมาคมกีฬา มีที่ปรึกษา มีกรรมการบริหาร มีเลขาธิการด้านซึ่งเป็นอุปนายกฝ่ายพัฒนานักกีฬา ฝ่ายตลาดและสิทธิประโยชน์ งานวิชาการงานสำนักงาน(เลขานุการและบริหารทั่วไป) และ ฝ่ายเหรียญ ซึ่งสอดคล้องกับการกีฬาแห่งประเทศไทย (2551) พบว่า ตามระเบียบข้อบังคับการกีฬาแห่งประเทศไทยจะต้องมีตำแหน่งหน้าที่โครงสร้างองค์กร ที่ประกอบไปด้วย นายกสมาคมกีฬา อุปนายก เลขาธิการ เหรียญกฐิก ปฎิคม นายทะเบียน ประชาสัมพันธ์ กรรมการตำแหน่งอื่นๆ ตามความเหมาะสมของแต่ละองค์กร

ปัจจัยด้านการสนับสนุนในสมาคมกีฬา สมาคมกีฬาที่ได้รับการสนับสนุนจากเอกชนส่วนใหญ่จะเป็นสมาคมกีฬาที่ถูกจัดอยู่ในสมาคมกีฬาระดับดีเลิศและดีมาก และมีงบประมาณส่วนหนึ่งให้กับนักกีฬาเพื่อเป็นขวัญกำลังใจให้กับนักกีฬา แต่ถ้าสมาคมกีฬาที่ถูกจัดในระดับพอใช้ ส่วนใหญ่ภาคเอกชนจะไม่ค่อยมีบทบาทเข้ามาให้การสนับสนุนมากนัก เพราะไม่มีผลงานเป็นที่ประจักษ์ และไม่สร้างชื่อเสียงมากยากต่อเอกชนที่จะเข้ามาสนับสนุนงบประมาณ ซึ่งสอดคล้องกับ นันทภัทร อักษรดิษฐ์ (2550) ศึกษาเรื่องการสนับสนุนขององค์กร คุณภาพชีวิตในการทำงานและความพึงพอใจต่อองค์กร พบว่า การได้รับการสนับสนุนขององค์กร ได้รับความช่วยเหลือจากบุคคลหรือหน่วยงานทั้ง

ทางภาครัฐและเอกชน ในเรื่องการติดต่อสัมพันธ์ ด้านวัสดุอุปกรณ์ ด้านงบประมาณในการสนับสนุน ล้วนแต่มีความสำคัญเป็นอย่างมากสำหรับการดำเนินงานในองค์กร เพื่อให้องค์กรบรรลุผลตาม เป้าหมายที่ได้กำหนดไว้ ยิ่งเป้าหมายที่ตั้งไว้ประสบผลสำเร็จยิ่งทำให้ได้รับการสนับสนุนจากหน่วยงาน ต่างๆ เพิ่มมากขึ้น

ปัจจัยด้านวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยีการกีฬาในสมาคมกีฬา สมาคมกีฬาส่วนใหญ่มี นักวิทยาศาสตร์การกีฬาและเทคโนโลยีทางการกีฬาเข้ามาใช้ในสมาคมกีฬา อาทิเช่น ทางด้าน สรีรวิทยาการกีฬา เวชศาสตร์การกีฬา จิตวิทยาการกีฬา เทคโนโลยีทางการกีฬา การจัดการการกีฬา หรือแม้แต่โภชนาการกีฬาที่จะให้นักกีฬามีสมรรถภาพทางการกีฬาที่ดีขึ้น สอดคล้องกับ สุพิตร สมานิติ (2554) ศึกษาเรื่องการทบทวนและประเมินผลแผนการพัฒนากีฬาแห่งชาติ ฉบับที่ 4 พบว่า การพัฒนาทางด้านวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยีการกีฬา พบว่าสมาคมกีฬานั้นยังต้องการบุคคลที่มีความรู้ ความสามารถทางด้านวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยีอีกเป็นจำนวนมาก แต่บุคลากรทางด้านนี้ยังมีอยู่ น้อยและไม่ครบสาขาที่ต้องการ และอีกประเด็นหนึ่งคือ ยังขาดแคลนอุปกรณ์ทางด้านเทคโนโลยีอยู่ มากที่จะมาใช้ในการทำการพัฒนา นักกีฬา เพราะส่วนหนึ่งมาจากอุปกรณ์ทางด้านวิทยาศาสตร์และ เทคโนโลยีมีราคาแพงจึงมีไม่เพียงพอต่อทุกๆสมาคมกีฬาแห่งประเทศไทย

ปัจจัยด้านระบบการจัดการการแข่งขันในสมาคมกีฬา สมาคมกีฬาส่วนใหญ่มักจะส่ง บุคลากรในสมาคมกีฬาของตนเองได้ไปอบรมความรู้เกี่ยวกับการจัดการกีฬาในด้านต่าง ๆ เพื่อนำ ความรู้ที่ได้รับจากอบรมมาพัฒนาสมาคมกีฬาตนเองในด้านการจัดการแข่งขันกีฬา และบาง สมาคมกีฬาได้ส่งบุคลากรไปฝึกอบรมยังต่างประเทศเพื่อนำเทคนิคมาปรับใช้ในการจัดการแข่งขัน ซึ่ง สอดคล้องกับ น้อม สังข์ทอง (2543) กล่าวว่า การจัดการแข่งขันที่ดีและประหยัดนั้นมีความเกี่ยวข้องกับ ปัจจัยด้านบุคลากร ด้านงบประมาณ ถ้าได้รับการสนับสนุนจากสื่อมวลชนและจากประชาชนมีการ ประชาสัมพันธ์ที่มีคุณภาพ และอาศัยเทคโนโลยีเข้ามาช่วยในการจัดการแข่งขันนั้นก็จะมี ความสมบูรณ์และบรรลุไปตามวัตถุประสงค์ของการจัดการแข่งขันและบรรลุเป้าหมายสูงสุดของการแข่งขัน กีฬาตามปรัชญาและอุดมการณ์ของการแข่งขันกีฬาที่แท้จริงต้องอาศัยขั้นตอนในการดำเนินการ จัดการแข่งขันกีฬา 3 ขั้นตอน คือ 1. ขั้นตอนการวางแผนการเตรียมการจัดการแข่งขัน 2. ขั้นตอนการ จัดการแข่งขันและ 3. ขั้นตอนสรุปผลการประเมินผล

ปัจจัยด้านกฎหมาย ระเบียบข้อบังคับในสมาคมกีฬา สมาคมกีฬาส่วนใหญ่มักจะจัดให้มีการ อบรมเรื่องกฎ กติกาให้กับนักกีฬาอยู่เสมอเพื่อให้ นักกีฬาได้เรียนรู้กฎ กติกา ตามหลักสากลได้อย่าง ถูกต้องไม่ผิดกฎ กติกาในการแข่งขัน และบางสมาคมกีฬายังได้มีการจัดอบรมให้กับบุคคลทั่วไปที่

สนใจในกฎ กติกาในแต่ละชนิดกีฬา ซึ่งสอดคล้องกับสุจริตน์ ชมมาพร (2545) ศึกษาเรื่องบทบาทของการกีฬาแห่งประเทศไทยต่อการพัฒนาประเทศ พบว่า นโยบายการกีฬายังมีความหลากหลาย ซึ่งไม่เอื้อต่อการปฏิบัติ อีกทั้งทางด้านกฎหมาย ระเบียบข้อบังคับต่าง ๆ ยังไม่เอื้อต่อการพัฒนา ส่งเสริมการกีฬาอย่างแท้จริง ทำให้การจัดการกีฬาที่เป็นระบบผูกขาดโดยรัฐบาล และมีปัญหาสะสมไว้อีกมากมายทางด้านกฎหมาย ระเบียบข้อบังคับต่าง ๆ

ปัจจัยด้านสถานที่ วัสดุ อุปกรณ์ และสิ่งอำนวยความสะดวกในสมาคมกีฬา สถานที่ฝึกซ้อมกีฬาที่เป็นมาตรฐานสากล ถ้าเป็นสมาคมกีฬาที่อยู่ในระดับดีมากส่วนใหญ่จะมีสนามซ้อมกีฬาที่เป็นมาตรฐานและเป็นของสมาคมกีฬาเอง แต่ถ้าเป็นสมาคมกีฬาที่อยู่ในระดับพอใช้มักจะต้องเช่าสถานที่ของเอกชนเป็นส่วนใหญ่ ทำให้สิ้นเปลืองงบประมาณ ส่งผลให้นางบประมาณที่ได้รับมาใช้ในสมาคมกีฬาต้องนำมาใช้ในส่วนนี้ด้วย ซึ่งสอดคล้องกับ จิตารัตน์ สัมเขียวหวาน (2547) ได้มีข้อเสนอแนะว่า หน่วยงานควรมีการจัดสิ่งอำนวยความสะดวกด้านสถานที่ วัสดุ อุปกรณ์ ให้เพิ่มมากขึ้นและเท่าเทียมกันทุกองค์กร เพื่อความสะดวกสบายและการง่ายต่อการทำกิจกรรม จัดให้มีความเหมาะสมกับกลุ่มคนที่ใช้ไม่แออัดเกินไปหรือสามารถใช้สถานที่นั้นในการประยุกต์สำหรับการทำกิจกรรม

ปัจจัยด้านการพัฒนานักกีฬาในสมาคมกีฬา สมาคมกีฬามีการจัดนักวิทยาศาสตร์ทางการกีฬา มาฝึกอบรมให้กับนักกีฬา เพื่อให้ นักกีฬามีการดูแลรักษาอาการบาดเจ็บเบื้องต้นของตนเองได้ มีนักโภชนาการทางการกีฬา มาดูแลควบคุมแนะนำถึงวิธีการรับประทานอาหารที่ถูกต้องหรือมีการจัดตารางการรับประทานอาหารอย่างไรสำหรับนักกีฬาประเภทที่ต้องควบคุมน้ำหนัก อีกทั้งยังมีการพัฒนาสถานที่ วัสดุอุปกรณ์ให้ได้มาตรฐานมีความทันสมัย เพื่อเตรียมความพร้อมให้กับนักกีฬา ซึ่งสอดคล้องกับสุพรรณนิการ์ บุญเกื้อ (2551) พบว่า ระดับคุณภาพของปัจจัยด้านการบริหารด้านงบประมาณเป็นปัจจัยที่ส่งผลต่อคุณภาพการดำเนินงานขององค์กรให้อยู่ในระดับดีมาก ยิ่งถ้ามีงบประมาณที่มากเพียงพอต่อการบริหารจัดการก็จะง่ายต่อการพัฒนากีฬาในสมาคมกีฬา

ข้อสรุปจากการสัมภาษณ์ผู้บริหารสมาคมกีฬาในปัจจัยด้านต่าง ๆ ที่ส่งผลต่อความสำเร็จในการบริหารจัดการสมาคมกีฬา พบว่า ผู้บริหารสมาคมกีฬาจะให้ความสำคัญกับปัจจัยด้านต่าง ๆ ทั้ง 10 ด้าน โดยจะให้ความสำคัญกับปัจจัยในด้านการพัฒนานักกีฬาเป็นอันดับที่ 1 รองลงมาคือ ปัจจัยด้านสถานที่ วัสดุ อุปกรณ์ และสิ่งอำนวยความสะดวกในสมาคมกีฬา ส่วนอันดับของปัจจัยอื่น ๆ ขึ้นอยู่กับระดับความสำเร็จของกลุ่มสมาคมกีฬาที่แบ่งโดยการกีฬาแห่งประเทศไทย เช่นกลุ่มสมาคมกีฬาที่มีความสำเร็จอยู่ในระดับดีเลิศ จะมองปัจจัยด้านการสนับสนุน เป็นลำดับสุดท้าย เนื่องจากสมาคมกีฬาได้รับการสนับสนุนจากภาครัฐและเอกชน

1. ด้านการคัดเลือกบุคลากรและจัดสรรงานให้กับบุคลากรในสมาคมกีฬา พบว่าควรเลือกบุคลากรที่เรียนตรงกับสายงาน และควรมีประสบการณ์ในการทำงานด้านนี้ไม่ต่ำกว่า 1 ปี ควรมีมนุษยสัมพันธ์ที่ดีกับเพื่อนร่วมงาน เพราะจะทำให้มีการเรียนรู้งานที่เร็วขึ้น ส่วนการจัดสรรงานควรจัดให้เหมาะสมกับความรู้ ที่ได้เรียนมาและประสบการณ์งานโดยตรง เพื่อให้สมาคมกีฬาสามารถพัฒนาไปได้อย่างต่อเนื่อง

2. ด้านการบริหารจัดการในสมาคมกีฬาเพื่อนำไปสู่ความสำเร็จ พบว่าสมาคมกีฬาควรมีการวางแผนในการบริหารจัดการสมาคมกีฬาทั้งระยะสั้นและระยะยาว เพราะถ้าสมาคมกีฬาที่มีการวางแผนที่ดีแล้วนั้น องค์กรสามารถพัฒนาไปสู่ความสำเร็จในอนาคตได้ และถ้าสมาคมกีฬามีการพัฒนายิ่งมากขึ้น ควรเริ่มต้นพัฒนาที่ตัวบุคลากรในสมาคมกีฬาด้วย ควรมีการส่งเสริมให้บุคลากรได้เข้ารับการอบรมเพิ่มเติมทั้งในประเทศและต่างประเทศ เพื่อนำความรู้ที่ได้รับกลับมาพัฒนาสมาคมกีฬาให้ประสบผลสำเร็จในอนาคต

3. ด้านงบประมาณจากการจัดสรรจากรัฐบาล พบว่าถ้าเป็นสมาคมกีฬาที่มีขนาดใหญ่หรือสมาคมกีฬาที่ได้รับการจัดอันดับจากกีฬาแห่งประเทศไทยในระดับดีมาก ก็จะส่งผลให้ได้รับการจัดสรรจากรัฐบาลที่ค่อนข้างมาก เพราะถือว่ามีประสบการณ์ประสบความสำเร็จเป็นอย่างมาก แต่ถ้าหากสมาคมกีฬาที่ได้รับการจัดอันดับอยู่ในระดับพอใช้ งบประมาณที่ได้รับก็มักจะน้อยตามไปด้วย จึงเกิดการขาดแคลนในงบประมาณ ทำให้สมาคมกีฬาขาดการพัฒนาที่ต่อเนื่อง เนื่องจากขาดแคลนงบประมาณในการพัฒนาตัวบุคลากรนักกีฬา

4. ด้านระบบโครงสร้างองค์กรกีฬา เพื่อก่อให้เกิดการพัฒนาไปข้างหน้าสมาคมกีฬาส่วนใหญ่มีระบบโครงสร้างองค์กรที่ชัดเจน และแต่ละสมาคมกีฬามีการบริหารจัดการตามแผนภูมิข้างต้น และมีการแบ่งงานกันตรงตามหน้าที่ก็สามารถพัฒนาไปข้างหน้าได้อย่างแน่นอน

5. ด้านการสนับสนุนจากเอกชนและการให้ขวัญและกำลังใจแก่นักกีฬา พบว่า สมาคมกีฬาที่ได้รับการสนับสนุนจากเอกชนส่วนใหญ่จะเป็นสมาคมกีฬาที่ถูกจัดอยู่ในสมาคมกีฬาระดับดีมากตามการแบ่งของกีฬาแห่งประเทศไทยจะได้รับการสนับสนุนงบประมาณ และมีงบประมาณส่วนหนึ่งให้กับนักกีฬาเพื่อเป็นขวัญกำลังใจให้กับนักกีฬา แต่ถ้าสมาคมกีฬาที่ถูกจัดในระดับพอใช้ ส่วนใหญ่ภาคเอกชนจะไม่ค่อยมีบทบาทเข้ามาให้การสนับสนุนมากนัก เพราะไม่มีผลงานเป็นที่ประจักษ์ และไม่สร้างชื่อเสียงมากยากต่อเอกชนที่จะเข้ามาสนับสนุนงบประมาณ

6. ด้านวิทยาศาสตร์การกีฬาและเทคโนโลยีการกีฬาเข้ามาใช้ในสมาคมกีฬา พบว่า สมาคมกีฬาส่วนใหญ่มีนักวิทยาศาสตร์การกีฬาและเทคโนโลยีทางการกีฬาเข้ามาใช้ในสมาคมกีฬา อาทิเช่น ทางด้านเวชศาสตร์การกีฬา จิตวิทยาการกีฬา สรีรวิทยาการกีฬา เทคโนโลยีทางการกีฬา การจัดการการกีฬา หรือแม้แต่โภชนาการกีฬาที่จะให้ นักกีฬามีสมรรถภาพทางการกีฬาที่ดีขึ้น

7. ด้านการจัดการแข่งขันกีฬา พบว่า สมาคมกีฬาส่วนใหญ่มักจะส่งบุคลากรในสมาคมกีฬาของตนเองได้ไปอบรมความรู้เกี่ยวกับการจัดการกีฬาในด้านต่าง ๆ เพื่อนำความรู้ที่ได้รับจากกรอบรมมาพัฒนาสมาคมกีฬาตนเองใน ด้านการจัดการแข่งขันกีฬา และบางสมาคมกีฬาได้ส่งบุคลากรของตนเองไปฝึกอบรมยังต่างประเทศเพื่อนำเทคนิคมาปรับใช้ในการจัดการแข่งขันในบ้านเรา

8. ด้านกฎ กติกา ให้กับนักกีฬา พบว่า สมาคมกีฬาส่วนใหญ่มักจะจัดให้มีการอบรมเรื่องกฎ กติกาให้กับนักกีฬาอยู่เสมอเพื่อให้ นักกีฬาได้เรียนรู้กฎ กติกา ตามหลักสากลได้อย่างถูกต้องไม่ผิดกฎ กติกาในการแข่งขัน และบางสมาคมกีฬายังได้มีการจับอบรมให้กับบุคคลทั่วไปที่สนใจในกฎ กติกาในแต่ละชนิดกีฬา

9. ด้านสถานที่ฝึกซ้อมกีฬาที่เป็นมาตรฐานสากล พบว่า สถานที่ฝึกซ้อมกีฬาที่เป็นมาตรฐานสากล ถ้าเป็นสมาคมกีฬาที่อยู่ในระดับดีมากส่วนใหญ่จะมีสนามซ้อมกีฬาที่เป็นมาตรฐานและเป็นของสมาคมกีฬาเอง แต่ถ้าเป็นสมาคมกีฬาที่อยู่ในระดับพอใช้มักจะต้องเช่าสถานที่ของเอกชนเป็นส่วนใหญ่ ทำให้สิ้นเปลืองงบประมาณ ส่งผลให้ว่างบประมาณที่ได้รับมาใช้ในสมาคมกีฬาต้องนำมาใช้ในส่วนนี้ด้วย

10. สมาคมกีฬามีการพัฒนาบุคลากรด้านต่างๆ พบว่าสมาคมกีฬามีการจัดนักเวชศาสตร์ทางการกีฬามาฝึกอบรมให้กับนักกีฬา เพื่อให้ให้นักกีฬามีการดูแลสุขภาพอาการบาดเจ็บเบื้องต้นของตนเองได้ มีนักโภชนาการทางการกีฬา มาดูแลควบคุมแนะนำถึงวิธีการรับประทานอาหารที่ถูกต้อง หรือมีการจัดตารางการรับประทานอาหารอย่างไรสำหรับนักกีฬาประเภทที่ต้องควบคุมน้ำหนัก อีกทั้งยังมีการพัฒนาสถานที่ วัสดุอุปกรณ์ให้ได้มาตรฐานมีความทันสมัย เพื่อเตรียมความพร้อมให้กับนักกีฬา

ข้อเสนอแนะ

ข้อเสนอแนะจากการวิจัย

1. ควรให้ความสำคัญ และทำความเข้าใจเกี่ยวกับปัจจัยที่มีผลต่อการบริหารจัดการสมาคมกีฬาแห่งประเทศไทยทั้ง 10 ด้าน เพราะปัจจัยดังกล่าวเป็นปัจจัยที่มีความสำคัญ สามารถทำให้สมาคมกีฬาสามารถขับเคลื่อนไปข้างหน้าได้และประสบความสำเร็จบรรลุตามเป้าหมาย
2. ปัจจัยที่มีผลต่อความสำเร็จในการบริหารจัดการทั้ง 10 ด้าน จะใช้เป็นข้อมูลที่จะกำหนดแนวทางในการบริหารจัดการสมาคมกีฬาแห่งประเทศไทย เพื่อก่อให้เกิดประสิทธิผลต่อสมาคมกีฬาแห่งประเทศไทย ซึ่งจะเป็นประโยชน์โดยตรงต่อการพัฒนา และการบริหารจัดการกีฬาของประเทศ

ข้อเสนอแนะสำหรับการวิจัยครั้งต่อไป

1. การนำรูปแบบความสัมพันธ์ของปัจจัยที่มีผลต่อความสำเร็จในการบริหารจัดการสมาคมกีฬาทั้ง 10 ด้าน ไปศึกษากับองค์กรกีฬาอื่น ๆ เช่น สมาคมกีฬาจังหวัด องค์การปกครองส่วนท้องถิ่น เป็นต้น เพื่อเป็นการยืนยันความถูกต้องของรูปแบบที่พัฒนาขึ้น และนำมาพัฒนารูปแบบให้มีความสมบูรณ์ยิ่งขึ้น
2. การศึกษาการบริหารจัดการในด้านอื่น ๆ ที่ส่งผลต่อประสิทธิผลของสมาคมกีฬาแห่งประเทศไทย โดยเลือกตัวแปรอื่น ๆ ที่เกี่ยวข้องตามแนวคิด และทฤษฎีต่าง ๆ เพื่อพัฒนาองค์ความรู้ด้านการบริหารจัดการกีฬา และจะเป็นประโยชน์ต่อการพัฒนาการบริหารจัดการกิจการของสมาคมกีฬาแห่งประเทศไทย
3. การศึกษารูปแบบความสัมพันธ์เชิงสาเหตุของกระบวนการบริหารจัดการที่ส่งผลต่อประสิทธิผลของสมาคมกีฬาแห่งประเทศไทย ตามแผนพัฒนากีฬาแห่งชาติฉบับต่อ ๆ ไป ในอนาคต เพื่อเปรียบเทียบวิวัฒนาการของกระบวนการบริหารจัดการของสมาคมกีฬาแห่งประเทศไทย

ข้อเสนอแนะเชิงนโยบาย

1. รัฐบาลหรือหน่วยงานระดับนโยบาย ควรผลักดันให้สมาคมกีฬาได้นำแนวคิดปัจจัยที่มีผลต่อการบริหารจัดการกีฬานำไปเผยแพร่ โดยมีแผนงาน โครงการ และการจัดสรรงบประมาณ เพื่อให้การดำเนินการเป็นไป ในทิศทางเดียวกัน และมีองค์กรกำหนดนโยบาย มาตรการ กำกับ ดูแล และสนับสนุนการบูรณาการ ให้บรรลุเป้าหมายอย่างมีประสิทธิภาพและยั่งยืน

2. พัฒนาองค์ความรู้ด้านการบริหารจัดการกีฬา และเพิ่มขีดความสามารถ ขององค์กรที่ทำหน้าที่หลักด้านการกีฬาทั้งภาครัฐ เอกชน โดยพัฒนาระบบการบริหารจัดการกีฬาแบบบูรณาการในทุกระดับอย่างเป็นระบบ

3 จัดให้สมาคมกีฬาได้มีการเพิ่มศักยภาพของ ระบบการฝึกซ้อม และการผลิตนักกีฬา โดยพัฒนาองค์ความรู้ การวิจัย และการใช้ประโยชน์จากวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยีทางการกีฬา เพื่อสนับสนุนและเพิ่มขีดความสามารถในการแข่งขันของนักกีฬา

รายการอ้างอิง

- Barnard, C.I. (1972). The Functions of Executive. Massachusetts :Harvard University Press.
- Cheng, Y.C. (1993). Profiles of Organizational Culture and Effective Schools. School Effectiveness and School Improvement, 4(2), 85-110.
- Fayol H. (1949). General and Industrial Management. London: PitmanGilber.
- Gulick, L and Urwick, L. (1937). Papers on the Science of Administration. New York: Institute of Public Administration.
- Gulick, L and Urwick, L. (1963). Papers on the Science of administration: Notes on the Theory of Organization. New York: Institute of Public Administration. Columbia University.
- McClelland, D.C. (1975). The Effects of Power Training on Community Action Agencies. Journal of Applied Behavioral Sciences, 11(1), 92-115
- Kikulis, L.M. (1992). Institutionally Specific Design Archetypes: A Framework for Understanding Change in National Sport Organizations. International Review for the Sociology of Sport, 27(4), 343-368.
- Koontz, H. and Cyril, O.D. (1972). Principles of Management: An Analysis of Managerial Functions. New York: MC Graw-Hill.
- Pitter, R. (1993). The State and Sport Development in Alberta: Conflict, Corporatism and Change. Dissertation Abstracts International, 14(2), 85-162
- Robbins, S.P. and DeCenzo, D.A. (2004). Fundamentals of Management. (4th ed.). New Jersey: Pearson Education.
- Yamane, T. (1973). Statistics an Introduction Analysis (2 nd.ed). New York: Harper & Row Publisher.
- Terry, G.R. (1968). Principles of Management. Illinois: Richard D. Irwin.
- Wicker, P., Hallmann, K. & Breuer, C. (2013). Analyzing the Impact of Sport Infrastructure on Sport Participation Using Geo-Coded Data: Evidence From Multi-Level Models. Sport Management Review, 16(1), 54-67.
- กระทรวงการท่องเที่ยวและกีฬา. (2555). แผนพัฒนาการกีฬาแห่งชาติ ฉบับที่ 5 (พ.ศ. 2555-2559). ค้นเมื่อ 10 มกราคม 2556, จาก http://mots.go.th/ewt_dl_link.php?nid=4405
- กรรณิกา หลิมวานิช. (2556). ปัจจัยที่มีผลต่อประสิทธิภาพในการบริหารงานสมาคมกีฬา: กรณีศึกษา ชมรมเปตองในสังกัดสมาคมกีฬาแห่งประเทศไทย. วิทยานิพนธ์ปริญญารัฐศาสนศาสนศาสตรมหาบัณฑิต, สาขาวิชารัฐประศาสนศาสตร มหาวิทาลัยสยาม.

- กาหลง เย็นจิต. (2534). สภาพและปัญหาการปฏิบัติงานของคณะกรรมการกีฬาจังหวัดรวบรวมเอกสารบทความวิจัยที่เกี่ยวข้องเกี่ยวกับกีฬา. กรุงเทพฯ: การกีฬาแห่งประเทศไทย.
- การกีฬาแห่งประเทศไทย. (2536). การศึกษาปัญหาและอุปสรรคในการปฏิบัติงานของสมาคมกีฬาแห่งประเทศไทย. กรุงเทพฯ: การกีฬาแห่งประเทศไทย.
- การกีฬาแห่งประเทศไทย. (2555). เอกสารประกอบการประชุมคณะกรรมการการกีฬาแห่งประเทศไทย 2555 เรื่องการจัดสรรเงินอุดหนุนสมาคมกีฬาที่รับรองโดยการกีฬาแห่งประเทศไทย ประจำปี 2555. ค้นเมื่อ 10 มกราคม 2556, จาก <http://www.sat.or.th/th/sport-service/news/news-release.aspx?id=588>
- การกีฬาแห่งประเทศไทย. (2546). สมาคมกีฬาสมัครเล่นแห่งประเทศไทย: กรณีศึกษาคณะกรรมการบริหารความคาดหวัง ปัญหาและอุปสรรคในการปฏิบัติงาน. กรุงเทพฯ: นิวไทยมิตรการพิมพ์.
- การกีฬาแห่งประเทศไทย. (2546). ปัจจัยที่มีผลต่อความสำเร็จในการพัฒนาสมาคมกีฬาแห่งประเทศไทย. ค้นเมื่อ 15 มกราคม 2556, จาก research.rdi.ku.ac.th/world/showitem.php?itemID=191701&lang
- การกีฬาแห่งประเทศไทย. (2535). แผนพัฒนาการกีฬาแห่งชาติ ฉบับที่ 1 (พ.ศ.2535-2540). กรุงเทพฯ: นิวไทยมิตรการพิมพ์.
- การกีฬาแห่งประเทศไทย. (2540). แผนพัฒนาการกีฬาแห่งชาติ ฉบับที่ 2 (พ.ศ.2540-2544). กรุงเทพฯ: นิวไทยมิตรการพิมพ์.
- การกีฬาแห่งประเทศไทย. (2545). แผนพัฒนาการกีฬาแห่งชาติ ฉบับที่ 3 (พ.ศ.2545-2549). กรุงเทพฯ: นิวไทยมิตรการพิมพ์.
- การกีฬาแห่งประเทศไทย. (2550). แผนพัฒนาการกีฬาแห่งชาติ ฉบับที่ 4 (พ.ศ.2550 –2554). กรุงเทพฯ: นิวไทยมิตรการพิมพ์.
- การกีฬาแห่งประเทศไทย. (2552). พระราชบัญญัติการกีฬาแห่งประเทศไทย พ.ศ.2528 ข้อบังคับและระเบียบ. กรุงเทพฯ: การกีฬาแห่งประเทศไทย.
- การกีฬาแห่งประเทศไทย. (2553). แผนพัฒนาการกีฬาแห่งชาติ ฉบับที่ 4 (พ.ศ.2550-2554) ไปสู่การปฏิบัติและการติดตามผล. กรุงเทพฯ: นิวไทยมิตรการพิมพ์.
- การกีฬาแห่งประเทศไทย. (2553). แผนยุทธศาสตร์การกีฬาแห่งประเทศไทย (พ.ศ.2553-2557). กรุงเทพฯ: นิวไทยมิตรการพิมพ์.
- การกีฬาแห่งประเทศไทย. (2555). เอกสารประกอบการจัดอบรมเชิงปฏิบัติการเพื่อพัฒนานักยุทธศาสตร์มืออาชีพ. กรุงเทพฯ: การกีฬาแห่งประเทศไทย
- แก้ว ชูศรี. (2543). รูปแบบการบริหารองค์กรกีฬาของสมาคมกีฬาสมัครเล่นแห่งประเทศไทย. วิทยานิพนธ์ปริญญาศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต, สาขาวิชาพลศึกษา มหาวิทยาลัยขอนแก่น.
- จักรพันธ์ ชูไธสง. (2552). การศึกษาสภาพและปัญหาการดำเนินงานด้านกีฬาของเทศบาลในประเทศไทย. วิทยานิพนธ์ปริญญาวิทยาศาสตรมหาบัณฑิต, สาขาวิชาวิทยาศาสตร์การกีฬา จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.

- ณรงค์วิทย์ แสันทอง. (2544). การบริหารงานทรัพยากรมนุษย์สมัยใหม่ ภาคปฏิบัติ. กรุงเทพฯ: เอช อาร์ เซ็นเตอร์.
- ณรงค์วิทย์ แสันทอง. (2545). คู่มือการพัฒนากระบวนการบริหารผลงานยุคใหม่. กรุงเทพฯ: เอช อาร์ เซ็นเตอร์.
- ณรงค์วิทย์ แสันทอง. (2549). Job Description สมัยใหม่ (ภาคปฏิบัติ). กรุงเทพฯ: เอช อาร์ เซ็นเตอร์.
- दनัย เทียนพุด. (2539). การบริหารทรัพยากรบุคคลในทศวรรษหน้า. พิมพ์ครั้งที่ 2. กรุงเทพฯ: โรงพิมพ์แห่งจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- เดชา เดชะวัฒน์ไพศาล. (2543). Competency-based Human Resource Management. วารสารการบริหารคน, 21, (ตุลาคม-ธันวาคม): 11-18.
- เทือน ทองแก้ว. (2550). สมรรถนะ (Competency): หลักการและแนวปฏิบัติ. กรุงเทพฯ: มหาวิทยาลัยราชภัฏสวนดุสิต.
- ธิดารัตน์ สัมเขียวหวาน. (2547). สภาพและความต้องการการออกกำลังกายของผู้สูงอายุในอำเภอทุ่งสง จังหวัดนครศรีธรรมราช พ.ศ. 2546. วิทยานิพนธ์ปริญญาการศึกษามหาบัณฑิต, สาขาวิชาพลศึกษา มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ.
- ธงชัย สันติวงษ์. (2541). ทฤษฎีองค์การและการออกแบบ. กรุงเทพฯ: ไทยวัฒนาพานิช.
- นพพร เพ็ชรพูล. (2539). สภาพปัญหาการบริหารชมรมกีฬาของโรงเรียนกีฬาแห่งประเทศไทยส่วนภูมิภาค. วิทยานิพนธ์ปริญญาการศึกษามหาบัณฑิต, สาขาวิชาพลศึกษา มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ.
- นันทภัทร อักษรดิษฐ์. (2550). การสนับสนุนขององค์การคุณภาพชีวิตในการทำงานและความผูกพันต่อองค์กรของพนักงานระดับปฏิบัติการ. วิทยานิพนธ์ปริญญาศิลปศาสตรมหาบัณฑิต, สาขาวิชาจิตวิทยาอุตสาหกรรมและองค์กร มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีพระจอมเกล้าพระนครเหนือ.
- น้อม สังข์ทอง. (2543). การจัดการแข่งขันกีฬา. กรุงเทพฯ: ภาควิชาพลศึกษาและสุขศึกษา มหาวิทยาลัยทักษิณ.
- น้ำทิพย์ ภาววิน. (2541). การจัดการความรู้กับคลังความรู้. กรุงเทพฯ: เอสอาร์พรีนติ้งแมสโปรดักส์.
- บริษัท นอลลิจ เพาเวอร์ จำกัด. (2551). คู่มือสมรรถนะหลักของโรงเรียนกีฬาแห่งประเทศไทย พ.ศ. 2551-2554.
- ประคอง กรรณสุด. (2528). สถิติเพื่อการวิจัยทางพฤติกรรมศาสตร์. กรุงเทพฯ: โรงพิมพ์แห่งจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- ประนัย จันทประดิษฐ์. (2524). บทบาทของสมาคมกีฬาสมัครเล่นแห่งประเทศไทย. วิทยานิพนธ์ปริญญามหาบัณฑิต, สาขาวิชาพลศึกษา มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒประสานมิตร.
- ประพันธ์ศิริ สุเสารัจ. (2540). กระบวนการกลุ่มในทฤษฎีการเรียนรู้แบบมีส่วนร่วม: ต้นแบบการเรียนรู้ทางด้านหลักทฤษฎีและแนวปฏิบัติ. กรุงเทพฯ: สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาแห่งชาติ

- พยอม วงศ์สารศรี. (2538). องค์การและการจัดการ. พิมพ์ครั้งที่ 6. กรุงเทพฯ. สถาบันราชภัฏสวนดุสิต.
- พิชัย เสี่ยมจิตต์. (2542). การบริหารงานเฉพาะด้านในสถาบันการศึกษา. อุบลราชธานี. สถาบันราชภัฏอุบลราชธานี
- พันธุ์ปรี ดาบเงิน. (2539). การศึกษาสภาพและปัญหาในการดำเนินงานของสมาคมกีฬาจังหวัด. วิทยานิพนธ์ปริญญาครุศาสตรมหาบัณฑิต, สาขาการบริหารการศึกษา จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์. (2550). ยุทธศาสตร์การส่งเสริมและพัฒนากีฬา. กรุงเทพฯ: มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์.
- รุจิร ภูสาระ. (2545). การบริหารหลักสูตรในสถานศึกษา. กรุงเทพฯ: บั๊กพอยท์.
- วัฒนา พัฒนพงศ์. (2554). การบริหารเพื่ออนาคต. กรุงเทพฯ: ดอกหญ้า.
- วัฒนา วงศ์เกียรติรัตน์ และคณะ. (2548). การวางแผนกลยุทธ์ศิลปะการกำหนดแผนองค์การสู่ความเป็นเลิศ. กรุงเทพฯ: อินโนกราฟฟิกส์.
- วิรัช วิรัชนิภาวรรณ. (2548). การบริหารจัดการและการบริหารการพัฒนาขององค์กรตามรัฐธรรมนูญและหน่วยงานของรัฐ. กรุงเทพฯ: นิติธรรม.
- วีรุธ มาฆะศิรานนท์. (2542). การจัดทำแผนธุรกิจ. กรุงเทพฯ: เอ็กซูเปอร์เน็ท.
- ศักดิ์ชาย พิทักษ์วงศ์ และโกศล มีคุณ. (2551). การศึกษาสถานะภาพการดำเนินงานเกี่ยวกับผู้ที่มีความสามารถพิเศษด้านการศึกษาของประเทศไทย สถาบันส่งเสริมอัจฉริยภาพและนวัตกรรมการเรียนรู้ (สสอน.) สำนักงานบริหารและพัฒนาองค์ความรู้ (องค์การมหาชน). ม.ป.ท.
- ศิริวรรณ เสรีรัตน์. (2545). องค์การและการจัดการ. กรุงเทพฯ: ธรรมสาร.
- สมาน รังสิโยภุชงค์. (2543). การปกครองส่วนท้องถิ่นในประเทศต่างๆ. กรุงเทพฯ: บรรณกิจ
- สถาบันวิทยาการโอลิมปิกแห่งประเทศไทย. (2555). เอกสารประกอบการประชุมสัมมนาเชิงปฏิบัติการแนวทางการบริหารจัดการสมาคมกีฬาแห่งประเทศไทยสู่ความเป็นเลิศแบบมืออาชีพ. มปท.
- สมคิด บางโม. (2546). องค์การและการจัดการ. กรุงเทพฯ: วิทย์พัฒน์.
- สมพงษ์ เกษมสิน. (2523). การบริหารงานบุคคลสำหรับผู้บริหาร. พิมพ์ครั้งที่ 5. กรุงเทพฯ: ไทยวัฒนาพานิช
- สมยศ นาวิการ. (2545). การบริหารและพฤติกรรมองค์การ. กรุงเทพฯ: ผู้จัดการ.
- สมศักดิ์ ดลประสิทธิ์. (2539). การนำเสนอรูปแบบการบริหารคุณภาพแบบมุ่งคุณภาพทั้งองค์การ. วิทยานิพนธ์ปริญญาโทบริหารศึกษาศาสตร์, สาขาวิชาการบริหารการศึกษา จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย. สำนักงานเลขาธิการสภาการศึกษา. (2548). องค์การปกครองส่วนท้องถิ่นดีเด่นด้านการศึกษา. กรุงเทพฯ: สำนักงาน เลขาธิการสภาการศึกษา กระทรวงการศึกษาธิการ.
- สุกัญญา รัตมีธรรมโชติ. (2546). การจัดการทรัพยากรมนุษย์ด้วย Competency Based HRM. กรุงเทพฯ: บอมรินทร์พริ้นติ้งแอนด์พับลิชชิ่ง.
- สุกัญญา รัตมีธรรมโชติ. (2547). เครื่องมือการบริหารที่ปฏิเสธไม่ได้. Productivity. 9(53) : 20-25.

- สุจิรัตน์ ชมมาพร.(2545). บทบาทของการกีฬาแห่งประเทศไทยต่อการพัฒนากีฬาของประเทศ. วิทยานิพนธ์ปริญญาการศึกษามหาบัณฑิต, สาขาวิชาพลศึกษา มหาวิทยาลัยรามคำแหง.
- สุพิตรรา คุณหาญ. (2542). การพัฒนาการจัดการเรียนการสอนระดับบัณฑิตศึกษา ภาควิชาโสตทัศนศึกษาจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัยโดยวิธีเบนชาร์กกับแผนกวิชาวิทยาศาสตร์การสอน สถาบันการศึกษาแห่งชาติมหาวิทยาลัยน่าน. วิทยานิพนธ์ปริญญาโทศึกษาศาสตร์, สาขาวิชาโสตทัศนศึกษา จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- สุพรรณนิการ์ บุญแก้ว. (2551). ปัจจัยการบริหารที่ส่งผลต่อคุณภาพการดำเนินงานวิชาการของโรงเรียนเอกชน สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาในจังหวัดสระบุรี. วิทยานิพนธ์ปริญญาครุศาสตรมหาบัณฑิต, สาขาการบริหารการศึกษา มหาวิทยาลัยราชภัฏเทพสตรี
- สุพิตร สมานิติ. (2554). การทบทวนและประเมินผลแผนพัฒนาการกีฬาแห่งชาติ ฉบับที่ 4 (พ.ศ. 2559-2554). กรุงเทพฯ: สถาบันวิจัยและพัฒนาแห่งมหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์.
- สุภาพ พลอยแหวน. (2540). สภาพและปัญหาการดำเนินงานของสมาคมกีฬาว่ายน้ำสมัครเล่นแห่งประเทศไทย. วิทยานิพนธ์ปริญญาครุศาสตรมหาบัณฑิต, สาขาวิชาพลศึกษา จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- สร้อยตระกูล อรรถมานะ. (2545). พฤติกรรมองค์การทฤษฎีการประยุกต์. พิมพ์ครั้งที่ 3 กรุงเทพฯ: โรงพิมพ์มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์.
- เสาวนีย์ จักรวัฒนา. (2540). สภาพและปัญหาการดำเนินงานของสมาคมกีฬาโยคะแห่งประเทศไทย. กรุงเทพฯ: โรงพิมพ์แห่งจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- เสริมศักดิ์ วิชาลาภรณ์. (2534). ความขัดแย้งการบริหารเพื่อสร้างสรรค์. กรุงเทพฯ: ต้นอ่อนแกรมี.
- อภิชัย สาหรัยทอง. (2547). ปัจจัยที่ส่งผลต่อความสำเร็จของการบริหารงานองค์การบริหารส่วนตำบล : กรณีศึกษากิ่งอำเภอเขาคิชฌกูฏ จังหวัดจันทบุรี. วิทยานิพนธ์ปริญญารัฐประศาสนศาสตรมหาบัณฑิต, สาขาวิชาการบริหารทั่วไป มหาวิทยาลัยบูรพา.
- อัช แสนดี. (2558). รูปแบบของปัจจัยด้านการบริหารที่ส่งผลต่อประสิทธิผลของกีฬาเพื่อความเป็นเลิศ ในสถาบันอุดมศึกษาของรัฐ. วิทยานิพนธ์ปริญญาปรัชญาดุษฎีบัณฑิต, สาขาวิชาวิทยาศาสตร์การออกกำลังกายและการกีฬา มหาวิทยาลัยบูรพา.

ภาคผนวก

จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย
CHULALONGKORN UNIVERSITY

แบบสอบถาม

เรื่อง ปัจจัยที่มีผลต่อความสำเร็จในการบริหารจัดการสมาคมกีฬาแห่งประเทศไทย

คำชี้แจง

การวิจัยครั้งนี้ เป็นส่วนหนึ่งในการศึกษาของนิสิตระดับปริญญาตรีบัณฑิต แผนกวิชา วิทยาการบริหารการจัดการกีฬาและนันทนาการ คณะวิทยาศาสตร์การกีฬา จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย โดยมีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาปัจจัยที่มีผลต่อความสำเร็จในการบริหารจัดการสมาคมกีฬาแห่งประเทศไทย โดยใช้แบบสอบถามฉบับนี้ใช้เก็บรวบรวมข้อมูลเกี่ยวกับปัจจัยที่มีผลต่อความสำเร็จในการบริหารจัดการสมาคมกีฬาแห่งประเทศไทย เพื่อนำข้อมูลดังกล่าวไปวิเคราะห์และสังเคราะห์ ปัจจัยที่มีผลต่อ ความสำเร็จในการบริหารจัดการสมาคมกีฬาแห่งประเทศไทย

แบบสอบถามฉบับนี้ประกอบด้วย 2 ตอน ดังนี้

ตอนที่ 1 ข้อมูลเกี่ยวกับข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม

ตอนที่ 2 ข้อมูลเกี่ยวกับปัจจัยที่มีผลต่อความสำเร็จในการบริหารจัดการสมาคมกีฬา แห่งชาติทั้ง 10 ด้าน ดังนี้

- 2.1 ด้านระบบโครงสร้างองค์กรกีฬา
- 2.2 ด้านบุคลากรในสมาคมกีฬา
- 2.3 ด้านการสนับสนุนให้กับสมาคมกีฬา
- 2.4 ด้านการพัฒนานักกีฬาในสมาคมกีฬา
- 2.5 ด้านระบบการจัดการ การแข่งขัน
- 2.6 ด้านการบริหารจัดการ
- 2.7 ด้านงบประมาณในสมาคมกีฬา
- 2.8 ด้านการบริหารจัดการสถานที่ วัสดุ อุปกรณ์สิ่งอำนวยความสะดวก
- 2.9 ด้านวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยีทางการกีฬา
- 2.10 ด้านกฎหมาย ระเบียบข้อบังคับ

* ขอขอบพระคุณทุกท่านที่กรุณาสละเวลาอันมีค่าของท่าน
ในการให้ความร่วมมือตอบแบบสอบถามครั้งนี้ *

ตอนที่ 1 ข้อมูลเกี่ยวกับประชากรศาสตร์ของผู้ตอบแบบสอบถาม

คำชี้แจง: โปรดกรอกหรือตอบข้อความลงในช่องว่างที่กำหนดให้หรือเขียนเครื่องหมาย ✓

ลงใน หน้าข้อความที่ตรงกับความเป็นจริงมากที่สุด

1. สมาคมกีฬาที่ท่านสังกัด.....

2. เพศ

1) ชาย

2) หญิง

3. อายุ

1) ต่ำกว่า 30 ปี

2) 30 - 40 ปี

3) 41 - 50 ปี

4) 51 - 60 ปี

5) 61 ปีขึ้นไป

4. ระดับการศึกษาสูงสุด

1) ปริญญาตรี

2) ปริญญาโท

3) ปริญญาเอก

4) อื่นๆ (โปรดระบุ).....

5. ประสบการณ์การทำงานหรือการมีส่วนร่วมที่เกี่ยวข้องกับสมาคมกีฬา

ท่านสามารถตอบได้มากกว่า 1 ข้อ

1) ผู้บริหารสมาคมกีฬา

2) นักกีฬา

3) ผู้ฝึกสอน

4) เจ้าหน้าที่สมาคมกีฬา

5) อื่นๆ (โปรดระบุ).....

6. ระยะเวลาการทำงานที่เกี่ยวข้องกับสมาคมกีฬา

1) 0-4 ปี

2) 5-8 ปี

3) 9-12 ปี

4) 13-16 ปี

5) 17-20 ปี

6) 20 ปีขึ้นไป

ตอนที่ 2 ข้อมูลเกี่ยวกับปัจจัยที่มีผลต่อความสำเร็จในการบริหารจัดการสมาคมกีฬาแห่งชาติ ทั้ง 10 ด้าน

คำชี้แจง: โปรดอ่านและพิจารณาข้อความต่อไปนี้ ลักษณะข้อคำถามเป็นแบบมาตราส่วนประมาณค่า (Rating scale) 5 ระดับ และลักษณะข้อคำถามแบบปลายเปิด จำนวน 16 ข้อ โปรดทำเครื่องหมาย ✓ ลงในช่องคอลัมน์ขวามือที่ตรงกับความเป็นจริง โดยกำหนดการให้คะแนนในแต่ละระดับดังนี้

คะแนน	ระดับความคิดเห็น
5	เห็นด้วยอยู่ในระดับมากที่สุด
4	เห็นด้วยอยู่ในระดับมาก
3	เห็นด้วยอยู่ในระดับปานกลาง
2	เห็นด้วยอยู่ในระดับน้อย
1	เห็นด้วยอยู่ในระดับน้อยที่สุด

ปัจจัยที่ส่งผลต่อการบริหารจัดการสมาคมกีฬา	ระดับความคิดเห็น				
	มากที่สุด	มาก	ปานกลาง	น้อย	น้อยที่สุด
1.ด้านบุคลากร					
1.1 สมาคมกีฬามีผู้ฝึกสอนนักกีฬาระดับชาติและมีประสบการณ์ในการฝึกสอน					
1.2 สมาคมกีฬามีผู้ฝึกสอนนักกีฬาระดับชาติที่มีความสามารถและมีความเชี่ยวชาญ					
1.3 สมาคมกีฬาผู้ฝึกสอนที่สามารถทุ่มเทเวลา ในการฝึกสอนและดูแลนักกีฬาเป็นอย่างดี					
1.4 สมาคมกีฬามีผู้บริหารที่มีการวางแผนที่ชัดเจนในการพัฒนาบุคลากร และนักกีฬา					
1.5 สมาคมกีฬามีการจัดสรรบุคลากรให้เหมาะสมกับงานในองค์กร					
1.6 สมาคมกีฬามีผู้ตัดสินที่มีความชำนาญในระดับชาติและนานาชาติ					

ปัจจัยที่ส่งผลต่อการบริหารจัดการสมาคมกีฬา	ระดับความคิดเห็น				
	มากที่สุด	มาก	ปานกลาง	น้อย	น้อยที่สุด
1.7 สมาคมกีฬามีผู้บริหารสมาคมกีฬาที่มีศักยภาพในการบริหารจัดการในสมาคมกีฬาเป็นอย่างดี					
1.8 ผู้บริหารและบุคลากรมีความรู้ และทักษะในการปฏิบัติงานเป็นอย่างดี					
1.9 บุคลากรในสมาคมกีฬามีเพียงพอต่อความต้องการ					
1.10 ผู้บริหารสมาคมกีฬามีการเอาใจใส่ในกีฬาเป็นอย่างดี					
1.11 ผู้บริหารระดับสูงในสมาคมกีฬามีนโยบายที่ชัดเจน					
1.12 ผู้บริหารมีศักยภาพสูงสามารถขอความร่วมมือจากองค์ภาคีต่างๆได้เป็นอย่างดี					
1.13 บุคลากรที่ดำเนินการจัดการแข่งขันมีมาตรฐานระดับสากล					
1.14 บุคลากรในสมาคมกีฬาใฝ่เรียนรู้และพัฒนาตนเองอยู่เสมอ					
1.15 สมาคมกีฬาเห็นคุณค่าของ ความรู้ที่เกิดจากการเรียนรู้และประสบการณ์ของบุคลากร					
1.16 ความคิดเห็นและข้อเสนอแนะเพิ่มเติม	<p>.....</p> <p>.....</p>				
2. ด้านบริหารจัดการ					
2.1 สมาคมกีฬาของท่านมีการจัดประชุมคณะกรรมการบริหารสมาคมกีฬาอย่างสม่ำเสมอ					
2.2 สมาคมกีฬาของท่านมีศักยภาพในการบริหารงาน					
2.3 สมาคมกีฬามีการจัดระบบการบริหารที่มีประสิทธิภาพ					
2.4 สมาคมกีฬามีการดำเนินงานเป็นไปตามแผนที่ตั้งไว้					
2.5 สมาคมกีฬามีการพัฒนาการบริหารจัดการที่เข้มแข็ง และมีธรรมาธิบาล					
2.6 มีนโยบายการบริหารจัดการกีฬาที่ชัดเจนและต่อเนื่อง					
2.7 สมาคมกีฬาท่านได้จัดทำทะเบียนบุคลากร					

ปัจจัยที่ส่งผลต่อการบริหารจัดการสมาคมกีฬา	ระดับความคิดเห็น				
	มากที่สุด	มาก	ปานกลาง	น้อย	น้อยที่สุด
2.8 สมาคมกีฬามีการวางแผนการดำเนินงานทั้งระยะสั้นและระยะยาว					
2.9 ผู้บริหารสมาคมกีฬาเปิดโอกาสให้ผู้ตัดสินมีส่วนร่วมในการคัดเลือกตัวนักกีฬา					
2.10 การประชาสัมพันธ์ของสมาคมกีฬาเพียงพอและมีความต่อเนื่อง					
2.11 ความคิดเห็นและข้อเสนอแนะเพิ่มเติม					
.....					
.....					
3. ด้านงบประมาณ					
3.1 สมาคมกีฬาของท่านมีการบริหารจัดการงบประมาณที่ดี					
3.2 สมาคมกีฬามีนโยบายสนับสนุนให้ผู้ตัดสินเข้าร่วมการตัดสินในระดับนานาชาติ					
3.3 สมาคมกีฬามีนโยบายสนับสนุนให้นักกีฬาเข้าร่วมการแข่งขันระดับชาติและนานาชาติ					
3.4 สมาคมกีฬามีทุนสนับสนุนให้บุคลากรในองค์กร					
3.5 งบประมาณในสมาคมกีฬามีความโปร่งใส สามารถตรวจสอบได้					
3.6 สมาคมกีฬาสามารถใช้งบประมาณได้อย่างมีประสิทธิภาพ					
3.7 สมาคมกีฬามีการวางแผนในการใช้งบประมาณ					
3.8 มีระบบการควบคุมการเงินรายรับรายจ่ายที่ชัดเจน					
3.9 สมาคมกีฬามีนโยบายในการดำเนินงานภายในเพียงพอ					
3.10 สมาคมกีฬาได้รับการสนับสนุนงบประมาณจากภาครัฐ					
3.11 สมาคมกีฬามีนโยบายในการสนับสนุน การพัฒนาสมาคมกีฬา					
3.12 สมาคมกีฬามีนโยบายในการสนับสนุน และพัฒนาบุคลากร					

ปัจจัยที่ส่งผลต่อการบริหารจัดการสมาคมกีฬา	ระดับความคิดเห็น				
	มากที่สุด	มาก	ปานกลาง	น้อย	น้อยที่สุด
3.13 สมาคมกีฬามีงบประมาณในการเก็บตัวฝึกซ้อม					
ความคิดเห็นและข้อเสนอแนะเพิ่มเติม					
4.ด้านระบบโครงสร้างองค์กรกีฬา					
4.1 สมาคมกีฬาที่มีแผนยุทธศาสตร์ในการพัฒนากีฬา และมีแนวทางที่ชัดเจน					
4.2 สมาคมกีฬาที่มีการขับเคลื่อนยุทธศาสตร์ที่ชัดเจน					
4.3 สมาคมกีฬาที่มีแผนการรับมือกับสถานการณ์ด้านเศรษฐกิจ สังคม และการเมืองของประเทศ					
4.4 สมาคมกีฬาที่มีศักยภาพในการบริหารงานและดำเนินงาน					
4.5 สมาคมกีฬาที่มีการแบ่งภาระหน้าที่ ระบบการบริหารงานอย่างชัดเจน					
4.6 สมาคมกีฬาสร้างนักกีฬารุ่นใหม่ขึ้นมาทดแทนได้อย่างต่อเนื่อง					
4.7 สมาคมกีฬาควรมีสถานที่จัดตั้งสมาคมกีฬาถาวร					
4.8 สมาคมกีฬาที่มีการสร้างความรู้ แลกเปลี่ยนความรู้ และประยุกต์ใช้ความรู้ในระบบโครงสร้างองค์กร					
4.9 องค์ความรู้ต่างๆ ที่มีอยู่ในสมาคมกีฬา ถูกนำมาใช้แลกเปลี่ยน เพื่อต่อยอดความรู้ใหม่ๆ					
4.10 สมาคมกีฬาที่มีระบบที่มีแรงจูงใจที่ดีในการกระตุ้นให้บุคลากรเข้ามามีส่วนร่วมในการจัดการความรู้					
4.11 ผู้บริหารสมาคมกีฬา กำหนดให้การจัดการความรู้เป็นกลยุทธ์สำคัญของสมาคมกีฬา					

ปัจจัยที่ส่งผลกระทบต่อการบริหารจัดการสมาคมกีฬา	ระดับความคิดเห็น				
	มากที่สุด	มาก	ปานกลาง	น้อย	น้อยที่สุด
4.12 ความคิดเห็นและข้อเสนอแนะเพิ่มเติม					
5.ด้านการสนับสนุน					
5.1 สมาคมกีฬาให้การสนับสนุน และช่วยเหลือนักกีฬาทั้งเก่าและใหม่อย่างสม่ำเสมอ					
5.2 มีภาคส่วนเอกชนให้การสนับสนุนสมาคมกีฬาในการดำเนินงานด้านต่างๆ					
5.3 สมาคมกีฬามีนโยบายให้รางวัลแก่นักกีฬาที่ประสบความสำเร็จ					
5.4 สภาพปัญหาทางเศรษฐกิจ ทำให้ผู้ที่ให้การสนับสนุนลดลง					
5.5 สมาคมกีฬาให้การดูแลนักกีฬาที่เลิกเล่นไปแล้ว					
5.6 ภาคส่วนต่างๆ องค์กรภาครัฐ เอกชน มีส่วนร่วมกับสมาคมกีฬามากขึ้น					
5.7 ความคิดเห็นและข้อเสนอแนะเพิ่มเติม					
6.ด้านวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยีการกีฬา					
6.1 มีการเผยแพร่ข้อมูล และองค์ความรู้ด้านวิทยาศาสตร์การกีฬา					
6.2 สมาคมกีฬามีผู้เชี่ยวชาญด้านเทคโนโลยีที่ทันสมัย					
6.3 สมาคมกีฬามีเทคโนโลยีสำหรับการจัดการแข่งขันที่ทันสมัย					
6.4 สมาคมกีฬามีการศึกษาดูงานด้านเทคโนโลยีทางการกีฬาที่ทันสมัยภายในประเทศและต่างประเทศ					

ปัจจัยที่ส่งผลต่อการบริหารจัดการสมาคมกีฬา	ระดับความคิดเห็น				
	มากที่สุด	มาก	ปานกลาง	น้อย	น้อยที่สุด
6.5 สมาคมกีฬามีการเผยแพร่ข้อมูล องค์ความรู้ไปยังส่วนภูมิภาค					
6.7 สมาคมกีฬามีเครื่องมือในการวิเคราะห์การแข่งขัน					
6.8 สมาคมกีฬามีเทคโนโลยีด้านเทคนิค และยุทธวิธีต่อสู้ของคู่ต่อสู้					
6.9 มีเทคโนโลยีทำให้รับรู้ข่าวสารจากทั่วโลกได้อย่างรวดเร็ว					
6.10 มีข้อมูลหรือสารสนเทศทางเทคโนโลยีจำนวนมาก ที่สามารถนำมาใช้ประโยชน์ได้					
6.11 มีระบบเทคโนโลยี และอุปกรณ์ที่มีความพร้อม					
6.12 มีเทคโนโลยีที่ทันสมัยทำให้ บุคลากรสามารถค้นหาข้อมูลที่ต้องการ ทันสมัย ได้ตรงตามที่ต้องการ					
6.13 ความคิดเห็นและข้อเสนอแนะเพิ่มเติม					
7.ด้านระบบการแข่งขัน					
7.1 สมาคมกีฬามีการอบรมให้ความรู้เรื่อง กฎ กติกา อย่างต่อเนื่อง					
7.2 รายการแข่งขันในประเทศมีจำนวนมาก ทำให้นักกีฬาอ่อนล้าเมื่อต้องไปแข่งขันในระดับนานาชาติ					
7.3 สมาคมกีฬามีการจัดระบบรายการแข่งขันได้เป็นอย่างดี					
7.4 สมาคมกีฬามีบุคลากรที่สามารถจัดการแข่งขันกีฬาในระดับสากล					
7.5 ความคิดเห็นและข้อเสนอแนะเพิ่มเติม					

ปัจจัยที่ส่งผลกระทบต่อการบริหารจัดการสมาคมกีฬา	ระดับความคิดเห็น				
	มากที่สุด	มาก	ปานกลาง	น้อย	น้อยที่สุด
8.ด้านกฎหมาย ระเบียบ ข้อบังคับ					
8.1 กฎระเบียบของกรกีฬาแห่งประเทศไทยเอื้อต่อการเบิกจ่ายเงิน					
8.2 พบ.กีฬามีความล้ำสมัย ขาดการปรับปรุงแก้ไข ไม่สอดคล้องกับสถานการณ์จริง					
8.3 มีการอบรม ให้ความรู้ เรื่องกฎ กติกาให้กับนักกีฬา และผู้ตัดสินอย่างต่อเนื่อง					
8.5 เมื่อเกิดปัญหาการตัดสินใจ จะกระทำโดยใช้ความรู้ และมีข้อมูลที่เป็นลายลักษณ์อักษรช่วยประกอบการตัดสินใจ ในเรื่องของกฎหมาย ระเบียบ ข้อบังคับ					
8.6 ความคิดเห็นและข้อเสนอแนะเพิ่มเติม					
9.ด้านสถานที่ วัสดุ อุปกรณ์สิ่งอำนวยความสะดวก					
9.1 สมาคมกีฬามีสถานที่ฝึกซ้อมและจัดการแข่งขัน					
9.2 สมาคมกีฬามีสถานที่ฝึกซ้อมที่เป็นมาตรฐานสากล					
9.3 มีอุปกรณ์ที่ใช้ในการฝึกซ้อมเป็นมาตรฐานสากล					
9.4 ภาครัฐไม่มีมาตรการสนับสนุนการลดหย่อนภาษีอุปกรณ์กีฬา					
9.5 ความคิดเห็นและข้อเสนอแนะเพิ่มเติม					

ปัจจัยที่ส่งผลกระทบต่อการบริหารจัดการสมาคมกีฬา	ระดับความคิดเห็น				
	มากที่สุด	มาก	ปานกลาง	น้อย	น้อยที่สุด
10.ด้านการพัฒนานักกีฬา					
10.1 นักกีฬาส่วนใหญ่มีความรู้ และพื้นฐานทางการศึกษาดี มีระบบรุ่นพี่และรุ่นน้อง					
10.2 สมาคมกีฬาเปิดโอกาสให้นักกีฬาเข้าร่วมกับสโมสรในต่างประเทศ					
10.3 นักกีฬามีภารกิจในการศึกษา จึงไม่สามารถฝึกซ้อมได้อย่างเต็มที่					
10.4 สมาคมกีฬามีการพัฒนาทักษะให้กับนักกีฬาเสมอ					
10.5 สมาคมกีฬามีการพัฒนาด้านจิตวิทยาให้กับนักกีฬาเสมอ					
10.6 ความคิดเห็นและข้อเสนอแนะเพิ่มเติม	<p>.....</p> <p>.....</p>				

- ผู้วิจัยขอขอบพระคุณเป็นอย่างยิ่ง -

แบบสัมภาษณ์

เรื่อง ปัจจัยที่มีผลต่อความสำเร็จในการบริหารจัดการสมาคมกีฬาแห่งประเทศไทย

คำชี้แจง

การวิจัยครั้งนี้ เป็นส่วนหนึ่งในการศึกษาของนิสิตระดับปริญญาโทชั้นโท คณะวิทยาศาสตร์การกีฬา จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย โดยมีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาปัจจัยที่มีผลต่อความสำเร็จในการบริหารจัดการสมาคมกีฬาแห่งประเทศไทย โดยใช้แบบสัมภาษณ์ฉบับนี้ใช้เก็บรวบรวมข้อมูลเกี่ยวกับปัจจัยที่มีผลต่อความสำเร็จในการบริหารจัดการสมาคมกีฬาแห่งประเทศไทย เพื่อนำข้อมูลดังกล่าวไปวิเคราะห์และสังเคราะห์ ปัจจัยที่มีผลต่อความสำเร็จในการบริหารจัดการสมาคมกีฬาแห่งประเทศไทย

แบบสัมภาษณ์ฉบับนี้ประกอบด้วย 2 ตอน ดังนี้

ตอนที่ 1 ข้อมูลเกี่ยวกับข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสัมภาษณ์ จำนวน 6 ข้อ

ตอนที่ 2 ข้อมูลเกี่ยวกับปัจจัยที่มีผลต่อความสำเร็จในการบริหารจัดการสมาคมกีฬาแห่งชาติทั้ง 10 ด้าน ดังนี้ จำนวน 10 ข้อ

- 2.1 ด้านระบบโครงสร้างองค์กรกีฬา
- 2.2 ด้านบุคลากรในสมาคมกีฬา
- 2.3 ด้านการสนับสนุนให้กับสมาคมกีฬา
- 2.4 ด้านการพัฒนานักกีฬาในสมาคมกีฬา
- 2.5 ด้านระบบการจัดการ การแข่งขัน
- 2.6 ด้านการบริหารจัดการ
- 2.7 ด้านงบประมาณในสมาคมกีฬา
- 2.8 ด้านการบริหารจัดการสถานที่ วัสดุ อุปกรณ์สิ่งอำนวยความสะดวก
- 2.9 ด้านวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยีทางการกีฬา
- 2.10 ด้านกฎหมาย ระเบียบข้อบังคับ

* ขอขอบพระคุณทุกท่านที่กรุณาสละเวลาอันมีค่าของท่าน
ในการให้ความร่วมมือตอบแบบสอบถามครั้งนี้ *

ตอนที่ 1 ข้อมูลเกี่ยวกับข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสัมภาษณ์

คำชี้แจง: โปรดกรอกหรือตอบข้อความลงในช่องว่างที่กำหนดให้หรือเขียนเครื่องหมาย ✓

ลงใน หน้าข้อความที่ตรงกับความเป็นจริงมากที่สุด

1. สมาคมกีฬาที่ท่านสังกัด.....

2. เพศ

1) ชาย

2) หญิง

3. อายุ

1) ต่ำกว่า 30 ปี

2) 30 - 40 ปี

3) 41 - 50 ปี

4) 51 - 60 ปี

5) 61 ปีขึ้นไป

4. ระดับการศึกษาสูงสุด

1) ปริญญาตรี

2) ปริญญาโท

3) ปริญญาเอก

4) อื่นๆ (โปรดระบุ).....

5. ประสบการณ์การทำงานหรือการมีส่วนร่วมที่เกี่ยวข้องกับสมาคมกีฬา

ท่านสามารถตอบได้มากกว่า 1 ข้อ

1) ผู้บริหารสมาคมกีฬา

2) นักกีฬา

3) ผู้ฝึกสอน

4) เจ้าหน้าที่สมาคมกีฬา

5) อื่นๆ (โปรดระบุ).....

6. ระยะเวลาการทำงานที่เกี่ยวข้องกับสมาคมกีฬา

1) 0-4 ปี

2) 5-8 ปี

3) 9-12 ปี

4) 13-16 ปี

5) 17-20 ปี

6) 20 ปีขึ้นไป

ตอนที่ 2 ข้อมูลเกี่ยวกับปัจจัยที่มีผลต่อความสำเร็จในการบริหารจัดการสมาคมกีฬาแห่งชาติ ทั้ง 10 ด้าน

2.1 ท่านมีความคิดเห็นต่อการคัดเลือกบุคลากรและจัดสรรงานให้กับบุคลากรอย่างไร ในสมาคมกีฬา

.....

.....

.....

.....

.....

2.2 ท่านมีวิธีการบริหารจัดการในสมาคมกีฬาของท่านอย่างไรเพื่อนำไปสู่ความสำเร็จ

.....

.....

.....

.....

.....

2.3 สมาคมกีฬาของท่านได้รับงบประมาณจากการจัดสรรจากรัฐบาลเพียงพอต่อความต้องการหรือไม่

.....

.....

.....

.....

.....

2.4 สมาคมกีฬาของท่านมีระบบโครงสร้างอย่างไรเพื่อก่อให้เกิดการพัฒนาไปข้างหน้า

.....

.....

.....

.....

.....

2.5 สมาคมกีฬาของท่านได้รับการสนับสนุนจากเอกชนหรือไม่และมีการให้ขวัญและกำลังใจแก่นักกีฬาอย่างไรเมื่อได้รับรางวัลกลับมาให้กับประเทศ

.....

.....

.....

.....

.....

2.6 สมาคมกีฬาของท่านได้นำวิทยาศาสตร์การกีฬาและเทคโนโลยีการกีฬาเข้ามาใช้ในสมาคมกีฬาหรือไม่ อย่างไร

.....

.....

.....

.....

.....

2.7 สมาคมกีฬาของท่านมีวิธีการให้ความรู้ด้านการจัดการแข่งขันกีฬาอย่างไร

.....

.....

.....

.....

.....

2.8 สมาคมกีฬาของท่านจัดให้มีการอบรม ให้ความรู้ เรื่องกฎ กติกา ให้กับนักกีฬา และผู้ที่เกี่ยวข้องอย่างไร

.....

.....

.....

.....

.....

2.9 สมาคมกีฬาของท่านมีสถานที่ฝึกซ้อมกีฬาที่เป็นมาตรฐานสากล

.....

.....

.....

.....

.....

2.10 สมาคมกีฬามีการพัฒนาด้านต่างๆให้กับนักกีฬาอย่างไรบ้าง

.....

.....

.....

.....

.....

**แบบบันทึกการสนทนากลุ่มเรื่อง ปัจจัยที่มีผลต่อความสำเร็จในการบริหารจัดการ
สมาคมกีฬา แห่งประเทศไทย**

- ข้อที่ 1 ท่านมีความคิดเห็นอย่างไรในการพัฒนาบุคลากรในสมาคมกีฬา
- ข้อที่ 2 สมาคมกีฬาควรมีการบริหารจัดการสมาคมกีฬาอย่างไรเพื่อพัฒนาสมาคมกีฬาให้ดีขึ้น
- ข้อที่ 3 สมาคมกีฬามีการใช้จ่ายงบประมาณเพื่อก่อให้เกิดความคุ้มค่าต่องบประมาณที่ได้รับมา
- ข้อที่ 4 โครงสร้างขององค์กรกีฬาควรเป็นอย่างไร
- ข้อที่ 5 ท่านคิดว่าสมาคมกีฬาควรมีนโยบายการสนับสนุนนักกีฬาอย่างไรให้มีศักยภาพมากขึ้น
- ข้อที่ 6 ในปัจจุบันท่านคิดว่าสมาคมกีฬานำวิทยาศาสตร์การกีฬาและเทคโนโลยีกีฬาเข้ามาช่วยในการพัฒนามากน้อยเพียงใด
- ข้อที่ 7 สมาคมกีฬาควรมีการจัดระบบการแข่งขันอย่างไร
- ข้อที่ 8 ท่านคิดเห็นอย่างไรกับการมี พ.ร.บ. กีฬา
- ข้อที่ 9 สมาคมกีฬาควรมีอุปกรณ์ สนามฝึกซ้อมที่เป็นมาตรฐานสากล
- ข้อที่ 10 ท่านคิดว่าสมาคมกีฬาควรส่งเจ้าหน้าที่ในสมาคมกีฬาหรือบุคคลที่เกี่ยวข้องไปอบรมให้ความรู้
อย่างสม่ำเสมอ

จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย
CHULALONGKORN UNIVERSITY

ประวัติผู้เขียนวิทยานิพนธ์

1. ชื่อ - นามสกุล : นางสาวเพ็ญนิภา พูลสวัสดิ์
2. ตำแหน่งปัจจุบัน: อาจารย์ประจำสาขาการจัดการทางการกีฬา
คณะวิทยาศาสตร์การกีฬา มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์
3. หน่วยงานและสถานที่ติดต่อได้สะดวก: คณะวิทยาศาสตร์การกีฬา
มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ วิทยาเขตกำแพงแสน
เลขที่ 1 หมู่ 6 ต.กำแพงแสน อ.กำแพงแสน จ.นครปฐม 73140
4. ประวัติการศึกษา:
 - วท.ม. (วิทยาศาสตร์การกีฬา) จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย พ.ศ. 2551
 - วท.บ. (วิทยาศาสตร์การกีฬา) จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย พ.ศ. 2549
5. ประสบการณ์ที่เกี่ยวข้องกับงานวิจัย
 - 5.1 เพ็ญนิภา พูลสวัสดิ์ และคณะ. 2557. สภาพปัญหาและแนวทางการบริหาร
จัดการสมาคมกีฬาแห่งประเทศไทย
 - 5.2 เพ็ญนิภา พูลสวัสดิ์ และคณะ. 2556. ความคิดเห็นของผู้เข้าร่วมกิจกรรม
กีฬาที่มีต่อผู้สนับสนุนกิจกรรมกีฬานานาชาติ มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์
วิทยาเขตกำแพงแสน
 - 5.3 เพ็ญนิภา พูลสวัสดิ์ และคณะ. 2556. การศึกษาความพึงพอใจของผู้เข้าร่วม
การประชุมวิชาการนานาชาติ KU-SS Sport Management and
Sport Science Summit 2013
 - 5.4 เพ็ญนิภา พูลสวัสดิ์. 2551. การศึกษาการจัดกิจกรรมนันทนาการและ
การท่องเที่ยวโดยชุมชน: กรณีศึกษาเกาะยาวน้อย จังหวัดพังงา
6. ประสบการณ์การทำงาน
 - 6.1 สำนักงานกองทุนสนับสนุนการสร้างเสริมสุขภาพ 1 ก.พ.2550 - 30 พ.ย.2553
 - 6.2 อาจารย์ประจำคณะวิทยาศาสตร์การกีฬา ม.เกษตรศาสตร์ 15 ธ.ค.53 – ปัจจุบัน